

افغانستان
گزارش شش ماهه سال ۲۰۱۵
در مورد محافظت افراد ملکی در منازعات مسلحانه

رویترز/۲۰۱۵ ©

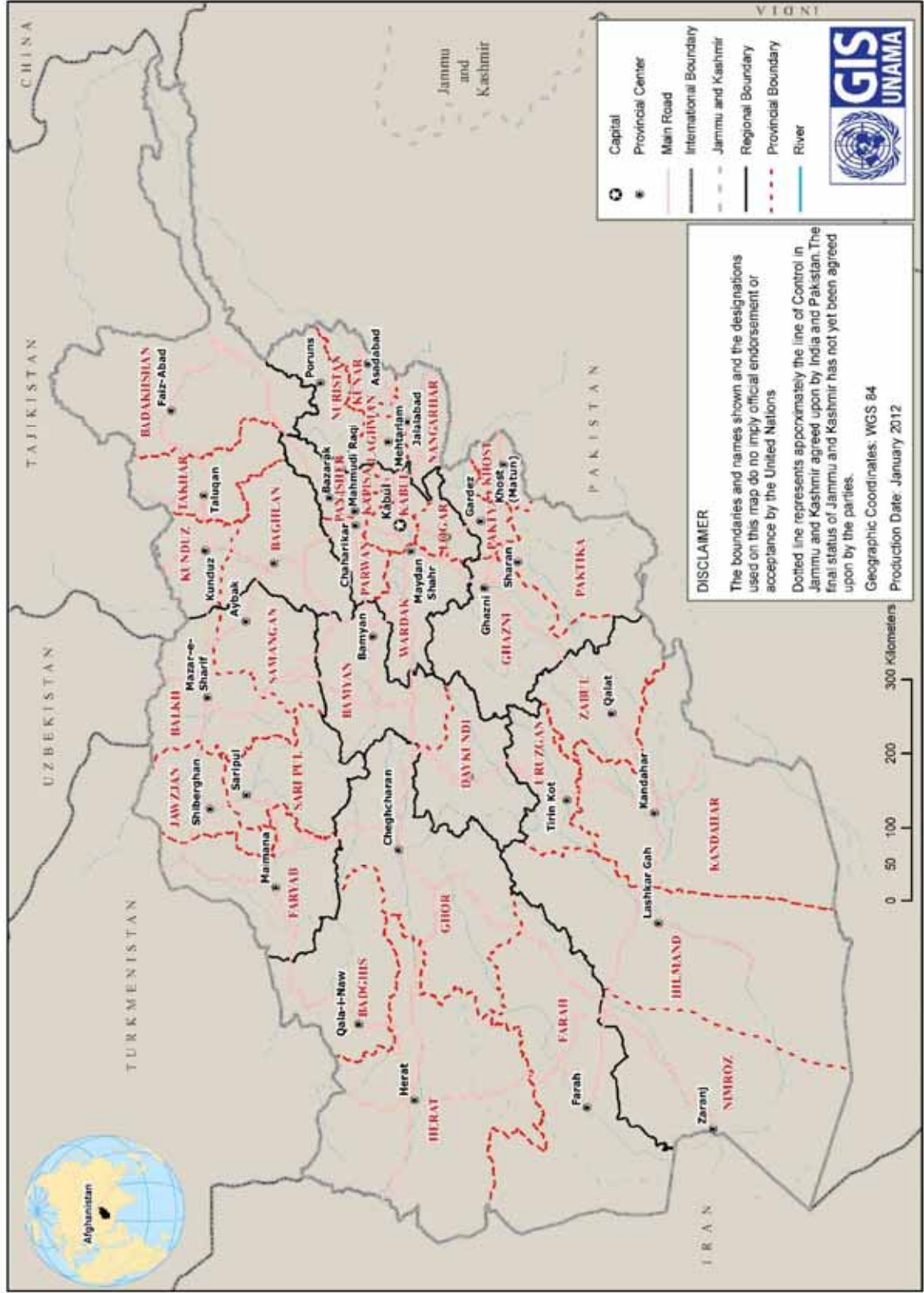
هیأت معاونت ملل متحد در افغانستان

کمیته‌ی عالی ملل متحد برای حقوق بشر

کابل افغانستان
اگست ۲۰۱۵

AFGHANISTAN ADMINISTRATIVE DIVISION

افغانستان
گزارش شش ماهه سال ۲۰۱۵
در مورد محافظت افراد ملکی در منازعات مسلحانه

هیأت معاونت ملل متحد در افغانستان

کمیشنی عالی ملل متحد برای حقوق بشر

کابل افغانستان
اگست ۲۰۱۵

عکس روی جلد این گزارش متعلق به رویترز بوده که در سال ۲۰۱۵ گرفته شده است. مردی که در تصویر دیده می شود مشغول کمک کردن به یک طفل مجروح بوده که در حادثه حمله ی انتحاری شهر جلال آباد به تاریخ ۱۸ اپریل ۲۰۱۵ زخم برداشته بود. در این حادثه به تعداد ۳۲ فرد ملکی کشته شده و ۱۲۶ نفر دیگر بشمول ۵ طفل مجروح شده بود.

عکس فوق الذکر به تاریخ ۱۸ اپریل ۲۰۱۵ گرفته شده است.

در نیمه اول سال ۲۰۱۵، یوناما ۷۸ فیصد افزایش در تلفات افراد ملکی ناشی از حملات انتحاری و پیچیده که به عناصر مسلح مخالف دولت نسبت داده می شد را ثبت کرد.

"تنها ارقام تلفات افراد ملکی نمی تواند وحشت و دهشت خشونت ها، اجساد تکه و پاره اطفال، مادران، دختران، پسران و پدران را در افغانستان به حد کافی انعکاس دهد. ارقام این گزارش؛ درد خانواده های سوگوار و ضربه های ناشی از ازبین رفتن افراد ملکی افغان های عادی را به نمایش گذاشته نمی تواند. این درد ها و آلام نتایج عینی جنگ های مسلحانه در افغانستان است."

نیکولاس هایسم، نماینده خاص سر منشی ملل متحد در افغانستان، اگست ۲۰۱۵، کابل.

"این گزارش تکان دهنده است که رنج جانسوز و طولانی افراد ملکی در افغانستان را به شکل عریان بیان می دارد؛ افراد ملکی کماکان بیشترین ضربه جنگ مسلحانه را تحمل می کنند و در نا امنی و عدم اطمینان زندگی می کنند و هراس دارند که شاید آخرین باری باشد که به یک بانک، کورس خیاطی، محکمه ویا محفل عرسی می روند. معافیت از مجازات به سبب نقض جدی حقوق بشر جهانی و قانون بشردوستانه بین المللی برای مدت بیش از حد در افغانستان حکمفرما بوده است و باعث تشدید دور خشونت شده است. لازم است گام های عاجل و مستحکم در راستای حسابه قرار دادن عاملین برداشته شود تا این چرخه زهر آگین شکسته شود."

زید رعد الحسین، کمیشنر عالی ملل متحد برای حقوق بشر، آگست ۲۰۱۵، ژنو

مأموریت

این گزارش شش ماهه ی سال ۲۰۱۵ در مورد تلفات افراد ملکی در منازعات مسلحانه در افغانستان توسط بخش حقوق بشر هیئت معاونت ملل متحد در افغانستان (یوناما) تهیه گردیده و دوره زمانی ۱ جنوری تا ۳۰ جون ۲۰۱۵ را در بر می گیرد.

این گزارش طبق ماموریت یوناما بر اساس قطعنامه شماره ۲۲۱۰ (سال ۲۰۱۵) شورای امنیت ملل متحد "به منظور نظارت از وضعیت افراد ملکی، هماهنگی تلاش ها غرض حصول اطمینان از محافظت آنها، تقویت پاسخ دهی و همکاری در تطبیق کامل آزادی های بنیادی و مقررات حقوق بشری مندرج در قانون اساسی افغانستان و معاهدات بین المللی که افغانستان عضو آن ها می باشد، به ویژه معاهداتی که به بهره مندی کامل زنان از حقوق بشری شان، ارتباط می گیرد" تهیه گردیده است.

قطعنامه شماره ۲۲۱۰ (سال ۲۰۱۵) شورای امنیت روی اهمیت نظارت دوامدار و گزارش دهی به شورای امنیت ملل متحد در مورد وضعیت افراد ملکی در منازعات مسلحانه، به خصوص در مورد تلفات افراد ملکی تاکید می کند.

یوناما یک سلسله فعالیت هایی را با هدف کاهش اثرات جنگ بر افراد ملکی به شمول موارد ذیل روی دست می گیرد: نظارت مستقل و بی طرفانه از حوادثی که در آن افراد ملکی کشته یا زخمی شده اند؛ فعالیت های دادخواهی برای تقویت محافظت از افراد ملکی که در منازعات مسلحانه متضرر می گردند؛ و فعالیت هایی که باعث ترویج رعایت مقررات حقوق بشر دوستانه بین المللی، حقوق بشر و قانون اساسی و سایر قوانین افغانستان در میان تمام طرف های درگیر می شود.

این گزارش از سوی دفتر کمیشنری عالی ملل متحد برای حقوق بشر مرور گردیده و حاوی نظریات تخنیکی آن دفتر می باشد.

فهرست مطالب

i	میتودولوژی (روش تهیه گزارش)
۱	خلاصه گزارش
۱۵	توصیه ها
۱۸	۱. رعایت حقوق بشر در ساحات جنگ
۱۸	زنان و درگیری مسلحانه
۲۳	بقایای مواد منجره از دوران جنگ
۲۸	بیجا شدن افراد ملکی در نتیجه درگیری: بیجا شدگان داخلی (IDPs)
۲۹	درگیری های مرزی
	۲. درگیری های زمینی میان طرف های درگیر: گیرماندن افراد ملکی در منطقه تبادل
۳۰	آتش
۳۰	تلفات افراد ملکی برخاسته از درگیری های زمینی: گرایشات اساسی در سال ۲۰۱۵
۳۲	افزایش تلفات زنان و اطفال ناشی از درگیری های زمینی
۳۳	شرح تلفات افراد ملکی ناشی از درگیری های زمینی به اساس حوزه: از سال ۲۰۰۹ الی ۲۰۱۵
۳۵	نیروهای امنیتی ملی افغان: تلفات افراد ملکی برخاسته از درگیری های زمینی
۳۷	عناصر ضد دولت: تلفات افراد ملکی برخاسته از درگیری های زمینی
	درگیری های زمینی میان عناصر ضد دولت و نیروهای طرفدار دولت که امکان نسبت دادن مسئولیت
۳۸	تلفات ملکی برخاسته از آن مشخصاً به هیچ یک از طرفین وجود نداشت
۴۰	شلیک راکت و هاوان در مناطق مزدحم ملکی
۴۵	۳. عناصر ضد دولت و محافظت افراد ملکی
۴۶	نوع تاکتیک جنگی و حملات که بیشترین آسیب را برای افراد ملکی به بار می آورد
۴۷	رویداد های که منجر به تلفات افراد ملکی شده و طالبان مسئولیت آن را به عهده گرفتند
۴۸	مواد انفجاری تعبیه شده
۵۵	حملات انتحاری و پیچیده
۵۸	جنایت جنگی ناشی از قتل: کشتار هدفمند افراد ملکی
۶۱	هدف گیری عمدی افراد ملکی و اماکن ملکی
۶۵	ساختارهای عدلی و قضایی موازی: اعدام ها، قطع اعضای بدن، لت و کوب و سایر اعمال جرمی

۶۶	اختطاف افراد ملکی توسط عناصر ضد دولت
۷۰	پذیرفتن مسئولیت از سوی طالبان در خصوص حملاتی که افراد ملکی را متأثر ساخته است
۷۶	۴. نیروهای طرفدار دولت و حفاظت از افراد ملکی
۷۶	توصیه برای طرح پالیسی ملی در مورد کاهش تلفات افراد ملکی
۷۷	پولیس محلی افغان
۷۹	نظارت و پاسخگوئی پولیس محلی افغان
	گروه های مسلح طرفدار حکومت: تلفات افراد ملکی، نقض حقوق بشر و فرهنگ معافیت از مجازات
۸۲	
۸۶	عدم پاسخگو بودن گروه های مسلح طرفدار حکومت در برابر نقض حقوق بشر
۸۷	عملیات هوایی
۹۱	۵. چارچوب حقوقی
۹۱	مسئولیت های حقوقی طرف های درگیر در جنگ مسلحانه
۹۷	۶. واژه نامه
	ضمیمه ۱: حملات که مسئولیت آن را طالبان به عهده گرفتند: جزئیات چنین حملات به
۱۰۷	اساس نوع هدف

میتودولوژی (روش تهیه گزارش)

یوناما تا حدی که امکان دارد با اجرای تحقیقات در ساحهء رویدادها، با انجام مشوره با یک سلسله منابع متنوع و با توجه به انواع اطلاعاتی که اطمینان و اعتبار آنها ارزیابی می گردد، گزارش ها در مورد تلفات افراد ملکی را تحقیق می نماید. در زمان تحقیق و بررسی هر رویداد، یوناما نهایت تلاش خود را به کار می برد تا اطلاعات بدست آمده را تا حد امکان با منابع متنوع به شمول اظهارات شاهدان عینی، افراد آسیب دیده، فعالین نظامی (به شمول دولت افغانستان و نیروهای نظامی بین المللی)، مسؤولین محلی در روستاها، ولسوالی ها و ولایات، رهبران مذهبی و بزرگان محل بررسی و تصدیق نماید.

این معلومات از طریق بازدید مستقیم، آزمایش فزیک اقلام و مدارک جمع آوری شده از محل حادثه، بازدید از شفاخانه ها و سایر مراکز صحتی، عکس ها و تصاویر ویدیویی، گزارش ریاست مصئونیت و امنیت ملل متحد و سایر نمایندگی های آن، اظهارات منابع دست دوم، گزارشات رسانه ها و اطلاعات جمع آوری شده از سوی نهادهای غیر دولتی و طرف های سوم به دست می آید.

در هر واقعه ای که تلفات ملکی را در بر داشته باشد، یوناما حداقل سه نوع منبع را لازمی می داند تا وقوع رویداد را تثبیت کند، مانند قربانی، شاهدان، کارمندان صحتی، مقامات محلی، تصدیق توسط طرفین درگیری، بزرگان محلی و غیره. تا جایی که ممکن باشد، تحقیقات بر اساس اظهارات اولیه قربانیان و یا شهود صحنه و تحقیقات در محل صورت می گیرد. در بعضی موارد، به خصوص در محلاتی که دسترسی به علت محدودیت های امنیتی مقدور نباشد، این گونه تحقیقات امکان پذیر نیست. در این گونه موارد، یوناما بر یک سلسله روش ها برای جمع آوری اطلاعات، بخصوص از طریق شبکه های معتبر و باز هم از طریق یک سلسله منابع متنوعی که آن منابع معتبر ارزیابی گردیده، اتکاء می کند.

هرگاه اطلاعات مربوط به یک رویداد برای یوناما قناعت بخش نباشد، در آنصورت رویداد متذکره گزارش داده نمی شود. در بعضی موارد، قبل از آنکه نتیجه گیری صورت گیرد، تحقیقات چندین هفته را در بر می گیرد. این بدین معناست که نتیجه گیری ها در یک گزارش در مورد تلفات ملکی ناشی از یک رویداد میتواند با کسب اطلاعات بیشتر دوباره بررسی گردیده و در تحلیل ها گنجانیده شود. هرگاه اطلاعات واضح و روشن نباشد، در آن صورت تا زمان کسب مدارک قناعت بخش، نتیجه گیری صورت نمی گیرد و یا بدون نتیجه گیری قضیه بسته می گردد و نیز در گزارشی که از ارقام تلفات افراد ملکی تذکر به عمل می آید، قضایای بسته شده گنجانیده نمی شود.

در بعضی موارد ملکی بودن قربانیان گزارش داده شده را نمی توان به طور قطعی تصدیق کرد و یا این وضعیت مورد اختلاف می باشد. در این گونه موارد، یوناما از معیارهای قابل تطبیق حقوق بشر دوستانه بین المللی استفاده نموده و در مورد ملکی یا جنگجو بودن مردانی که به سن جنگی رسیده اند سن شان را معیار قضاوت قرار نمی دهد بلکه این گونه ادعاهای مربوط به ملکی یا جنگجو بودن قربانیان را بر اساس واقعیت

های موجود در مورد همان رویداد ارزیابی می کند. هرگاه وضعیت یک یا چند قربانی نامشخص باقی بماند، در آن صورت مرگ آنها در شمار مجموعی تلفات افراد ملکی گنجانیده نمی شود.

یوناما در سال ۲۰۰۹ میلادی یک دیتابیس الکترونیکی را ایجاد نمود تا تحلیل ها و گزارش های خود در مورد محافظت از غیر نظامیان در درگیری های مسلحانه را ثبت کند. این دیتابیس بخاطر تسهیل جمع آوری اطلاعات به شکل منظم، تحلیل و ارزیابی منسجم و مؤثر اطلاعات، منجمله تفکیک اطلاعات بر اساس سن، جنس، مرتکبین حادثه، تاکتیک، نوع سلاح و دسته بندی های دیگر طراحی شده است.

از آنجائیکه چندین طرف درگیر جنگ می باشد، یوناما نهایت تلاش می نماید تا طرف مسئول یک حادثه مشخص را تا حدی که امکان دارد بطور دقیق معین نماید، مثلاً طالبان و یا اردوی ملی افغانستان. به علت محدودیت های ناشی از محیط عملیات ها، مانند ماهیت مشترک بعضی از عملیات های نظامی و عدم توانایی منابع اولیه در بسیاری از رویدادها برای تشخیص دقیق یا تفکیک میان طرفهای مختلف نظامی و شورشیان کافی نبوده یا زمانی که هیچ یک از طرف ها مسئولیت را به عهده نمی گیرند، و یا برای تشخیص دقیق مرتکبین یک حادثه ی منتج به تلفات افراد ملکی چه در بین نیروهای دولتی و چه در میان نیروهای مخالف دولت؛ مشکل ایجاد می گردد، در همچو موارد یوناما مسئولیت یک رویداد مشخص را یا به نیروهای طرفدار دولت و یا عناصر ضد دولتی نسبت می دهد.

در قضایای جنگ های زمینی بین نیروهای دولتی و مخالفین دولت، زمانی که تلفات به یکی از طرفین به طور مشخص ممکن نیست که نسبت داده شود، یوناما مسئولیت را به هردو طرف نسبت داده و تحت یک کتگوری مشخص بنام (نیروهای دولتی و مخالفین دولت) ثبت می نماید. یوناما ادعا نمی کند که ارقام ارائه شده در این گزارش کامل می باشد؛ اما این احتمال وجود دارد که یوناما تلفات افراد ملکی را با توجه به محدودیت های مرتبط به محیط جنگی، کمتر از آنچه که هست گزارش داده باشد.

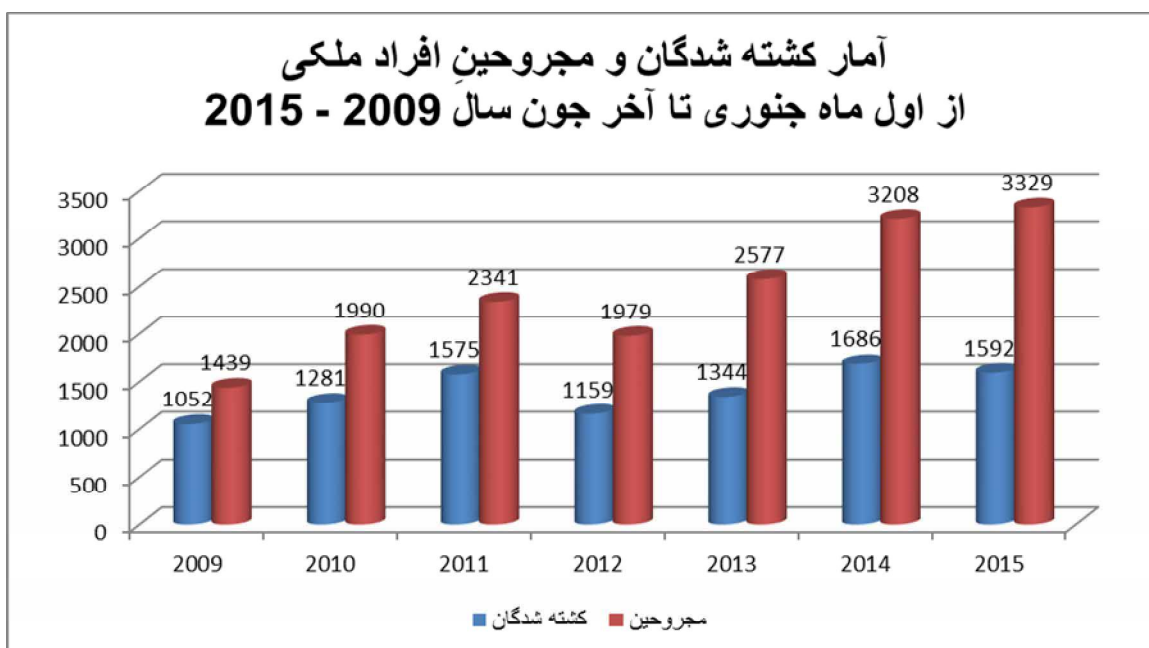
خلاصه گزارش

"در سرک پیاده روان بوم که یک حمله کننده ی انتحاری به مردمی که در صف انتظار ورود به کابل بانک را داشتند، حمله نمود. انفجار و آتش ناشی از آن را بخاطر دارم که مرا به زمین انداخت و باعث جراحات در صورت، شکم و پاهایم شد که زخم ها دچار خونریزی گردید. تلاش کردم که برخیزم اما نتوانستم و آن زمانی بود که متوجه خون، اعضا و اجساد انسانها و دیگر مجروحین حادثه که در همه جای سرک افتیده بود، شدم. آن حادثه بسیار وحشتناک بود. من دارای هفت دختر و یک پسر میباشم. من از مرگ نمیترسم اما اگر بمیرم سرنوشت فرزندانم چه خواهد شد؟"^۱

یک معلم مکتب که در یک حمله انتحاری به تاریخ ۱۸ اپریل ۲۰۱۵ در شهر جلال آباد، ولایت ننگرهار مجروح شده بود. این حادثه باعث به جا گذاشتن ۱۵۸ کشته و زخمی شد (۳۲ کشته و ۱۲۶ زخمی به شمول ۵ طفل).

در جریان شش ماه نخست سال ۲۰۱۵، افراد ملکی به طور روزافزون متحمل تلفات ناشی از منازعات مسلحانه در افغانستان شدند. از اول ماه جنوری تا ۳۰ جون ۲۰۱۵،^۲ یوناما به تعداد ۴۹۲۱ کشته و زخمی افراد ملکی را ثبت کرد که شامل (۱۵۹۲ فرد ملکی کشته و ۳۳۲۹ فرد ملکی زخمی) می باشد و این نشان دهنده شش فیصد کاهش در میزان افراد ملکی کشته شده و چهار فیصد افزایش در میزان افراد ملکی زخمی شده می باشد. تعداد مجموعی کشته ها و زخمیهای افراد ملکی ناشی از منازعات مسلحانه نشان دهنده یک فیصد افزایش نسبت به مدت مشابه در شش ماه نخست سال ۲۰۱۴^۳ می باشد و همچنین نشاندهنده بالاترین تعداد افراد ملکی کشته و زخمی شده نسبت به مدت مشابه در سالهای گذشته است. از اول جنوری سال ۲۰۰۹ تا ۳۰ جون ۲۰۱۵، یوناما به تعداد ۵۲۶۵۳ افراد ملکی کشته و زخمی شده (۱۹۳۶۸ کشته و ۳۳۲۸۵ زخمی) را ثبت نموده است.

^۱. مصاحبه یوناما با یکی از قربانیان در شفاخانه صحت عامه جلال آباد، به تاریخ ۲۶ اپریل ۲۰۱۵ شهر جلال آباد ولایت ننگرهار.
^۲. گزارش حاضر؛ شش ماه نخست سال ۲۰۱۵ در رابطه به محافظت از افراد ملکی در منازعات مسلحانه را در بردارند. معلومات به شکل مقایسوی شش ماه نخست ۲۰۱۵ را با شش ماه نخست ۲۰۱۴ بررسی نموده است. شش ماه نخست هر سال بخاطر استفاده شده تا ارایه دهنده تحلیل مقایسوی دقیق فصول منازعه هر سال باشد.
^۳. از اول ماه جنوری تا ۳۰ جون ۲۰۱۴، یوناما به تعداد ۴۸۹۴ کشته و زخمی افراد ملکی را مستند سازی نموده و که شامل (۱۶۸۶ فرد ملکی کشته و ۳۲۰۸ فرد ملکی زخمی می باشد).

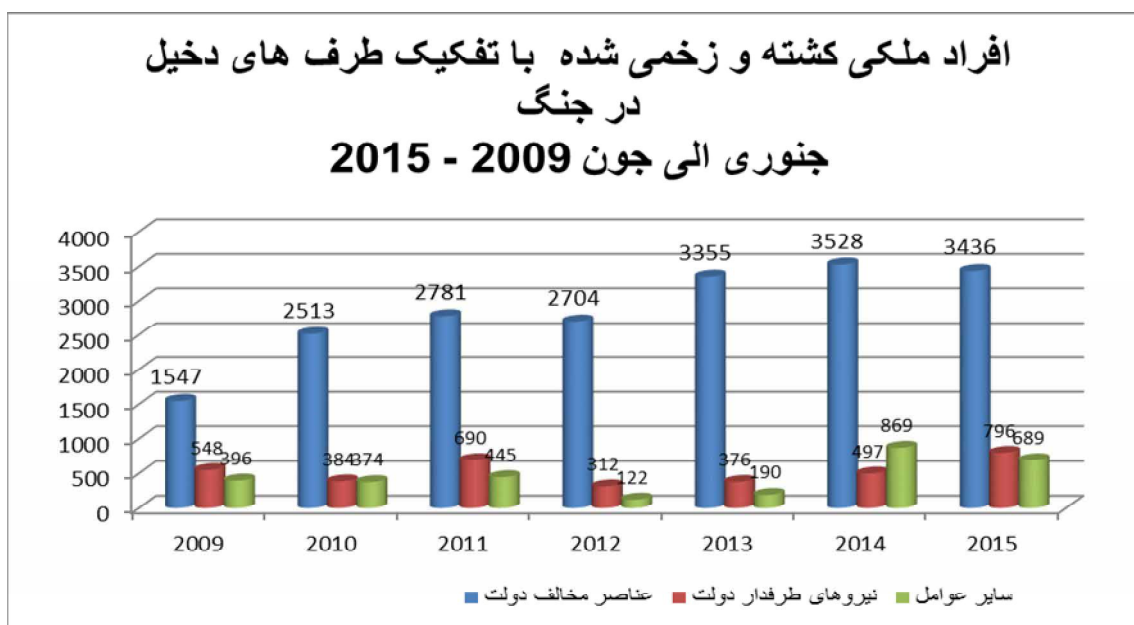
کشته و زخمی شدن هزاران نفر از افراد ملکی در جریان خشونت‌های مرتبط با منازعات مسلحانه شش ماه نخست سال ۲۰۱۵ نشان دهنده ناکامی مستمر جناح‌های درگیر منازعه در امر محافظت از افراد ملکی در برابر آسیب‌ها می‌باشد. یوناما تأکید می‌دارد که نورم‌های حقوق بین‌المللی بشر دوستانه تمامی جناح‌های درگیر منازعه را موظف به روی دست گرفتن اقدامات و تمهیدات مؤثر محافظتی برای افراد ملکی مینماید. جنگ‌های زمینی فی مابین جناح‌های درگیر منازعه هنوز هم باعث بالاترین میزان تلفات افراد ملکی می‌شود که به تعقیب آن، تاکتیک استفاده از مواد انفجاری تعبیه شده مختلف النوع دومین عامل مرگ و مجروحیت افراد ملکی می‌باشد. اما در مجموع، یوناما کاهش عمومی در میزان تلفات به جا مانده از هر دو تاکتیک را ثبت نموده است.

افزایش مجموعی تلفات افراد ملکی شش ماه نخست سال ۲۰۱۵ بیشتر بخاطر استفاده از حملات پیچیده و انتحاری^۴ و افزایش در تاکتیک قتل‌های عمدی و هدفمند توسط مخالفین مسلح دولت می‌باشد. حملات پیچیده و انتحاری که بیشتر اوقات در مناطق مزدحم ملکی رخ می‌دهد؛ تقریباً از حملات با استفاده از مواد منفجره تعبیه شده که دومین عامل عمده در بجا گذاشتن تلفات افراد ملکی می‌باشد؛ سبقت گرفته است. علی‌رغم اینکه این تاکتیک چهارمین عامل اصلی کشته و زخمی شدن افراد ملکی است؛ قتل‌های هدفمند عمده‌ترین عامل کشته شدن افراد ملکی در جریان شش ماه نخست سال ۲۰۱۵ بوده است.

^۴. تعریف یوناما از حملات پیچیده و مغلق حاکی از حملات عمدی و هماهنگ شده که شامل واسطه و آله انتحاری مثل (مواد منفجره مختلف النوع و جاسازی شده در بدن انسان / مواد جاسازی شده در وسایل نقلیه) و بیشتر از یک حمله کننده و بیشتر از یک نوع آله (مثل مواد انفجاری جاسازی شده در بدن و هواوان) در آن استفاده گردد. تمام سه عنصر باید شامل یک حمله باشد تا به آن حمله پیچیده و مغلق اطلاق گردد.

تشخیص مرتکبین و عاملین تلفات افراد ملکی

یافته های یوناما نشان میدهد که مسئولیت ۷۰ فیصد از کل تلفات افراد ملکی به شمول کشته و زخمی مربوط عناصر ضد دولت ۵ بوده، ۱۶ فیصد مسئولیت نیروهای طرفدار دولت ۶ (۱۵ فیصد آن موبوط به نیروهای امنیتی افغان و دیگر گروههای مسلح طرفدار دولت و یک فیصد آن مربوط به نیروهای بین المللی) میباشد. ده فیصد کل تلفات افراد ملکی به اثر جنگهای زمینی رو در رو فی مابین عناصر مخالف دولت و نیروهای امنیتی افغان اتفاق افتاده که امکان آن وجود نداشت که مسئولیت تلفات ناشی از آن تثبیت گردد. همچنین، یوناما چهار فیصد ۷ تلفات افراد ملکی دیگر را مرتبط به مواد انفجاری بجا مانده در میدانهای جنگ تثبیت نمود که ارتباط مسئولیت آنها به جناح های درگیر قابل تثبیت نبود.^۵

^۵ عناصر ضد دولت شامل تمامی افراد و گروههای مسلح درگیر در منازعات مسلحانه و مخالفین مسلح می گردد که در برابر دولت افغانستان و یا نیروهای نظامی خارجی می جنگند. آنها شامل کسانی که به عنوان طالبان معرفی شده باشند و افراد و یا گروههای مسلح سازمان یافته غیر دولتی که بطور مستقیم در منازعات نقش دارند و تحت عنوانین مختلف مانند شبکه حقانی، حزب اسلامی، نهضت اسلامی ازبکستان، اتحاد جهاد اسلامی، لشکر طیب، جیش محمد و گروپ شناخته شده تحت عنوان "داعش" و دیگر ملیشه ها و گروههای مسلح که بدنبال اهداف سیاسی، اعتقادی، اقتصادی و شامل گروههای جنائی مسلحی که به نمایندگی یک طرف درگیر جنگ در منازعات دخیل میباشند.

^۶ نیروهای طرفدار دولت شامل نیروهای امنیتی افغان و دیگر نیروها و گروهها که دخیل کارهای نظامی و یا شبه نظامی و عملیات علیه شورش بوده و بطور مستقیم و یا غیر مستقیم تحت کنترل دولت افغانستان باشند. این نیروها شامل، اما محدود ساختارهای ذیل نمی باشند: اردوی ملی افغانستان، پولیس ملی افغانستان، پولیس سرحدی افغانستان، امنیت ملی افغانستان، پولیس محلی که تحت ساختار حقوقی افغانستان فعالیت میکند، نیروهای دفاعی محلی طرفدار دولت و ملیشه ها بیکه هیچ جایگاهی در قوانین افغانستان نداشته و یا عملکرد آنان مبتنی با هیچ ساختار رسمی دولت نیست. این تعریف شامل نیروهای نظامی بین المللی و دیگر نیروهای استخباراتی و امنیتی خارجی نیز میشود. برای تفصیلات به بخش واژه نامه مراجعه شود.

^۷ یوناما کمتر از نیم فیصد تلفات ملکی را به راکت پراکنی های فرامرزی از پاکستان به افغانستان نسبت می دهد.

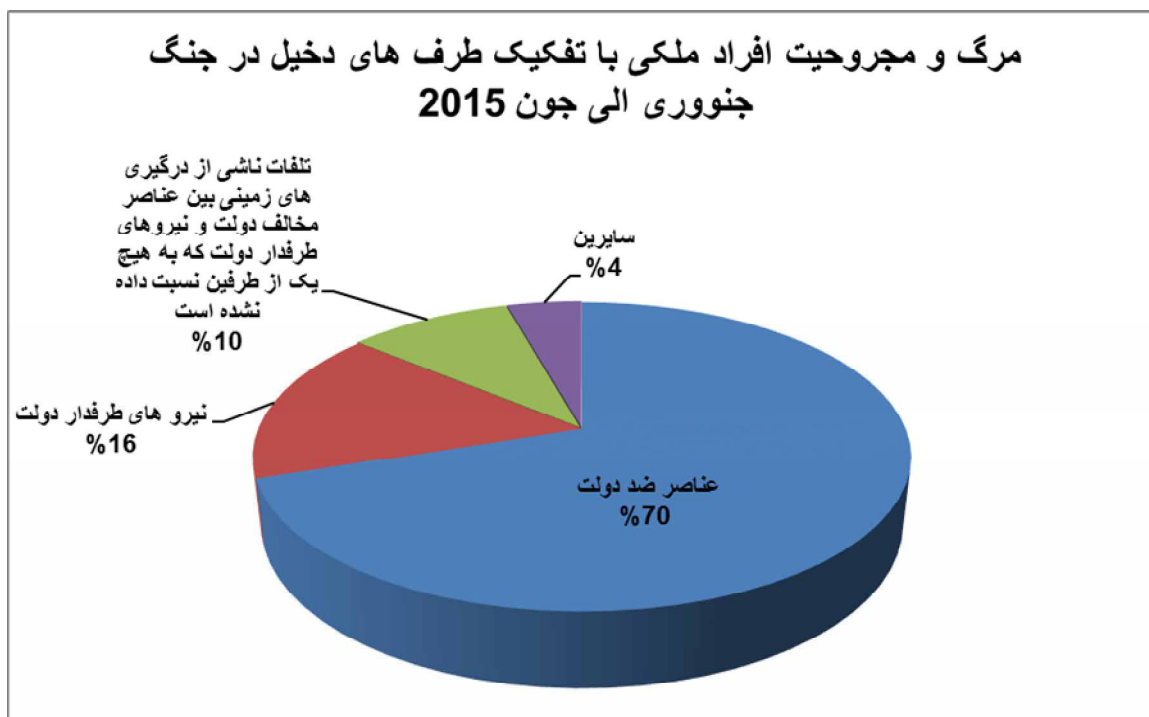
^۸ موارد تثبیت نشده حادثات؛ مواد انفجاری بجا مانده در میدانهای جنگ و مواد متعلق ناشده بجا مانده از منازعات و جنگهای گذشته میباشد.

یافته های یوناما نشان می دهد که از اول جنوری تا ۳۰ جون ۲۰۱۵ به تعداد ۳۴۳۶ کشته و زخمی افراد ملکی (۱۲۱۳ کشته و ۲۲۲۳ زخمی) به اثر عملیاتها و حملاتی که توسط عناصر مخالف دولت صورت گرفته، انجام شده است. این رقم نشان دهنده کاهش سه فیصدی نسبت به مدت مشابه در سال ۲۰۱۴ می باشد. ۹ یوناما افزایش ۷۸ فیصدی را در تلفات افراد ملکی به جا مانده از حملات پیچیده و انتحاری با مسئولیت عناصر مخالف دولت و ۵۷ فیصد افزایش در کشته و زخمی شدن افراد ملکی را در حملات مرتبط با قتلهای عمدی و هدفمند ثبت نموده است. قتلهای عمدی و هدفمند عامل اصلی کشتار افراد ملکی در شش ماه نخست سال ۲۰۱۵ تثبیت گردیده است. یوناما کاهش ۴۶ فیصدی در تلفات افراد ملکی به اثر جنگهای رو در روی زمینی توسط عناصر مخالف دولت را و همچنان کاهش ۲۱ فیصدی در تلفات افراد ملکی به اثر بکارگیری انواع مواد انفجاری تعبیه شده را تثبیت نموده است. کاهش تلفات افراد ملکی در این دوره ممکن ناشی از فقدان آن حملات بوده که پروسه انتخابات را در سال ۲۰۱۴ هدف قرار میداد. در عین مدت سال ۲۰۱۴، یوناما رقم بالایی از تلفات افراد ملکی را در جریان انتخابات ریاست جمهوری و رقابت های متعاقب مربوطه که در ماه اپریل و جون سال ۲۰۱۴ صورت گرفت، به ثبت رسانده بود.

نیروهای طرفدار دولت و به طور مشخص نیروهای امنیتی افغان بطور مستمر باعث تلفات افراد ملکی در جریان شش ماه اول سال ۲۰۱۵ گردیده اند. یوناما به تعداد ۷۹۶ تلفات ملکی (۲۳۴ کشته و ۵۶۲ زخمی) که مسئولیت نیروهای طرفدار دولت میباشد را تثبیت نموده است. این رقم نشان دهنده افزایش ۶۰ فیصدی نسبت به مدت مشابه در سال ۲۰۱۴ می باشد. ۱۰ بیشترین تلفات افراد ملکی توسط نیروهای طرفدار دولت در جریان جنگهای رو در روی زمینی رخ داده و بیشتر به اثر استفاده از مواد و سلاحهای انفجاری مانند هاوان، راکت، و نارنجک بوجود آمده است. در شش ماه اول سال ۲۰۱۵ نیروهای طرفدار دولت باعث تلفات بیشتر افراد ملکی در جریان جنگهای رو در روی زمینی به مقایسه عناصر ضد دولتی شدند.

^۹. در جریان شش ماه اول سال ۲۰۱۴، یوناما به تعداد ۳۵۲۸ فرد ملکی کشته و زخمی (۱۲۴۲ کشته و ۲۲۸۶ زخمی) را به عناصر مخالف دولت نسبت داده بود.

^{۱۰}. از ابتدای جنوری تا ۳۰ جون ۲۰۱۴، یوناما مسئولیت ۴۹۷ فرد ملکی کشته و زخمی که شامل (۲۰۶ کشته و ۲۹۱ زخمی) میباشد را به نیروهای طرفدار دولت ثبت داده است.

تلفات ملکی بجا مانده از حملاتی که مسئولیت آن توسط طالبان پذیرفته شده است

از مجموع ۳۴۳۶ تلفات ناشی از حملات مخالفین دولت، طالبان مسئولیت ۲۳۹ واقعه که در آن تلفات ۱۰۰۲ فرد ملکی (۲۵۹ کشته و ۷۴۳ زخمی) ثبت شده است را پذیرفته اند. این کشته و زخمیهای افراد ملکی فقط شامل تلفاتی میباشند که به اثر حملاتی که بطور عام توسط طالبان در وبسایت شان و یا هم در حساب تویتشان^{۱۱} مسئولیت آن را به عهده گرفته می باشد. به تعداد ۱۰۰۲ کشته و زخمی از افراد ملکی نشان دهنده یک افزایش ۱۰۵ فیصدی کشته و زخمی افراد ملکی در حادثاتی که طالبان مسئولیت آن را پذیرفته اند، نسبت به مدت مشابه در سال ۲۰۱۴ میباشد. ۱۲ تلفات ملکی که طالبان مسئولیت آن را پذیرفته ۲۰ فیصد مجموعی تلفات را تشکیل می دهد. از ۷۰ فیصد تلفات ملکی که به عناصر ضد دولت نسبت داده شده است، کشته و زخمیهای ملکی پذیرفته شده توسط طالبان ۲۹ فیصد مجموع تلفات افراد ملکی را احتوا مینماید.

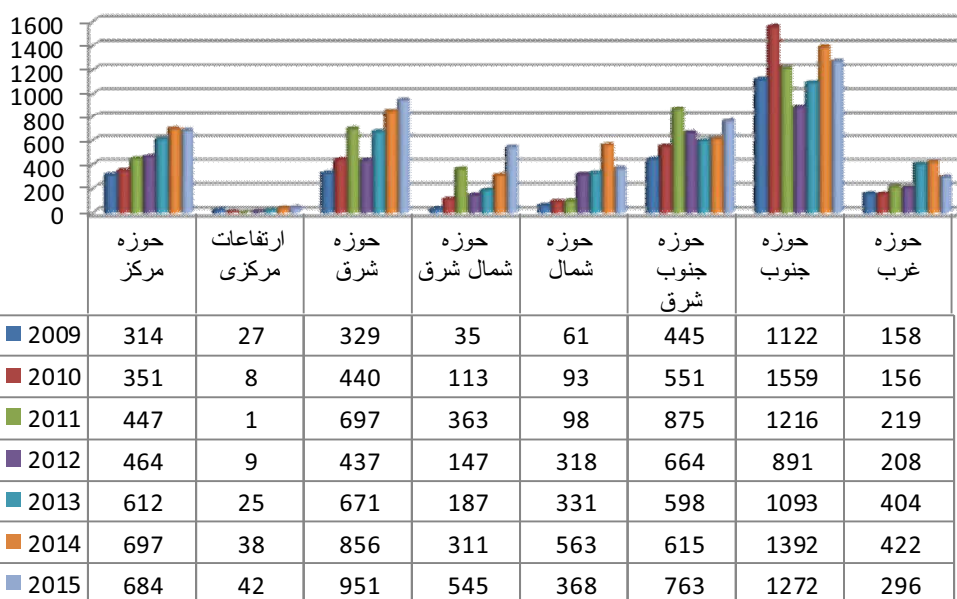
بیشتر از نیمی از مجموع تلفات ملکی پذیرفته شده از سوی طالبان به اثر حملات پیچیده و انتحاری با اهداف ملکی و یا نظامی در محلات رهائشی و مزدحم صورت گرفته است. حملات پذیرفته شده توسط

^{۱۱} تلفات افراد ملکی که یوناما به طالبان نسبت داده و در عین زمان طالبان مسئولیت آن را بدوش نگرفته منتسب به بخشی میباشد که در این گزارش از آن به عنوان عناصر ضد دولتی نام برده شده است.

^{۱۲} افزایش ۱۰۵ فیصدی تلفات ملکی پذیرفته شده توسط طالبان لزوماً به این معنا نیست که تلفات ملکی ناشی از عملکرد آنان بیشتر از دو برابر شده است، بلکه آمار و ارقام نشاندهنده آن است که حملات بیشتری که باعث تلفات ملکی گردیده توسط طالبان پذیرفته شده است. در جریان شش ماه اول ۲۰۱۵، طالبان مسئولیت ۲۳۹ حمله ای را که باعث تلفات ملکی شده را بدوش گرفته. آنان در شش ماه اول ۲۰۱۴ مسئولیت ۱۳۶ حمله ای را که باعث تلفات ملکی شده بود را پذیرفته بودند.

طالبان شامل هدف قرار دادن عمدی افراد ملکی، حملات بدون تبعیض مواد انفجاری تعبیه شده و یا کشته و زخمی شدن افراد ملکی در جریان حملات طالبان بالای نیروهای امنیتی افغان میباشد.

افراد ملکی کشته و زخمی شده به اساس حوزه جنوری تا جون- 2015-2009

زنان و اطفال

درگیری های مسلحانه همچنان تلفات فزاینده و فوق العاده زیادی را از زنان و کودکان در شش ماه اول سال ۲۰۱۵ گرفت. با اینکه یوناما به طور کلی یک درصد افزایش را در تلفات ملکی به ثبت رسانیده است، اما این اداره ۲۳ درصد افزایش در تلفات زنان (۵۵۹ تلفات زنان، شامل ۱۶۴ کشته و ۳۹۵ زخمی) و ۱۳ درصد افزایش در تلفات اطفال (۱۲۷۰ تلفات، شامل ۳۲۰ کشته و ۹۵۰ زخمی) را به ثبت رسانیده است.

به ادامه گرایش ثبت شده در گذارشات میان سالی و سالانه یوناما در سال ۲۰۱۴ در رابطه به تلفات ملکی در منازعات مسلحانه، تلفات زنان و اطفال به صورت دوامدار و به میزان بالاتر نسبت به تلفات جمعیت عمومی در نیمه اول سال ۲۰۱۵ افزایش یافته است. تلفات زنان ۱۱ درصد کل تلفات ملکی در نیمه اول سال را تشکیل می دهد که در سال ۲۰۱۴ این رقم ۹ فیصد بود، این درحالیست که تلفات اطفال ۲۶ فیصد تمام تلفات ملکی را تشکیل می دهد که این رقم بالاتر از تلفات ۲۳ درصدی اطفال در نیمه اول سال ۲۰۱۴ می باشد.

جنگ های زمینی عامل عمده تلفات افراد ملکی در سال ۲۰۱۵

از اول جنوری الی ۳۰ جون سال ۲۰۱۵، یوناما تلفات ۱۵۷۷ فرد ملکی (۳۷۹ کشته و ۱۱۹۸ زخمی) را از اثر جنگ های زمینی به ثبت رسانیده که ۱۹ درصد کاهش در مقایسه به عین دوره سال ۲۰۱۴ را نشان میدهد. یوناما ابراز نگرانی مینماید که در شش ماه نخست سال ۲۰۱۵، نیروهای طرفدار دولت و عناصر ضد دولت در جریان جنگهای زمینی تقریباً به صورت مساویانه باعث تلفات افراد ملکی گردیدند.

کاهش تلفات ملکی در جریان جنگهای زمینی که در شش ماه نخست سال ۲۰۱۵ به ثبت رسیده، ممکن است بنا بر نبود حملات در برابر روند انتخابات در سال ۲۰۱۵ باشد و این در مقایسه با حملاتی است که یوناما در جریان انتخابات ریاست جمهوری و دور دوم انتخابات متذکره در ماه های اپریل و جون سال ۲۰۱۴، به ثبت رسانیده بود. یوناما یاد آور می شود که در جریان شش ماه اول سال ۲۰۱۴، جنگهای زمینی آغاز شده توسط عناصر ضد دولت که کاروان های کمیسیون مستقل انتخابات، مراکز رای دهی و نامزدان انتخاباتی و ناظرین شان را در جریان دوره های انتخاباتی مورد هدف قرار میدادند، منتج به تلفات ۳۸۰ فرد ملکی (۷۴ کشته و ۳۰۶ زخمی) گردید.^{۱۳}

باوجود کاهش، جنگ های زمینی هنوز هم به عنوان عامل عمده تلفات افراد ملکی در نیمه اول امسال باقی مانده است که در برگیرنده ۳۲ فیصد تمام تلفات ملکی به شمول کشته شده گان و زخمی ها در این دور میباشد.

در سال ۲۰۱۵، نیروهای امنیتی افغان به طور قابل ملاحظه رقم عملیات های زمینی را به هدف حمایت از روند شکل گیری دولت و ضد حملات مخالفین دولت، افزایش دادند که این منجر به بالا رفتن رقم تلفات افراد ملکی منسوب به نیروهای طرفدار دولت در جریان جنگ های زمینی گردید. در شش ماه نخست سال ۲۰۱۵، در جریان جنگهای زمینی، بیشتر افراد ملکی توسط نیروهای طرفدار دولت تلف گردیدند تا توسط عناصر ضد دولت. یوناما تلفات ۵۸۰ فرد ملکی (۱۴۳ کشته و ۴۳۷ زخمی) منسوب شده به نیروهای طرفدار دولت را از جنگ های زمینی به ثبت رسانیده است که ۸۵ درصد افزایش را در مقایسه به شش ماه نخست سال ۲۰۱۴ نشان میدهد و در برگیرنده ۳۷ درصد تمام تلفات ملکی از اثر جنگهای زمینی می باشد.

افزایش تلفات ملکی منسوب یافته به نیروهای طرفدار دولت بیشتر در نتیجه استفاده این نیروها از هاوان، راکت و نارنجک در مناطق غیر نظامی می باشد. یوناما مشاهده نموده است که ۸۸ فیصد تمام تلفات ملکی که نیروهای طرفدار دولت در جریان جنگ های زمینی باعث گردیده، از اثر استفاده از سلاح های غیر مستقیم^{۱۴} در جریان جنگ ها می باشد، به خصوص استفاده هاوان که ساحه تخریب وسیع دارد. یوناما

^{۱۳} در شش ماه نخست سال ۲۰۱۴، یوناما ۶۷۴ تلفات ملکی (۱۷۳ کشته و ۵۰۱ زخمی) را در نتیجه حملات علیه روند انتخابات از تمام انواع حادثات به ثبت رسانید که اکثریت قریب آن حادثات را یوناما به عناصر ضد دولت نسبت داد

^{۱۴} سلاح های انداخت غیر مستقیم، مانند خمپاره انداز، راکت انداز و نارنجک، سلاح های با سیستم بالای انفجاری هستند که مرمی را بدون یک خط مستقیم دید به هدف انداخت می نماید. خمپاره انداز نمی تواند رهنمایی شود که یک هدف مشخص را بزند و یک ساحه گسترده تخریب دارد. زمانیکه در مناطق غیر نظامی استفاده شود، خطر تلفات ملکی بسیار زیاد است.

مواردی را به ثبت رسانیده است که استفاده از سلاح های غیر مستقیم در مناطق پرجمعیت اثرات شدید و منفی بشردوستانه بدون تفکیک هدف را بالای افراد ملکی داشته است. سرمنشی سازمان ملل متحد از طرفین جنگ خواسته است که از استفاده سلاح های انفجاری که ساحه تخریب گسترده دارند، در مناطق پرجمعیت خودداری نمایند.^{۱۵}

عناصر ضد دولت در جریان جنگ های زمینی باعث تلفات ۵۱۲ فرد ملکی (۱۳۷ کشته و ۳۷۵ زخمی) گردیده اند که با کاهش ۴۶ درصدی مسئول ۳۲ در صد تمام تلفات افراد ملکی در جنگ های زمینی میباشند. قسمیکه در بالا تذکر رفت، این کاهش به دنبال تکمیل روند انتخابات در سال ۲۰۱۴ رخ داده است.

در ۳۰ فیصد کشته و زخمی شدن افراد ملکی در جریان جنگ های زمینی عمدتاً درحادثات تیراندازی متقابل؛ یوناما تلفات ملکی را به هر دو جناح یعنی عناصر ضد دولت و نیروهای طرفدار دولت نسبت داده است.

یک فیصد باقیمانده تلفات افراد ملکی از اثر جنگهای زمینی به حملات توپخانه ای از آن سوی مرز نسبت داده شده است.

کاهش تلفات ملکی از اثر مواد تعبیه شده انفجاری

برای اولین بار بعد از نشر گزارش نیمه ساله اش درمورد تلفات افراد ملکی در منازعات مسلحانه در سال ۲۰۱۲، یوناما یک کاهش را در میزان تلفات افراد ملکی از اثر مواد تعبیه شده انفجاری به ثبت میرساند. از اول جنوری الی ۳۰ جون ۲۰۱۵، ماموریت ملل متحد تلفات ۱۱۰۸ فرد ملکی (۳۸۵ کشته و ۷۲۳ زخمی) را از اثر مواد تعبیه شده انفجاری به ثبت رسانیده که ۲۱ درصد کاهش^{۱۶} را در مجموع تلفات ملکی از اثر مواد تعبیه شده انفجاری با مقایسه به عین دوره سال ۲۰۱۴ نشان میدهد.^{۱۷} علیرغم کاهش، مواد تعبیه شده انفجاری هنوز هم دومین علت رقم بلند تلفات افراد ملکی (۲۲ در صد) در شش ماه نخست سال ۲۰۱۵ می باشد.

یوناما ابراز نگرانی می نماید که کشته و زخمی شدن افراد ملکی از اثر مواد تعبیه شده غیر قانونی نوع فشاری^{۱۸} به صورت مداوم در نیمه اول سال ۲۰۱۵ افزایش یافته است.^{۱۹} یوناما تلفات ۵۰۶ فرد ملکی (۲۵۱

^{۱۵} گزارش سرمنشی ملل متحد را در رابطه به تلفات افراد ملکی در منازعات مسلحانه دریابید . ۲۰۱۳/۳۷۶.

^{۱۶} یوناما تذکر میدهد که در این آمار و ارقام تلفات ملکی از اثر مواد تعبیه شده انفجاری در حملات انتحاری و پیچیده که آنها بنابر ماهیت متمایز حملات پیچیده و انتحاری بطور جداگانه ثبت گردیده اند، شامل نمی باشند. شمارش باهم، ترکیب تاکتیک های استفاده از مواد تعبیه شده انفجاری، ۴۳ در صد تمام تلفات ملکی را در نیمه اول سال ۲۰۱۵ تشکیل میدهد که ۲۱۳۰ تلفات ملکی (۵۶۸ کشته و ۱۵۶۲ زخمی) با هشت درصد افزایش بامقایسه با عین دوره در سال ۲۰۱۴ می باشد.

^{۱۷} از اول جنوری الی ۳۰ جون ۲۰۱۴، یوناما ۱۴۰۷ تلفات ملکی (۴۷۷ کشته و ۹۳۰ زخمی) از اثر مواد تعبیه شده انفجاری را به ثبت رسانیده است.

^{۱۸} افغانستان کنوانسیون سال ۱۹۹۷ در مورد ممنوعیت استفاده، ذخیره، تولید و انتقال ماین های ضد پرسونل و همچنان انهدام این ماین ها (کنوانسیون اتاوا، ویا پیمان منع ماین) را تصویب نموده است. این پیمان استفاده از کارخانه ساخت ماین ضد پرسونل و استفاده ماین ها و مواد تعبیه شده که توسط قربانی فعال میگردد مانند ماین های فشاری تعبیه شده، را منع نموده است. تعریف ماین در کنوانسیون متذکره

کشته و ۲۵۵ زخمی) را از اثر استفاده همچو ماین ها توسط عناصر ضد دولت که ۳۸ فیصد افزایش را با مقایسه به عین دوره سال ۲۰۱۴ نشان میدهد، به ثبت رسانیده است. مواد تعبیه شده انفجاری نوع فشاری باعث تقریباً نصف (۴۶ فیصد) کل تلفات افراد ملکی ناشی از مواد تعبیه شده انفجاری در نیمه اول سال ۲۰۱۵ گریده است.

یوناما خاطر نشان می سازد که کاهش در رقم تلفات ملکی از اثر مواد تعبیه شده انفجاری لزوماً به معنی آن نیست که عناصر ضد دولت از مواد تعبیه شده انفجاری کمتر استفاده می نمایند. یکی از دلایل کاهش در تلفات افراد ملکی از اثر مواد انفجاری تعبیه شده شاید افزایش توانمندی نیروهای امنیتی در کشف و خنثی سازی مواد تعبیه شده انفجاری باشد. بیش از ۵۰۰۰ مواد انفجاری تعبیه شده که بالقوه می توانست باعث آسیب زیادی به افراد ملکی گردد، در شش ماه اول ۲۰۱۵ پاکسازی گردید.^{۲۰}

افزایش تلفات افراد ملکی از اثر حملات انتحاری و پیچیده

در شش ماه نخست سال ۲۰۱۵، حملات پیچیده و انتحاری نزدیک به پیشی گرفتن از دومین علت عمده تلفات افراد ملکی یعنی مواد انفجاری تعبیه شده می باشد و باعث ۲۱ درصد تلفات افراد ملکی گردیده است. حملات پیچیده و انتحاری که توسط عناصر ضد دولت راه اندازی شدند باعث تلفات ۱۰۲۲ فرد ملکی (۱۸۳ کشته و ۸۳۹ زخمی) گردید که با مقایسه با عین دوره در سال ۲۰۱۴، ۷۸ درصد افزایش را در رقم تلفات افراد ملکی نشان میدهد. طالبان مسؤولیت ۲۷ حمله از جمله ۴۴ حمله ی ثبت شده انتحاری و پیچیده را به عهده گرفتند که این حملات منجر به تلفات ۵۴۲ فرد ملکی (۸۷ کشته و ۴۵۵ زخمی) گردیده و ۱۶۷ درصد افزایش در تلفات ملکی در حملات انتحاری و پیچیده که مسؤولیت آنرا طالبان پذیرفته اند را نشان میدهد.^{۲۱}

قتل های هدفمند بیشتر از هر تاکتیک دیگر باعث قتل افغان های ملکی گردیده است

تلفات افراد ملکی ناشی از قتل های هدفمند در شش ماه نخست سال ۲۰۱۵ در حدود ۵۷ درصد افزایش یافت. از اثر این تاکتیک به تعداد ۴۴۰ فرد ملکی کشته شده است و ۲۵۹ فرد ملکی دیگر مجروح گردیده است. تعداد مجموعی تلفات ناشی از تاکتیک متذکره به ۶۹۹ فرد ملکی رسیده و ۱۴ درصد تمام تلفات

دربگیرنده مواد تعبیه شده انفجاری اند که طور طراحی شده باشد که در زیر و یا در نزدیک سطح زمین و یا کدام سطح دیگر جاگذاری شوند و از اثر حضور، مجاورت و یا برخورد یک شخص یا واسطه نقلیه انفجار نماید.

^{۱۹} از اول جنوری الی ۳۱ دسمبر ۲۰۱۴، یوناما ۷۷۵ تلفات ملکی (۴۱۷ کشته و ۳۵۸ زخمی) که ۳۹ درصد افزایش را در تلفات ملکی از اثر ماین های فشاری تعبیه شده با مقایسه با سال ۲۰۱۳ نشان میدهد، به ثبت رسانیده است. به گزارش سالانه ۲۰۱۴ یوناما در مورد تلفات افراد ملکی در منازعات مسلحانه، صفحه ۴۸، مراجعه نماید.

^{۲۰} ایمیل از ماموریت حمایت قاطع (ناتو) درمورد: (یوناما، ماموریت حمایت قاطع به یوناما، حفاظت افراد ملکی در منازعات مسلحانه جواب میدهد)، به تاریخ ۲۹ جولای ۲۰۱۵ دریافت گردیده است.

^{۲۱} از اول جنوری الی ۳۰ جون ۲۰۱۴، طالبان ادعای مسؤولیت ۲۰ حمله انتحاری و پیچیده که باعث تلفات ۲۰۳ فرد ملکی (۷۶ کشته و ۱۲۷ زخمی) شده است، نموده اند.

افراد ملکی را در شش ماه نخست سال ۲۰۱۵ تشکیل می دهد. هرچند جنگ های زمینی، مواد انفجاری تعبیه شده، حملات گروهی پیچیده و انتحاری باعث تلفات بیشتر افراد ملکی (مجموع ارقام کشته و زخمی) در شش ماه نخست سال ۲۰۱۵ گردیده است ولی قتل های هدفمند نسبت به سایر تاکتیک ها باعث قتل بیشتر افراد ملکی گردیده است - رقم ۴۴۰ فرد ملکی کشته شده ۲۸ درصد مجموعی ۱۵۹۲ فرد ملکی کشته را تشکیل می دهد. یافته های یوناما نشان میدهد که ۹۴ درصد تلفات ناشی از قتل های هدفمند توسط نیروهای مخالف دولت صورت گرفته است.

افزایش اختطاف افراد ملکی و سیر صعودی کشته شدگان و مجروحین افراد ملکی گروگان گرفته شده

از اول جنوری تا ۳۰ جون سال ۲۰۱۵، یوناما ۱۹۶ حادثه اختطاف را به ثبت رسانید که تقریباً تمام این حادثات از سوی نیروهای مخالف دولت انجام شده است. در مجموع؛ این اختطاف ها منجر به کشته شدن ۶۲ فرد ملکی و مجروح شدن ۱۴ فرد ملکی (مجموع تلفات ۷۶ نفر) گردیده و نشان میدهد که در رقم حادثات ۳۷ درصد افزایش بوجود آمده است و در آمار تلفات مرتبط به اختطاف در مقایسه به دوره مشابه در سال ۲۰۱۴، ۱۱۷ درصد افزایش بوجود آمده است.^{۲۲} نیروهای مخالف دولت عامل ۱۹۰ حادثه از مجموع ۱۹۶ حادثه اختطاف بوده که باعث تلفات ۷۵ نفر از مجموع ۷۶ فرد ملکی شده است. یوناما شش حادثه ی اختطاف را به نیروهای دولتی نسبت می دهد.

یافته های یوناما نشان می دهد که افراد ملکی بخاطر منفعت پولی توسط نیروهای مخالف دولت اختطاف می گردد. نیروهای مخالف دولت از این طریق مردم عادی را تهدید نموده و یا هم از طرف مقابل امتیاز گیری می نماید. مثلاً از طریق این اختطاف ها بعضاً به تبادل گروگان ها می پردازد. هم چنان یافته های یوناما نشان می دهد که اختطاف شدگان به شکل روز افزون توسط اختطاف کنندگان به قتل می رسند که دلیل آن بر آورده نشدن خواسته های اختطاف چیان از طرف مقابل و حفظ صلابت بالای سایر اختطاف شدگان بوده است و یا از همان ابتدا هدف اختطاف قتل قربانی بوده است.

از سال ۲۰۰۹ به این طرف که یوناما جمع آوری و ثبت آمار تلفات افراد ملکی را به شکل سیستماتیک آغاز کرد، تعداد حادثات و نیز تعداد تلفات ناشی از اختطاف در این دوره گزارش دهی نسبت به تمام دوره های قبلی بلند بوده است. تلفات ناشی از اختطاف دو درصد مجموع تلفات افراد ملکی در شش ماه نخست سال ۲۰۱۵ را تشکیل می دهد.

^{۲۲} از اول جنوری تا ۳۰ جون سال ۲۰۱۴؛ یافته های یوناما نشان میدهد که در حدود ۱۴۳ حادثه اختطاف به ثبت رسیده و در نتیجه ۲۷ فرد ملکی به قتل رسیده و ۸ نفر دیگر مجروح (مجموع تلفات به ۳۵ نفر می رسد) گردیده است.

افزایش تلفات افراد ملکی از اثر عملیات های هوایی

از اول جنوری تا ۳۰ جون سال ۲۰۱۵، بر اساس یافته های یوناما حملات هوایی نیروهای داخلی و بین المللی باعث کشته شدن ۳۲ فرد ملکی و مجروح شدن ۴۵ فرد ملکی (مجموع تلفات ۷۷) گردیده است. این رقم در مقایسه به سال ۲۰۱۴، ۸۸ درصد افزایش را نشان میدهد و نیز نشان دهنده ی اینست که سیر نزولی کاهش تلفات ناشی از حملات هوایی که در سالهای قبل بطور مستمر به ثبت رسیده بود، کند تر شده است. تلفات ناشی از حملات هوایی دو درصد تمام تلفات افراد ملکی را تشکیل می دهد.

از مجموع ۷۷ نفر تلفات ملکی در اثر حملات هوایی یوناما ۴۹ مورد تلفات (۲۷ کشته و ۲۲ مجروح) را به نیروهای بین المللی نسبت می دهد. در حالیکه معیارهای که در حال حاضر نیروهای بین المللی در حملات هوایی شان جهت کاهش تلفات افراد ملکی مد نظر می گیرند قابل ملاحظه محسوب می شود، ولی رقم فوق الذکر ۲۳ درصد افزایش را در تلفات افراد ملکی در نتیجه حملات هوایی نیروهای بین المللی نشان میدهد.^{۲۳} بیشترین این حملات هوایی توسط طیاره های بدون سرنشین صورت گرفته و رقم تلفات ناشی از آن سیر نزولی تلفات که در سال های قبل توسط یوناما به ثبت رسیده بود را معکوس کرده است.^{۲۴}

از اول جنوری تا ۳۰ جون ۲۰۱۵؛ یوناما ۲۸ مورد تلفات ملکی (۵ کشته و ۲۳ مجروح) را به ثبت رسانید که عامل آنها ده حمله هوایی نیروهای امنیتی افغان بود. قوت های هوایی افغان که مربوط اردوی ملی می شود مسئولیت حملات حمایت هوایی حمایوی و عملیات های هوایی تهاجمی را در حمایت از نیروهای امنیتی ملی در افغانستان در ابتدای سال ۲۰۱۵ به عهده گرفت.

تاکتیک های دیگری که به افراد ملکی ضرر می رساند

مواد انفجاری باقی مانده از دوران جنگ که به هیچ یکی از طرفهای درگیر در منازعه به شکل مشخص نسبت داده نمی شد، چهار درصد تمام تلفات افراد ملکی را سبب گردیده است. مواد انفجاری باقی مانده از دوران جنگ برای اطفال به شکل بسیار نا متناسب مضر واقع شده؛ چون ۸۳ درصد قربانی های این مواد، اطفال افغان می باشد. سه درصد متباقی تلفات افراد ملکی در نتیجه قتل های فرا قضائی و ساختار های عدلی موازی توسط عناصر مخالف دولت و نیز حادثات ناشی از محافظت نیروها، و سایر انواع قتل ها و سوء رفتار ها توسط طرفهای درگیر در منازعه رخ داده است.

^{۲۳} بین اول جنوری تا ۳۰ جون سال ۲۰۱۴؛ یوناما به تعداد ۴۰ نفر تلفات افراد ملکی (۲۷ کشته و ۱۳ مجروح) را در اثر حملات هوایی نیروهای بین المللی به ثبت رسانیده بود.

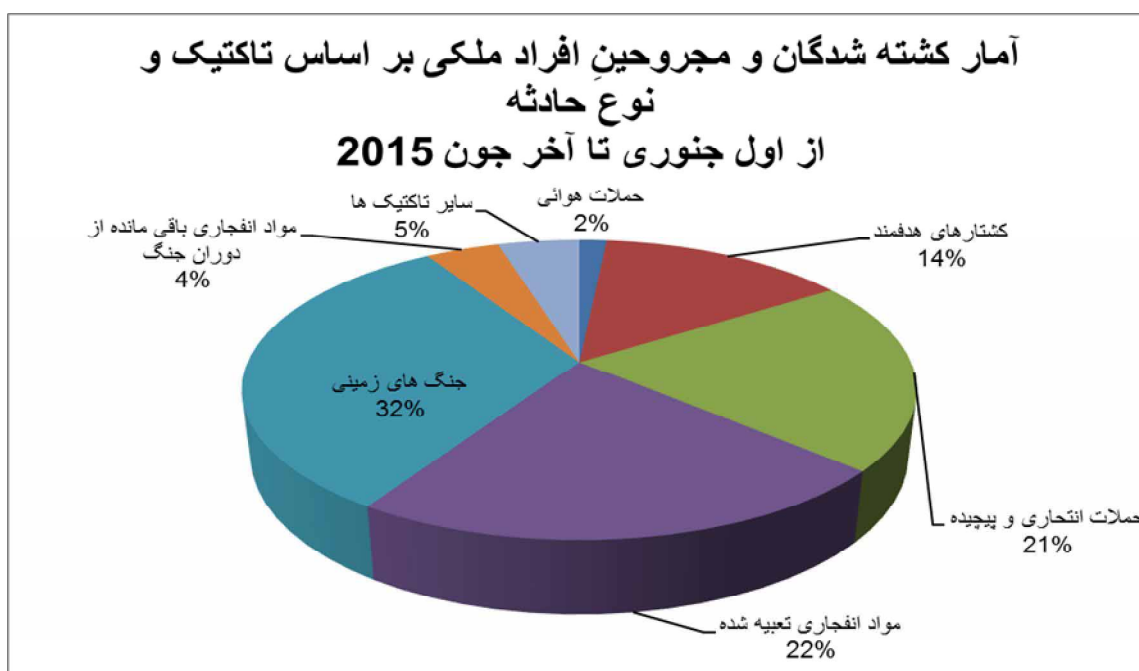
^{۲۴} به صفحه ۵۹-۶۰ گزارش شش ماهه سال ۲۰۱۴ یوناما مراجعه گردد.

تخطی های حقوق بشری توسط گروه های مسلح طرفدار دولت

از اول جنوری تا ۳۰ جون سال ۲۰۱۵، یوناما به شکل دوام دار افزایش تلفات افراد ملکی را توسط گروه های مسلح طرفدار دولت به ثبت رسانیده است. یوناما به تعداد ۸۷ مورد تلفات افراد ملکی که شامل ۳۱ کشته و ۵۶ مجروح می گردد را در اثر ۶۹ حادثه ی جداگانه به ثبت رسانیده است که عامل این حادثات و تلفات گروه های مسلح طرفدار دولت بوده و رقم تلفات فوق الذکر ۱۱۸ درصد در مقایسه به سال ۲۰۱۴ افزایش یافته است. گروه های مسلح طرفدار دولت در نتیجه جنگ های زمینی، کشتار هدفمند، لت و کوب و سوء رفتارها، دو درصد تمام تلفات افراد ملکی را در شش ماه نخست سال ۲۰۱۵ سبب شده اند.

بیجا شدگان ناشی از جنگ های مسلحانه

گروه کاری که در مورد بیجا شدگان داخلی^{۲۵} در افغانستان کار می کند در حدود ۱۰۳۰۰۰ نفر بیجا شده داخلی را در نتیجه جنگ های مسلحانه در شش ماه نخست سال ۲۰۱۵ به ثبت رسانیده است. رقم فوق الذکر افزایش ۴۴ درصدی را در مقایسه به عین مدت سال ۲۰۱۴ نشان می دهد. بنابر ارزیابی های که صورت گرفته تعداد بیجا شدگان داخلی در افغانستان تا تاریخ ۱۶ جولای ۲۰۱۵ به ۹۴۵۶۰۰ نفر می رسد.^{۲۶}

^{۲۵}. ریاست گروه کاری امور بیجا شدگان داخلی به کمیشنری عالی ملل متحد برای مهاجرین و وزارت مهاجرین و عودت کنندگان اختصاص یافته است. ساختار متذکره میکانیزم ابتدائی را تشکیل داده و از آن طریق بیجا شدگان داخلی تشخیص گردیده و کمک های مربوطه را دریافت می نماید. تازه ترین رقمی که در جریان تهیه این گزارش آماده گردیده؛ دوره زمانی اول جنوری تا ۳۱ می ۲۰۱۵ را در بر می گیرد.

^{۲۶}. این ارقام توسط کمیشنری عالی ملل متحد برای مهاجرین تهیه گردیده است. این اطلاعات به تاریخ ۲۱ جولای ۲۰۱۵ از طریق امیل دریافت گردیده است.

مشاهدات:

در نیمه اول سال ۲۰۱۵ عوامل متعددی باعث افزایش آسیب ها به افراد ملکی گردید. هرچند تلفات افراد ملکی ناشی از دو علت اساسی - جنگهای زمینی و مواد انفجاری تعبیه شده - در نیمه اول سال کاهش داشت، اما قتل‌های هدفمند علت عمده کشتار افراد ملکی بود و تعداد تلفات افراد ملکی به اثر حملات پیچیده و حملات انتحاری که توسط مخالفین مسلح دولت صورت گرفت، افزایش یافت. با وجود کاهش عمومی در تلفات افراد ملکی ناشی از جنگهای زمینی، تلفات افراد ملکی توسط نیروهای طرفدار دولت در جریان جنگهای زمینی و حملات هوایی افزایش داشت. برعلاوه، افزایش نبرد ها بین گروههای مخالفین مسلح رقیب و ظهور گروههای جدید تهدیدات اضافی را برای افغانهای غیر نظامی به وجود آورد.

طالبان و دیگر عناصر مخالف دولت به فشار های خود به هدف اشغال اراضی ادامه دادند و به شکل فزاینده ی به سوی مراکز پرجمعیت شامل مراکز ولسوالی ها و یک شهر بزرگ (کندوز) به پیش رفتند. با وجودی که برخی تحرکات در رابطه با گفتگوهای صلح بین دولت افغانستان و طالبان حاصل شده بود، اما این موضوع باعث تأثیرات ناچیز و حتی بی تأثیر بر تلاش های طالبان برای افزایش کنترل قلمرو بود: طالبان و دیگر عناصر مخالف دولت اقدام به یک عملیات تهاجمی در نیمه اول سال ۲۰۱۵ کردند. در حالی که یوناما برخی اقدامات محافظت از افراد ملکی توسط عناصر مخالف دولت در جریان منازعات را شاهد بود- یوناما کاهشی در تلفات افراد ملکی از سوی عناصر مخالف دولت در جریان جنگ های زمینی را به ثبت رسانیده است - ولی با آن هم طالبان و دیگر گروهها به حملات پیچیده، حملات انتحاری و همچنین قتل های هدفمند افراد ملکی ادامه دادند. این اعمال که احتمالاً به هدف تضعیف قدرت دولت قبل از دست یابی به یک مصالحه نهائی انجام گرفت باعث آسیب شدید به افراد ملکی شد.

اگرچه تلفات افراد ملکی ناشی از مواد انفجاری تعبیه شده در مجموع کاهش داشت، اما عناصر مخالف دولت به طور فزاینده ی از مواد انفجاری فشاری غیر قانونی به عنوان یک سلاح دفاعی در کاهش سرعت و یا جلوگیری از پیشرفت قوای امنیتی افغان قبل، در جریان و بعد از جنگهای زمینی استفاده کردند که این کار باعث افزایش تلفات افراد ملکی ناشی از این نوع مواد انفجاری شد.

از اول جنوری الی ۳۰ جون، قوای امنیتی افغان اکثر عملیات های نظامی را مستقل از قوای نظامی بین المللی انجام دادند و به طور فزاینده ای از حمایت قوای هوایی افغان برخوردار بودند. قوای امنیتی افغان به استفاده از سلاح های فیر غیر مستقیم (هاوان، راکت، نارنجک و توپخانه) ادامه دادند که باعث آسیب های جدی به افراد ملکی گردید. ضد حملات صورت گرفته توسط قوای امنیتی افغان، که متکی به استفاده از هاوان، راکت، نارنجک، توپخانه و هلیکوپتر های نظامی بود، غالباً باعث تلفات عمده غیر نظامی شده است. همچنین یوناما شاهد استفاده از گروههای مسلح طرفدار دولت برای حمایت از قوای امنیتی افغان بوده، بخصوص در حوزه شمال شرق کشور. یوناما مشاهده کرد زمانی که قوای امنیتی افغان اقدام به عملیات های از قبل برنامه ریزی شده کردند، باعث تلفات کمتر افراد ملکی نسبت به عناصر مخالف دولت شده اند،

مانند عملیات ذوالفقار در ولسوالی سنگین ولایت هلمند، در مقابل قوای امنیتی ملی افغان باعث بیشترین تلفات افراد ملکی در جریان عملیات ها به هدف دفع حملات و پیشروی های طالبان و عناصر مخالف دولت در ولایت کندوز شدند.

اختلاف نظر آشکار در داخل و بین عناصر مخالف دولت، به شمول اختلافات در ارتباط به پروسه صلح، باعث ظهور گروههای متعهد به سازمان تروریستی داعش (گروه خودخوانده دولت اسلامی) و نبرد بین گروههای مخالف دولت، بخصوص در ولایت ننگرهار گردید. همچنین یوناما شاهد بوده است که ظهور گروههای مدعی وفادار به داعش^{۳۷}، باعث افزایش نگرانی های شدید برای مردم ملکی شده است. یوناما چندین مورد از سربریدن و دیگر انواع اعدام مردم ملکی توسط گروههای وابسته به داعش را در ولایت ننگرهار به ثبت رسانده است. نبرد بین گروههای رقیب مخالف مسلح دولت، بخصوص بین جنگجویان طالبان و گروههای وابسته به داعش نیز باعث تلفات افراد ملکی و بیجا شدن آنها گردید. یوناما نگران است که افراد ملکی در این مناطق در بین گروههای گیر مانده اند و ممکن است که مصائب بیشتری را متحمل شوند زیرا این گروهها سعی می کنند که تاکتیک های خشن تری را از گروههای وابسته به داعش در دیگر ممالک جهان، تقلید کنند.

در این زمینه، یوناما مجدداً به خواست خود از گروههای درگیر تأکید می کند تا در راستای تعهد خود به قانون بین المللی بشر دوستانه اقدامات مشخصی را در جهت جلوگیری از تلفات افراد ملکی روی دست بگیرند. بخصوص عناصر مخالف دولت باید ادامه حملات پیچیده و حملات انتحاری علیه اهداف ملکی و انجام حملات در مناطق غیر نظامی را متوقف کنند. عناصر مخالف دولت باید فوراً قتل های هدفمند افراد ملکی را متوقف کرده و دیگر از تاکتیک غیر قانونی و بی تشخیص "مواد انفجاری تعبیه شده که به اثر فشار منفجر می شود" (مین های دست ساز فشاری) استفاده نکنند.

تمام گروهها، به شمول قوای امنیتی ملی افغان، باید اقدامات عملی پیشگیرانه را جهت جلوگیری از تلفات افراد ملکی در عملیات های خود روی دست بگیرند، و استفاده از سلاحهای ثقیله و فیر غیر مستقیم در مناطق غیر نظامی پر جمعیت را متوقف کنند. یوناما یک بار دیگر از تمامی گروههای درگیر در منازعه می خواهد تا در مورد آن عده از افراد و قوای مسلح که عمداً و بی هدف اقدام به کشته و زخمی کردن افراد ملکی کرده اند، پاسخگو باشند.

یوناما توصیه های ذیل را به گروههای درگیر در منازعه برای تقویت تلاش های آنها در حمایت از افراد ملکی، جوامع غیر نظامی، جلوگیری از تلفات افراد ملکی و تقویت تعهدات شان در راستای حقوق بشر دوستانه بین المللی و نورم های حقوق بشر بین المللی، پیشنهاد می کند.

^{۳۷} گروههای وابسته به دولت اسلامی در افغانستان توسط مخفف عربی آن "داعش" یاد می شود، همچنین در برخی مناطق کشور از این اصطلاح برای اشاره به هر جنگجوی خارجی، بدون توجه به وابستگی آن، استفاده می شود.

توصیه ها

عناصر مخالف دولت

در مطابقت با تعهدات مطابق با حقوق بشر دوستانه بین المللی:

- توقف حملات هدفمند عمدی بالای غیر نظامیان و مراکز غیر نظامی به شمول عبادت گاه ها و مراکز فرهنگی، دفاتر ملکی دولتی و امداد گران.
- توقف حملات نامتناسب و حملاتی که در آن هدف از افراد ملکی تفکیک نمی شود.
- توقف فیر هاوان، راکت و نارنجک از مناطق مسکونی و نیز به طرف آن مناطق.
- توقف استفاده از مواد انفجاری تعبیه شده، بخصوص حملات پیچیده و حملات انتحاری در تمامی مناطق غیر نظامی و توقف استفاده از تاکتیک غیر قانونی مواد انفجاری تعبیه شده که به اثر فشار منفجر می شود.
- تطبیق یک تعریف مشخص از "غیر نظامیان" سازگار با حقوق بشر دوستانه بین المللی و مطابق با اصول تمایز، تناسب و اقدامات احتیاطی در تمامی عملیات های نظامی.
- اجرای بیانیه های رهبری طالبان که حملات بر افراد ملکی و مناطق غیر نظامی را منع قرار داده است؛ تطبیق هدایاتی که به افراد طالبان امر کرده تا از تلفات افراد ملکی جلوگیری کرده و در مقابل آنده از نیروهایی که افراد ملکی را هدف قرار داده، کشته و زخمی می سازند پاسخگو باشند.
- اطمینان از اینکه جنگجویان آنها مکاتب، شفاخانه ها، کلینیک ها و دیگر مراکز محافظت شده را برای مقاصد نظامی استفاده نمی کنند.
- توقف حملات، تهدیدات و اخلال در کار واکسیناتوران پولیو اطفال و کمپاین های واکسین پولیو برای اطفال.

دولت افغانستان

- توقف فیر هاوان، راکت و نارنجک به سوی مناطق مزدحم غیر نظامی.
- تهیه و ترتیب و تصویب یک پالیسی ملی برای کاهش تلفات افراد ملکی توأم با یک پلان عمل با اهداف مشخص برای جلوگیری از تلفات افراد ملکی در جریان منازعات مسلحانه؛ افزایش تلاش ها برای حفاظت از غیر نظامیان از آسیب های ناشی از منازعات مسلحانه با ترتیب و تطبیق هدایات تاکتیکی روشن، قواعد جنگ، و دیگر روشها به ویژه در رابطه به استفاده از هاوان، راکت، نارنجک و توپخانه و طیاره های نظامی، از طریق تجهیز و آموزش تمام نیرو های امنیتی افغانستان در رابطه به تدابیر حفاظتی، کاهش دهنده، حسابدگی و جبران خساره برای قربانیان.

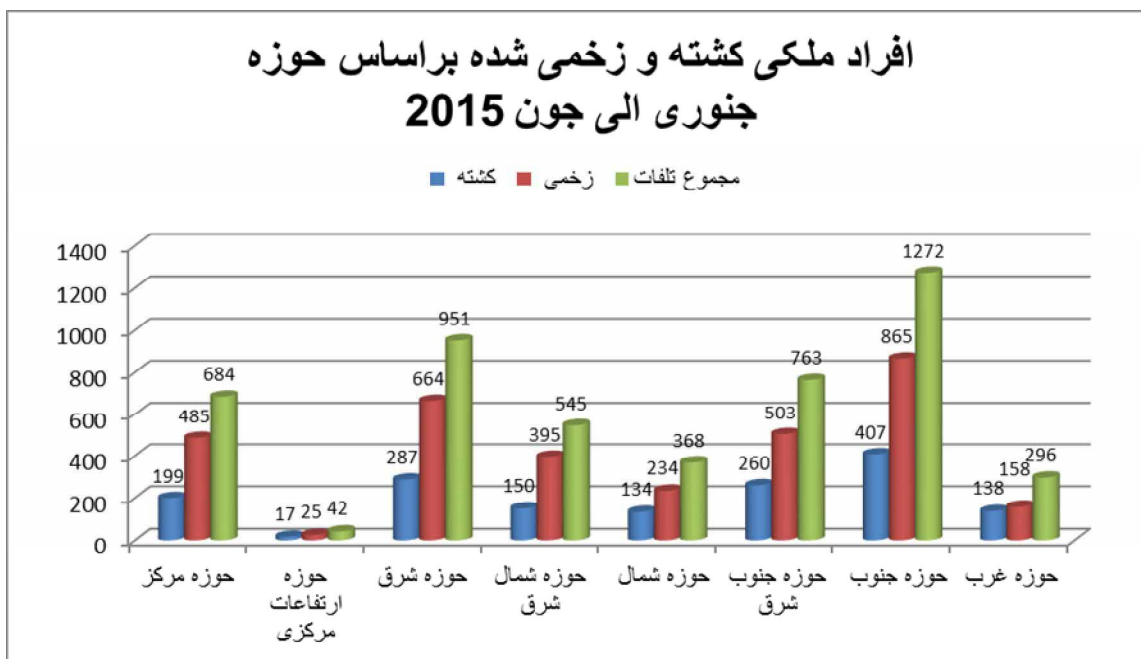
- انحلال و خلع سلاح تمامی گروههای مسلح شبه نظامی، و اطمینان از پاسخگو قرار گرفتن آن‌ها از اعضای این گروههای مسلح که عامل تخطی‌های حقوق بشری شناخته شده‌اند.
- اولویت بندی بیشتر به ارتقای ظرفیت قوای امنیتی ملی افغان برای سوق و اداره و تطبیق مؤثر عملیات‌های ضد مواد منفجره تعبیه شده و خنثی سازی آن به شمول استحصال از آن. اختصاص تمامی منابع مورد نیاز برای اطمینان از تطبیق کامل استراتژی ملی مبارزه با مواد انفجاری تعبیه شده.
- تهیه و ترتیب پالیسی‌ها و پروسیجرها به هدف اطمینان از علامه گذاری و پاکسازی مواد منفجر نمانده باقی مانده از جنگ در ساحات جنگی پس از ختم درگیری‌های زمینی
- تحقیق و بررسی تمامی اتهامات تخطی از حقوق بین‌المللی بشر دوستانه و حقوق بشر، توسط نیروهای امنیتی ملی افغان و گروههای مسلح طرفدار دولت؛ محاکمه و مجازات آن‌ها از افرادی که در این قضایا بر اساس قوانین افغانستان و نورم‌های بین‌المللی مقصر شناخته می‌شوند و نیز اطمینان از اینکه به قربانیان خشونت رسیده گی و جبران خساره به شکل مؤثر صورت می‌گیرد.
- بررسی و تجدید نظر در پروسیجر پرداخت غرامت به زنان و خانواده‌های افراد ملکی کشته و زخمی شده در خشونت‌های ناشی از منازعات مسلحانه و افزایش آگاهی عامه از پروسیجر دریافت غرامت و دسترسی به خدمات اساسی.
- توقف استفاده از مکاتب، شفاخانه‌ها و کلینیک‌ها برای مقاصد نظامی، و اطمینان از حفظ حرمت تسهیلات صحی به عنوان اماکن بی‌طرف.
- اطمینان از اینکه تمامی طرفها، به حق افراد ملکی برای دسترسی به خدمات صحی احترام قائل باشند، بخصوص اطمینان از اینکه تمامی طرفها مانع دسترسی کودکان به واکسین فلج اطفال و دیگر خدمات صحی نشوند.

قوای نظامی بین‌المللی

- حمایت از دولت افغانستان در تهیه و ترتیب یک پالیسی ملی برای کاهش تلفات افراد ملکی و حمایت در تطبیق یک پلان عمل برای جلوگیری از تلفات افراد ملکی در جریان منازعات مسلحانه.
- ادامه پشتیبانی مأموریت "حمایت قاطع به رهبری ناتو" به نیروهای امنیتی ملی افغان بعد از ۲۰۱۵ در سطح پالیسی، عملیاتی و تاکتیکی، برای اطمینان از اینکه نیروهای افغان تأمین، آموزش و تجهیز کافی در زمینه عملیات‌های جاری را دریافت می‌کنند، بخصوص با توجه به نیاز به پروتکل‌های مناسب، تعلیمات و اقدامات برای کاهش تلفات افراد ملکی در رابطه به استفاده از سلاح‌های فیر

غیر مستقیم و طیاره های نظامی توسط قوای امنیتی ملی افغان.

- ادامه حمایت از قوای امنیتی ملی افغان برای هدایت، کنترل و تطبیق عملیات های مؤثر علیه مواد انفجاری تعبیه شده و خنثی سازی این مواد به شمول استحصال آن در جریان سال ۲۰۱۵ الی ۲۰۱۷.
- ادامه اقدامات برای اطمینان از اینکه تمامی قوای بین المللی و یا مأمورین اطلاعاتی خارجی و نیروهای امنیتی که در افغانستان به صورت مستقل و یا در حمایت از قوای امنیتی ملی افغان اجرای وظیفه می کنند، تمامی اقدامات لازم را در رابطه به حمایت از افراد ملکی در جریان عملیات های زمینی و هوایی در نظر می گیرند.
- ادامه اقدامات برای اطمینان از شفافیت در پروسه بررسی بعد از عملیات و تحقیقات در صورت احتمال بروز تلفات افراد ملکی در عملیات های قوای امنیتی بین المللی یا نیروهای استخباراتی، بخصوص در مورد حملات طیاره های بی پیلوت؛ ادامه گامهای مؤثر برای اطمینان از پاسخگویی، جبران خساره و اقدامات عملی بهتر.

۱. رعایت حقوق بشر در ساحات جنگ

زنان و درگیری مسلحانه

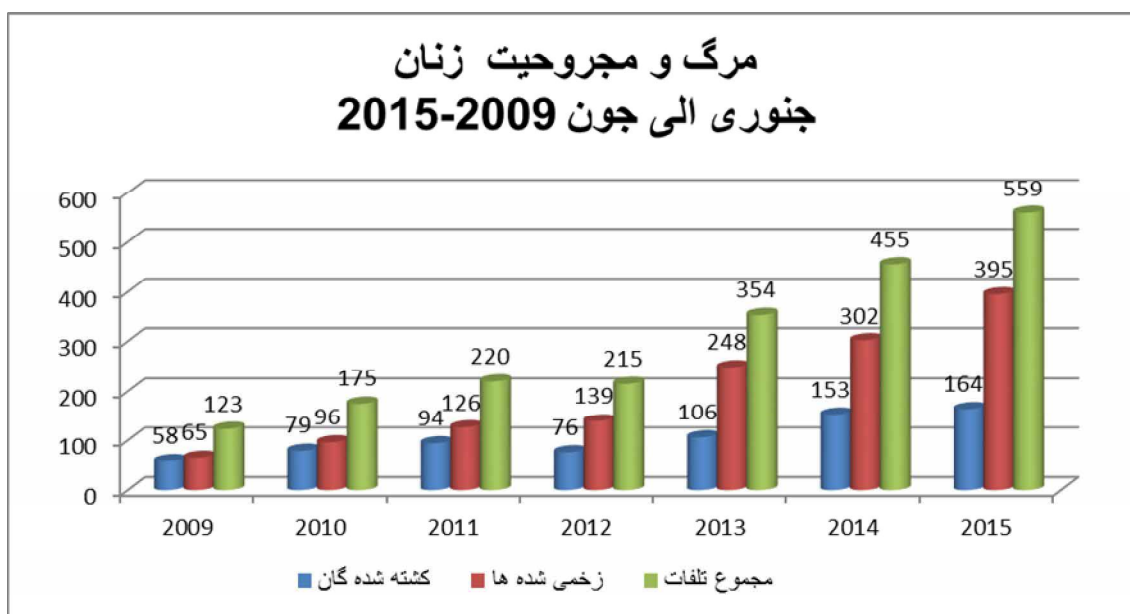
"در همان روز، من در یک کورس خیاطی که برای زنان دایر گردیده بود مصروف عکاسی بودم. به طرف دروازه ایستاد بودم و یک قطعه عکس گرفتم. قبل از آنکه عکس دومی را بگیرم، یک انفجار قوی کمره را از دستانم به پائین انداخت و مرا به دروازه کوبید. پس از یک چند دقیقه، دوباره ایستاد شدم و خود را بررسی کردم؛ پارچه های مواد منفجره و شیشه بر سر، دستان، و پاهایم اصابت نموده بودند اما خوب بودم. زنی را دیدم که زیر یک دروازه کلان گیر مانده بود و یک تعداد زن های دیگر زخم برداشته بودند و از تن شان خون جاری بود. این دردناکترین خاطره بود که برای نخستین بار در زندگی ام دیده ام."^{۲۸}

-- کارمند ریاست امور زنان که به تاریخ ۱۵ می ۲۰۱۵ در دفتر ولایتی قلات مرکز ولایت زابل در نتیجه انفجار مواد منفجره تعبیه شده در بدن شخص انتحاری و واسطه نقلیه زخم برداشت و ۷۹ فرد ملکی دیگر به شمول ۳۰ زن نیز مجروح گردیدند.

از ۱ جنوری الی ۳۰ جون ۲۰۱۵، یوناما ۵۵۹ مورد تلفات زنان (۱۶۴ کشته و ۳۹۵ مجروح) را به ثبت رسانید که ۲۳ درصد افزایش را در مقایسه با شش ماه نخست سال ۲۰۱۴ نشان می دهد.^{۲۹} این افزایش در ادامه روند صعودی ثبت تلفات زنان در گزارش های وسط سال و سالانه یوناما در مورد محافظت افراد ملکی در درگیری های مسلحانه سال ۲۰۱۴ به ثبت رسیده و نمایانگر تاثیرات روز افزون جنگ بر زنان می باشد. در شش ماه نخست سال ۲۰۱۵، ۱۱ درصد از مجموع تلفات برخاسته از درگیری های مسلحانه را زنان تشکیل می داد در حالی که این رقم در شش ماه نخست ۲۰۱۴ میلادی ۹ درصد بود. به طور اوسط، تا اکنون در سال ۲۰۱۵ بیش از ۲۱ زن در هر هفته از اثر خشونت های ناشی از درگیری کشته و یا زخمی شده اند.

^{۲۸} مصاحبه تلففونی یوناما، ۱۴ جون ۲۰۱۵.

^{۲۹} از ۱ جنوری الی ۳۰ جون ۲۰۱۴، یوناما ۴۵۵ مورد تلفات زنان (۱۵۳ کشته و ۳۰۲ مجروح) را ثبت نمود.

بیشترین تلفات زنان از اثر درگیری های زمینی به وجود آمده است. از ۱ جنوری الی ۳۰ جون ۲۰۱۵، دفتر یوناما ۲۷۳ مورد تلفات زنان (۶۸ کشته و ۲۰۵ مجروح) برخاسته از درگیری های زمینی را به ثبت رسانید که ۵ درصد افزایش را در مقایسه با شش ماه نخست سال ۲۰۱۴ نشان می دهد.^{۳۰} در واقع، تقریباً نیم از مجموع تلفات زنان (۴۹ درصد) در نتیجه درگیری های زمینی به وقوع پیوسته است. اکثر این رویداد ها طوری بوده که زنان در ساحه تبادل آتش گیر مانده یا از اثر جنگ افزار - به ویژه مرمی هاون^{۳۱} - که از هدف منحرف و بر منازل شان اصابت نموده است.

حملات پیچیده و انتحاری دومین عامل عمده تلفات زنان در شش ماه نخست سال ۲۰۱۵ می باشد که تعداد آن به ۱۱۶ مورد (۱۹ کشته و ۹۷ مجروح) می رسد که میزان تلفات زنان ناشی از اینگونه تاکتیک در مقایسه با شش ماه نخست سال ۲۰۱۴ سه برابر افزایش داشته است.^{۳۲} حملات انتحاری که در مناطق مسکونی به وقوع می پیوندند تاثیرات ناگواری بالای زنان و خانواده های شان داشته است. مثلاً، به تاریخ ۱۹ می طالبان در وزارت عدلیه در شهر کابل دست به حمله انتحاری زدند که در اثر آن سه زن که همه شان سارنوال بودند، به قتل رسیدند و چهار زن دیگر جراحت برداشتند. با آنکه کشته و زخمی شدن هر فرد ملکی مایه ای تاسف است، اما پیامد تلفات کارمندان عدلی و قضائی زن نسبت به مردم عادی ناگوارتر هستند. در حقیقت، سارنوالان زن - که تعداد شان در سکتور عدلی و قضائی اندک است - میتواند الگوی خوبی برای دختران و زنان بوده و در تامین حقوق زنان و دختران سهم فعال داشته باشند.

^{۳۰} از ۱ جنوری الی ۳۰ جون ۲۰۱۴، دفتر یوناما ۲۶۱ مورد تلفات زنان (۶۵ کشته و ۱۹۶ مجروح) ناشی از درگیری های زمینی را به ثبت رسانید.
^{۳۱} از ۱ جنوری الی ۳۰ جون ۲۰۱۵، ۶۶ درصد - ۱۸۱ مورد تلفات زنان - (۴۲ کشته و ۱۳۹ مجروح) برخاسته از درگیری های زمینی در نتیجه شلیک هاون، راکت و نارنجک به وقوع پیوست.
^{۳۲} از ۱ جنوری الی ۳۰ جون ۲۰۱۴، یوناما ۲۹ مورد تلفات زنان (۱۳ کشته و ۱۶ مجروح) ناشی از حملات انتحاری و پیچیده را به ثبت رسانید.

"خواهرم زندگی خود را وقف قانون کرد. پدرم وی را کمک کرد تا آموزش مسلکی در بخش حقوق را تمام کند و بر کارش تمرکز نماید. او به مدت ۲۰ سال به حیث سارنوال کار کرد و طی این مدت تهدیدات و حملات زیادی را متحمل شد، اما چون کار خود را دوست داشت و به عدالت معتقد بود، هیچگاهی دلسرد نشد. پسر خواهرم را مثل مادر خود دوست داشت و او تمامی خانواده ما را کمک می کرد."

در همان روز که موتر حامل کارمندان لوی سارنوالی مورد حمله قرار گرفت، یکی از همکارانش به من زنگ زد و از من خواست تا با او [خواهرم] به تماس شوم و مطمئن شوم که سلامت است. من چند بار به او زنگ زدم، اما تلفون را جواب نداد. زمانی که به شفاخانه که اکثریت قربانیان در همانجا انتقال داده بودند، رفتم همکارانش به من گفتند که او دیگر زنده نیست. یک شخص مرا به بخش عاجل شفاخانه برد و من در آنجا جسدش را دیدم. خواهرم ۴۷ سال عمر داشت.^{۳۳}

-- برادر یک تن از قربانیان حمله انتحاری بر موتر حامل کارمندان لوی سارنوالی مورخ ۱۰ می ۲۰۱۵ که در نتیجه آن ۵ فرد ملکی کشته شدند و ۱۰ تن دیگر جراحت برداشتند. طالبان مسئولیت این حمله را به عهده گرفتند.^{۳۴}

مواد منفجره تعبیه شده باعث تلفات ۱۰۱ زن (۵۴ کشته و ۴۷ مجروح) شد که ۱۰ درصد کاهش را در مقایسه با شش ماه نخست سال ۲۰۱۴ نشان میدهد.^{۳۵} شایان ذکر است که این کاهش در مقایسه با ۲۱ درصد کاهش در مجموع تلفات افراد ملکی برخاسته از مواد منفجره تعبیه شده که یوناما ثبت کرده، بسیار اندک می باشد (به بخش "مواد منفجره تعبیه شده" مراجعه شود).

به طور مثال، به تاریخ ۲۰ جون، تراکتور حامل سه خانواده در ولسوالی مارجه ولایت هلمند با مواد منفجره تعبیه شده نوع فشاری برخورد کرد. این انفجار ۱۶ فرد ملکی، به شمول ۱۱ زن، سه طفل، و دو مرد را به قتل رسانید و هفت تن دیگر به شمول چهار طفل و سه مرد را مجروح ساخت. این خانواده ها/قربانیان پس از درگیری های زمینی میان عناصر ضد دولت و نیروهای امنیتی ملی افغان از قریه شان فرار کرده بودند و حین برگشت به قریه خود با این رویداد مواجه شدند.

عناصر ضد دولت مسئول بیش از نیم مجموع تلفات زنان (۶۱ درصد) و نیروهای طرفدار دولت مسئول ۲۶ درصد مجموع تلفات زنان خوانده شدند. متباقی فیصدی تلفات زنان طور ذیل می باشد: ۱۱ درصد در نتیجه شلیک مرمی میان نیروهای طرفدار دولت و عناصر ضد دولت کشته و زخمی به وقوع پیوست که یوناما نتوانست مسئولیت آن را به هیچ یک از طرفین درگیری ها نسبت دهد؛ ۱ درصد ناشی از پرتاب موشک از

^{۳۳} مصاحبه یوناما با برادر یک قربانی حمله انتحاری، ۱۹ می ۲۰۱۵ شهر کابل.

^{۳۴} به گزارش عملیات های طالبان در ۱۰ می ۲۰۱۵ مراجعه شود که آخرین بار به تاریخ ۱۵ جولای ۲۰۱۵ در صفحه ذیل قابل دسترس

بود: <http://justpaste.it/11tg>

^{۳۵} بین ۱ جنوری و ۳۰ جون ۲۰۱۴، یوناما ۱۱۲ مورد تلفات زنان (۴۷ کشته و ۶۵ مجروح) برخاسته از مواد انفجاری تعبیه شده را به ثبت رسانید.

آن سوی مرز؛ ۱ درصد ناشی از رویداد های که عامل آن مشخص نیست که اکثر آن را بقایای مواد منفجره از دوران جنگ تشکیل می دهد.

تلفات زنان در سال ۲۰۱۵^{۳۶} که به نیروهای طرفدار دولت نسبت داده شد، ۷۱ درصد افزایش یافته که بیشتر از اثر شلیک هاوان در مناطق مسکونی بوده است. مثلاً، در یک درگیری زمینی میان نیروهای امنیتی افغان و عناصر ضد دولت در ۲۵ مارچ در ولسوالی چرخ ولایت لوگر، هاوان نیروهای اردوی ملی افغان به یک منزل مسکونی اصابت نمود که در نتیجه آن هشت فرد ملکی، به شمول سه زن، دو دختر و سه پسر جراحت برداشتند.

رقم رو به افزایش تلفات زنان برخاسته از درگیری های مسلحانه تاکید می ورزد که نیاز مبرم است تا نیروهای امنیتی ملی افغان و عناصر ضد دولت هر نوع تدابیر احتیاطی به شمول استفاده از سلاح های غیر مستقیم [که هدف در ساحه دید نباشد] و سایر تاکتیک ها منجمله انفجار مواد منفجره در مناطق مزدحم ملکی را به منظور جلوگیری از تلفات افراد ملکی روی دست بگیرد.

علاوه بر تاثیرات مستقیم و روز افزون جنگ بالای زنان، یوناما اذعان می دارد آئنده زنانی که شوهران شان از اثر درگیری ها کشته و یا زخمی شده و یگانه نان آور خانواده خود هستند، از تاثیرات منفی و دراز مدت اجتماعی و اقتصادی رنج می برند و در معرض اشکال مختلف خشونت ها و بد رفتاری ها قرار می گیرند.^{۳۷} یوناما یک بار دیگر از تمامی نهاد ذیربط دولت می خواهد تا به منظور رفع نیازمندی های اساسی زنان و اطفال که در اثر خشونت های ناشی از جنگ بیوه و یتیم شده اند، تدابیر عاجل اتخاذ نمایند.

اطفال و درگیری های مسلحانه

"خانواده ما در محفل عروسی پسر کا کایم در یک قریه دیگر اشتراک کرده بودند. من بیرون بودم و با ده طفل دیگر بازی می کردیم که ناگهان سه هاوان در آن ساحه اصابت نمود. یکی از آنها در نزدیکی ما منفجر شد که خیلی سنگین و نیرومند بود. نمی دانم که پس از آن چی اتفاق افتاد. زمانیکه چشمانم را باز کردم، خود را با دیگر بچه ها در شفاخانه غزنی یافتیم."^{۳۸}

-- پسر هشت ساله که به تاریخ ۵ جون ۲۰۱۵ از اثر شلیک یک هاوان توسط نیروهای اردوی ملی در جریان یک عملیات نظامی علیه شورشیان در ولایت غزنی زخم برداشت. اصابت این هاوان هشت پسر را کشت و ده فرد ملکی دیگر به شمول نه پسر را زخمی ساخت.

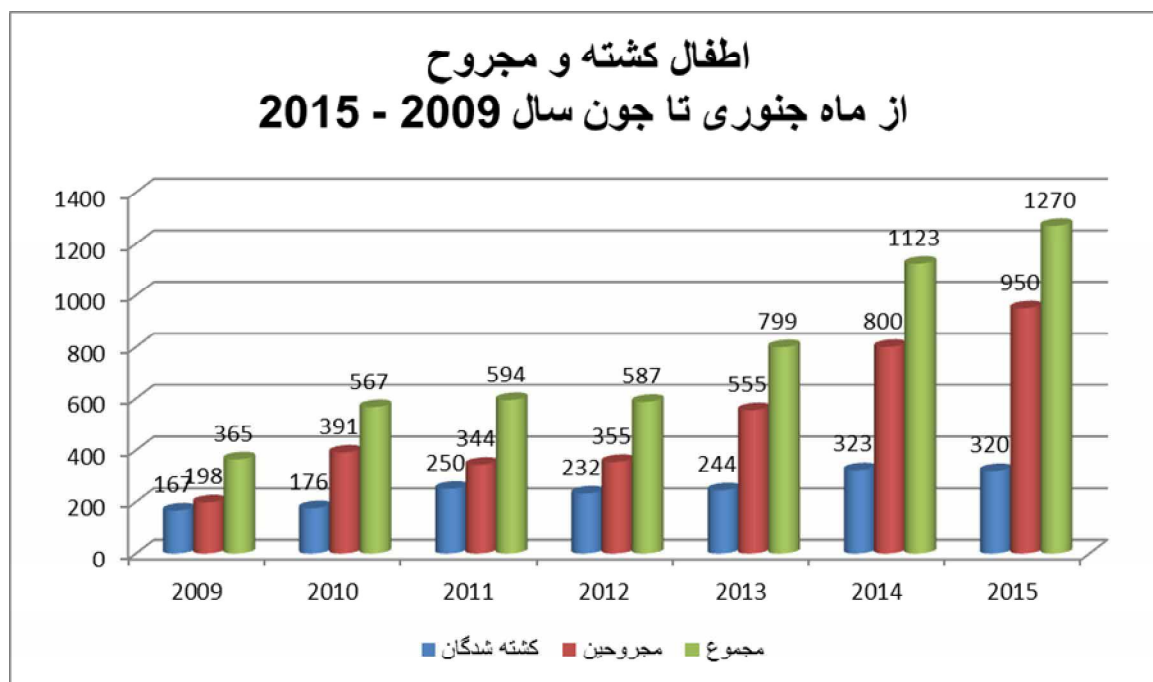
^{۳۶} بین اول جنوری الی ۳۰ جون ۲۰۱۴، نیروهای طرفدار دولت مسئول ۸۶ مورد تلفات زنان (۳۰ کشته و ۵۶ مجروح) بودند. از اول جنوری الی ۳۰ جون ۲۰۱۵، آنها باعث ۱۴۷ مورد تلفات زنان (۳۰ کشته و ۱۱۶ مجروح) شدند.

^{۳۷} به صفحات ۱۴-۱۶ گزارش سالانه سال ۲۰۱۴ یوناما در مورد محافظت افراد ملکی در درگیری های مسلحانه مراجعه شود.

^{۳۸} مصاحبه یوناما با قربانی، شهر کابل، ۸ جون ۲۰۱۵.

کشتن و معلول ساختن

درگیری های مسلحانه طی شش ماه نخست سال ۲۰۱۵ زیان های بی شماری را بالای اطفال وارد نمود. از ۱ جنوری الی ۳۰ جون، یوناما کشته و زخمی شدن ۱۲۷۰ (۳۲۰ کشته و ۹۵۰ مجروح) ناشی از خشونت های برخاسته از جنگ را ثبت نمود که این تعداد ۱۳ درصد افزایش را در مقایسه با شش ماه نخست ۲۰۱۴ نشان می دهد.^{۳۹} در هر چهار مورد تلفات افراد ملکی ناشی از جنگ، یک مورد آن را اطفال تشکیل می دهد.

هر چند در تلفات افراد ملکی برخاسته از درگیری های زمینی کاهش رونما گردیده، تلفات اطفال ناشی از درگیری های زمینی ۱۷ درصد افزایش را نشان می دهد.^{۴۰} و یوناما ۶۳۷ مورد تلفات اطفال (۱۳۶ کشته و ۵۰۱ مجروح) را ثبت نموده است. بنابر این، درگیری های زمینی بزرگترین عامل تلفات اطفال بوده و نیمی از مجموع تلفات اطفال (۵۰ درصد) را تشکیل می دهد.

یوناما در شش ماه نخست سال ۲۰۱۵، ۲۵۱ مورد تلفات اطفال (۸۳ کشته و ۱۶۸ مجروح) ناشی از انفجار مواد منفجره تعبیه شده به ثبت رسانید که ۱۱ درصد کاهش را در مقایسه با شش ماه سال ۲۰۱۴ نشان می

^{۳۹} از ۱ جنوری الی ۳۰ جون ۲۰۱۴، یوناما ۱۱۲۳ مورد تلفات اطفال (۳۲۳ کشته و ۸۰۰ مجروح) را ثبت کرد.

^{۴۰} از ۱ جنوری الی ۳۰ جون ۲۰۱۴، یوناما ۵۴۵ مورد تلفات اطفال (۱۲۳ کشته و ۴۲۲ مجروح) برخاسته از درگیری های زمینی را به ثبت رسانید.

دهد.^{۴۱} با وجود آن، مواد منفجره تعبیه شده دومین عامل بزرگ تلفات اطفال خوانده شده چنانچه ۲۰ درصد از مجموع تلفات اطفال طی شش ماه نخست سال ۲۰۱۵ را تشکیل می دهد.

بقایای مواد منفجره از دوران جنگ های قبلی و فعلی نیز زیان های شدیدی را به اطفال وارد ساخته است. بقایای مواد منفجره خطرات جدی را بنابر نداشتن معلومات در رابطه به خطرات مواد منفجره نا شده، کنجکاوی فطری و فقر و تنگدستی متوجه اطفال می سازد. یوناما همچنان مواردی را ثبت نمود که اطفال آهن پاره های کهنه و تصادفاً مواد منفجره ناشده (به منظور فروش) را جمع آوری می کنند که پیامد های ناگواری را در قبال دارد.

بقایای مواد منفجره از دوران جنگ باعث ۱۷۳ مورد تلفات افراد ملکی (۳۹ کشته و ۱۳۴ مجروح) گردید که ۷ درصد افزایش را در مقایسه با شش ماه نخست سال ۲۰۱۴ نشان می دهد.^{۴۲} در شش ماه نخست ۲۰۱۵، بقایای مواد منفجره از دوران جنگ به طور اوسط هر هفته یک طفل را کشته و پنج تن دیگر را مجروح نموده است. بقایای مواد منفجره از دوران جنگ سومین عامل بزرگ تلفات اطفال پس از درگیری های زمینی و مواد منفجره تعبیه شده به شمار می رود که ۱۴ درصد مجموع تلفات اطفال را تشکیل می دهد.

تعداد اطفال که در شش ماه نخست ۲۰۱۵ از اثر حملات انتحاری و پیچیده کشته و معلول شدند بیشتر از دو برابر اطفال است که در شش ماه نخست سال ۲۰۱۴ کشته و معلول شده بودند. یوناما ۹۶ مورد تلفات اطفال (۱۸ کشته و ۷۸ مجروح) را در نتیجه اینگونه حملات به ثبت رسانیده که ۱۴ درصد افزایش را نسبت به شش ماه نخست سال ۲۰۱۴ نشان می دهد.^{۴۳}

یوناما افزایش نسبی در تلفات اطفال برخاسته از آدم ربائی ها، قتل های هدفمند و عملیات های هوایی را نیز به ثبت رسانیده است.

بقایای مواد منفجره از دوران جنگ

یوناما در شش ماه نخست سال ۲۰۱۵، ۹۵ مورد حادثه جداگانه انفجار بقایای مواد منفجره از دوران جنگ را که منجر به ۲۰۸ مورد تلفات افراد ملکی (۴۷ کشته و ۱۶۱ مجروح) گردیده، ثبت نموده که این رقم ۱

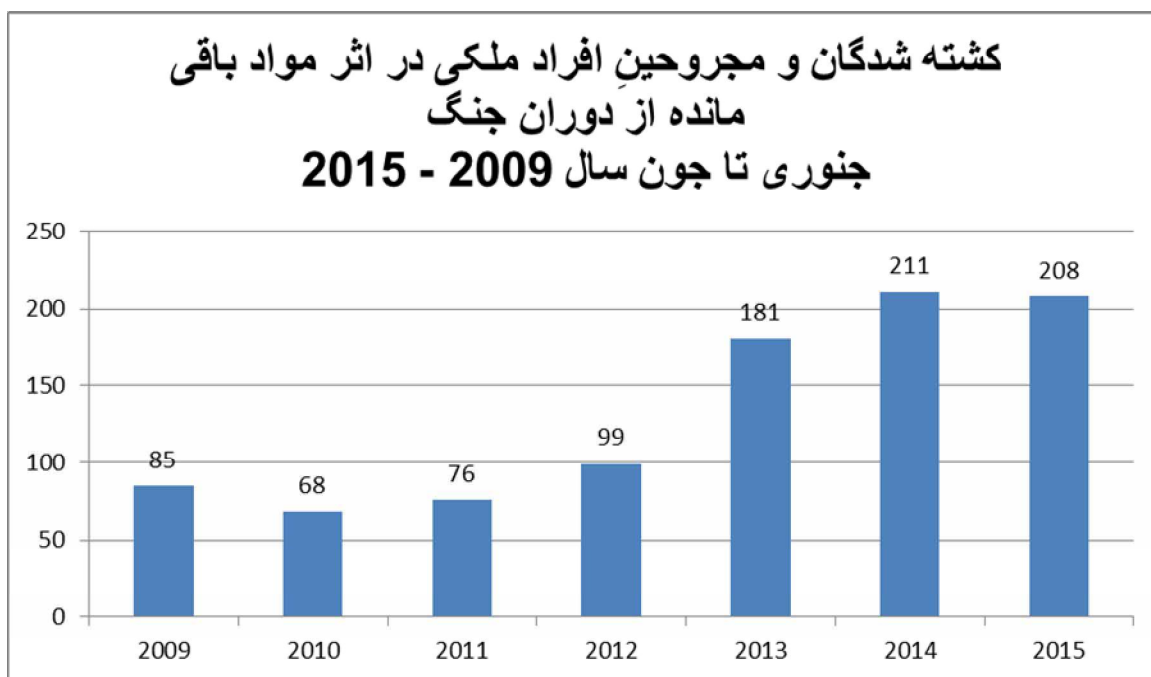
^{۴۱} از ۱ جنوری الی ۳۰ جون سال ۲۰۱۴، یوناما ۲۸۲ مورد تلفات اطفال (۹۱ کشته و ۱۹۱ مجروح) برخاسته از مواد منفجره تعبیه شده را به ثبت رسانید.

^{۴۲} از ۱ جنوری الی ۳۰ جون ۲۰۱۴، یوناما ۱۶۱ مورد تلفات اطفال (۵۳ کشته و ۱۰۸ مجروح) برخاسته از بقایای مواد منفجره از دوران جنگ را به ثبت رسانید.

^{۴۳} از ۱ جنوری الی ۳۰ جون ۲۰۱۴، یوناما ۴۰ مورد تلفات اطفال (۱۴ کشته و ۲۶ مجروح) برخاسته از حملات انتحاری و پیچیده را به ثبت رسانید.

^{۴۴} بقایای مواد منفجره از دوران جنگ (ERW) عبارتند از مواد منفلق نا شده (UXO) و مواد انفجاری به جا مانده (AXO).

درصد کاهش^{۴۵} را در مقایسه با شش ماه نخست سال ۲۰۱۴ نشان می دهد^{۴۶}. از جمله ۲۰۸ مورد تلفات ملکی برخاسته از انفجار بقایای مواد منفجره از دوران جنگ، ۱۷۳ (۸۳ درصد) آنها را اطفال تشکیل می دهد. پس از درگیری های زمینی و مواد منفجره تعبیه شده، بقایای مواد منفجره از دوران جنگ نسبت به هر رویداد دیگر باعث تلفات اطفال شده است (برای جزئیات بیشتر، به بخش های قبلی "اطفال و درگیری های مسلحانه" مراجعه شود).

در رابطه به محافظت افراد ملکی از زیان های ناشی از جنگ، یوناما نگرانی خود را از تأثیرات ناگوار بقایای مواد منفجره از دوران جنگ مشخصاً بالای اطفال ابراز کرد. تقریباً نیمی از حوادث ثبت شده نشان می دهد که اطفال قبل از انفجار بقایای مواد منفجره از دوران جنگ با آن بازی می کنند.

خطر از بین رفتن و معلول شدن برخاسته از بقایای مواد منفجره از دوران جنگ بیشتر در محلاتی وجود دارند که در آنجا درگیری صورت گرفته و از سلاح هایی استفاده شده که مواد منفلق نا شده تولید مینمایند^{۴۷} و هم چنان طرف های درگیر موفق به پاکسازی و یا نشانی مواد منفجره نشده از میدان های جنگ نگردیده اند. اطفال و نوجوانان حین جمع آوری آهن کهنه، چوپانی و کار روی مزرعه کشته یا مجروح شدند.

^{۴۵} یوناما و مرکز هماهنگی ماین پاک افغانستان (MACCA) شاهد کاهش در تلفات افراد ملکی بود که در نتیجه پاکسازی بقایای مواد منفجره از دوران جنگ از محلات تمرین نظامی نیروهای ائتلاف و نیروهای امنیتی افغان به وجود آمد. آمار مرکز هماهنگی ماین پاک افغانستان سیر نزولی را در این راستا نشان می دهد چنانچه این مرکز ۵۰ مورد تلفات افراد ملکی در سال ۲۰۱۳، ۱۹ مورد در سال ۲۰۱۴ و فقط ۲ مورد را طی شش ماه نخست سال ۲۰۱۵ به ثبت رسانیده است.

^{۴۶} از ۱ جنوری الی ۳۰ جون ۲۰۱۴، یوناما ۲۱۱ مورد تلفات افراد ملکی (۷۱ کشته و ۱۴۰ مجروح) را ثبت نمود.

^{۴۷} سلاح های که مواد منفجره نا شده تولید می نماید عبارتند از هاوان، راکت، نارنجک، جنگ افزار پرتاب شده از هوا، و سایر مواد که همواره در سراسر افغانستان مورد استفاده قرار می گیرند.

باوجودیکه در شش ماه نخست سال ۲۰۱۵ در تلفات افراد ملکی ناشی از بقایای مواد منفجره از دوران جنگ کاهش به وجود آمده، با آنهم تلفات اطفال برخاسته از بقایای مواد منفجره از دوران جنگ در مقایسه با شش ماه نخست سال ۲۰۱۴ هفت درصد افزایش پیدا کرده است. به عنوان مثال، به تاریخ ۲۴ اپریل دو پسر در ولسوالی حضرت سلطان ولایت سمنگان در حالیکه مصروف چوپانی بودند بقایای مواد منفجره از دوران جنگ را یافتند و سپس آتش زدند. مواد مذکور منفجر و در نتیجه هر دو پسر جان های خود را از دست دادند. در یک حادثه دیگر، به تاریخ ۷ جنوری گروهی از اطفال در ولسوالی شاه ولی کوت ولایت کندهار مواد منفجره نا شده را پیدا نمودند. مواد متذکره منفجر شد و از اثر آن ده پسر ۶ الی ۱۷ ساله زخم برداشتند.

درگیری های زمینی و افزایش تلفات افراد ملکی ناشی از بقایای مواد منفجره از دوران جنگ

گزارش های وسط سال و سالانه سال های ۲۰۱۳ و ۲۰۱۴ یوناما در مورد محافظت افراد ملکی در درگیری های مسلحانه رابطه متقابل میان افزایش درگیری های زمینی و بلند رفتن تلفات افراد ملکی ناشی از بقایای مواد منفجره از دوران جنگ را برجسته می سازد. طی گفتگو های که با نیروهای امنیتی ملی افغان صورت گرفت، این مقامات به هیچ طرزالعمل یا پروتوکول دست نیافتند که به اساس آن محلاتی را که در آنجا احتمالاً مواد منفجره از دوران جنگ در نتیجه عملیات های نیروهای امنیتی ملی افغان باقی مانده باشد یا از سلاح کار گرفته شده باشد که مواد منفجره نا شده را دارا باشد، ثبت و نشانی کنند.^{۴۸}

به منظور جلوگیری از تلفات ملکی برخاسته از بقایای مواد منفجره از دوران جنگ، یوناما از دولت افغانستان می خواهد تا پالیسی ها و طرزالعمل های مناسب را طرح نماید تا نیروهای امنیتی بقایای مواد منفجره از میدان های نبرد را پاکسازی و نشانی نمایند.

پروتوکول ۷ کنوانسیون سلاح های متعارف پیرامون بقایای مواد منفجره از دوران جنگ

با در نظر داشت اینکه مواد منفجره نا شده هنوز هم باعث تلفات افراد ملکی به ویژه اطفال می گردد، یوناما یک بار دیگر از دولت افغانستان می خواهد تا عضویت پروتوکول ۷ کنوانسیون ۱۹۸۰ در مورد مواد منفجره از دوران جنگ را بپذیرد.^{۴۹} این پروتوکول پیامد های ناگوار بشری برخاسته از بقایای مواد منفجره از دوران جنگ را شناسائی و جهت کاهش وقوع، تاثیرات و خطرات بقایای مواد منفجره از جنگ تدابیر را در نظر می گیرد.

با پذیرش عضویت این پروتوکول، کشور های عضو ملزم به پاکسازی، نشانی، خنثی یا از بین بردن بقایای مواد منفجره از دوران جنگ در محلات تحت کنترل شان می گردند و افراد ملکی را که از ناحیه بقایای

^{۴۸} دیدار با مقامات وزارت دفاع در کابل، ۱۲ می و ۴ جون ۲۰۱۵.

^{۴۹} پروتوکول بقایای مواد منفجره از دوران جنگ (پروتوکول ۵ کنوانسیون ۱۹۸۰ سلاح های متعارف)، ۲۸ نومبر ۲۰۰۳ که این سند آخرین بار به تاریخ ۱۸ جولای ۲۰۱۵ در صفحه انترنتی ذیل قابل دسترس بود:

[http://www.onug.ch/80256EE600585943/\(httpPages\)/C7DDB8CCD5DD3BB7C12571D8004247FA](http://www.onug.ch/80256EE600585943/(httpPages)/C7DDB8CCD5DD3BB7C12571D8004247FA)

مواد منفجره از دوران جنگ با تهدیدات مواجه هستند، محافظت می نماید. دولت های عضو پروتوکول V ملزم اند تا در ارتباط با استفاده از بقایای مواد منفجره از دوران جنگ معلومات بدست آورند و آن را ثبت نمایند و با سایر دولت ها و سازمان ها در امر پاکسازی، خنثی سازی یا ازبین بردن آن همکاری نمایند.

خسونت های ناشی از درگیری مصئونیت آینده اطفال افغان از مرض پولیو^{۵۰} را تهدید می کند

در نیمه اول سال ۲۰۱۵، گروه کاری کشوری ملل متحد در امور نظارت و گزارش دهی ۱۶ مورد را ثبت کرد که طی آن کارمندان کمپاین واکسیناسیون پولیو مورد هدف قرار گرفتند. در هفت مورد عناصر ضد دولت از رفتن کارمندان کمپاین واکسیناسیون پولیو به ساحات تحت کنترل شان جلوگیری نمودند. در چهار مورد، عناصر ضد دولت بر کارمندان پولیو حمله نموده آنها را به قتل رساندند یا مجروح ساختند. در سه مورد، کارمندان پولیو اختطاف شدند و دو مورد دیگر شامل تهدیدات و ارباب می گردد.

اکثر این رویداد ها در حوزه شرقی اتفاق افتاده در حالی که مناطق جنوبی از حیث کثرت رویداد در جایگاه دوم قرار دارد. مناطق جنوب شرقی و غربی نیز شاهد یک سلسله رویداد ها علیه کمپاین های پولیو بود. از جمله ۱۶ رویداد ۱۳ مورد آن را عناصر ضد دولت^{۵۱} مرتکب شدند. دفتر یوناما نتوانست عامل دو حادثه دیگر را تثبیت نماید در حالی که مسئولیت یک مورد آن به اردوی ملی افغان نسبت داده شد.

هر چند در گذشته طالبان در حمایت از کمپاین های واکسیناسیون پولیو اعلامیه های را توام با هشدار صادر می کردند^{۵۲}، اما یوناما مشاهده نمود که بعضی فرماندهان طالب و سایر عناصر ضد دولت که در ولایات و ننگرهار (مناطق شرقی) فعالیت دارند، مانع برنامه های واکسین پولیو شدند. در حوزه جنوب، عناصر ضد دولت کمپاین واکسین پولیو را دو بار در ولایت هلمند متوقف ساختند؛ بار اول برای هشت ماه - از جنوری الی آگست ۲۰۱۴ - و بار دیگر برای دو ماه - از دسامبر ۲۰۱۴ الی جنوری ۲۰۱۵ - منع قرار دادند. مایه نگرانی یوناما است که ممنوعیت فعلی برنامه واکسین پولیو در ولایت کندهار که در می ۲۰۱۵ در بخش

^{۵۰} پولیو (poliomyelitis) عبارت از یک مرض به شدت ساری و ویروسی است که سیستم عصبی را مورد حمله قرار میدهد. اکثراً، در قربانیان آن علایم دیده نمی شود، اما تنها از جمله ۲۰۰ طفل متضرر یک طفل با مرض فلج مبتلا می شود و در برخی موارد منجر به مرگ می گردد. هرکس میتواند مبتلا با این مرض گردد، اما اطفال زیر سن پنج بیشتر از همه آسیب پذیر اند. معافیت به موقع با واکسین دهانی پلیو موثرترین راه برای جلوگیری از این مرض می باشد. "یونسف، ریشه کن سازی پلیو در صفحه انترنتی ذیل آخرین بار به تاریخ ۱۹

جولای ۲۰۱۵ قابل دسترس بود: <http://www.unicef.org/immunization/polio>

^{۵۱} طالبان سبب هفت رویداد گردیدند، چهار مورد را مخالفین ضد دولت انجام دادند که گروه آن مشخص نیست، و دو مورد دیگر توسط گروه های که بنابر ادعای خود شان افراد وابسته به گروه داعش هستند.

^{۵۲} به صفحات ۶۳ تا ۶۴ و پاورقی شماره ۲۶۸ گزارش سالانه سال ۲۰۱۳ یوناما در ارتباط با حفاظت افراد ملکی در درگیری های مسلحانه مراجعه شود: "به تاریخ ۱۳ می ۲۰۱۳ طالبان یک اعلامیه را به نشر سپردند و اعلان نمودند که تنها در صورتی از کمپاین های واکسین پولیو حمایت مینماییم که رهبری آن بدوش کارمندان افغان باشد و مخالف ارزش های اسلامی نباشد." اعلامیه طالبان: "اعلامیه امارت اسلامی افغانستان در مورد واکسین پولیو،" ۱۳ می ۲۰۱۳ که در صفحه انترنتی ذیل قابل دسترس می باشد و آخرین بار در ۱۳ جنوری ۲۰۱۴ قابل دسترس بود:

<http://shahamat-english.com/index.php/paighamoona/31412-education-of-the-islamic-emirate-of-afghanistan-regarding-the-polio-vaccination>.

های از ولایت وضع گردیده بود و در جون ۲۰۱۵ در سراسر ولایت گسترش یافت، الی تهیه این گزارش همچنان پا برجا ماند و این ولایت منبع عمده ویروس پولیو در افغانستان باقی ماند. عناصر ضد دولت این ممنوعیت ها را بنا بر دلایل سیاسی وضع نمودند و هیچ ربطی به برنامه پولیو ندارد. در جریان کمپاین واکسین پولیو در ماه جون تنها نیمی از اطفال به دلیل وضع محدودیت های سیاسی از سوی عناصر ضد دولت در مناطق جنوبی واکسین شدند.

در برخی موارد، بزرگان محل و سازمان های بشردوستانه توانستند عناصر ضد دولت را تشویق نمایند تا کمپاین های واکسین را در ساحات تحت کنترل شان اجازه دهند. علیرغم آن، چنین گفتگوها باعث تاخیر برنامه ها شده و مانع دسترسی کارگران پولیو به تمام افراد ملکی شد.

گروه کاری کشوری ملل متحد در امور نظارت و گزارش تاکید می کند که تصامیم و اقدامات عناصر ضد دولت، به ویژه طالبان، مبنی بر وضع ممنوعیت ها پیامد های ناگوار از خود روی برنامه های واکسین به جا گذاشته است. طبق ارزیابی های یونیسیف، تا پایان جون ۲۰۱۵ حد اقل ۴۹۱۸۳۲ طفل افغان در نتیجه حملات مستقیم، ممنوعیت های که در برابر واکسین از سوی عناصر ضد دولت وضع گردیده و در کل نا امنی های که در کشور وجود دارد، از واکسین پولیو باز مانده اند.^{۵۳}

چند مثال از حملات علیه کارمندان و کمپاین های پولیو:

- به تاریخ ۱۵ جون، طالبان یک موتر را در ولسوالی پل علم ولایت لوگر متوقف و واکسیناتور پولیو را که روانه دفتر بود به قتل رساندند.
- به تاریخ ۱۶ اپریل، طالبان بالای منزل یک واکسیناتور پولیو در ولسوالی پنجوایی ولایت کندهار حمله نمودند. آنها واکسیناتور را که قبلاً تهدید به ترک کارش نموده بودند، مورد حمله قرار داده و وی را مجروح ساختند.
- به تاریخ ۲۳ اپریل، یک کارمند پولیو در مسیر راهش به کلینیک در ولسوالی چغچران ولایت غور اختطاف شد و الی ۲۸ اپریل در ساحه تحت کنترل طالبان در بازداشت به سر می برد؛ موصوف پس از وساطت بزرگان قومی رها گردید.
- به تاریخ ۱۵ مارچ، اردوی ملی افغان یک کارمند پولیو را هنگامی به قتل رساندند که از یک منزل در شهر غزنی بیرون میشد. کارمند مذکور اطفال آن خانه را واکسین نموده بود و اردوی ملی واکسیناتور مذکور را با عناصر ضد دولت اشتباه گرفت. هیچ یک از اعضای اردوی ملی افغان در رابطه با این رویداد مورد پیگرد قرار نگرفتند.

دفتر یوناما حملات علیه کارمندان پولیو و تلاش ها مبنی بر توقف جبری کمپاین های واکسین پولیو را به شدت محکوم می کند. این ممنوعیت ها و حملات نه تنها تعهد اخلاقی و جسمی کارمندان متعهد

^{۵۳} تبادل ایمیل و بحث ها میان یونیسیف افغانستان و یوناما، جولای ۲۰۱۵.

بشردوستانه را به خطر می اندازد بلکه دسترسی صد ها هزار طفل به واکسین را که برای زنده ماندن و رشد جسمانی شان بسیار مهم است، نیز سلب می کند.

یوناما تاکید می کند که دولت افغانستان باید اطمینان حاصل نماید که تمامی افراد که در قلمرو دولت قرار دارند، به خدمات صحی دسترسی داشته^{۵۴} و جانب ثالث مانع آن نمی شود.

شایان ذکر است که افغانستان از جمله سه کشور جهان است که از سال ۲۰۱۲ بدینسو مرض پولیو در آن شایع می باشد^{۵۵}. تا اکنون، در سال ۲۰۱۵ انتقال فعال ویروس پولیو فقط در افغانستان و پاکستان ثبت شده است^{۵۶}.

بیجا شدن افراد ملکی در نتیجه درگیری: بیجا شدگان داخلی (IDPs)

الی ۱۶ جولای ۲۰۱۵، رقم مجموع افراد بیجا شده در افغانستان بیشتر از ۹۴۵۶۰۰ تن تخمین شده است. بنابر گزارش گروه کاری افغانستان در رابطه به بیجا شدگان داخلی، در شش ماه نخست سال ۲۰۱۵ نزدیک به ۱۰۳۰۰۰ تن از اثر درگیری های مسلحانه بیجا شده اند^{۵۷}. این رقم در مقایسه با شش ماه نخست سال ۲۰۱۴ میلادی ۴۳ درصد افزایش را نشان می دهد چنانچه در جریان سال گذشته ۷۱۸۰۰ فرد ملکی از اثر جنگ ها بیجا شده بودند^{۵۸}. عوامل عمده که سبب بیجا شدن افراد ملکی گردیده اند عبارت از درگیری های زمینی میان نیروهای طرفدار دولت و عناصر ضد دولت (به شمول عملیات های وسیع و درگیری های مقطعی کوچک) در ساحات ملکی، ارباب و تهدیدات عناصر ضد دولت و درگیری ها میان گروه های مسلح می باشد.

بیجا شدن افراد ملکی بیشتر محلی بوده و افراد از مناطق روستائی به مراکز ولسوالی ها یا مراکز ولایات و یا هم ولایات همجوار که در عین حوزه موقعیت دارد، مهاجرت نمودند.

پس از آغاز حملات عناصر ضد دولت در ولایات کندز و بدخشان و حملات متقابل از نیروهای امنیتی ملی افغان در این ولایات، مناطق شمال شرقی شاهد بالاترین میزان بیجا شدگان داخلی در شش ماه نخست سال ۲۰۱۵ بود. عملیات نیروهای امنیتی ملی افغان موسوم به عملیات ذوالفقار در ولسوالی سنگین در شمال

^{۵۴} کمیته حقوق اقتصادی، اجتماعی و فرهنگی، دیدگاه کلی شماره ۱۴ پیرامون حق بالاترین معیار صحی قابل تحصیل، فقره ۳۵ قابل دسترس در صفحه انترنتی ذیل که آخرین بار در ۱۹ جولای ۲۰۱۵ قابل دسترس بود:

<http://www.ohchr.org/en/hrbodies/cescr/pages/cescrindex.aspx>

^{۵۵} نایجریا و پاکستان از جمله کشورهای دیگر اند که از این ناحیه متضرر گردیده اند.

^{۵۶} تبادل ایمیل میان یونیسف افغانستان و یوناما، جولای ۲۰۱۵.

^{۵۷} گروه کاری در امور بیجا شدگان داخلی تحت رهبری مشترک کمیشنری عالی ملل متحد در امور مهاجرین و وزارت امور مهاجرین و عودت کننده گان افغانستان قرار دارد. این گروه کاری میکانیزم اساسی را طرح نموده و از آن طریق بیجا شدگان داخلی را ثبت و به آنان مساعدت فراهم می کنند. آخرین ارقام که حین تهیه این گزارش در دسترس موجود بود، ۱ جنوری الی ۳۰ جون ۲۰۱۵ را تحت پوشش قرار می داد.

^{۵۸} ارقام را که کمیشنری عالی ملل متحد در امور مهاجرین که رهبری گروه کاری در امور بیجا شدگان داخلی می باشد، ارائه نمود. این معلومات به تاریخ ۲۱ جولای ۲۰۱۵ از طریق ایمیل دریافت گردید.

ولایت هلمند، باعث میزان بلند بیجا شدن افراد ملکی در این ولایت گردید. فعالین خیریه همچنان از میزان بلند بیجاشده گی در ساحات غیر قابل دسترس در ولایات کندز، بدخشان و هلمند گزارش دادند.^{۵۹}

در نیمه اول سال ۲۰۱۵، تعداد قابل توجه از افراد ملکی در ولایت فاریاب، در حوزه شمال کشور، نیز در نتیجه فعالیت های گروه های مسلح طرفدار دولت بیجا شدند. موارد بیجائی ناشی از درگیری های محلی و حملات هدفمند در حوزه های مرکز، شرق و جنوب به ویژه ولایات کاپیسا، میدان وردک، کابل، کنر، ننگرهار، هلمند و کندهار نیز ثبت شده است.^{۶۰}

درگیری های مرزی

از ۱ جنوری الی ۳۰ جون ۲۰۱۵، یوناما سه مورد پرتاب موشک از مرز پاکستان به افغانستان را به ثبت نمود که منجر به ۱۵ مورد تلفات افراد ملکی (۶ کشته و ۹ زخمی) شد که این رقم ۶۱ درصد کاهش در مقایسه با شش ماه نخست سال ۲۰۱۴ را نشان می دهد.^{۶۱}

دفتر یوناما تلفات افراد ملکی برخاسته از حملات از آن سوی مرز به ولایات کنر، خوست و ننگرهار را ثبت نمود. مثلاً، به تاریخ ۲۶ مارچ نظامیان پاکستانی ۱۵ مرمی هاوان را در ولسوالی تیری زی ولایت خوست شلیک نمودند که به سه منزل مسکونی ملکی اصابت نمود و منجر به کشته شدن سه فرد ملکی (دو زن و یک دختر) و زخمی شدن هشت تن به شمول دو زن و سه طفل گردید.

یوناما دو مورد دیگر را در ولسوالی دانگام ولایت کنر ثبت نمود که تلفات افراد ملکی را در قبال نداشته و باعث از بین رفتن مواشی و اموال ملکی گردید.

^{۵۹} همان.

^{۶۰} همان.

^{۶۱} از ۱ جنوری الی ۳۰ جون ۲۰۱۴، یوناما ۳۸ مورد تلفات افراد ملکی (سه کشته و ۳۵ مجروح) برخاسته از حملات از مرز پاکستان به داخل خاک افغانستان را ثبت نمود که همه در ولایت کنر به وقوع پیوسته بودند.

۲. درگیری های زمینی^{۶۲} میان طرف های درگیر: گیرماندن افراد ملکی در منطقه تبادل آتش

تلفات افراد ملکی برخاسته از درگیری های زمینی: گرایشات اساسی در سال ۲۰۱۵

درگیری های زمینی طی شش ماه نخست سال ۲۰۱۵ باعث تلفات ۱۵۷۷ فرد ملکی (۳۷۹ کشته و ۱۱۹۸ زخمی) شد که ۳۶۶ مورد کمتر از شش ماه نخست سال ۲۰۱۴ می باشد که رقم ۱۹ درصد کاهش را نشان می دهد.^{۶۳} یوناما از این ناحیه نگران است که نیروهای طرفدار دولت و عناصر ضد دولت در جریان درگیری های زمینی طی شش ماه نخست سال ۲۰۱۵ به یک پیمانۀ باعث تلفات افراد ملکی شده اند.

یوناما تأکید می ورزد که در شش ماه نخست سال ۲۰۱۴ مبنای درگیری های زمینی عناصر ضد دولت را هدف قرار دادن کاروان های کمیسیون مستقل انتخابات، مراکز رای دهی، نامزدان انتخاباتی و حامیان شان در جریان انتخابات تشکیل می داد که باعث ۳۸۰ مورد تلفات افراد ملکی (۷۴ کشته و ۳۰۶ زخمی) شد که اکثر این افراد از ۵ اپریل^{۶۴} الی ۱۴ جون ۲۰۱۴^{۶۵} کشته و زخمی شدند. دلیل کاهش تلفات افراد ملکی برخاسته از درگیری های زمینی در شش ماه نخست سال ۲۰۱۵ را میشود به پایان یافتن انتخابات ۲۰۱۴ و هدف قرار نگرفتن روند انتخاباتی نسبت داد. عناصر ضد دولت طی شش ماه نخست سال ۲۰۱۴ روند انتخاباتی را عملاً مورد هدف قرار دادند.

علی الرغم کاهش در تلفات افراد ملکی، درگیری های زمینی میان عناصر ضد دولت و نیروهای طرفدار دولت هنوز هم به عنوان عامل عمده تلفات افراد ملکی محسوب میشوند و باعث ۳۲ درصد مجموع تلفات افراد ملکی گردیده است. افراد ملکی اکثراً در ساحه تبادل آتش میان عناصر ضد دولت و نیروهای طرفدار دولت که در داخل یا اطراف مناطق مزدحم ملکی به وقوع می پیوندد گیر میمانند. همانطوریکه قبلاً ذکر گردید، بیش از نیم تلفات افراد ملکی برخاسته از درگیریهای زمینی را زنان و اطفال تشکیل می دهند.

یوناما ۳۷ درصد^{۶۶} تمامی تلفات افراد ملکی برخاسته از درگیری های زمینی را به نیروهای طرفدار دولت، ۳۲ درصد را به عناصر ضد دولت و ۳۰ درصد را به درگیری های زمینی میان عناصر ضد دولت و نیروهای

^{۶۲} درگیریهای زمینی عبارتند از عملیات های زمینی متحرک حملات ثابت تبادل آتش و درگیری های مسلحانه میان طرف های درگیر دربرگیرنده حملات و عملیات های اند که در آن از سلاح سبک، سنگین، و یا سلاح که دامنه پوشش آن وسیع است مانند هاون و راکت کار گرفته می شود.

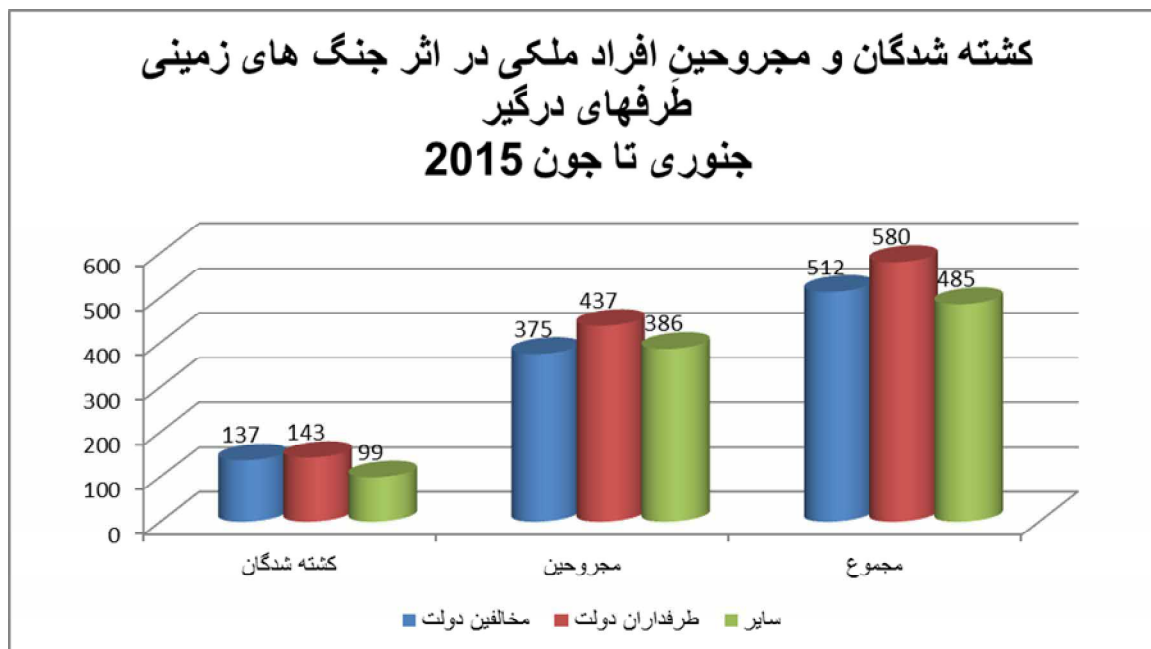
^{۶۳} بین ۱ جنوری و ۳۰ جون ۲۰۱۴، یوناما ۱۹۴۳ مورد تلفات ملکی (۵۳۶ کشته و ۱۴۰۷ مجروح) از اثر درگیریهای زمینی را به ثبت رسانید.

^{۶۴} روز رای گیری برای انتخابات ریاست جمهوری و شورا های ولایتی.

^{۶۵} دور دوم انتخابات ریاست جمهوری.

^{۶۶} به منظور تثبیت انتساب تلفات ملکی ناشی از درگیری های مسلحانه به یکی از طرف های مشخص، دفتر یوناما طرز العمل نوع سه جنبه ای خود برای حادثات تلفات ملکی را مورد استفاده قرار داد. در موارد که امکان انتساب یک قضیه به خصوص در موارد آتش متقابل وجود

طرفدار دولت نسبت داد که تلفات افراد ملکی - اکثراً ناشی از تبادل آتش - به هیچ یک از طرفین درگیری نسبت داده نشد. سایر تلفات افراد ملکی ناشی از حملات مسلحانه از آن سوی مرز می باشد.

پس از ثبت گزارشات از سوی یوناما در سال ۲۰۱۴، این دفتر در شش ماه نخست سال ۲۰۱۵ افزایش قابل توجهی را در تلفات افراد ملکی برخاسته از درگیری های مسلحانه ناشی از عملیات ها و حملات نیروهای طرفدار دولت به ثبت رسانید. از ۱ جنوری الی ۳۰ جون ۲۰۱۵، یوناما ۵۸۰ مورد تلفات افراد ملکی (۱۴۳ کشته و ۴۳۷ مجروح) را به نیروهای طرفدار دولت نسبت داد که در جریان درگیری های زمینی به وقوع پیوست که این رقم ۸۵ درصد افزایش را نسبت به شش ماه نخست سال ۲۰۱۴ نشان می دهد.^{۶۷} این افزایش را میتوان به افزایش عملیات های زمینی نیروهای امنیتی ملی افغان در سال ۲۰۱۵ برای حمایت از روند تشکیل دولت و حملات متقابل به عناصر ضد دولت نسبت داد.

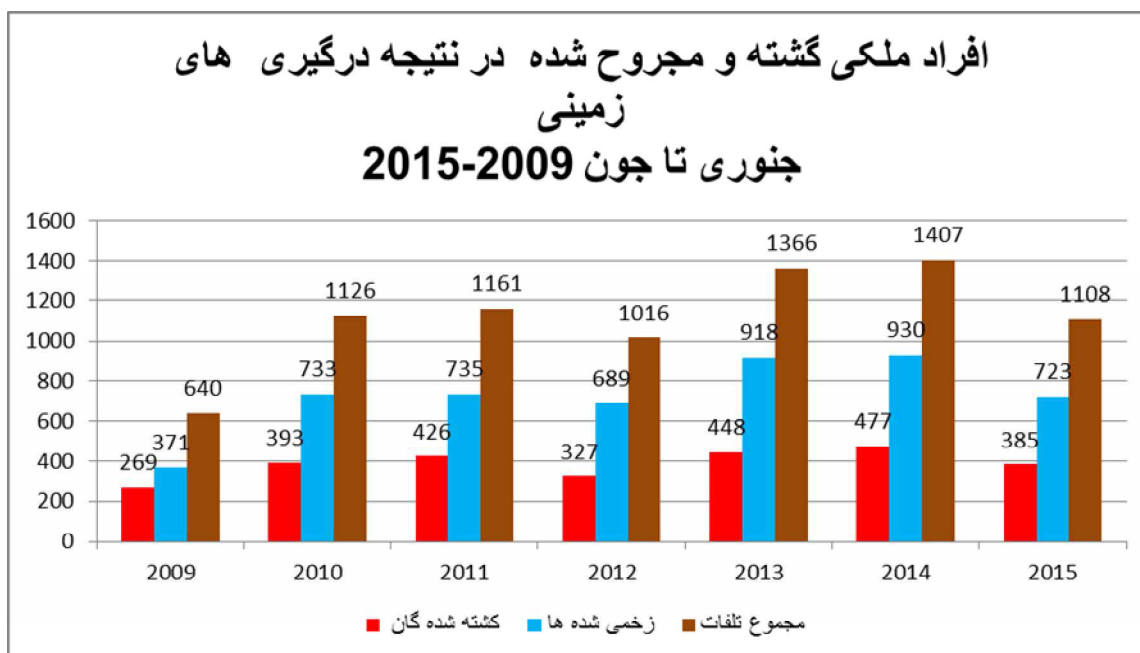
از ۱ جنوری الی ۳۰ جون ۲۰۱۵، یوناما ۵۱۲ مورد تلفات افراد ملکی (۱۳۷ کشته و ۳۷۵ مجروح) را به عناصر ضد دولت نسبت داد که از اثر عملیات و حملات زمینی به وقوع پیوست که این رقم ۴۶ درصد کاهش را نسبت به شش ماه نخست سال ۲۰۱۴ نشان می دهد.^{۶۸} طوری که در فوق ذکر گردید، دلیل این کاهش را عمدتاً می توان به پایان یافتن روند انتخابات نسبت داد ولی از سوی دیگر استفاده کمتر از هاوان، راکت و

نمی داشت، دفتر یوناما تلفات ملکی را هم به نیروهای طرفدار دولت و هم به عناصر ضد آن در یک کتگوری جداگانه برای حادثات آتش متقابل نسبت میداد.

^{۶۷} از ۱ جنوری الی ۳۰ جون ۲۰۱۴، یوناما ۳۱۳ مورد تلفات افراد ملکی (۱۰۷ کشته و ۲۰۶ مجروح) ناشی از درگیری های زمینی را به نیروهای طرفدار دولت نسبت داد.

^{۶۸} از ۱ جنوری الی ۳۰ جون ۲۰۱۴، یوناما ۹۴۰ مورد تلفات افراد ملکی (۲۵۲ کشته و ۶۸۸ مجروح) ناشی از درگیری های زمینی را به عناصر ضد دولت نسبت داد.

نارنجک از سوی عناصر ضد دولت در جریان درگیری های زمینی نیز در کاهش تلفات افراد ملکی ناشی از درگیری های زمینی نقش داشته است.

افزایش تلفات زنان و اطفال ناشی از درگیری های زمینی

پس از ثبت گرایشات در گزارش سالانه سال ۲۰۱۴ یوناما در مورد محافظت افراد ملکی در درگیری های مسلحانه، درگیری های زمینی به طور فزاینده باعث تلفات زنان و اطفال گردید چنانچه یوناما در شش ماه نخست سال ۲۰۱۵ نسبت به نیمه نخست هر سال دیگر تعداد بیشتر تلفات زنان و کودکان ناشی از درگیری های زمینی را ثبت کرد. تلفات زنان و اطفال بیشتر ناشی از شلیک هاوان و سایر جنگ افزار های بوده که در نتیجه تبادل آتش بر منازل مسکونی اصابت نمود.

درگیری های زمینی نسبت به هر تاکتیک دیگر باعث تلفات بیشتر زنان گردیده (۲۷۳ مورد تلفات زنان: ۶۸ کشته و ۲۰۵ مجروح) که ۵ درصد افزایش را نسبت به شش ماه نخست سال ۲۰۱۴^{۶۹} نشان داده و ۴۹ درصد مجموع تلفات زنان را تشکیل می دهد.

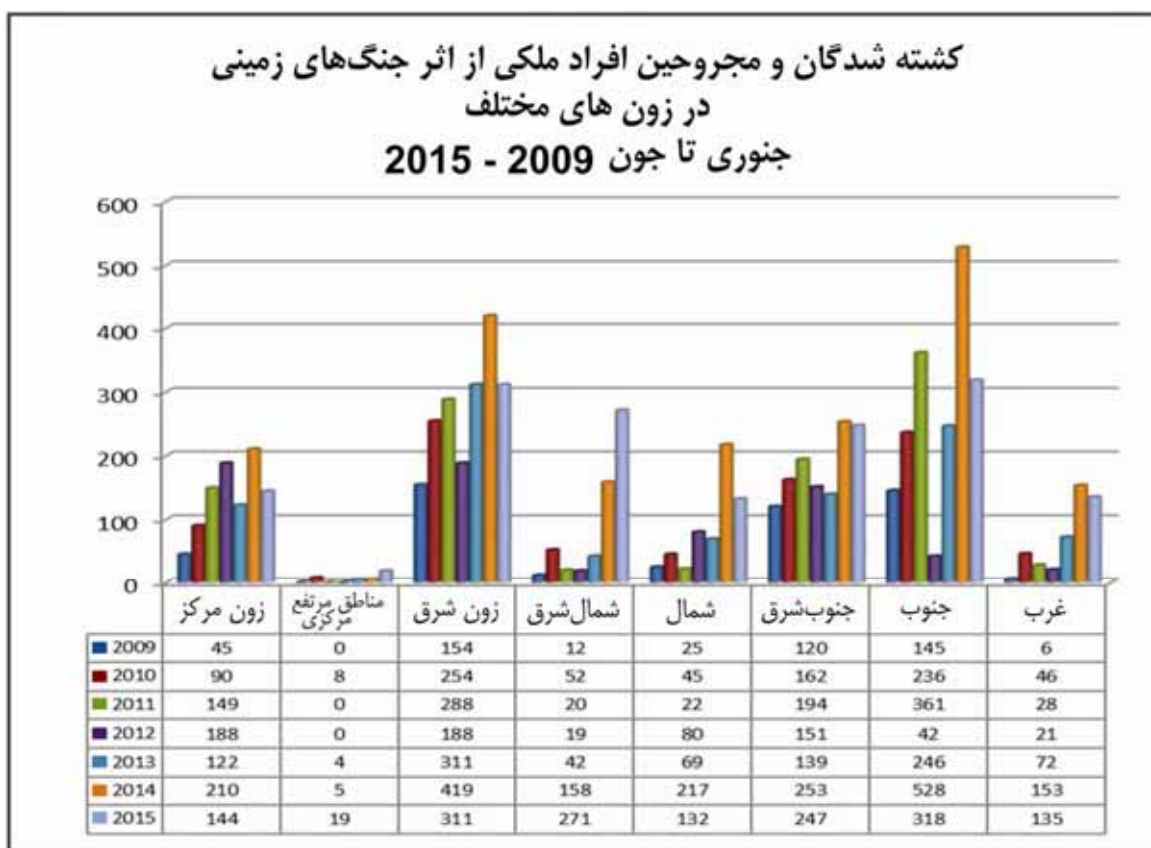
هکذا، درگیری های زمینی نسبت به هر تاکتیک دیگر بیشترین میزان تلفات را به اطفال (۶۳۷ مورد تلفات اطفال: ۱۳۶ کشته و ۵۰۱ مجروح) وارد نموده است که ۱۷ درصد افزایش را نسبت به شش ماه نخست سال ۲۰۱۴^{۷۰} نشان میدهد و ۵۰ درصد مجموع تلفات اطفال در شش ماه نخست سال ۲۰۱۵ می باشد.

^{۶۹} از ۱ جنوری الی ۳۰ جون ۲۰۱۴، یوناما ۲۶۱ مورد تلفات زنان (۶۵ کشته و ۱۹۶ مجروح) ناشی از درگیری های زمینی را به ثبت رسانید.

شرح تلفات افراد ملکی ناشی از درگیری های زمینی به اساس حوزه: از سال ۲۰۰۹ الی ۲۰۱۵

بیشترین میزان تلفات افراد ملکی برخاسته از درگیری های زمینی در حوزه جنوب با ۳۱۸ مورد (۶۲ کشته و ۲۵۶ مجروح) بوده که پس از آن حوزه شرقی با ۳۱۱ مورد (۶۴ کشته و ۲۴۷ مجروح) و حوزه شمال شرقی با ۲۷۱ مورد (۷۱ کشته و ۲۰۰ مجروح) در رده های بعدی قرار دارند.

در رابطه به شرح تلفات افراد ملکی به اساس ولایات، یوناما بیشترین رقم تلفات افراد ملکی برخاسته از درگیری های زمینی را در ولایت شمال شرقی کندز با ۲۱۴ مورد (۵۲ کشته و ۱۶۲ مجروح) ثبت نمود که پس از آن ولایت شرقی ننگرهار با ۱۵۰ مورد (۳۰ کشته و ۱۲۰ مجروح)، ولایت جنوب شرقی غزنی با ۱۵۰ مورد (۳۰ کشته و ۱۲۰ مجروح) و ولایت جنوبی هلمند با ۱۳۶ مورد (۲۸ کشته و ۱۰۸ مجروح) در جایگاه بعدی قرار دارند.

میزان بلند تلفات افراد ملکی در جریان درگیری ها در ولایت کندز مشخصاً برخاسته از حملات طالبان در اپریل ۲۰۱۵ و حملات متقابل توسط نیروهای امنیتی ملی افغان می باشد.

^{۷۰} از ۱ جنوری الی ۳۰ جون ۲۰۱۴، یوناما ۵۴۵ مورد تلفات اطفال (۱۲۳ کشته و ۴۲۲ مجروح) ناشی از درگیری های زمینی را به ثبت رسانید.

حملات طالبان در ولایت کندز: اپریل الی جون ۲۰۱۵

از ۲۴ اپریل الی ۱۳ می و هم چنان از ۲۰ الی ۳۰ جون، طالبان و نیروهای طرفدار دولت پس از آن با هم شدیداً درگیر شدند که شورشیان طالب حمله نظامی را به منظور پیشروی به سوی شهر کندز (مرکز ولایت کندز) به راه انداختند. در جریان این حملات در ولایت کندز، یوناما درگیری ها در نواحی یا داخل ساحات مسکونی به شمول استفاده از هاوان و سایر سلاح های غیر مستقیم (که هدف خود را مشخص کرده نمی تواند) توسط نیروهای امنیتی افغان، حملات هوایی توسط اردوی ملی افغان، جاسازی مواد منفجره تعبیه شده نوع فشاری از سوی مخالفین ضد دولت، و تخریب تاسیسات ملکی و مکاتب از سوی تمام طرف های درگیر ثبت نمود.

جنگ در مناطق مسکونی و استفاده از سلاح های بدون تفکیک که هدف خود را تعیین کرده نمی تواند، توسط طرف های درگیر پیامد های ناگوار را برای افراد ملکی در پی داشته است؛ در این ارتباط یوناما ۱۷۶ مورد تلفات افراد ملکی (۳۶ کشته و ۱۴۰ مجروح) را در جریان این درگیری ها به ثبت رسانیده است. مزید بر آن، جنگ در ولایت کندز سبب شده تا نزدیک به ۳۰۰۰۰ فرد ملکی خانه های شان را ترک نمایند.

نیروهای طرفدار دولت باعث ۶۴ درصد تلفات افراد ملکی (۱۱۳ مورد تلفات ملکی: ۲۴ کشته و ۸۹ مجروح) و عناصر ضد دولت باعث ۲۱ درصد تلفات افراد ملکی (۳۶ مورد تلفات افراد ملکی: ۸ کشته و ۲۸ مجروح) گردید و این در حالیست که یوناما ۱۵ درصد (۲۷ مورد تلفات افراد ملکی: ۴ کشته و ۲۳ مجروح) را به تبادل آتش نسبت داد.

اکثریت مطلق تلفات افراد ملکی که به نیروهای طرفدار دولت نسبت داد شده، برخاسته از شلیک سلاح هایی است که هدف خود را مشخص کرده نمی تواند،^{۷۱} مشخصاً هاوان، راکت، و نارنجک. یوناما بار دیگر از تمامی طرف های درگیر می خواهد تا از استفاده اینگونه سلاح ها در ساحات مسکونی اجتناب نمایند.

نیروهای امنیتی ملی افغان طی این مدت حد اقل چهار مکتب را در شهر کندز و یک باب مکتب را در ولسوالی امام صاحب برای مقاصد نظامی شان اشغال نمودند. یوناما تخریب حد اقل دو باب مکتب را در نتیجه درگیری تایید نمود. اشغال مکاتب مانع دسترسی اطفال به آموزش برای ۱۵ الی ۳۰ روز شد و حد اقل یکی از این مکاتب در شهر کندز تا اکنون – زمان تهیه این گزارش – تحت تصرف این نیروها قرار دارد. استفاده از مکاتب برای مقاصد نظامی از سوی طرف های درگیر و تاثیرات درازمدت جنگ به

^{۷۱} سلاح غیر مستقیم مانند هاوان، راکت و نارنجک عبارتند از اسلحه منفجره است که بدون مشخص ساختن هدف خود و بدون ساحه دید به هدف به یک محل اصابت مینماید. هاوان ها مستقیماً به یک هدف خاص اصابت نمی کند و ساحه تخریب آن وسیع می باشد و زمانی که به یک ساحه مزدحم ملکی اصابت کند، احتمال تلفات افراد ملکی بسیار زیاد می باشد.

این تاسیسات اطفال را از حق آموزش محروم می سازد. یوناما از تمامی طرف های درگیر می خواهد تا برای مقاصد نظامی شان از مکاتب، کلینیک ها، و سایر تاسیسات ملکی استفاده نمایند.

از ۱ جنوری الی ۱۵ جون ۲۰۱۵، یوناما شاهد تلفات افراد ملکی برخاسته از مواد منفجره تعبیه شده نوع فشاری در شهر کندز بوده است. از ۱۵ الی ۳۰ جون، با آغاز درگیری های زمینی، یوناما شش مورد تلفات افراد ملکی (دو کشته و چهار مجروح) ناشی از مواد منفجره تعبیه شده نوع فشاری را که از سوی عناصر ضد دولت به منظور جلوگیری از گشت و گذار نیروهای طرفدار دولت جاسازی شده بود، ثبت نمود.

نیروهای امنیتی ملی افغان: تلفات افراد ملکی برخاسته از درگیری های زمینی

"لطفاً برایش نگویید که مادرش مرده است".^{۷۲}

-- اقارب یک دختر ۱۰ ساله از اثر اصابت یک هاوان اردوی ملی افغان به تاریخ ۱۲ اپریل ۲۰۱۵ در منزلش در ولسوالی احمد خیل ولایت پکتیا شدیداً زخم برداشت. در نتیجه این حادثه یک زن و یک طفل کشته شدند و هشت طفل دیگر زخم برداشتند.

در شش ماه نخست سال ۲۰۱۵، نیروهای طرفدار دولت بیشترین تلفات افراد ملکی را در درگیری های زمینی وارد نمودند. تلفات افراد ملکی برخاسته از درگیری های زمینی توسط نیروهای طرفدار دولت در شش ماه نخست ۲۰۱۵ به ۵۸۰ مورد (۱۴۳ کشته و ۴۳۷ مجروح) می رسد که این رقم ۸۵ درصد افزایش را نشان می دهد.^{۷۳}

تلفات افرادی ملکی توسط نیروهای طرفدار دولت، اغلب از سوی نیروهای امنیتی ملی افغان، ۳۷ درصد مجموع تلفات افراد ملکی برخاسته از درگیری های زمینی را تشکیل می دهد.

مایه نگرانی است که یوناما ۳۵۲ مورد تلفات افراد ملکی (۹۱ کشته و ۲۶۱ مجروح) توسط اردوی ملی افغان ناشی از درگیری های زمینی را ثبت نمود که این رقم بیش از دو برابر تلفات افراد ملکی ناشی از درگیری های زمینی توسط اردوی ملی افغان در نیمه نخست سال ۲۰۱۴ را به نمایش می گذارد.^{۷۴} نود و چهار درصد تلفات افراد ملکی توسط اردوی ملی افغان در درگیری های زمینی برخاسته از استفاده سلاح های غیر مستقیم چون هاوان، راکت، و نارنجک می باشد. در شش ماه نخست سال ۲۰۱۵، یوناما ۳۳۰ مورد تلفات افراد ملکی (۸۲ کشته و ۲۴۸ مجروح) ناشی از شلیک سلاح های غیر مستقیم توسط اردوی ملی افغان را

^{۷۲} مصاحبه یوناما با خویشاوند یک قربانی در شفاخانه دولتی گردیز، شهر گردیز ولایت پکتیا، ۱۲ اپریل ۲۰۱۵.

^{۷۳} بین ۱ جنوری و ۳۰ جون ۲۰۱۴، یوناما ۳۱۰ مورد تلفات ملکی (۱۰۷ کشته و ۲۰۳ مجروح) را به عملیات های زمینی متناسب به نیروهای طرفدار دولت نسبت داد.

^{۷۴} بین ۱ جنوری و ۳۰ جون ۲۰۱۴، یوناما ۱۵۴ مورد تلفات ملکی (۴۹ کشته و ۱۰۵ مجروح) را به دست اردوی ملی افغان ثبت نمود.

ثبت نمود که ۱۳۹ درصد افزایش را در مقایسه با شش ماه نخست سال ۲۰۱۴ نشان می دهد.^{۷۵} یوناما پیشنهاد می کند که نیروهای طرفدار دولت تدابیر بیشتر را به منظور جلوگیری از تلفات افراد ملکی در جریان درگیری های زمینی اتخاذ نمایند. اینگونه تدابیر شامل طرح تدابیر موثر هماهنگی عملیات نظامی و پاکسازی به خاطر جلوگیری از تلفات افراد ملکی در موقع درگیری با عناصر ضد دولت می باشد.

موارد ذیل طبقه بندی قسمی درگیری های زمینی منسوب به گروه های مشخص طرفدار دولت می باشد:

- یک صد و پنج رویداد مشخصاً به اردوی ملی افغان نسبت داده شده که باعث ۳۵۲ مورد تلفات افراد ملکی (۹۱ کشته و ۲۶۱ مجروح) گردید.
- شانزده رویداد به گروه های مسلح طرفدار دولت نسبت داده شد که باعث ۴۸ مورد تلفات افراد ملکی (۷ کشته و ۴۱ مجروح) گردید.
- ده رویداد به پولیس ملی افغان نسبت داده شد که باعث ۱۸ مورد تلفات افراد ملکی (۴ کشته و ۱۴ مجروح) گردید.
- سه رویداد مشخصاً به پولیس محلی افغان نسبت داده شد که باعث ۸ مورد تلفات افراد ملکی (۲ کشته و ۶ مجروح) گردید.

سایر رویداد ها و تلفات در جریان عملیات های مشترک نیروهای امنیتی ملی افغان به شمول عملیات های مشترک با گروه های مسلح طرفدار دولت به وقوع پیوسته است.

نمونه های از تلفات افراد ملکی برخاسته از عملیات های زمینی نیروهای امنیتی ملی افغان:

- به تاریخ ۱۲ اپریل، عناصر ضد دولت بالای یک کاروان اردوی ملی در ولسوالی تگاب ولایت کاپیسا حمله ور شدند. در جریان درگیری، اردوی ملی افغان از یک پایگاه خود که در نزدیکی آن ساحه قرار داشت مرمی توپ را شلیک نمودند که بر یک منزل مسکونی اصابت کرد و باعث تلفات ۱۷ فرد ملکی (۷ کشته: ۳ زن و ۴ طفل و ۱۰ زخمی به شمول ۳ کودک نوزاد) شد.
- به تاریخ ۲۳ مارچ، اردوی ملی افغان تعدادی از پوسته های خود را در نزدیکی ولسوالی بالامرغاب ولایت بادغیس افراز نمودند. حین اجرای این امر، عناصر ضد دولت با استفاده از فرصت پوسته های قبلی اردوی ملی را اشغال و آنها را مورد حمله قرار دادند. در جریان درگیری که بعداً به وقوع پیوست، اردوی ملی افغان چند فیر هاوان را شلیک نمودند که منجر به تلفات ۹ فرد ملکی (۳ کشته به شمول ۱ زن، و ۶ مجروح به شمول ۳ زن و ۱ پسر) گردید.

^{۷۵} بین ۱ جنوری و ۳۰ جون سال ۲۰۱۴، یوناما ۱۳۸ مورد تلفات ملکی (۴۰ کشته و ۹۸ مجروح) را به فیر هاوان و راکت از سوی اردوی ملی افغان ثبت نمود.

عناصر ضد دولت: تلفات افراد ملکی برخاسته از درگیری های زمینی

"ساعت ۸:۴۵ پیش از چاشت بود و من به سوی خانه در حرکت بودم. دیدم که جنگجویان طالب از سر کوه ها پوسته های اردوی ملی را با هاوان هدف قرار می دهند. سپس، یکی از این هاوان ها در خانه همسایه ما در قریه اصابت نمود. پس از چند دقیقه، من و اهالی قریه به منزل او رفتیم و دیدیم که دو طفل این خانواده که یکی ۷ ساله و دیگری هم ۱۱ ساله بودند، کشته شده اند. این انفجار باعث زخمی شدن ۴ دختر و ۱ پسر دیگر نیز شد. این هاوان زمانی اصابت نمود که تمامی اطفال خانواده در خانه بودند. اگر شخص همسایه و خانمش بر سر زمین های شان نمی بودند، تمامی خانواده از بین می رفتند."^{۷۶}

-- یک شاهد حمله هاوان طالبان بر یک پوسته اردوی ملی افغان در ولسوالی واته پور ولایت کنر به تاریخ ۲۰ مارچ که باعث کشته شدن دو طفل و مجروحیت پنج تن دیگر گردید. طالبان با نشر اعلامیه در صفحه انترنتی شان مسئولیت این حمله را به عهده گرفتند.^{۷۷}

از ۱ جنوری الی ۳۰ جون ۲۰۱۵، یوناما ۵۱۲ مورد تلفات افراد ملکی (۱۳۷ کشته و ۳۷۵ مجروح) را به عناصر ضد دولت در جریان عملیات ها و درگیری های زمینی نسبت داد که ۴۶ درصد کاهش را در مقایسه با شش ماه نخست سال ۲۰۱۴ نشان می دهد.^{۷۸} طوریکه در بخش های قبل ذکر گردید، علت کاهش این تلفات به عدم حملاتی بر می گردد که عناصر ضد دولت در سال ۲۰۱۴ بالای روند انتخابات روی دست گرفتند.

طبق مشاهدات یوناما در سال ۲۰۱۵، عناصر ضد دولت نیروهای طرفدار دولت را هنگام گزیه یا افزاز پوسته های تلاشی در حوالی مناطق مسکونی مورد حمله قرار دادند که اغلباً باعث کشته و زخمی شدن افراد ملکی گردید. یوناما همچنان چندین مورد را به ثبت رسانید که طی آن حملات عناصر ضد دولت بالای تاسیسات اداری ملکی در ولسوالیها باعث کشته و زخمی شدن افراد ملکی گردید. هر چند عناصر ضد دولت در اکثریت عملیات های نظامی و حملات شان ادارات امنیتی را هدف قرار می دهند، یوناما مواردی را ثبت نمود که در آن عناصر ضد دولت طی درگیری های زمینی افراد ملکی به شمول دفاتر و ادارات ملکی دولتی و سایر ادارات ملکی را هدف قرار دادند.^{۷۹}

^{۷۶} مصاحبه یوناما، شهر جلال آباد، ولایت ننگرهار، ۲۰ جون ۲۰۱۵.

^{۷۷} به صفحه انترنتی ذیل مراجعه شود که آخرین بار به تاریخ ۲۲ مارچ ۲۰۱۵ قابل دسترس بود:
<http://shahamat-english.com/index.php/news/53517-enemy-posts-com-under-attack-2-injured-in-eastern-kunar>

^{۷۸} از ۱ جنوری الی ۳۰ جون ۲۰۱۴، یوناما ۹۴۰ مورد تلفات افراد ملکی (۲۵۲ کشته و ۶۸۸ مجروح) را به مخالفین ضد دولت در درگیری های زمینی نسبت داد.

^{۷۹} به بخش جرم جنگی قتل مراجعه شود: قتل های هدفمند افراد ملکی عبارت از حمله بالای افراد ملکی می باشد. رویداد های حملات در برابر افراد ملکی طی درگیری های زمینی در ارتباط با درگیری های زمینی شامل این بخش گردیده اند.

نمونه های از تلفات افراد ملکی ناشی از درگیری های زمینی توسط عناصر ضد دولت:

- به تاریخ ۴ اپریل، طالبان پوسته های تلاشی نیروهای امنیتی ملی افغان در ساحات مسکونی ولسوالی پشت رود ولایت فراه را زیر حملات شدید هاوان، راکت و سلاح سنگین گرفت. در نتیجه این حملات، ۴ فرد ملکی به شمول ۲ زن و ۱ دختر کشته و ۲ دختر و یک زن دیگر زخمی شدند. طالبان مسئولیت این حمله را به عهده گرفتند اما تلفات ملکی را به حمله هلیکوپتر اردوی ملی افغان نسبت دادند.^{۸۰}
- به تاریخ ۱۰ جون، طالبان بالای پوسته های نیروهای امنیتی ملی افغان در مراکز اداری ولسوالی حصارک ولایت ننگرهار حمله نمودند و بنابر گزارش ها ۸۰ تا ۱۰۰ هاوان را شلیک کردند. چند هاوان در مناطق مسکونی مرکز ولسوالی اصابت نمود که در نتیجه آن ۲ فرد ملکی (یک شوهر و خانم) کشته شدند و ۲۳ تن دیگر به شمول ۸ طفل زخم برداشتند. طالبان با نشر اعلامیه ای در صفحه انترنتی شان مسئولیت این حمله را به عهده گرفتند.

درگیری های زمینی میان عناصر ضد دولت و نیروهای طرفدار دولت که امکان نسبت دادن مسئولیت تلفات ملکی برخاسته از آن مشخصاً به هیچ یک از طرفین وجود نداشت^{۸۱}

"صبح بود و استاد فزیک در صنف که صدای شلیک به گوشم رسید. صدای شلیک به ندرت در مکتب شنیده می شد و هرگز از نزدیک شاهد اینگونه صدا نبودیم. پس از شنیدن صدای شلیک اسلحه، به سمت دهلیر دویدیم. شاگردان و برخی از استادان فریاد می کشیدند. یک مرمی به پایم اصابت کرد و من به زمین افتادم. پس از آن چیزی را به یاد ندارم. فکر می کنم مرمی از طرف کلکین به پایم اصابت کرده بود. بعد از من مرمی دیگر به یک دختر اصابت کرد. با آنهم، از مکتب رخصت نشدیم و پس از چاشت همان روز شاگردان به صنف های شان برگشتند."^{۸۲}

-- متعلم هجده ساله مکتب و قربانی تیراندازی میان پولیس ملی افغان و عناصر ضد دولت که در نتیجه آن دو شاگرد مکتب در شهر شبرغان ولایت جوزجان به تاریخ ۱۵ اپریل زخم برداشتند. عناصر ضد دولت یک کاروان اکمالاتی مواد سوخت را در نزدیک مکتب مورد حمله قرار دادند و پولیس ملی افغان نیز به حمله مذکور واکنش نشان داد.

^{۸۰} یوناما تلفات ملکی برخاسته از عملیات های هوایی را به عنوان یک رویداد جداگانه تایید نمود. به بخش عملیات های هوایی نیروهای امنیتی ملی افغان مراجعه شود.

^{۸۱} انتساب مسئولیت، به ویژه تلفات آن تعداد از افراد ملکی که از اثر درگیری های سنگین و شدید میان مخالفین ضد دولت و نیروهای طرفدار دولت میپویندند چالش های مشخص خود را دارد. در این راستا، یوناما اقدامات ویژه را به منظور تحقیق در ارتباط با اینگونه رویداد ها روی دست میگیرد و با یک تعداد زیادی شاهدان، قربانیان و سایر منابع بحث مینماید تا تثبیت گردد که چگونه تلفات این تعداد افراد گیرمانده در درگیری ها کشته و زخمی شده اند و تا حد ممکنه وضعیت ملکی این قربانیان را تثبیت نماید. زمانیکه امکان انتساب تلفات افراد ملکی در تبادل آتش وجود نداشته باشد، یوناما رویداد را هم به نیروهای طرفدار دولت و مخالفین ضد دولت در یک کتگوری بنام "مخالفین ضد دولت/نیروهای طرفدار دولت" نسبت میدهد.

^{۸۲} مصاحبه یوناما، شهر شبرغان، ولایت جاوزجان، ۲۱ اپریل ۲۰۱۵.

در شش ماه نخست سال ۲۰۱۵، یک تعداد افراد ملکی در نتیجه تیراندازی ها در حوالی ساحات ملکی میان عناصر ضد دولت و نیروهای امنیتی متضرر و خساره مند شدند. از ۱ جنوری الی ۳۰ جون ۲۰۱۵، یوناما ۴۷۰ مورد تلفات افراد ملکی (۹۳ کشته و ۳۷۷ مجروح) برخاسته از درگیری های زمینی میان عناصر ضد دولت و نیروهای طرفدار دولت را که امکان نسبت دادن مسئولیت آن به هیچ یک از طرف ها وجود نداشت، به ثبت رسانید. این رقم نمایانگر ۲۸ درصد کاهش تلفات افراد ملکی در مقایسه با شش ماه نخست ۲۰۱۴^{۸۳} می باشد که این کاهش در همخوانی با کاهش مجموعی در تلفات افراد ملکی برخاسته از درگیری های زمینی می باشد.

نمونه های از تلفات افراد ملکی برخاسته از درگیری های زمینی میان عناصر ضد دولت و نیروهای طرفدار دولت که امکان نسبت دادن آن به یک گروه مشخص وجود نداشت:

- به تاریخ ۱۱ می، طالبان نیروهای امنیتی ملی افغان، به شمول نیروهای ویژه اردوی ملی افغان، پولیس ملی افغان، نیروهای امنیتی ملی، و گروه های مسلح طرفدار دولت را که مصروف پاکسازی ولسوالی آقچه ولایت جوزجان از وجود گروه های مخالف دولت بودند، مورد حمله قرار داد. در نتیجه این حمله، ۱۲ فرد ملکی کشته و زخمی (یک طفل کشته و ۱۱ فرد ملکی دیگر به شمول ۲ زن و ۳ طفل زخمی شد) شدند؛ هر دو طرف از سلاح های سنگین به شمول هاوان استفاده نموده بودند. به دلیل شدت درگیری، منابع موفق نشد تا مسئولیت تلفات افراد ملکی برخاسته از این درگیری را به یکی از این گروه ها نسبت دهد.
- به تاریخ ۲۴ می، عناصر ضد دولت با سلاح های سبک، آر پی جی و هاوان بر پوسته های تلاشی نیروهای امنیتی ملی افغان در ساحات مزدحم ملکی در ولسوالی خوگیانی ولایت غزنی حمله نمودند. در نتیجه تبادل آتش میان طرفین، ۱۲ فرد ملکی به شمول ۶ زن و ۳ طفل زخم برداشتند. به دلیل شدت درگیری، منابع مربوطه موفق به نسبت دادن مسئولیت تلفات افراد ملکی به هیچ یک از این گروه ها نشد.

^{۸۳} بین ۱ جنوری و ۳۰ جون ۲۰۱۴، یوناما ۶۵۲ مورد تلفات ملکی (۱۷۴ کشته و ۴۷۸ مجروح) را به رویداد های زمینی میان مخالفین ضد دولت و نیروهای طرفدار دولت که انتساب مسئولیت به یکی از طرف های درگیر ممکن نبوده، به ثبت رسانیده است.

شلیک راکت و هاوان در مناطق مزدحم ملکی

شلیک هاوان باعث کشته شدن ۸ طفل در یک مراسم عروسی در شهر غزنی شد.

به تاریخ ۵ جون، طی عملیات مشترک نیروهای امنیتی ملی افغان، اردوی ملی افغان نزدیک به ۱۰ مرمی هاوان را در حوالی شهر غزنی شلیک نمود. حد اقل یک هاوان به یک منزل مسکونی در قریه یی در حومه شهر غزنی که محفل عروسی در آن برگزار شده بود اصابت کرد که در نتیجه آن ۸ پسر بین سنین ۸ الی ۱۴ سال کشته و ۱۰ فرد ملکی دیگر به شمول ۹ پسر زخمی شدند.

نیروهای امنیتی افغان توضیحات ضد و نقیض را در این مورد ارائه نمودند. والی ولایت و سخنگوی مقام والی در رسانه های اظهار نمودند که این رویداد در اثر برخورد دو موتر که از مراسم عروسی در حال برگشتن بودند، با مواد انفجاری تعبیه شده به وقوع پیوسته است.^{۸۴} بحث های که با نیروهای امنیتی افغان در این زمینه صورت گرفت، آنها با توضیحات ضد و نقیض این رویداد را ناشی از مواد منفجره تعبیه شده دانستند که در مقابل یک موتر حامل اطفال انفجار نمود و همچنان اظهار داشتند که مواد منفجره تعبیه شده در یک منزل زمانی منفجر گردید که یک تن از مهمانان تصادفاً با آن برخورد کرد که باعث تلفات ملکی گردید.^{۸۵} تعداد از منابع در این محل به یوناما گفتند که یک فرمانده اردوی ملی حین بازدید از ساحه تصدیق نمود که این رویداد از اثر شلیک هاوان به وقوع پیوسته و ناشی از انفجار مواد منفجره تعبیه شده نمی باشد.^{۸۶} علاوه بر آن، یوناما با یک تعداد منابع به شمول مامورین دولتی، نیروهای امنیتی افغان، شاهدان و افراد محل نیز تماس گرفت و به این نتیجه رسید که مواد منفجره تعبیه شده در یک منزل همچو یک رویداد را به وجود آورده نمی تواند.

در شش ماه نخست سال ۲۰۱۵، تعداد زیادی از افرادی ملکی از اثر شلیک هاوان، راکت و نارنجک از بین رفته اند. یوناما ۸۶۲ مورد تلفات افراد ملکی (۱۸۸ کشته و ۶۷۴ مجروح) برخاسته از استفاده اینگونه سلاح ها از سوی طرف های درگیر را ثبت نمود. هر چند این رقم در مقایسه با شش ماه نخست سال ۲۰۱۴ چهار درصد کاهش را نشان می دهد^{۸۷}، اما ۱۸ درصد مجموع تلفات افراد ملکی در افغانستان طی شش ماه نخست سال ۲۰۱۵ برخاسته از شلیک هاوان، راکت و نارنجک می باشد.

^{۸۴} به گزارش میرویس عدیل، هفت فرد ملکی از اثر تصادم یک موتر به یک ماین در یک محفل عروسی کشته شدند، در خامه پرس مورخ ۵ جون ۰۱۵ مراجعه شود که آخرین بار به تاریخ ۱۶ جولای ۲۰۱۵ در صفحه انترنی ذیل قابل دسترس بود:

<http://www.khaama.com/7-killed-as-explosion-targets-vehicle-of-wedding-guests-in-ghazni-1173>

و آژانس خبر رسانی پژواک، هفت مهمان در یک محفل عروسی از اثر انفجار ماین کنار جاده کشته شدند، که آخرین بار در صفحه انترنی ذیل قابل دسترس بود:

<http://www.pajhwok.com/en/2015/06/05/7-wedding-guests-killed-ghazni-roadside-blast>

^{۸۵} مصاحبه های تلفونی یوناما با پولیس ملی افغان، اردوی ملی افغان، و پولیس ملی سرحدی افغان، بین ۶ و ۸ جون ۲۰۱۵

^{۸۶} همان.

^{۸۷} از ۱ جنوری الی ۳۰ جون ۲۰۱۴، یوناما ۸۹۸ مورد تلفات افراد ملکی (۲۰۴ کشته و ۶۹۴ مجروح) ناشی از شلیک هاوان، راکت و نارنجک توسط طرفین درگیری را ثبت نمود.

یوناما ۵۹ درصد تلفات افراد ملکی (مجموعاً ۵۱۰ مورد تلفات افراد ملکی به شمول ۱۱۸ کشته و ۳۹۲ مجروح) برخاسته از شلیک هاوان، راکت و نارنجک را به نیروهای طرفدار دولت^{۸۸}، ۳۴ درصد (۲۹۵ مورد تلفات افراد ملکی به شمول ۵۹ کشته و ۲۳۶ مجروح) را به عناصر ضد دولت نسبت داد و مسئولیت پنج درصد (۴۲ مورد دیگر به شمول پنج کشته و ۳۷ مجروح) به هیچ گروهی نسبت داده نشد؛ دو درصد باقیمانده تلفات افراد ملکی (۱۵ مورد تلفات افراد ملکی به شمول ۶ کشته و ۹ مجروح) به درگیری های فرامرزی نسبت داده شد^{۸۹}.

گزارش های وسط سال و سالانه (۲۰۱۴) یوناما در مورد محافظت افراد ملکی در درگیری های مسلحانه از احتمال موجودیت مواد منفلق ناشده حکایت می کند که برخاسته از شلیک هاوان، راکت و نارنجک در جریان درگیری ها میان نیروهای امنیتی ملی افغان و عناصر ضد دولت می باشد. یوناما یک بار دیگر نگرانی شدید خود را نسبت به این امر ابراز می دارد که نیروهای امنیتی ملی افغان تا حال پالیسی و تدابیر عملیاتی را تطبیق نمی کنند که آنها را ملزم به پیگیری، نشانی، و پاکسازی مواد منفلق ناشده در ساحاتی نماید که درگیری های زمینی در آن به وقوع پیوسته است^{۹۰}.

حقوق بشردوستانه بین المللی تصریح می دارد که به منظور محافظت افراد ملکی از زیان های جنگ حین عملیات های نظامی باید تلاش صورت گیرد و تمامی اقدامات احتیاطی باید در نظر گرفته شود تا از جراحت و زیان رسیدن به افراد ملکی جلوگیری به عمل آید^{۹۱}. یوناما تاکید می دارد که عناصر ضد دولت به شمول طالبان باید اقداماتی را به منظور پیگیری و نشانی محلات که احتمال کشت مواد منفلق ناشده در آن وجود دارد، روی دست گیرند.

یوناما اظهار می نماید که نه نیروهای امنیتی ملی افغان و نه هم گروه های مخالف دولت به شمول طالبان نمی توانند موردی را نشان دهند که افراد ملکی مستقیماً از اثر حملات بدون تفکیک مورد هدف قرار گرفته و آسیب دیده باشند و عاملین آن مورد پیگیری قرار گرفته باشد؛ همچنان، نیروهای طرفدار دولت و گروه مخالف دولت نمی توانند موردی را ارائه کنند که در اتخاذ تدابیر احتیاطی برای محافظت افراد ملکی ناشی از سلاح های غیر مستقیم ناکام شده و مورد پیگرد قرار گرفته باشند.

^{۸۸} از جمله ۱۲۳ رویداد که به شلیک هاوان، نارنجک و راکت از سوی نیروهای طرفدار دولت نسبت داده شده و باعث تلفات افراد ملکی گردیده است، یوناما ۱۱۷ مورد آن به نیروهای امنیتی ملی افغان (به شمول عملیات ها با حضور گروه های مسلح طرفدار دولت یا نیروهای بین المللی) و شش رویداد دیگر را به گروه های مسلح طرفدار دولت نسبت داده است.

^{۸۹} به بخش درگیری های فرامرزی مراجعه شود.

^{۹۰} دیدار با مقامات وزارت دفاع در کابل، ۱۲ می ۲۰۱۵

^{۹۱} به ماده ۱۳، پروتوکول الحاقی کنوانسیون های ۱۲ آگست ۱۹۴۹ ژنیو و مرتبط با حفاظت قربانیان نبرد های مسلحانه غیر بین المللی (پروتوکول...)، ۸ جون ۱۹۷۷ مراجعه شود.

عدم حسابدگی اردوی ملی افغان در برابر استفاده هاوان که به تاریخ ۳۱ دسامبر ۲۰۱۴ در ولسوالی سنگین ولایت هلمند شلیک و باعث ۸۳ مورد تلفات افراد ملکی (کشته شدن ۲۹ زن و طفل و مجروحیت ۵۳ فرد ملکی) گردید

طبق گزارش ها، پس از اصابت یک فیر مرمی هاوان در یک محفل عروسی در ولسوالی سنگین ولایت هلمند که به تاریخ ۳۱ دسامبر ۲۰۱۴ از سوی اردوی ملی افغان صورت گرفت و باعث کشته شدن ۲۰ طفل و ۹ زن و مجروحیت ۳۷ طفل، ۹ زن و ۸ مرد گردید، اردوی ملی افغان دو تن از پرسونل خود از همان پوستانه ای را که هاوان را شلیک نموده بود بازداشت و قضیه را مورد بررسی قرار داد.

متعاقباً، یک هیئت متشکل از کارمندان وزارت دفاع، وزارت امور داخله و ریاست عمومی امنیت ملی جهت تحقیق پیرامون حادثه از ساحه متذکره بازدید به عمل آوردند. آنها به این نتیجه رسیدند که مواد انفجاری جاسازی شده در یک واسطه نقلیه در همان منزل که محفل عروسی برگزار گردیده بود قبل از وقت انفجار نموده است. بنابر گزارش ها، آنها پیشنهاد نمودند که یک تعداد از فرماندهان اردوی ملی افغان باید از وظایف تبدیل شوند اما از پذیرش مسئولیت این رویداد خودداری کردند. به اساس گزارش ها، هیئت متذکره با این کار می خواست از یک طرف آن عده افسران را که برای مدت طولانی در آن ولسوالی وظیفه اجراء نموده بودند، تبدیل و از سوی دیگر ظاهراً به خواست های مردم رسیدگی نمایند.

بنابر گزارش ها، اردوی ملی افغان دو تن از پرسونل خود را که در ارتباط با این رویداد بازداشت شده بودند از بند رها کرد. نتایج تحقیق تا هنوز مشخص نیست.^{۹۲}

یوناما در مصاحبه که با شاهدان، نیروهای امنیتی افغان، و بزرگان محلی و قومی پس از وقوع حادثه انجام داد تایید نمود که شلیک هاوان که باعث تلفات افراد ملکی گردید، از سوی اردوی ملی شلیک شده است. هیچ منبع تایید نکرد که حادثه مذکور حتی باعث یک مورد تلفات عناصر ضد دولت شده باشد. علاوه بر آن، یوناما اذعان می دارد زمانی که حادثه رخ داد، اردوی ملی افغان اعتراف نمودند هاوان های که در محفل عروسی اصابت نموده از سوی آنها شلیک شده است ولی افزودند که این شلیک در جریان درگیری های مسلحانه صورت گرفته است.^{۹۳}

با توجه به موارد فوق، یوناما از مقامات افغان می خواهد تا تحقیق تازه، همه جانبه و کاملاً شفاف را پیرامون این حادثه انجام دهند و اگر واقعاً حقوق بشردوستانه بین المللی و قانون بین المللی حقوق بشر نقض شده باشد، عاملین این رویداد را مورد بازپرس قرار دهند.

^{۹۲} دیدار با مقامات وزارت دفاع در مرکز توحید، قبلاً مرکز هماهنگی اطلاعات ریاست جمهوری (PICC)، شهر کابل، ولایت کابل ۱۷ جون ۲۰۱۵. به گزارش سالانه سال ۲۰۱۳ یوناما در ارتباط با حفاظت افراد ملکی در درگیری های مسلحانه مراجعه شود؛ صفحات ۸ تا ۹ پیرامون پیشینه مرکز هماهنگی اطلاعات ریاست جمهوری.

^{۹۳} برای جزئیات بیشتر پیرامون رویداد، به گزارش سالانه ۲۰۱۴ یوناما در ارتباط با حفاظت افراد ملکی در درگیری های مسلحانه مراجعه شود.

یوناما از تمامی طرف های درگیر می خواهد تا اطمینان حاصل نمایند که تمامی رویداد های را که در آن از سلاح های غیر مستقیم استفاده صورت می گیرد و باعث تلفات افراد ملکی می شود، بدون تاخیر، دقیق و بیطرفانه مورد تحقیق قرار دهند. پس از اینگونه تحقیقات، باید اطمینان حاصل گردد که اقدامات چه از طریق تجارب به دست آمده در امر طرح پالیسی ها، طرز العمل ها و قواعد و یا هم از طریق تدابیر تادیبی و جزائی، اتخاذ می گردد.

حقوق بشردوستانه بین المللی طرف های درگیر به شمول نیروهای امنیتی ملی افغان و طالبان را ملزم می سازد تا تمامی اقدامات احتیاطی را به منظور محافظت افراد ملکی و اهداف غیر نظامی در برابر اثرات چنین حملات روی دست گیرند. چنین اقدامات احتیاطی عبارت از هشدار های پیشگیرانه به افراد ملکی، انتخاب روش های مناسب جنگ، و خودداری از موقعیت گرفتن در ساحات ملکی^{۹۴} می باشند.

یوناما یک بار دیگر از تمامی طرف های درگیر می خواهد تا از شلیک هاوان و نارنجک در ساحات مزدحم ملکی خودداری نموده و طرزالعمل ها و قواعد جنگی در ارتباط با استفاده از سلاح های که هدف خود را تعیین کرده نمی تواند، را در نظر داشته باشند. طرف های درگیر به اساس وجایب شان تحت حقوق بشردوستانه بین المللی مکلفیت دارند تا قبل از شلیک سلاح های غیر مستقیم مانند هاوان، راکت و نارنجک موارد ذیل را به منظور کاهش تلفات به افراد ملکی مورد ارزیابی قرار دهند. این موارد عبارتند از: اثرات سلاح در جنگ، هدف نظامی که سلاح باید آن را کسب کند، و تناسب میان این دو عامل.^{۹۵}

عمليات ذوالفقار

به تاریخ ۹ فبروری، نیروهای امنیتی ملی افغان عملیاتی را تحت نام عملیات ذوالفقار در مناطق شمال ولایت هلمند به راه انداختند؛ پس از سال ۲۰۰۱، این اولین باری بود که این نیروها عملیات وسیع نظامی به این پیمانۀ را در افغانستان به طور مستقل رهبری می نمودند. این عملیات در ولسوالی سنگین متمرکز بود و الی ۱۸ اپریل دوام یافت.^{۹۶}

یوناما ۶۵ مورد تلفات افراد ملکی (۱۶ کشته و ۴۹ مجروح) را در این عملیات در ولسوالی سنگین ثبت نمود که ۴۸ درصد آن به عناصر ضد دولت و ۳۷ درصد به نیروهای طرفدار دولت نسبت داده شد در حالی که ۱۵ درصد متباقی به تبادله آتش میان طرفین درگیری نسبت یافت. اکثر تلفات افراد ملکی برخاسته از شلیک هاوان و سایر سلاح های سنگین بود در حالی که یوناما تلفات افراد ملکی ناشی از

^{۴۲}قاعده ۲۲، ۲۳ و ۲۴، اقدامات احتیاطی در برابر اثرات حملات. کمیته بین المللی صلیب سرخ، قانون بشردوستانه عرفی بین المللی، جلد ۱، قواعد اید. جین ماری هینکارتس و لوئیس دوسوالد-بیک (سی یو پی/کمیته بین المللی صلیب سرخ، کامبریج ۲۰۰۵) (مطالعه کمیته بین المللی صلیب سرخ).

^{۹۵} به بخش های ۶، ۲، ۱، ۶، ۲، ۶، ۲ تطبیق اصول رهنمودی، سلاح ها، روش های جنگ نبرد های مسلحانه. وزارت دفاع بریتانیا، اطلاعات بوهنتون آکسفورد، اکسفورد ۲۰۰۴ مراجعه شود.

^{۹۶} دیدار یو ناما یا مقامات وزارت امور داخله، شهر کابل، ۱۴ ایریل، ۲۰۱۵.

مواد انفجاری تعبیه شده و حملات نامتناسب توسط عناصر ضد دولت را نیز ثبت نمود. نیروهای امنیتی ملی افغان طی ملاقات با یوناما در نیمه اول سال ۲۰۱۵ خبر دادند که عملیات ذوالفقار که از سوی اردوی ملی افغان راه اندازی شده بود، تلفات افراد ملکی در پی نداشت.^{۹۷}

دفتر یوناما تایید نمود که نیروهای امنیتی ملی افغان حد اقل ۵۰ منزل مسکونی را در جریان عملیات کلاً یا قسماً تخریب نمودند. مصاحبه شونده گان محلی اذعان داشتند که هیچ مبنای قانونی وجود ندارد تا به نیروهای امنیتی ملی افغان اجازه تخریب جایداد مردم را بدهد.^{۹۸} مقامات محلی^{۹۹} و مردم ملکی^{۱۰۰} عارض شدند که برای تلافی خسارات مردم، هیچ میکانیزم جبران خسارت روی دست گرفته نشده است.

به مثابه نخستین عملیات بزرگ که نیروهای امنیتی ملی افغان آن را مستقلانه طرح و اجراء نمودند^{۱۰۱}، عملیات ذوالفقار به نیروهای امنیتی ملی افغان فرصت داد تا تدابیر ملی جهت تقلیل آسیب به افراد ملکی را از طریق ارزیابی دقیق تاثیرات عملیات های شان بالای افراد ملکی طرح و تقویت نمایند. هر چند یوناما تایید نمود که عناصر ضد دولت در جریان عملیات ذوالفقار بیشتر باعث تلفات افراد ملکی شدند، نیروهای امنیتی ملی افغان از بررسی عملیات خودداری نمودند و ادعا نمودند که عناصر ضد دولت عامل تمامی تلفات افراد ملکی می باشند.^{۱۰۲}

یوناما از دولت افغانستان می خواهد تا عملیات های نیروهای امنیتی ملی افغان را به گونه شفاف و مستقل بررسی نمایند تا اطمینان حاصل گردد که آسیب به افراد ملکی و اموال شان به حد اقل رسیده و افراد ملکی متضرر جبران خسارت مناسب و قانونی را دریافت می نمایند.

یوناما پیشنهاد می کند که پالیسی ملی به منظور کاهش تلفات ملکی به زودترین فرصت ممکنه تطبیق شود (به بخش نیروهای طرفدار دولت و محافظت افراد ملکی در ذیل مراجعه شود).

^{۹۷} دیدار با مقامات وزارت امور داخله به تاریخ ۷ اپریل ۲۰۱۵ و ۲۱ می ۲۰۱۵ در شهر کابل و دیدار با مقامات وزارت دفاع به تاریخ ۱۷ جون ۲۰۱۵ در شهر کابل.

^{۹۸} دیدار یوناما با معاون ولایت هلمند به تاریخ ۶ اپریل ۲۰۱۵ در شهر لشکرگاه، با معین ارشد وزارت امور داخله به تاریخ ۷ اپریل ۲۰۱۵ در شهر کابل و دیدار با رئیس عملیات های وزارت امور داخله به تاریخ ۲۱ می ۲۰۱۵ در شهر کابل.

^{۹۹} دیدار یوناما با معاون ولایت هلمند به تاریخ ۶ اپریل ۲۰۱۵ در شهر لشکرگاه.

^{۱۰۰} مصاحبه های تلففونی یوناما با افراد ملکی محل ولسوالیهای سنگین و ناد علی در مارچ و اپریل ۲۰۱۵.

^{۱۰۱} قبل از آغاز فصل جنگ های ۲۰۱۵، نیروهای دفاعی و امنیتی ملی افغان به عملیات های خود ادامه دادند و این ابتکار را با انجام نخستین تهاجم سال ۲۰۱۵ در شمال ولایت هلمند روی دست گرفتند. تحت رهبری و هدایت برید جنرال عبدالخالق، رئیس ارکان آن وقت، نیروهای دفاعی امنیتی ملی افغان یک عملیات مشترک را به منظور پاکسازی ساحات از وجود شورشیان و مختل ساختن آمادگی شورشیان برای جنگ در همان فصل براه انداختند. طرح و اجرای این عملیات به عهده قول اردوی ۲۱۵ اردوی ملی افغان بود با حمایت و پشتیبانی قول اردو های ۲۰۵ و ۲۰۷ و قطعات شامل نیروهای هوایی افغان، نیروهای امنیتی ویژه افغان، و پولیس ملی افغان. وزارت دفاع ایالات متحده امریکا. گزارش پیرامون ارتقای امنیت و ثبات در افغانستان. ارائه گزارش به کانگرس. جون ۲۰۱۵. پی. ۵. قابل دسترس در صفحه انترنتی ذیل که آخرین به تاریخ ۱۶ جولای ۲۰۱۵ در دسترس بود:

http://www.defense.gov/pubs/june_1225_Report_Final.pdf

^{۱۰۲} دیدار ها و تبادل ایمیل میان دفتر یوناما و نیروهای امنیتی ملی افغان، اپریل ۲۰۱۵.

۳. عناصر ضد دولت^{۱۳} و محافظت افراد ملکی

من در مقابل خانه خود مصروف تماشای گروه عظیم مردم بودم که به سمت میدان ورزشی، جایی که قرار بود مظاهره بر پا شود، در حال حرکت بودند. دفعتاً انفجار شدیدی رخ داد و همه جا را دود سیاه گرفت. من خود را در عقب یک دیوار پنهان کردم. پس از یک مدت دیدم که پولیس به محل رویداد آمد تا افراد زخمی و کشته را انتقال دهند.^{۱۴}

یک تن شاهد عینی انفجار مواد منفجره تعبیه شده نوع جاسازی شده در بدن شخص انتحاری که به تاریخ ۲ اپریل ۲۰۱۵ در شهر خوست ولایت خوست اتفاق افتاد و ۱۹ فرد ملکی (به شمول یک پسر) را کشت و ۶۱ تن دیگر (به شمول هشت پسر) را مجروح ساخت. هیچ گروهی مسئولیت این حمله را به عهده نگرفتند.

از ۱ جنوری الی ۳۰ جون، یوناما ۳۴۳۶ مورد تلفات افراد ملکی (۱۲۱۳ کشته و ۲۲۲۳ مجروح) ناشی از عملیات ها و حملات تمام عناصر ضد دولت^{۱۵} را ثبت نمود که این رقم ۳ درصد کاهش نسبت به عین زمان در سال ۲۰۱۴ را نشان می دهد. تلفات افراد ملکی که به عناصر ضد دولت نسبت داده شد، ۷۰ درصد تمام تلفات افراد ملکی را تشکیل می دهد که از ۱ جنوری الی ۳۰ جون توسط یوناما ثبت شده است.

در رابطه به تلفات افراد ملکی که به عناصر ضد دولت نسبت داده شد، یوناما مسئولیت این تلفات را طور ذیل نسبت داده است:

۱۰۰۲	تلفات افراد ملکی ناشی از حملاتی که مسئولیت آن را به شکل واضح طالبان به عهده گرفتند
۲۴۳۴	تلفات افراد ملکی که به عناصر ضد دولت به شمول طالبان، شبکه حقانی و حزب اسلامی نسبت داده شد ولی هیچ گروهی مسئولیت آن را به عهده نگرفت
۳۴۳۶	مجموع تلفات افراد ملکی که به عناصر ضد دولت نسبت داده شد

یوناما ۱۲۰۷ رویدادی را ثبت نمود که مسئولیت آن را به عناصر ضد دولت نسبت داد ولی هیچ گروهی مسئولیت این حملات را به عهده نگرفتند؛ از اثر این رویداد ها ۲۴۳۴ تن کشته و زخمی (۹۵۴ تن کشته و ۱۴۸۰ تن مجروح) شدند.^{۱۶}

^{۱۳} برای تعریف عناصر ضد دولت، در فوق به پانوش شماره ۵ مراجعه شود.

^{۱۴} مصاحبه تلفونی یوناما با شاهد عینی رویداد در شهر گردیز، ولایت پکتیا، مورخ ۷ اپریل ۲۰۱۵.

^{۱۵} در شش ماه نخست سال ۲۰۱۴، یوناما ۳۵۲۸ مورد تلفات افراد ملکی (۱۲۴۲ کشته و ۲۲۸۶ مجروح) را به عناصر ضد دولت نسبت داده بود.

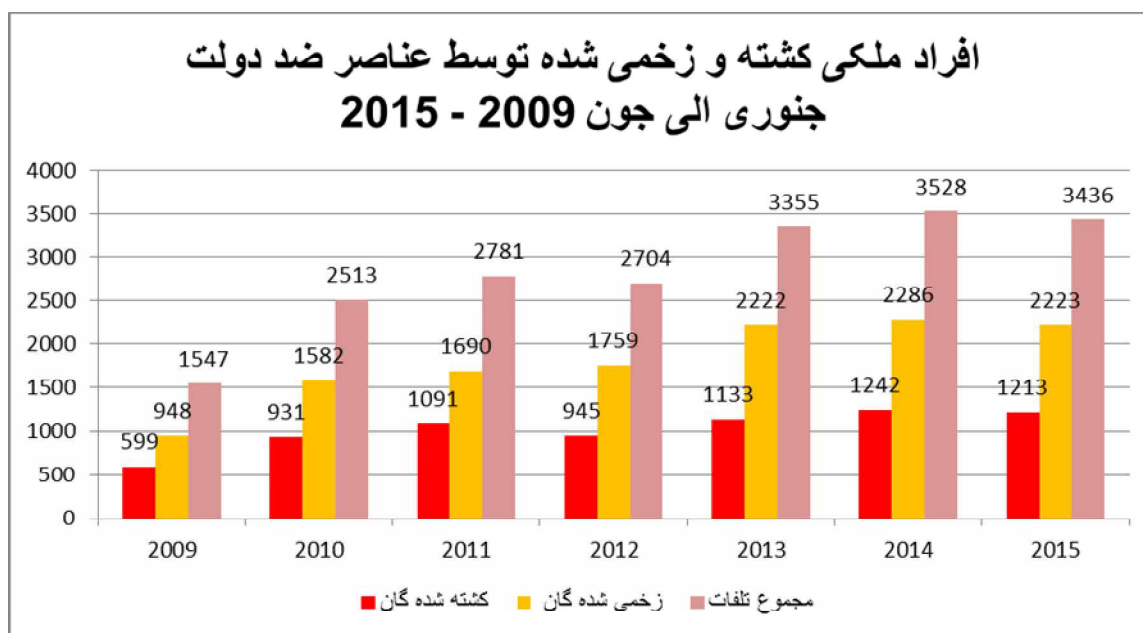
^{۱۶} از مجموع این رویداد ها، منابع ۶۵۵ رویداد دیگر را به قوماندانان وابسته به طالبان نسبت داده که منجر به ۹۷۱ مورد تلفات افراد ملکی (۴۶۶ مرگ و ۵۰۵ مجروح) گردید.

نوع تاکتیک جنگی و حملات که بیشترین آسیب را برای افراد ملکی به بار می آورد

انفجارهای مواد منفجره تعبیه شده و حملات بدون تفکیک در مناطق مزدحم غیر نظامی و عمداً هدف قرار دادن افراد ملکی در سراسر کشور باعث بیشترین تلفات افراد ملکی گردید که مسئولیت آن به عناصر ضد دولت نسبت داده شد.

در شش ماه نخست سال ۲۰۱۵، یوناما ۷۸ درصد افزایش در تلفات افراد ملکی ناشی از حملات پیچیده و انتحاری را ثبت نمود که مسئولیت آن به عناصر ضد دولت نسبت داده شد؛ یوناما هم چنان ۵۷ درصد افزایش در تلفات افراد ملکی برخاسته از قتل‌های هدفمند را نیز ثبت نمود که در این صورت این تاکتیک به بزرگترین عامل کشتار افراد ملکی در شش ماه نخست سال ۲۰۱۵ مبدل گردید.

یوناما ۴۶ درصد کاهش در تلفات افرادی ملکی ناشی از درگیری‌های زمینی و ۲۱ درصد کاهش در تلفات افراد ملکی برخاسته از مواد منفجره تعبیه شده را که به عناصر ضد دولت نسبت داده شد، ثبت نمود. کاهش در تلفات افراد ملکی توسط عناصر ضد دولت در جریان درگیری‌های زمینی که در شش ماه نخست سال ۲۰۱۵ ثبت گردید، اساساً بنا بر افزایش در حملات علیه پروسه انتخابات بود که در سال ۲۰۱۴ به ثبت رسیده بود؛ در شش ماه نخست سال ۲۰۱۵ هیچ انتخابات سراسری برگزار نشد.

یوناما ملاحظه نمود که طالبان و سایر عناصر ضد دولت عملیات شدیدی را در نیمه اول سال ۲۰۱۵ را به راه انداختند که پیامد‌های ناگوار برای افراد ملکی در قبال داشت. علی‌الرغم ۳ درصد کاهش در مجموع تلفات افراد ملکی، عناصر ضد دولت به شمول طالبان هنوز هم عامل ۷۰ درصد تلفات افراد ملکی در شش ماه نخست سال ۲۰۱۵ می‌باشند. یوناما دریافت مدارکی وجود دارد که نشان می‌دهد که عناصر ضد دولت در رویکردشان برای راه اندازی درگیری‌های زمینی استفاده از مواد منفجره تعبیه شده تغییرات آورده‌اند.

با وجود چنین مدارک، یوناما همچنان ملاحظه نمود که عناصر ضد دولت باعث ۳۳ درصد مجموع تلفات افراد ملکی ناشی از درگیری های زمینی شده و در ۳۰ درصد تلفات افراد ملکی برخاسته از درگیری های زمینی توسط نیرو های طرفدار دولت نیز سهم داشتند. افزون بر آن، مواد منفجره تعبیه شده که توسط عناصر ضد دولت جاسازی شده دومین عامل بزرگ تلفات افراد ملکی در نیمه اول سال ۲۰۱۵ باقی ماند در حالی که تلفات افراد ملکی ناشی از حملات پیچیده و انتحاری الی ۷۸ درصد افزایش یافت. قتل های هدفمند که ۹۴ درصد آن را یوناما به عناصر ضد دولت نسبت داد، بزرگترین عامل کشتار افراد ملکی در سال ۲۰۱۴ بود. یوناما بعضی پیشرفت ها از جانب عناصر ضد دولت در عرصه کاهش تلفات افراد ملکی را مشاهده نموده ولی باز هم اذعان می دارد که حین اجرای عملیات اقدامات بیشتر جهت محافظت افراد ملکی روی دست گرفته شود که این اقدامات شامل توقف بدون تاخیر هدف قرار دادن عمدی افراد ملکی در مطابقت با مکلفیت عناصر ضد دولت در راستای حقوق بشردوستانه بین المللی می باشد.

رویداد های که منجر به تلفات افراد ملکی شده و طالبان مسئولیت آن را به عهده گرفتند

در شش ماه نخست سال ۲۰۱۵، طالبان مسئولیت ۲۳۹ مورد را علناً به عهده گرفت که این رویداد ها منجر به تلفات افراد ملکی ۱۰۰۲ تن (۲۵۹ کشته و ۷۴۳ زخمی) گردید و این ارقام در مقایسه با نیمه اول سال ۲۰۱۴ میلادی ۱۰۵ درصد^{۱۰۷} افزایش در تلفات افراد ملکی ناشی از حملاتی را نشان می دهد که طالبان مسئولیت آن را به عهده گرفتند.

تلفات افراد ملکی ناشی از رویداد های که طالبان علناً مسئولیت آن را به عهده گرفتند، نشان دهنده ۲۹ درصد کل تلفات افراد ملکی توسط عناصر ضد دولت^{۱۰۸} و ۲۰ درصد مجموع تلفات افراد ملکی می باشد.

بیش از نیمی از تلفات افراد ملکی ناشی از حملاتی که طالبان مسئولیت آن را به عهده گرفتند، برخاسته از حملات پیچیده و انتحاری به منظور هدف قرار دادن اهداف ملکی یا اهداف نظامی در ساحات مزدحم ملکی می باشد. حملاتی که طالبان مسئولیت آن را به عهده گرفتند، شامل عمداً هدف قرار دادن افراد ملکی، انفجار بدون تفکیک مواد منفجره تعبیه شده، و تلفات افراد ملکی در جریان حملات طالبان بالای نیرو های امنیتی افغان می شود.

^{۱۰۷} افزایش ۱۰۵ درصد در تلفات افراد ملکی ناشی از حملاتی که طالبان مسئولیت آن را به عهده گرفتند، الزاماً به این معنی نیست که تلفات افراد ملکی توسط طالبان بیشتر از دو برابر افزایش یافته است. آمار و ارقام نشان می دهد که طالبان مسئولیت حملات بیشتر را که منجر به تلفات افراد ملکی شدند، به عهده گرفتند. در شش ماه نخست سال ۲۰۱۵، طالبان علناً مسئولیت ۲۳۹ حمله را به عهده گرفتند که منجر به تلفات افراد ملکی شد؛ در نیمه اول سال ۲۰۱۴، طالبان مسئولیت ۱۴۷ حمله را که باعث تلفات افراد ملکی شد، به عهده گرفتند.

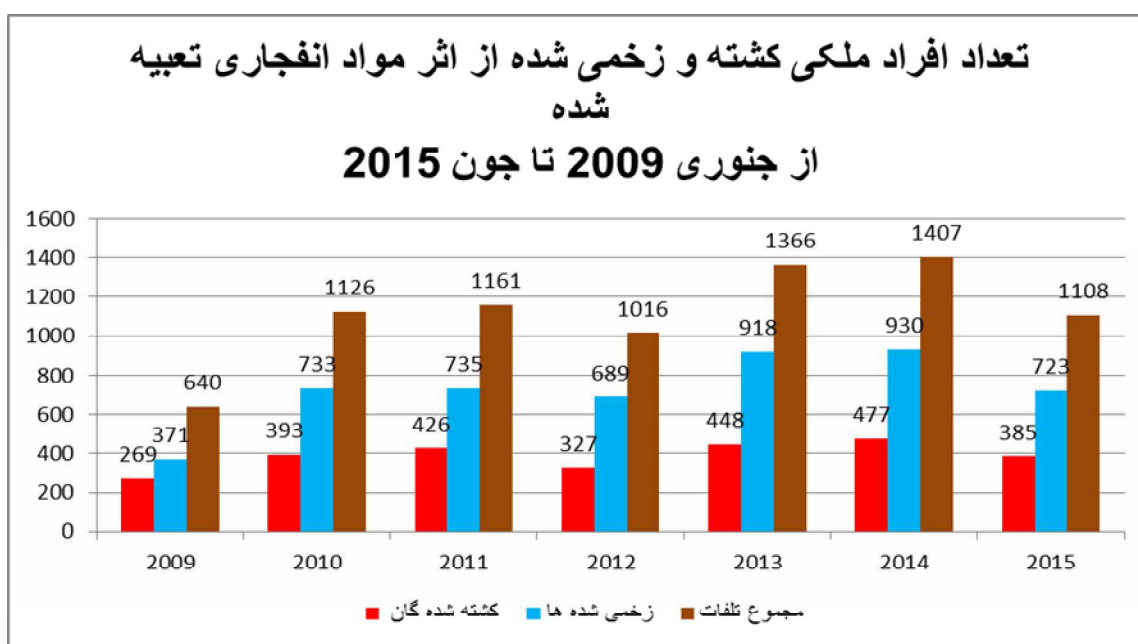
^{۱۰۸} از ۱ جنوری الی ۳۰ جون، یوناما ۳۳۹۶ مورد تلفات افراد ملکی را به عناصر ضد دولت نسبت داد.

مواد انفجاری تعبیه شده

من در قریه بودم که صدای انفجار را شنیدم. زمانی که به محل رسیدم، دیدم که مردم در جاده پراکنده افتاده بودند. من سر دو مرد (یکی از مرد جوان و دیگر از مرد پیر) و یک پا را دیدم. در میان سایر اجساد، فقط توتیه های گوشت دیده می شد.^{۱۰۹}

-- شاهد پس از وقوع رویداد انفجار مواد منفجره تعبیه شده نوع فشاری که به تاریخ ۱۰ اپریل ۲۰۱۵ در ولسوالی خوگیانی/ولی محمد شهید ولایت غزنی به وقوع پیوست و باعث کشته شدن ۱۲ تن (هشت مرد و چهار زن) که در حال رفتن به یک مراسم فاتحه بودند، شد.

از زمان نشر گزارش نیمه سال ۲۰۱۲ در مورد محافظت افراد ملکی در منازعات مسلحانه، برای اولین بار یوناما شاهد یک کاهش در تلفات ملکی از اثر مواد انفجاری تعبیه شده می باشد.^{۱۱۰} یوناما از ۱ جنوری تا ۳۰ جون ۲۰۱۵ میلادی ۱۱۰۸ مورد تلفات ملکی (۳۸۵ کشته و ۷۲۳ زخمی) از اثر مواد انفجاری تعبیه شده را به ثبت رسانیده که این خود ۲۱ درصد کاهش را در کل تلفات ملکی از اثر این مواد در مقایسه با همین دوره در سال ۲۰۱۴ نشان می دهد.^{۱۱۱}

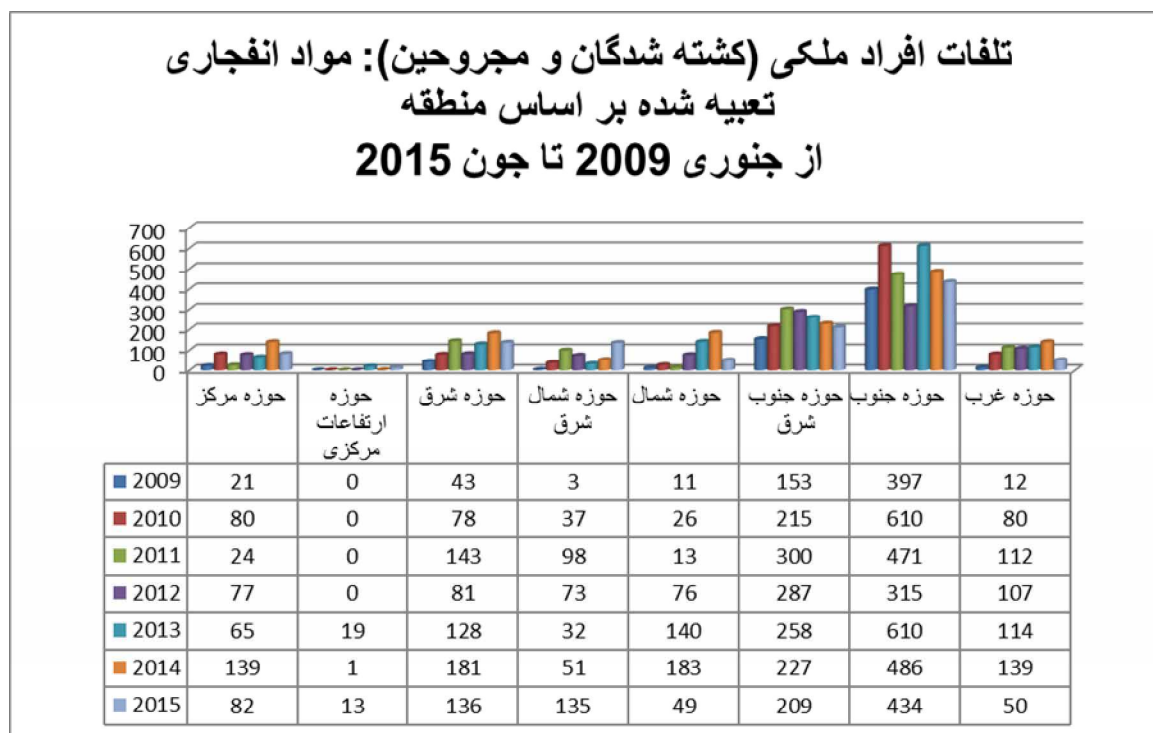
^{۱۰۹} مصاحبه تلفونی یوناما با شاهد انفجار مواد منفجره تعبیه شده نوع فشاری در شهر غزنی ولایت غزنی که به تاریخ ۱۲ اپریل ۲۰۱۵ به وقوع پیوست.

^{۱۱۰} یوناما از ۱ جنوری تا ۳۰ جون ۲۰۱۲، تلفات ۱۰۱۶ فرد ملکی (۳۲۷ کشته و ۶۸۹ زخمی) از اثر مواد انفجاری تعبیه شده را ثبت نموده که این خود ۱۹ درصد کاهش را در مقایسه با همین دوره سال ۲۰۱۱ نشان می دهد. به گزارش نیمه اول سال یوناما در مورد محافظت افراد ملکی در منازعات مسلحانه، صفحات ۱۳ تا ۱۵ مراجعه شود.

^{۱۱۱} از ۱ جنوری تا ۳۰ جون ۲۰۱۴، یوناما ۱۴۰۷ مورد تلفات ملکی (۴۷۷ کشته و ۹۳۰ زخمی) از اثر مواد انفجاری تعبیه شده را ثبت نموده است.

اما مواد انفجاری تعبیه شده تا هنوز دومین عامل پر تلفات برای افراد ملکی در شش ماه نخست سال ۲۰۱۵ شمرده می شود که ۲۳ درصد کل تلفات ملکی ناشی از آن می باشد. یوناما بخاطر افزایش در تعداد کشته و زخمی های ملکی مخصوصاً از اثر مواد انفجاری تعبیه شده از نوع فشاری نگران می باشد.

در شش ماه نخست سال ۲۰۱۵، کندهار پر آسیب ترین ولایت از اثر مواد انفجاری تعبیه شده بوده که به دنبال آن ولایات هلمند، غزنی و ننگرهار بیشترین آسیب را از این ناحیه دیده اند.

یوناما یاد آور می شود که کاهش در شمار تلفات ملکی از اثر مواد انفجاری تعبیه شده لزوماً بدین معنی نیست که عناصر ضد دولت از مواد انفجاری تعبیه شده کمتر استفاده می کنند. بخشی از کاهش در شمار تلفات ملکی از اثر مواد انفجاری تعبیه شده را می توان به افزایش توانایی نیروهای امنیتی افغان در کشف و خنثی نمودن مواد انفجاری تعبیه شده نسبت داد. در شش ماه نخست سال ۲۰۱۵^{۱۱۲}، بیش از ۵۰۰۰ مواد انفجاری تعبیه شده کشف و خنثی گردید که در صورت انفجار می توانست تلفات و آسیب زیادی را به افراد ملکی باعث گردد.

^{۱۱۲} ایمیلی از جانب مأموریت حمایت قاطع ناتو، در پاسخ به یوناما، مأموریت حمایت قاطع به یوناما - حفاظت افراد ملکی در منازعات مسلحانه، دریافت شده به تاریخ ۲۹ جولای ۲۰۱۵.

انواع مواد انفجاری تعبیه شده که باعث تلفات افراد ملکی گردید

در جریان تثبیت واقعات مواد انفجاری تعبیه شده که منجر به تلفات افرادی ملکی گردیده، یوناما نظر نهاد های امنیتی افغان و بین المللی^{۱۱۳} بشمول کارشناسان امور خنثی سازی مواد انفجاری تعبیه شده و مواد منفجره را در سطح ولسوالی، ولایت و کشور جویا شد تا نوعیت مواد انفجاری تعبیه شده در هر حمله ی مشخص، واضح گردد. یوناما مواد انفجاری تعبیه شده را بر اساس نحوه فعال شدن آنها دسته بندی می کند^{۱۱۴} بشمول نوعی که با تماس قربانی فعال می گردد، مواد انفجاری تعبیه شده ی کنترل از راه دور، مواد انفجاری تعبیه شده در بدن شخص انتحاری^{۱۱۵}. در افغانستان معمول ترین نوع بمب تعبیه شده که توسط قربانی فعال می شود نوع مواد انفجاری از نوع فشاری می باشد و به آن بمب تعبیه شده از نوع فشاری گفته می شود^{۱۱۶}. هرچند یوناما مواد انفجاری تعبیه شده از نوع مغناطیسی را بصورت جداگانه ثبت نموده، اما این گونه مواد انفجاری در واقع شامل زیر مجموعه مواد انفجاری کنترل از راه دور قرار می گیرد. برای تعریف مواد انفجاری تعبیه شده بر اساس نوعیت فعال سازی به بخش واژه نامه مراجعه کنید.

مواد انفجاری تعبیه شده که اهداف نظامی را در مناطق مزدحم ملکی هدف قرار می دهند

یوناما بخاطر استفاده مداوم عناصر ضد دولت از مواد انفجاری تعبیه شده در هدف قرار دادن نیروهای امنیتی افغان در مناطق مزدحم غیر نظامی بشمول بازار، میدان های مرکز شهر و روستاها، مساجد، محلات همجوار به شفاخانه ها یا مکاتب نگران است، زیرا انفجار در چنین محلات بدون تفکیک اثرات بسیار نامتناسبی بر افراد ملکی دارد. در شش ماه نخست سال ۲۰۱۵، یوناما ۸۴۶ مورد تلفات ملکی (۲۹۸ کشته و ۵۴۸ زخمی) از اثر مواد انفجاری تعبیه شده را به ثبت رسانیده که به نظر میرسد این مواد با هدف حمله بر نیروهای امنیتی افغان کارگزاری شده بود و این رقم ۷ درصد افزایش را در مقایسه با همین دوره سال ۲۰۱۴ نشان می دهد^{۱۱۷}.

^{۱۱۳} در میان دیگر مسایل، نشست یوناما با فرمانده بخش مبارزه با مواد انفجاری تعبیه شده اردوی ملی به تاریخ ۴ جون ۲۰۱۵ در شهر کابل.
^{۱۱۴} مواد انفجاری تعبیه شده توسط سیستم مشخص فعال می گردد که این سیستم می تواند از طریق فشار، تلفن موبایل، مخابره، ساعت زمان سنج و یا سیمی باشد که به مواد منفجره وصل شده است. به اظهارات مدیر بخش آگاهی دهی مواد انفجاری تعبیه شده مرکز هماهنگی نظامی-ملکی تحت عنوان آشنائی با مواد انفجاری تعبیه شده /بندائی که در سپتامبر ۲۰۱۱ در وب سایت ذیل برای دسترسی گذاشته شده و در تاریخ ۸ جون ۲۰۱۴ به آن مراجعه شده است، مراجعه شود:
https://www.cimicweb.org/CounterIED/20110912_C-IED_Topical_Report_Introduction_to_IEDs%20-%20draft%20final%5B1%5D.pdf

^{۱۱۵} برای تعریف و شرح انواع مواد انفجاری تعبیه شده به واژه نامه آن مراجعه شود.

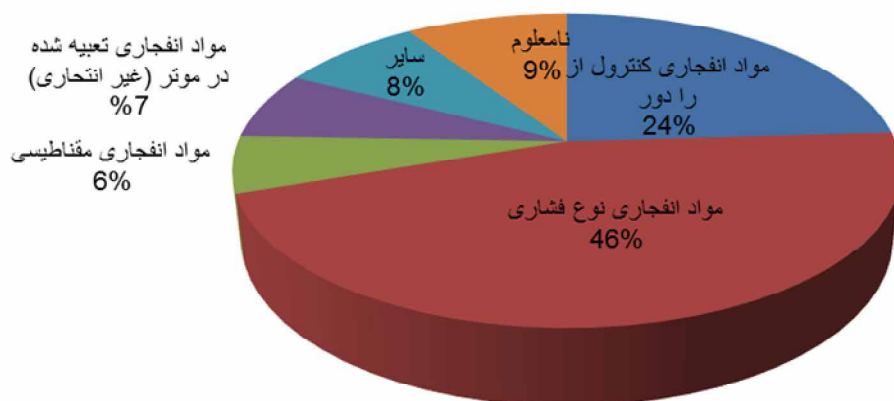
^{۱۱۶} مواد انفجاری تعبیه شده از نوع فشاری اساساً با پا گذاشتن قربانی، یا عبور وسیله نقلیه از روی آن فعال می شود. این گونه مواد انفجاری تعبیه شده که توان تفکیک اهداف را ندارد از جمله سلاح های غیر قانونی شمرده می شود

^{۱۱۷} در شش ماه نخست ۲۰۱۴، یوناما ۷۸۹ مورد تلفات ملکی (۲۲۹ کشته و ۵۶۰ زخمی) از اثر حملات با مواد انفجاری تعبیه شده بر ضد نیروهای امنیتی افغان را ثبت نموده است.

در ذیل دو نمونه از انفجار مواد انفجاری تعبیه شده توسط عناصر ضد دولت در مناطق مزدحم ملکی می باشد:

- به تاریخ ۴ اپریل، در شهر پلخمیری ولایت بغلان یک بمب تعبیه شده با کنترل از راه دور به هدف از بین بردن یک موتر اردوی ملی که از محل عبور میکرد انفجار کرد و باعث کشته شدن ۵ فرد ملکی بشمول یک زن و یک دختر و زخمی شدن هفت تن دیگر بشمول یک پسر گردید. این حمله هیچ آسیبی به نیروهای اردوی ملی به بار نیاورد.
- به تاریخ ۳۱ مارچ، یک بمب تعبیه شده مغناطیسی در ولسوالی محمد آغه ولایت لوگر مقابل موتر اردوی ملی انفجار داده شد. در نتیجه ۶ مرد غیر نظامی سوار بر یک موتر دیگر زخمی شدند. طالبان مسئولیت این حمله را به عهده گرفتند.^{۱۱۸}

مرگ و مجروحیت افراد ملکی از اثر تاکتیک های فرعی مواد انفجاری تعبیه شده از جنوری تا جون ۲۰۱۵

افزایش در تلفات افراد ملکی ناشی از مواد انفجاری تعبیه شده نوع فشاری

از ۱ جنوری تا ۳۰ جون ۲۰۱۵، یوناما ۲۴۲ مورد مرگ یا جراحت افراد ملکی را به ثبت رسانیده که در اثر استفاده غیر قانونی مواد انفجاری تعبیه شده از نوع فشاری می باشد. مواد انفجاری تعبیه شده از نوع فشاری

^{۱۱۸} به صفحه انترنتی <http://shahamat-english.com/index.php/news/53744-bombing-in-loger-leaves-two-dead> مراجعه شود.

باعث تلفات ۵۰۶ فرد ملکی (۲۵۱ کشته و ۲۵۵ زخمی) شده که در مقایسه با همین دوره سال ۲۰۱۴ حدود ۳۸ درصد افزایش را نشان می دهد.^{۱۱۹}

افزایش شمار تلفات ملکی از اثر مواد انفجاری تعبیه شده از نوع فشاری ریشه در استفاده رو به رشد این گونه مهمات توسط عناصر ضد دولت دارد، زیرا از آن به عنوان سلاح دفاعی برای بطنی ساختن یا توقف پیشروی نیروهای امنیتی افغان؛ قبل، در جریان و یا هم بعد از درگیری های زمینی استفاده می کنند. یوناما بصورت خاص ۸۶ مورد تلفات ملکی (۵۱ کشته و ۳۵ زخمی) یا ۱۵۳ درصد افزایش در شمار تلفات ملکی ناشی از مواد انفجاری نوع فشاری را در مقایسه با شش ماه نخست سال ۲۰۱۵ در ولایت غزنی به ثبت رسانیده که قبل از آغاز عملیات های پلان شده نیروهای امنیتی افغان کار گذاشته شده بود. این گونه استفاده از مواد انفجاری تعبیه شده از نوع فشاری در افغانستان^{۱۲۰} غیر قانونی می باشد و هرگاه اثرات آن محدود نگردد، طبق حقوق بشردوستانه بین المللی به معنی نقض اصول حقوق بشردوستانه بین المللی محسوب می شود.

یوناما موارد زیادی از انفجار مواد انفجاری تعبیه شده در مزارع زراعتی مردم، در مسیر رفت و آمد ها و دیگر مناطق مورد استفاده افراد ملکی را به ثبت رساند.^{۱۲۱} این مواد انفجاری تعبیه شده باعث مرگ و معلولیت آن عده از افراد ملکی گردیده که در مسیر رفتن به سوی کار های روزمره یا در حال سفر بین روستا ها و یا مشغول چراندن حیوانات خویش بودند.

مواد انفجاری تعبیه شده از نوع فشاری در افغانستان معمولاً زمانی منفجر می شود که شخصی یا وسیله نقلیه ی از روی آن عبور کند. این گونه بمب ۲۰ تا ۲۵ کیلوگرام مواد انفجاری (اکثراً دست ساز^{۱۲۲}) در خود دارد که دو برابر مواد استفاده شده در ماین های معمولی ضد تانک می باشد، اما حساسیت پتاقی آن به اندازه پتاقی ماین ضد پروئل می باشد. بدین معنی که یک بمب تعبیه شده از نوع فشاری به اندازه یک ماین سنگین ضد پرسونل عمل می کند (هر چند نوع سلاح غیر قانونی بوده، اما افغانستان علاوه بر این عضو کنوانسیون منع ماین های ضد نفر نیز می باشد) و این گونه ماین توانایی ایجاد تخریب گسترده و سنگین را بر افراد و وسایط نقلیه دارد.

^{۱۱۹} در شش ماه نخست ۲۰۱۴، یوناما ۳۶۸ مورد تلفات ملکی (۲۰۷ کشته و ۱۶۱ زخمی) از اثر حملات مواد انفجاری تعبیه شده از نوع فشاری را ثبت نموده است.

^{۱۲۰} افغانستان کنوانسیون ۱۹۹۷ منع استفاده، ذخیره، تولید و انتقال ماین ضد پرسونل و تخریب آن ماین ها ("کنوانسیون اوتاوا" یا معاهده منع ماین) را تصویب کرده است. این معاهده استفاده ماین ضد پرسونل ساخت فابریکه های ماین سازی و استفاده از مواد انفجاری تعبیه شده که با تماس قربانی فعال می گردد؛ مانند مواد انفجاری تعبیه شده نوع فشاری، را منع قرار می دهد. تعریف "ماین" در کنوانسیون مذکور شامل مواد انفجاری تعبیه شده، می گردد که به منظور جاسازی در زیر سطح زمین یا سایر سطوح زمین تعبیه شده و در اثر عبور یا تماس شخص یا واسطه نقلیه از روی آن، منفجر می گردد.

^{۱۲۱} عناصر ضد دولت مواد انفجاری تعبیه شده بخصوص از نوع فشاری آن را در مسیر رفت و آمد مردم یا مسیر موتر کار می گذارند که در نتیجه باعث مرگ و جراحت افراد ملکی صرفنظر از اینکه پیاده، سوار بر بایسکل، بس یا هر نوع موتر دیگر باشند، می گردد.

^{۱۲۲} مواد انفجاری دست ساز با استفاده از مواد کیمیای معمول در خانه ها و دیگر ابزار قابل دسترس ساخته می شوند.

افراد ملکی که روی این گونه مواد انفجاری تعبیه شده پای می گذارند یا با موتر های معمولی (بدون زره) از روی آن عبور می کند هیچ امکان دفاعی در برابر آن نداشته و شانس بسیار کمی برای نجات یا زنده ماندن دارند.^{۱۲۳}

چند نمونه از تلفات ملکی از اثر برخورد با مواد انفجاری تعبیه شده از نوع فشاری:

- به تاریخ ۱۰ اپریل، در ولسوالی خوگیانی ولایت غزنی یک موتر شخصی با ۱۲ سرنشین ملکی که به یک مراسم جنازه روان بود، از روی یک بمب تعبیه شده از نوع فشاری عبور کرد. در اثر انفجار این بمب تمام سرنشینان موتر (۸ مرد و ۴ زن) کشته شدند.
- به تاریخ ۲۲ اپریل، در ولسوالی خاشرود ولایت نیمروز یک موتر شخصی با ۷ سرنشین از روی یک بمب تعبیه شده از نوع فشاری عبور کرد که در نتیجه ی انفجار آن، ۶ تن (شامل ۳ پسر، ۱ دختر و ۱ زن) کشته و ۱ تن دیگر زخمی گردید.
- به تاریخ ۲۰ می، در ولسوالی پسابند ولایت غور یک موتر شخصی حامل افراد ملکی برای گرفتن پاسپورت جهت رفتن به حج به سوی مرکز ولایت در حرکت بودند که از روی یک بمب تعبیه شده از نوع فشاری عبور کرد و در نتیجه ۸ سرنشین آن کشته و ۲ تن دیگر زخمی شدند.

کاهش در شمار تلفات افراد ملکی از اثر انفجار مواد انفجاری تعبیه شده کنترل از راه دور

یوناما در شش ماه نخست سال ۲۰۱۵، توانسته ۲۶۷ مورد تلفات ملکی (۵۹ کشته و ۲۰۸ زخمی) از اثر مواد انفجاری تعبیه شده از نوع کنترل از راه دور را ثبت نماید که این رقم ۵۰ درصد کاهش را در مقایسه با عین دوره در سال ۲۰۱۴ نشان می دهد.^{۱۲۴}

به رغم کاهش قابل ملاحظه در شمار تلفات، مواد انفجاری تعبیه شده ی نوع کنترل از راه دور هنوز هم ۲۴ درصد تلفات ملکی ناشی از مواد انفجاری تعبیه شده و پنج درصد کل تلفات ملکی در شش ماه نخست سال ۲۰۱۵ را سبب شده است.^{۱۲۵} اگر چه مواد انفجاری با کنترل از راه دور توسط شخص کنترل می شود؛ یعنی شخص می تواند در زمان لازم و مناسب برای خودش آن را انفجار دهد، ولی استفاده مداوم از این گونه مواد انفجاری در مناطق پر ازدحام ملکی و در مسیر رفت و آمد های مردم باعث تلفات زیادی به افراد ملکی شده است.

^{۱۲۳} مصاحبه های یوناما با تیم مبارزه با مواد انفجاری تعبیه شده و خنثی سازی مواد منفجره پایگاه مرکزی آیساف، کابل، دسامبر ۲۰۱۴.

^{۱۲۴} در شش ماه نخست ۲۰۱۴، یوناما ۵۳۳ مورد تلفات ملکی (۱۲۴ کشته و ۴۰۹ زخمی) ناشی از مواد انفجاری کنترل از راه دور را ثبت نموده است.

^{۱۲۵} مواد انفجاری تعبیه شده با کنترل از راه دور به عنوان یک روش جهت کشتار هدفمند از جمله در مواردی که شخص مورد هدف یک فرد ملکی بوده استفاده می شود و این موضوع در بخش جنایات جنگی قتل عمد آمده است: کشتار هدفمند افراد ملکی در بخش های بعدی.

یوناما همچنین ثبت نموده که عناصر ضد دولت بشمول طالبان با استفاده از مواد انفجاری کنترل از راه دور حملات نامتناسبی^{۱۲۶} را انجام داده اند که در نتیجه خسارات و تلفات آن بر افراد ملکی بسیار سنگین بوده و افراد استفاده کننده از چنین مواد انفجاری تعبیه شده تلفات سنگین ناشی از این بمب را در تناسب با اهداف مستقیم و معین نظامی ناشی از این گونه حملات باید بطور معقولانه پیش بینی می کردند^{۱۲۷}.

چند نمونه از تلفات ملکی از اثر مواد انفجاری تعبیه شده نوع کنترل از راه دور:

- به تاریخ ۱۷ فبروری، عناصر ضد دولت در یک کمین بر ضد یک موتر پولیس ملی در ولسوالی قره باغ ولایت کابل یک بمب انفجاری کنترل از راه دور را منفجر ساختند، اما در عوض، یک موتر ملکی که از آن مسیر می گذشت با انفجار مواد مواجه شد. این انفجار ۴ فرد ملکی بشمول ۲ زن را کشته و ۱ کودک را زخمی ساخت.
- به تاریخ ۱۰ مارچ، عناصر ضد دولت با هدف قرار دادن یک موتر پولیس ملی در نزدیکی شفاخانه ولایتی بغلان در شهر پلخمری یک بمب انفجاری کنترل از راه دور را منفجر ساختند که تلفات ۱۵ فرد ملکی (۲ کشته و ۱۳ زخمی) بشمول زنان و کودکان را به همراه داشت.

صرفنظر از توانایی شخص انفجار دهنده که می تواند مواد انفجاری کنترل از راه دور را در زمان دقیق منفجر نماید، دوام استفاده از آن در مناطق مزدحم ملکی که احتمال وارد شدن تلفات به افراد و اهداف ملکی زیاد است، باید متوقف شود. استفاده از مواد انفجاری بشمول مواد انفجاری کنترل از راه دور در مناطق پر ازدحام هرگز با اصول تشخیص و تناسب حقوق بشردوستانه بین المللی مطابقت ندارد. بر اساس حقوق بشردوستانه بین المللی تمام طرف های درگیر در جنگ مکلف اند در زمان عملیات های نظامی تمام اقدامات ممکن^{۱۲۸} برای جلوگیری، و یا حد اقل کاهش در تلفات ناخواسته جانبی را روی دست گیرند و از حملاتی که می تواند باعث تلفات نامتناسب به افراد ملکی گردد، خود داری نمایند.

کاهش تلفات افراد ملکی ناشی از مواد انفجاری تعبیه شده مقناطیسی

یوناما در شش ماه نخست ۲۰۱۵، به تعداد ۶۴ مورد تلفات ملکی (۶ کشته و ۵۸ زخمی) از اثر مواد انفجاری تعبیه شده مقناطیسی را ثبت نمود که این نشان دهنده ۴۶ درصد کاهش در مقایسه با عین دوره در سال

^{۱۲۶} به بخش ۱۴ مطالعه قواعد عرفی کمیته بین المللی صلیب سرخ مراجعه شود. انجام هرگونه حمله که باعث مرگ ناگهانی یا جراحت افراد ملکی، تلفات و خسارت به اهداف ملکی یا ترکیب همه این ها گردد و در مقایسه با هدف مشخص نظامی که انتظار میرود میزان این خسارات ملکی بیشتر باشد، منع گردیده است.

^{۱۲۷} به بخش بالایی تحت عنوان "مواد انفجاری تعبیه شده که اهداف نظامی را در مناطق مزدحم ملکی هدف قرار می دهند" مراجعه شود.

^{۱۲۸} به بخش ۱۵ مطالعه قانون عرفی کمیته بین المللی صلیب سرخ مراجعه شود. در انجام هرگونه عملیات نظامی باید دقت لازم و همیشگی صورت گیرد تا جمعیت ملکی، افراد ملکی و اهداف غیر نظامی تفکیک شود. باید هرگونه احتیاط ممکن صورت گیرد تا از هرگونه تلفات احتمالی، مرگ یا جراحت افراد ملکی و یا خسارات به اهداف ملکی جلوگیری شود یا به کمترین حد کاهش یابد.

۲۰۱۴^{۱۲۹} می باشد. اگرچه در اکثر موارد عناصر ضد دولت مواد انفجاری مقناطیسی را در موترهای نیروهای امنیتی افغان جابجا می کردند، اما یوناما بازهم موارد مرگ و مجروحیت افرادی ملکی از اثر این حملات را ثبت نموده است. به گونه مثال، به تاریخ ۲۰ اپریل در نمک بازار شهر قندز یک بمب تعبیه شده مقناطیسی با هدف از بین بردن پولیس ملی انفجار داده شد که در نتیجه ۲۱ فرد ملکی بشمول ۱ زن، ۱ دختر و ۱ پسر زخمی شدند. طالبان با گرفتن مسئولیت این حمله ادعا داشتند که دو پولیس ملی را کشته و دو پولیس دیگر را زخمی نموده اند.^{۱۳۰}

حملات انتحاری و پیچیده^{۱۳۱}

"من در راه رفتن به مراسم جنازه یک فرمانده پولیس محلی بودم که اوایل همان روز در اثر حمله با مواد انفجاری تعبیه شده با پسر و برادرزاده اش کشته شده بود. بعد از خواندن نماز جنازه راهی قبرستان شدیم تا او را دفن نماییم. زمانیکه به آنجا رسیدیم، حدود ۲۵۰ نفر جمع شده بودند. به محضی که با دیگر روستائیان به قبرستان نزدیک شدیم، ناگهان یک انفجار بسیار سنگین در قبرستان رخ داد. بعد از انفجار متوجه شدم اجساد و اعضای پراکنده بدن مردم به هر طرف افتاده بود. برخی از افراد زخمی که گوشت های شان از بدن آویزان بود برای کمک فریاد می زدند. در اثر این انفجار، تعداد زیادی از مردم که اکثریت شان افراد ملکی بودند، کشته و زخمی شدند."^{۱۳۲}

-- چشم دید یک شاهد عینی از یک حمله انتحاری در جریان مراسم جنازه در شهر مهترلام ولایت لغمان به تاریخ ۲۹ جنوری که از اثر آن، ۱۲ فرد ملکی کشته و ۳۴ تن دیگر بشمول ۳ کودک زخمی شدند. یک فرد انتحاری مواد انفجاری جاسازی شده در بدنش را زمانی منفجر ساخت که نیروهای امنیتی افغان قبل از ورود به قبرستان برای تلاشی او را متوقف ساختند.

یوناما در شش ماه نخست ۲۰۱۵، به تعداد ۴۴ مورد حمله انتحاری و حملات پیچیده جداگانه را ثبت نمود که باعث تلفات ۱۰۲۲ فرد ملکی (۱۸۳ کشته و ۸۳۹ زخمی) گردیده و این ۷۸ درصد افزایش را در میزان مرگ و جراحت افراد ملکی ناشی از این تاکتیک در مقایسه با عین دوره در سال ۲۰۱۴ نشان می دهد.^{۱۳۳} بعد از درگیری های زمینی و حملات با مواد انفجاری تعبیه شده، حملات انتحاری و حملات پیچیده

^{۱۲۹} در شش ماه نخست ۲۰۱۴، یوناما ۱۱۸ مورد تلفات ملکی (۱۴ کشته و ۱۰۴ زخمی) ناشی از مواد انفجاری تعبیه شده از نوع مقناطیسی را ثبت نموده است.

^{۱۳۰} به صفحه انترنتی

^{۱۳۱} http://alemara1.org/?p=8181&utm_source=alemara1.org&utm_medium=pashto+news&utm_campaign=taliban+news که آخرین بار به

تاریخ ۶ جولای ۲۰۱۵ دیده شده مراجعه شود.

^{۱۳۲} در تعریف یوناما از حملات پیچیده به آن گونه حمله عمدی و هماهنگ شده گفته می شود که شامل نوعی از حمله انتحاری (یعنی مواد انفجاری تعبیه شده در بدن یا در موتر) باشد و نیز در صورتی که حمله کننده بیشتر از یک نفر باشد.

^{۱۳۳} مصاحبه تلفونی یوناما با شاهدین عینی به تاریخ ۲۹ جولای ۲۰۱۵، شهر جلال آباد ننگرهار.

^{۱۳۴} در شش ماه نخست ۲۰۱۴، یوناما ۵۷۴ مورد تلفات ملکی (۱۵۶ کشته و ۴۱۸ زخمی) ناشی از حملات پیچیده و حملات انتحاری را ثبت نموده است.

سومین عامل عمده مرگ و جراحت افراد ملکی در شش ماه نخست سال ۲۰۱۵ بوده است. از جمله ۴۴ رویداد این چنینی که یوناما ثبت نموده، ۳۱ مورد آن در جنوب و مناطق مرکزی رخ داده است.

حملات انتحاری و حملات پیچیده که در مناطق شهری رخ داده باعث تلفات سنگینی بخصوص در مناطق شهری مانند کابل، شهر لشکرگاه در هلمند و شهر جلال آباد در ولایت ننگرهار شده است. ۱۲ مورد حمله انجام شده در کابل، باعث تلفات ۳۰۲ فرد ملکی (۴۲ کشته و ۲۶۰ زخمی)، ۸ مورد حمله در شهر لشکرگاه باعث تلفات ۱۷۱ فرد ملکی (۲۷ کشته و ۱۴۴ زخمی)، یک حمله در شهر جلال آباد ولایت ننگرهار باعث تلفات ۱۵۸ فرد ملکی (۳۲ کشته و ۱۲۶ زخمی) شده است.

طالبان بصورت علنی مسئولیت ۲۷ حمله پیچیده و انتحاری را که باعث تلفات ۵۴۲ فرد ملکی (۸۷ کشته و ۴۵۵ زخمی) شده به عهده گرفتند و این رقم ۱۶۷ درصد افزایش را در مقایسه با عین دوره در سال ۲۰۱۴ نشان می دهد.^{۱۳۴} به گونه مثال، به تاریخ ۲۵ می یک انتحاری طالب مواد انفجاری جاسازی شده در موتر خود را در داخل محوطه ساختمان شورای ولایتی شهر قلات ولایت زابل منفجر ساخت. در نتیجه حمله ۷۹ فرد ملکی بشمول ۳۰ زن و ۲ کودک زخمی شدند. زنانی که در کورس خیاطی به ابتکار ریاست امور زنان در ساختمان نزدیک شورا اشتراک نموده بودند، از جمله قربانیان این رویداد بودند. طالبان ادعا نمودند که با انجام این حمله بر ضد شورای ولایتی ۱۹ "مزدور" را کشته و بیش از ۱۰۰ تن دیگر را زخمی نموده اند.^{۱۳۵}

حملات انجام شده در میان جمعیت ملکی و همچنین حملات انتحاری بدون تفکیک با استفاده از مواد انفجاری تعبیه شده به معنی نقض جدی حقوق بشردوستانه بین المللی بوده که طرف های درگیر در جنگ افغانستان ملزم به رعایت آن می باشند و نقض آن جرایم جنگی شمرده می شود.

چند نمونه از حملات انتحاری و حملات پیچیده که باعث تلفات افراد ملکی گردیده است:

- به تاریخ ۱۰ اپریل، یک بمبگذار انتحاری طالب مواد انفجاری جاسازی شده در موتر خود را در برابر کاروانی از نیروهای نظامی بین المللی در ولسوالی بهسود ولایت ننگرهار منفجر ساخت که در نتیجه ۴ فرد ملکی بشمول ۱ پسر کشته و ۱۶ تن دیگر بشمول ۲ پسر زخمی شدند. طالبان با نشر خبرنامه ی در سایت انترنتی شان مسئولیت این حمله را به عهده گرفتند.^{۱۳۶}
- به تاریخ ۱۷ می، یک بمبگذار انتحاری طالب مواد انفجاری جاسازی شده در موتر خود را مقابل موتر مأموریت پولیس اتحادیه اروپا در افغانستان که در نزدیکی یک ایستگاه بس در نزدیک میدان هوایی بین المللی کابل قرار داشت، منفجر ساخت. در اثر این حمله ۳ غیر نظامی بشمول ۲ دختر کشته و ۳۰ تن دیگر زخمی شدند. طالبان با گرفتن مسئولیت حمله ادعا نمودند که ۷ عضو

^{۱۳۴} در شش ماه نخست ۲۰۱۴، طالبان مسئولیت ۲۰ حمله پیچیده و انتحاری را به عهده گرفتند که منجر به ۲۱۳ مورد تلفات ملکی (۷۶ کشته و ۱۲۷ زخمی) گردیده است.

^{۱۳۵} اعلامیه سخنگوی طالبان در صفحه توئیتر: https://twitter.com/balkh_a/status/602779597055270914 نشر آخرین مطلب به تاریخ ۴ جون ۲۰۱۵.

^{۱۳۶} به این آدرس مراجعه شود: <http://www.shahamat-english.com/index.php/news/53913-martyr-attack-on-us-military-convoy-leaves-16-invaders-killed>، نشر آخرین مطلب به تاریخ ۴ جون ۲۰۱۵.

مأموریت پولیس اتحادیه اروپا را کشته و ۵ تن دیگر را زخمی نموده اند. طالبان در اعلامیه خود گفتند که "شاید چند نفر معدود جراحات سطحی برداشته باشند" اما هرگونه کشتار افراد ملکی در این حمله را انکار نمودند.^{۱۳۷}

حمله انتحاری در جلال آباد باعث کشته شدن ۳۲ فرد ملکی و زخمی شدن ۱۲۶ تن دیگر گردید

به تاریخ ۱۸ اپریل، یک بمبگذار انتحاری که یونیفورم نیروهای امنیتی افغان را به تن داشت بعد از اینکه نتوانست وارد یک شعبه کابل بانک در شهر جلال آباد شود، مواد انفجاری تعبیه شده در بدن خود را منفجر ساخت. در نتیجه این حمله ۳۲ فرد ملکی کشته و ۱۲۶ تن دیگر بشمول ۵ کودک زخمی شدند. این انفجار باعث خسارات زیادی به موترها، دکان ها و دیگر کسب و کارها در محل گردید.^{۱۳۸}

در آغاز یک شخص با ادعای اینکه سخنگوی دولت اسلامی برای افغانستان است، مسئولیت این حمله را به عهده گرفت. اما مدتی بعد تر ادعای این شخص توسط یک شخص دیگر که خود را نماینده دولت اسلامی می دانست رد شد.^{۱۳۹} طالبان با محکوم نمودن این حمله مسئولیت آن را نپذیرفتند و در عوض دولت و "اشغالگران خارجی" را متهم به بهره جویی سیاسی از این حادثه نمودند.^{۱۴۰}

حمله تاریخ ۱۸ اپریل در مقایسه با هر رویداد جداگانه دیگر از ۱۴ اگست ۲۰۱۲ بدینسو بیشترین تلفات ملکی را در پی داشت؛ در چهاردهم آگست ۲۰۱۲ از اثر یک حمله انتحاری هماهنگ شده بر ضد چندین هدف پولیس ملی افغان در مناطق پر ازدحام ملکی در شهر زرنج ولایت نیمروز، ۳۰ فرد ملکی کشته و ۱۳۰ تن دیگر مجروح گردیده بودند.

^{۱۳۷} این اعلامیه بعداً از صفحه تویتر سخنگوی طالبان بنام عبدالقهار بلخی حذف گردیده بود. آدرس:

http://twitter.com/balkhi_a?lang=en

^{۱۳۸} به تاریخ ۱۹ فبروری ۲۰۱۱ طالبان یک حمله پیچیده را بر ضد همان شعبه کابل بانک در جلال آباد انجام دادند که در نتیجه ۱۹ فرد ملکی کشته و ۹۱ تن دیگر زخمی شدند. طالبان در رسانه ها مسئولیت این حمله را به عهده گرفتند و ادعا نمودند که هدف آنها نیروهای امنیتی افغان بوده است.

^{۱۳۹} به گفته یوسف از جناح دولت اسلامی در روزنامه دیلی بیست مراجعه شود که در آن می گوید "دولت اسلامی در افغانستان بمبگذاری نه نموده است. (۲۱ اپریل ۲۰۱۵) به این آدرس مراجعه شود:

<http://www.thedailybeast.com/articles/2015/04/21/isis-now-says-it-didn-t-bomb-afghanistan.html>. نشر آخرین مطلب به تاریخ ۱۰ جون

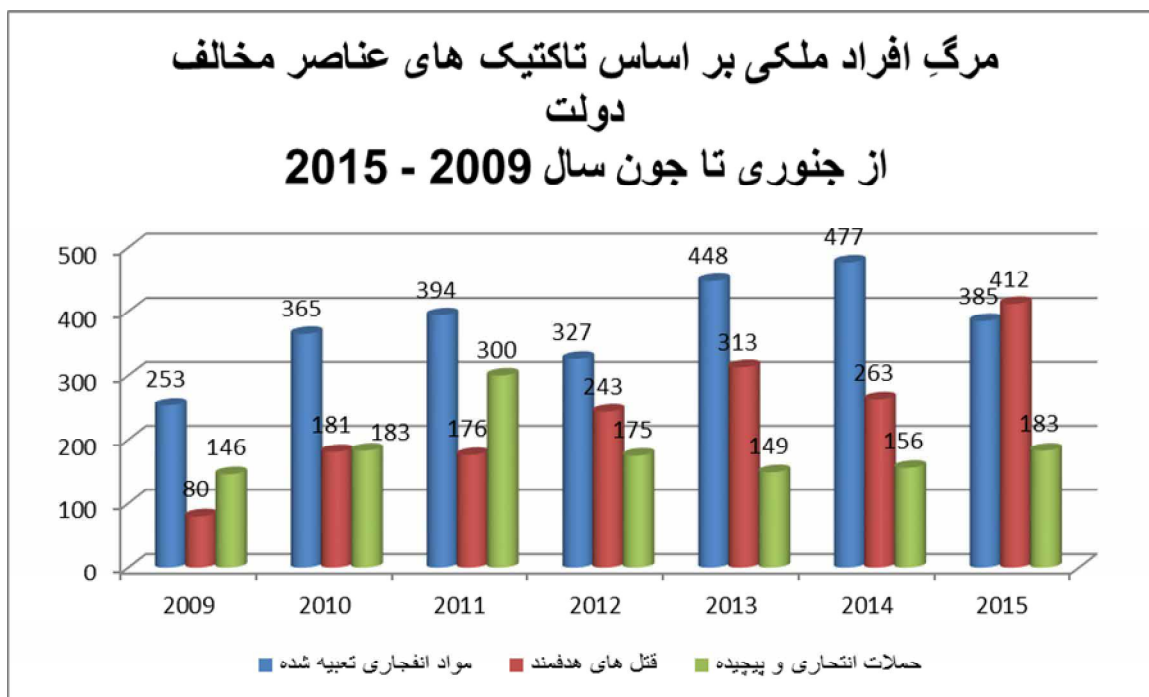
۲۰۱۵. برای بررسی مفصل این ادعا، رد ادعا ها و انکار آن به گفته های کلارک ک و عثمان ب تحت عنوان، موج اول حملات دولت اسلامی؟ ادعا و رد بمبگذاری های جلال آباد به این آدرس مراجعه شود:

<https://www.afghanistan-analysts.org/first-wave-of-is-attacks-claim-and-denial-over-the-jalalabad-bombs/>, Afghan Analyst Network, 22

April 2015 نشر آخرین مطلب به تاریخ ۱۰ جون ۲۰۱۵.

^{۱۴۰} به این آدرس مراجعه شود: <http://shahamat-english.com/component/content/?view=featured&start=655>

نشر آخرین مطلب به تاریخ ۴ جون ۲۰۱۴. مصاحبه تلفنی یوناما با اعضای خانواده قربانیان شهر جلال آباد ولایت ننگرهار به تاریخ ۱۹ فبروری ۲۰۱۵.

جنایت جنگی ناشی از قتل: کشتار هدفمند افراد ملکی

"بعد از آنکه طالبان پدرم را کشتند، من دیگر مکتب نرفتم و بخاطر حمایت از خانواده شروع به مزدورکاری کردم. در اثر آن حمله برادر ۱۳ ساله ام که زخمی شده بود، ۵ روز بعد در شفاخانه جان داد. با آنکه برادرم مُرد، بخاطر تداوی اش مبلغ ۸۰ هزار افغانی از شفاخانه قرضدار هستیم. من نمی دانم آیا زمانی خواهم توانست این قرض را بپردازم. بعد از مرگ پدر و برادرم، مادرم از مشکلات روانی رنج می برد. حالا زندگی ما به یک وضعیت رقت بار تبدیل شده است."^{۱۴۱}

-- گفته های پسر و برادر قربانی های یک قتل هدفمند به تاریخ ۸ فبروی ۲۰۱۵ از سوی عناصر ضد دولت در ولسوالی غازی آباد ولایت کنر که باعث کشتن سه فرد ملکی بشمول یک پسر ۱۳ ساله شد. قربانیان این حادثه افراد ملکی بودند که برای اروی ملی مواد خوراکی تدارک می دیدند. عناصر ضد دولت با شلیک موشک موثر آنها را زمانی هدف قرار داد که در حال انتقال مواد غذایی به اردوی ملی بودند.

قتل های هدفمند^{۱۴۲} باعث ۱۴ درصد کل تلفات افراد ملکی در شش ماه نخست ۲۰۱۵ شده است. یوناما ۶۹۹ مورد تلفات ملکی (۴۴۰ کشته و ۲۴۷ زخمی) ناشی از کشتار هدفمند را ثبت نموده است^{۱۴۴} که در

^{۱۴۱} مصاحبه تلفنی یوناما با اعضای خانواده قربانیان شهر جلال آباد ولایت ننگرهار به تاریخ ۱۹ فبروی ۲۰۱۵.

^{۱۴۲} استفاده عمدی یا استفاده با قصد قبلی از نیروی مرگبار از سوی کشورها یا نمایندگان آنها که تحت قوانین مختلف (یا توسط گروه های مسلح منظم در درگیری های مسلحانه) علیه افرادی عمل می توانند که در بازداشت فیزیکی عاملین قرار ندارد. هرچند در اکثر شرایط کشتار هدفمند به معنی نقض حق زندگی می باشد، اما در شرایط استثنایی درگیری های نظامی بر اساس حقوقی می توانند این حادثات قانونی باشد ولی باید نشان دهنده این باشد که علی رغم این حادثه احکام حقوق بشردوستانه بین المللی و حقوق بشر رعایت

واقع ۵۷ درصد افزایش را در مقایسه با عین دوره در سال ۲۰۱۴ نشان می دهد.^{۱۴۵} اگر چه در شش ماه نخست ۲۰۱۵ درگیری های زمینی، مواد انفجاری تعبیه شده و حملات پیچیده و انتحاری باعث تلفات بیشتر افراد ملکی شد، اما کشتار هدفمند و عمدی نسبت به هر گونه تاکتیک دیگر باعث مرگ افراد ملکی بیشتری شده است که از میان ۱۵۹۲ مورد مرگ افراد ملکی، ۴۴۰ مورد یا ۲۸ درصد کل واقعات مرگ افراد ملکی را تشکیل می دهد.^{۱۴۶}

یوناما از ۶۵۹ مورد تلفات ملکی (۴۱۲ کشته و ۲۴۷ زخمی) ناشی از کشتار هدفمند؛ ۹۴ درصد را به عناصر ضد دولت نسبت می دهد. این گونه کشتار در برگیرنده کشتار عمدی کارمندان مدد رسان، رهبران قومی، مسئولین ملکی دولت، ملاها و کارمندان ملکی بخش عدلی را شامل می شود. به گونه مثال در ساعات اولیه صبح دوم جون، عناصر ضد دولت وارد ساختمان یک سازمان غیر دولتی خارجی بنام "افراد نیازمند" شدند و ۹ کارمند ملکی افغان بشمول یک زن حامله را به وسیله سلاح سبک به قتل رسانیدند.

از جمله ۳۹۵ مورد کشتار هدفمند ثبت شده که به عناصر ضد دولت نسبت داده می شود، طالبان مسئولیت ۹۶ مورد جداگانه که باعث تلفات ۱۷۷ فرد ملکی (۸۷ کشته و ۹۰ زخمی) گردیده را به عهده گرفتند که این خود شمار تلفات ملکی ناشی از کشتار هدفمند توسط طالبان را نسبت به سال ۲۰۱۴ دو برابر می سازد.^{۱۴۷} مواردی که طالبان مسئولیت آنرا به عهده گرفتند شامل قتل بزرگان قومی و کارمندان ملکی دولت می شود. به گونه مثال:

- به تاریخ ۲۷ مارچ، طالبان یک بمب تعبیه شده کنترل از راه دور را در نزدیکی خانه یک بزرگ قومی جاسازی نمودند که او در حل اختلافات قومی در ولسوالی شهید حساس ولایت ارزگان دخیل بود. زمانی که این بزرگ قومی به خانه باز می گشت طالبان بمب را منفجر ساخت که در

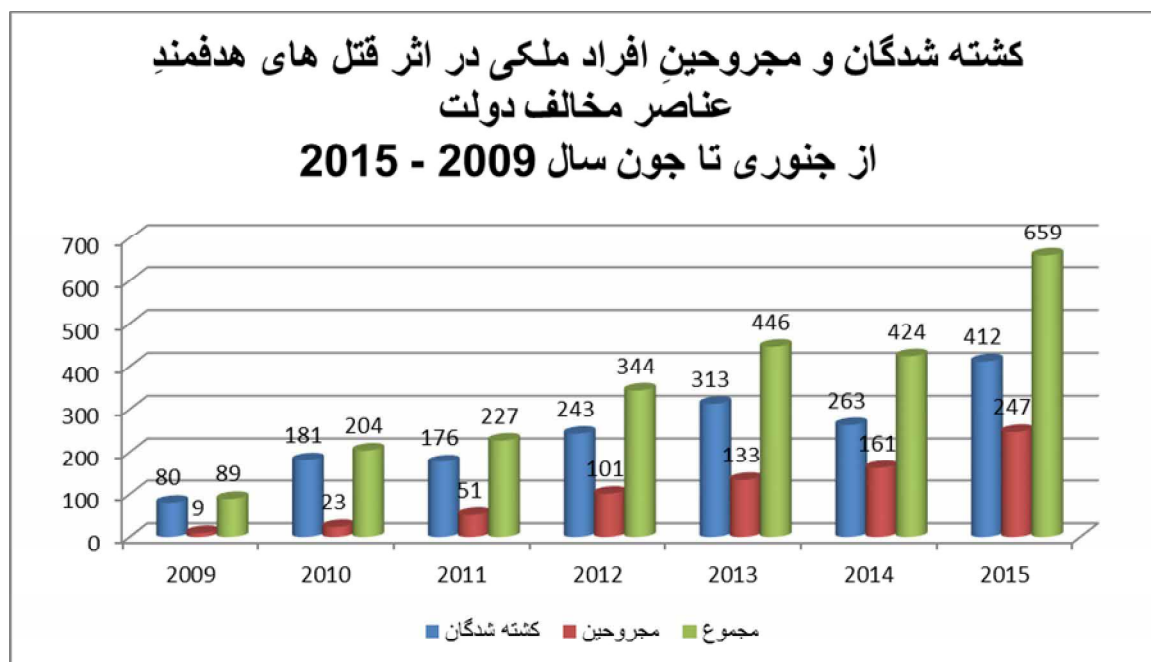
شده است. در این باره به گزارش آقای فیلیپ آلستون گزارشگر ویژه درباره اعدام های فراقانونی خودسر یا سریع، در اجندای سوم، ۱۴ مین نشست شورای حقوق بشر مجمع عمومی ملل متحد یا "مطالعات درباره کشتار هدفمند" از آندوم A/HRC/14/24/Add.6 از تاریخ ۱۰ می ۲۰۱۰ مراجعه شود.

^{۱۴۳} کتگوری های کشتار هدفمند بعضی از کشتار هایی را نیز دربر می گیرد که در آن قربانی به مدت کوتاهی در بازداشت عاملین قبل از قتل قرار داشته است. (مثلن در یک پوسته تلاشی)، برخلاف مسئله کشتار هدفمند که طی آن قربانی در بازداشت عامل قتل قرار نداشته است.^{۱۴۴} همان

^{۱۴۵} از ۱ جنوری تا ۳۰ جون ۲۰۱۵، یوناما ۴۴۵ مورد تلفات ملکی (۲۸۰ کشته و ۱۶۵ زخمی) ناشی از کشتار هدفمند را ثبت نموده است.
^{۱۴۶} از ۱ جنوری تا ۳۰ جون ۲۰۱۵، مواد انفجاری تعبیه شده باعث مرگ ۳۸۵ فرد ملکی، درگیری های زمینی باعث مرگ ۳۷۹ فرد ملکی، حملات انتحاری و حملات پیچیده هم باعث مرگ ۱۸۳ فرد ملکی در افغانستان شده است.
^{۱۴۷} از ۱ جنوری تا ۳۰ جون ۲۰۱۴، طالبان مسئولیت ۴۰ مورد کشتار هدفمند را که باعث تلفات ۸۳ فرد ملکی (۵۵ کشته و ۲۸ زخمی) گردیده به عهده گرفتند.

نتیجه باعث مرگ او در محل گردید. طالبان مسئولیت این رویداد را در سایت انترنتی خود به عهده گرفتند.^{۱۴۸}

- به تاریخ ۹ فیبروری، طالبان یک کارمند ملکی ریاست کار و امور اجتماعی را در ولسوالی انجیل ولایت هرات در نزدیکی منزل اش به ضرب گلوله کشتند. طالبان مسئولیت این رویداد را در سایت انترنتی خود به عهده گرفتند.^{۱۴۹}

یوناما ۴۰ مورد تلفات ملکی (۲۸ کشته و ۱۲ زخمی) از اثر کشتار هدفمند را به نیروهای امنیتی افغان و گروههای ملیشه طرفدار دولت نسبت داده است.^{۱۵۰} به گونه مثال، به تاریخ ۳ می یک پولیس محلی یک پسر بچه ۱۵ ساله را به اتهام جاسوسی علیه این نیروها در ولسوالی ارغستان ولایت کندهار به ضرب گلوله زخمی نمود. به تاریخ ۲۹ می، یک گروه از نیروهای طرفدار دولت در یک پوسته تلاشی غیر قانونی در ولسوالی سنچارک ولایت سرپل یک بس را متوقف ساختند و به یک مسافر دستور دادند تا از موتر پیاده شود. سپس وی را در مقابل دیدگان سایر مسافرین به ضرب گلوله کشتند.

^{۱۴۸} مسئولیت این حمله در صفحه انترنتی طالبان به این آدرس به نشر رسیده بود - <http://shahamat-english.com/index.php/news/53692-nds-agent-killed-in-char-chino>

agent-killed-in-char-chino، اما بعداً این خبر از سایت برداشته شده بود.

^{۱۴۹} مسئولیت این حمله در صفحه انترنتی طالبان به این آدرس به نشر رسیده بود. - <http://shahamat-english.com/index.php/news/52922-government-employee-killed-in-injeel>

government-employee-killed-in-injeel، اما بعداً این خبر از سایت برداشته شده است.

^{۱۵۰} کشتار هدفمندی که در جریان عملیات های هوایی، معمولاً با استفاده هواپیما های بدون سرنشین انجام شده در فصل نیروهای طرفدار دولت و حفاظت افراد ملکی/عملیات هوایی پوشش داده شده اند.

هدف گیری عمدی افراد ملکی و اماکن ملکی

حملات علیه قضات، سارنوالان و نهاد های عدلی و قضائی

"من و پدرم در ریاست های مختلف وزارت عدلیه کار می کنیم. به تاریخ ۱۹ می، پدرم به من زنگ زد و قرار شد ده دقیقه بعد همدیگر را مقابل ساختمان وزارت بینیم و با هم به خانه برویم. وقتی در حال بیرون شدن از دفتر کار بودم، دیدم پدرم از در ورودی عمومی رد می شود. در همان لحظه محافظین امنیتی در حال تلاشی یک موتر در مقابل در ورودی بود که ناگهان این موتر منفجر شد. من دیگر پدرم را ندیدم. در حالیکه از درون موتر آتش شعله ور بود و من در جستجوی پدرم بودم. یک بس را دیدم اما پدرم داخل آن نبود. به تلفن اش زنگ زدم، اما جواب نمی داد. نتوانستم جسد او را پیدا کنم. برای یافتن اش به دو شفاخانه سر زدم، اما در هیچ کدام پدرم نبود. وقتی با برادرم به شفاخانه سوم رفتیم یک جسد سوخته را آنجا دیدیم. این جسد پدر ما بود. او را از طریق کمر بند اش شناختیم. آن حمله هر روز به یادم می آید و هربار سرکار می روم وضعیت روانی ام خرابتر می شود، زیرا هنوز پدرم را می بینم که در مقابل در ورودی ایستاده است."^{۱۵۱}

-- گفته های یک شاهد عینی ۲۷ ساله؛ فرزند یک قربانی حمله انتحاری توسط موتر بر وزارت عدلیه به تاریخ ۲۹ می در کابل که باعث مرگ ۵ فرد ملکی و زخمی شدن ۴۷ تن دیگر گردید.

در نیمه اول سال ۲۰۱۵، یوناما یک افزایش بسیار سریع را در شمار تلفات ملکی ناشی از حملات عمدی عناصر ضد دولت بر جان قضات، سارنوالان و نهاد های عدلی و قضایی به ثبت رسانید. از تاریخ ۱ جنوری تا ۳۰ جون، یوناما ۲۵ رویداد را به ثبت رسانیده که طی آن عناصر ضد دولت؛ قضات، سارنوالان و نهاد های عدلی را با انجام حملات انتحاری و پیچیده، کشتار هدفمند، جاسازی مواد انفجاری و اختطاف بصورت عمدی هدف قرار داده اند. این حملات باعث تلفات ۱۷۸ فرد ملکی (۴۳ کشته و ۱۳۵ زخمی) گردید که در مقایسه با همین دوره سال ۲۰۱۴ میلادی، ۲۴۹ درصد افزایش را نشان می دهد.^{۱۵۲} یوناما اکثر این رویداد های مرگ و مجروحیت افراد ملکی را به طالبان نسبت می دهد. طالبان مسئولیت ۱۸ مورد این حملات از مجموع ۱۷۸ مورد تلفات ملکی ثبت شده که منجر به ۱۷۴ مورد تلفات ملکی گردیده است را به عهده گرفته اند.

^{۱۵۱} مصاحبه یوناما، شهر کابل، ۹ جون ۲۰۱۵.

^{۱۵۲} در همان دوره سال ۲۰۱۴، یوناما ۱۸ رویداد هدف قراردادن قضات، سارنوالان و نهاد های عدلی و قضایی را به ثبت رسانیده که دربر گیرنده ۵۱ مورد تلفات ملکی (۱۵ کشته و ۳۶ زخمی) می گردد. این تعداد باید با دوره ی ۱ از ۱ جنوری تا ۳۰ جون ۲۰۱۳ مقایسه شود که در آن یوناما ۱۹۶ مورد تلفات ملکی (۵۱ کشته و ۱۴۵ زخمی) را ثبت نموده و این رقم نشان دهنده روند مداوم حملات بصورت ویژه بر اهداف ملکی می باشد که بر اساس حقوق بشردوستانه بین المللی غیرقانونی محسوب می شود.

هرچند در مقایسه با اعلامیه تهاجم بهاری سال ۲۰۱۴ طالبان در مورد هدف قرار دادن قضات، سارنوالان و کارمندان قضایی،^{۱۵۳} اعلامیه مورخ ۲۲ اپریل ۲۰۱۵ طالبان صراحت کمتری دارد، ولی با اعلام تهاجم بهاری "عزم" در این اعلامیه گفته شده است که "مسئولین این رژیم دست نشانده... و دیگر افراد مضر" را در فصل جنگ سال ۲۰۱۵ مورد هدف قرار می دهیم.^{۱۵۴} اما طالبان در بیانیه ی که مسئولیت حمله مورخ ۱۹ می ۲۰۱۵ بر وزارت عدلیه را به عهده گرفتند، گفتند که به حملات خود علیه "قضات، سارنوالان و کارکنان وزارت عدلیه و نظیر آنها ادامه خواهند داد."^{۱۵۵}

یوناما یکبار دیگر تأکید می نماید که حملات مستقیم بر افراد ملکی یا اهداف غیر نظامی که شامل مسئولین قضایی و محاکم می گردد؛ نقض جدی اصول حقوق بشردوستانه بین المللی بوده و جرایم جنگی به شمار می آیند.^{۱۵۶}

چند نمونه از حملات بر جان قضات، سارنوالان و نهاد های عدلی و قضایی شامل موارد ذیل می گردد:

- به تاریخ ۷ جنوری، طالبان در شهر جلال آباد یک بمب تعبیه شده از نوع مقناطیسی را که به موثر شخصی یک قاضی محکمه مدنی ولایت لغمان وصل شده بود منفجر ساختند که در نتیجه آن قاضی مذکور کشته شد و دو دختر او مجروح گردیدند. طالبان با نشر اعلامیه ی در صفحه اینترنتی شان مسئولیت این حمله را به عهده گرفته و گفتند که در این حمله این قاضی را کشته و دو تن از "محافظین" وی را زخمی نمودند.^{۱۵۷}
- به تاریخ ۹ اپریل، طالبان با انجام یک حمله پیچیده دفتر ریاست سارنوالی شهر مزار شریف را هدف قرار دادند که در نتیجه ۱۴ فرد ملکی کشته و ۴۷ تن دیگر زخمی شدند. طالبان مسئولیت این حمله را در صفحه اینترنتی شان به عهده گرفتند.^{۱۵۸}
- به تاریخ ۱۹ می، یک حمله کننده انتحاری مواد انفجاری جاسازی شده در موتر خود را مقابل ورودی پارکینگ وزارت عدلیه در شهر کابل منفجر ساخت و باعث مرگ ۵ غیر نظامی و زخمی

^{۱۵۳} به "اعلامیه شورای رهبری امارت اسلامی در ارتباط به آغاز عملیات سالانه بهاری تحت نام "خبر" به این آدرس مراجعه شود <http://www.shahamat-english.com/index.php/paighamoona/44468-statement-of-leadership-council-of-islamic-emirate-regarding-the-commencement-of-the-annual-spring-operations-named-'khaibar'>.

^{۱۵۴} به "اعلامیه شورای رهبری امارت اسلامی در ارتباط به افتتاح عملیات سالانه بهاری تحت نام "عزم" به این آدرس مراجعه شود <http://www.shahamat-english.com/index.php/paighamoona/54149-statement-of-leadership-council-of-islamic-emirate-regarding-the-inaguration-of-the-spring-operations-called-%E2%80%98azm%E2%80%99-resolve>.

^{۱۵۵} گزارش دهی عملیاتی طالبان به تاریخ ۱۹ می ۲۰۱۵ به این آدرس <http://justpaste.it/l7w6>، که آخرین بار به تاریخ ۱۵ جون ۲۰۱۵ به آن مراجعه شده است.

^{۱۵۶} به ماده های ۴۸ و ۵۲ پرتکول الحاقی ۱ به کنوانسیون ژنو ۱۹۴۹ مراجعه کنید. همچنین به ماده های ۸(e) و ۸(i) و ۸(xii) اساسنامه رم مراجعه کنید. همچنین به ماده ۷ قانون کمیته بین المللی صلیب سرخ، حقوق عرفی بشردوستانه بین المللی، جلد۱، نوشته جان ماری هینکایرتس و لوئیس دوسوالد بیک مراجعه کنید (ICRC Study)(CU P/ICRC,Cambridge 2005)

^{۱۵۷} به این آدرس مراجعه شود: <http://alemara1.org/index.php/news/61490>

^{۱۵۸} به این آدرس مراجعه کنید: <http://shahamat-english.com/index.php/news/53905-at-least-80-high-and-low-level-court-staff-killed-in-balkh-operation>

شدن ۴۷ تن دیگر گردید. طالبان در صفحات تویتر مربوط به آنها مسئولیت این حمله را به عهده گرفتند.^{۱۵۹}

تهدیدات و حملات بر شخصیت های مذهبی و اماکن مقدس

در سال ۲۰۱۵ عناصر ضد دولت به تهدید و کشتار رهبران دینی و تخریب اماکن مقدس و عبادتگاه ها ادامه دادند. حملات عمدی علیه ملا ها و عبادتگاه ها در شش ماه نخست سال ۲۰۱۵ افزایش یافت و یوناما ۲۴ مورد تلفات ملکی (۱۹ کشته و ۵ زخمی) را طی این مدت ثبت نمود که در مقایسه با همین دوره در سال ۲۰۱۴، این رقم ۱۰۰ درصد افزایش را نشان می دهد.^{۱۶۰}

یوناما شش مورد قتل ملا های که در حمایت از دولت سخن گفته بودند، سه مورد حمله بر اماکن مقدس و به آتش کشیدن یک مسجد که توسط یک نهاد طرفدار دولت ترمیم شده بود را به ثبت رسانیده است. هرچند خیلی از این گونه رویداد ها گزارش نمی شود، اما یوناما یک مورد از این دست را ثبت نموده که در آن عناصر ضد دولت مواد انفجاری تعبیه شده را مقابل خانه یک ملا انفجار دادند تا بخاطر خواندن نماز جنازه یک پولیس محلی او را تهدید نموده و به او هشدار داده باشند.

هدف قرار دادن عمدی افراد و ملکیت های غیر نظامی بشمول عبادتگاه ها بطور کلی بر اساس حقوق بشردوستانه بین المللی منع می باشد. این مسئله حملات مستقیم بر مردم و عبادتگاه هایی را که جزو میراث فرهنگی و معنوی مردم شمرده می شوند نیز شامل می شود.^{۱۶۱} علاوه بر آن حقوق بشردوستانه بین المللی طرف های درگیر در جنگ را بصورت ویژه ملزم می دارد که زمینه انجام تکالیف و عبادات را به شخصیت های دینی فراهم کنند.^{۱۶۲} یوناما یاد آور می شود که دولت افغانستان نیز بر اساس نورم های بین المللی مکلف است تا شخصیت های دینی و عبادتگاه ها را در برابر حملات محافظت کند.^{۱۶۳}

^{۱۵۹} به گزارش دهی عملیات طالبان از تاریخ ۱۹ می ۲۰۱۵ به این آدرس مراجعه شود: <http://justpaste.it/17w6> آخرین بار به تاریخ ۱۵ جون ۲۰۱۵ دیده شده است.

^{۱۶۰} در شش ماه نخست ۲۰۱۴، یوناما تلفات ۱۲ فرد ملکی (۷ کشته و ۵ زخمی) ناشی از حملات بر ملا ها و عبادتگاه ها را ثبت نموده است.
^{۱۶۱} "افراد دینی و کارمندان صبحی باید حفاظت و احترام شوند و برای انجام وظایف شان هرگونه شرایط موجود فراهم گردد" ماده ۹ در خصوص حفاظت از افراد دینی و کارمندان صبحی، پرتوکول الحاقی به کنوانسیون های ژنو از تاریخ ۱۲ اگست ۱۹۴۹ و پرتوکول های مرتبط به حفاظت قربانیان درگیری های داخلی (پرتوکول ۲)، ۸ جون ۱۹۷۷. ماده ۱۸ میثاق بین المللی در خصوص حقوق سیاسی و مدنی چنین می نگارد: ۱. "هر کس از حق آزادی اندیشه، وجدان و مذهب برخوردار می باشد". بر اساس ماده ۴، ۲ که به منظور ابطال ماده های ۶، ۷ و ۸ (بند ۱ و ۲)، ۱۱، ۱۵، ۱۶ و ۱۸ نمی باشد می تواند بر اساس این احکام ترتیب شوند". به قانون عرفی بشردوستانه بین المللی کمیته بین المللی صلیب سرخ، جلد ۱ مراجعه شود. جان ماری هینکیرتس و لوئیس دوسوالد بک (CU P/ICRC، کامبریج ۲۰۰۵) {مطالعه کمیته بین المللی صلیب سرخ}. به ماده ۱۶ پرتوکول الحاقی ۲ مراجعه شود.

^{۱۶۲} همان

^{۱۶۳} تعهدات برای احترام و حفاظت افراد مذهبی در ماده ۹ پرتوکول الحاقی ۲ آمده است. حملات عمدی و مستقیم بر ساختمان هایی که به مسائل مذهبی اختصاص یافته (زیرا اهداف نظامی نمی باشند)، جرایم جنگی محسوب می شود. به ماده ۸ (e)(iv) اساسنامه رم

یوناما بار دیگر بر نگرانی هایش در مورد شیوه های مداوم کشتار هدفمند ملاهایی که دیدگاه های طرفدار دولت داشته یا تلفات ملکی را محکوم نموده اند و از سوی عناصر ضد دولت کشته شده اند؛ تأکید می نماید.^{۱۶۴} بر اساس نورمهای بین المللی؛ دولت افغانستان و عناصر ضد دولت مکلف اند تا از حق آزادی بیان، اندیشه، اجتماع و مذهب محافظت کنند.^{۱۶۵}

چند نمونه از حملات بر ضد ملاها و عبادتگاه ها:

- به تاریخ ۱۶ جنوری، در ولسوالی متون ولایت خوست یک بمب تعبیه شده در درون یک بلندگوی مسجد، زمانی انفجار کرد که ملا امام آن را روشن نمود و در نتیجه باعث مرگ او گردید. این قربانی حمله دیدگاه های طرفدار دولت را بیان می نمود و بارها بر ضد بمبگذار انتحاری و تلفات ملکی سخن می گفت. چندین منبع گزارش نموده اند که عناصر ضد دولت بارها او را تهدید کرده بودند تا مانع سخن گفتن او در این باره شوند. هیچ گروهی مسئولیت قتل او را به عهده نگرفت.
- به تاریخ ۷ مارچ، عناصر ضد دولت با ورود به یک خانقاه در شهر کابل یک گروه از صوفیان را که در حال عبادت بودند به رگبار بستند که در نتیجه ۱۱ صوفی کشته و ۱ پسر زخمی گردید. هیچ گروهی مسئولیت این حمله را به عهده نگرفت.
- به تاریخ ۴ اپریل، طالبان یک حمله هماهنگ شده را بر چند پوسته نیروهای امنیتی افغان در ولسوالی پشت رود ولایت فراه براه انداختند. بر اساس منابع محلی، در زمان تلاشی خانه ها که جزو این حمله بود، طالبان یک ملا را به حمایت از دولت متهم نموده و به قتل رسانیدند.^{۱۶۶}

مراجعه شود. احترام و حفاظت از افراد مذهبی جزو نورم های عرفی حقوق بشردوستانه بین المللی محسوب می شود. کمیته بین المللی صلیب سرخ، حقوق عرفی بشردوستانه بین المللی، جلد ۱، جان ماری هینکیرتس و لوئیس دوسوالد بک (CU P/ICRC، کامبریج ۲۰۰۵) {مطالعه کمیته بین المللی صلیب سرخ} قاعده ۲۷ - افراد مذهبی.

^{۱۶۴} عناصر ضد دولت نیز در همان حدی که میتوانند تعهدات حقوق بشری دارند و به عنوان صلاحیت غیر رسمی آنها محسوب گردیده؛ بخصوص در همان مناطقی که کنترل مؤثر داشته باشند، طوریکه در بعضی از نقاط افغانستان صدق می کند.
^{۱۶۵} همان، پاورقی شماره ۱۶۱.

^{۱۶۶} به این آدرس مراجعه شود: <http://shahamat-english.com/index.php/news/53817-44-killed-and-wounded-in-pust-rod,-11-vehicles-destroyed>.
destroyed طالبان مسئولیت انجام عملیات را به عهده گرفتند، اما مسئولیت کشتن ملا را به عهده نگرفتند.

ساختارهای عدلی و قضایی موازی: اعدام ها، قطع اعضای بدن، لت و کوب و سایر اعمال جرمی

"طالبان از طریق بلندگو اعلام کردند که همه در محل جمعه بازار جمع شوند. وقتی به آنجا رسیدم، تقریباً ۶۰۰ نفر ملکی و حدود ۱۰۰ طالب مسلح بخاطر تأمین امنیت شان، جمع شده بودند. سپس یک ملا آیاتی از قرآن را تلاوت کرد و بعد یک فرمانده طالبان در مورد اهمیت اجرای قانون شریعت سخن گفت. طالبان سه مرد متهم به قتل را به همه نشان دادند و به هر سه دستور دادند تا به جرم خود اعتراف کنند. در جریان اعتراف چند بار آب خواستند و آشکار بود که به اجبار تن به اعتراف داده بودند. بزرگان محل از طالبان خواستند که هر سه مرد را ببخشند و پیشنهاد کردند که حاضر اند بخاطر عفو هر سه متهم به خانواده قربانی پول بدهند، اما طالبان درخواست این بزرگان محلی را نپذیرفتند.

طالبان سپس به هر سه مرد اجازه دادند که نماز بخوانند. بعد از نماز دستور دادند تا رو به قبله زانو بزنند. سپس طالبان به جمعیت گفتند همه با صدای بلند الله اکبر بگویند و آنگاه قاضی طالبان دستور اجرای حکم را داد. به ساعت ۱۱ بجه طالبان این سه مرد را زیر فریاد های الله اکبر به ضرب گلوله کشتند.^{۱۶۷}

-- گفته های شاهد عینی از اعدام صحرائی که به تاریخ ۱۰ اپریل توسط طالبان در ولسوالی بگواه ولایت فراه اجرا شده بود. طالبان مسئولیت این اعدام را به عهده گرفتند.^{۱۶۸}

در شش ماه نخست ۲۰۱۵ یوناما ۱۹ رویداد را به ثبت رسانیده که در اثر آن عناصر ضد دولت بشمول طالبان افراد ملکی را به اتهام نقض قانون شریعت، اتهام جرایم و جاسوسی مجازات کردند. یوناما موارد اعدام های صحرائی، سربردن، شلاق زدن و بازداشت های غیر قانونی از سوی عناصر ضد دولت را به ثبت رسانیده است.^{۱۶۹} یوناما تأکید می کند که ساختارهای قضایی موازی غیر قانونی بوده و بر اساس قوانین افغانستان هیچ مشروعیتی ندارند. بر اساس قوانین افغانستان اجرای مجازات از سوی چنین ساختارها، نقض حقوق بشر و جرایم جنایی بوده و در بعضی موارد بر اساس حقوق بشردوستانه بین المللی جرایم جنگی محسوب می شوند.^{۱۷۰}

^{۱۶۷} مصاحبه تلفنی یوناما با یک شاهد از شهر فراه ولایت فراه به تاریخ ۱۰ جون ۲۰۱۵.

^{۱۶۸} به اعلامیه طالبان در مورد مجازات سه اختطاف کننده در بکوا مراجعه کنید: <http://shahamat-english.com/index.php/news/53917-3>

kidnappers-handed-penalty-in-bakwa آخرین بار به تاریخ ۱۱ به آن مراجعه شده است.

^{۱۶۹} تمامی رویداد های تلفات ملکی از اثر مجازات در سیستم های قضایی موازی که عناصر ضد دولت انجام داده اند، توسط یوناما ثبت شده است. یوناما موارد مرگ و جراحت این اقدامات، صرف نظر از اینکه مجازات مستقیماً به جنگ ارتباط داشته (یعنی اعدام پدر یک سرباز اردوی ملی) یا بر علیه یک فرد ملکی در ارتباط به تخلفات غیر جنگی (یعنی شلاق زدن بخاطر زنا) که توسط عناصر ضد دولت صورت گرفته را ثبت نموده است. ماده ۳ مشترک کنوانسیون ژنو افراد ملکی را با منع نمودن صریح قتل، خشونت، گذراندن حبس و یا اعدام کردن بدون رعایت معیار های محاکمه عادلانه، شکنجه، قطع عضو و دیگر اشکال خشونت محافظت می نماید. این گونه اقدامات در هر زمان و در هر مکان ممنوع می باشد. برای جزئیات بیشتر در خصوص امکان کاربرد ماده ۳ مشترک در افغانستان به بخش چهارچوب حقوقی این گزارش مراجعه شود.

^{۱۷۰} برای جزئیات بیشتر در خصوص "جرایم جنگی" به بخش چهارچوب حقوقی این گزارش مراجعه شود.

مجازات مرگ^{۱۷۱} و شلاق زدن از سوی عناصر ضد دولت منجر به تلفات ۳۵ فرد ملکی (۲۹ کشته و ۶ زخمی) گردیده است.

در اکثر مواردی ثبت شده در سال ۲۰۱۵، عناصر ضد دولت افراد ملکی را به اتهام جرایم جنایی تعریف شده توسط خود عناصر ضد دولت، ظن جاسوسی برای دولت و کار برای دولت اعدام نموده اند. به گونه مثال، طالبان به تاریخ ۴ می یک بس ملکی را در ولسوالی خاک سفید ولایت فراه متوقف ساخته و ۱۵ فرد ملکی را به ظن همکاری با دولت اختطاف کردند. در همان روز، کمیسیون طالبان فیصله کرد که هشت تن این افراد ملکی بیگناه اند و دو تن دیگر به اتهام همکاری با دولت گنهکار شمرده شدند. طالبان یکی را به تاریخ ۴ می و دومی را به تاریخ ۶ می سربردند.

با توجه به این واقعیت که این گونه مکانیزم ها ذاتاً خلاف قانون می باشند، از نظر یوناما استفاده از چنین ساختار ها و مجازات ها نقض حقوق بشر می باشد. بنابر عین دلیل، یوناما باور ندارد که طرز العمل های که گفته می شود در رسیدگی به این قضایا رعایت می شود، در مطابقت با معیار های حقوق بشر که در سطح جهان به رسمیت شناخته شده است، قرار داشته باشند، مثلاً معیار های محاکمه عادلانه.

اختطاف افراد ملکی توسط عناصر ضد دولت

یوناما با نگرانی عمیق شمار رو به افزایش اختطاف های مرتبط به جنگ^{۱۷۲} افراد ملکی توسط عناصر ضد دولت و همچنین اعدام گروگان های ملکی را یاد آور می شود. از ۱ جنوری تا ۳۰ جون ۲۰۱۵، یوناما ۱۹۶ مورد اختطاف را که تقریباً همه توسط عناصر ضد دولت انجام شده بود را به ثبت رسانیده که این رویداد ها منجر به تلفات ۷۶ فرد ملکی (۶۲ کشته و ۱۴ زخمی) شده و ۳۶ درصد افزایش را در شمار چنین رویداد ها و ۱۱۷ درصد افزایش در تلفات ملکی در مقایسه با همین دوره در سال ۲۰۱۴ میلادی^{۱۷۳} را نشان می دهد. شمار اختطاف ها و شمار تلفات ملکی ناشی از آن هر دو از زمان آغاز ثبت منظم چنین رویداد ها توسط یوناما در سال ۲۰۰۹ میلادی تا اکنون، بالاترین رقم های ثبت شده می باشند.

^{۱۷۱} یوناما به علت گنجاندن این گونه کشتار عمدی، با قصد قبلی و خودسر افرادی که در بازداشتگاه عاملین در حبس بودند (برخلاف کشتار هدفمند که طبق آن قربانی در بازداشتگاه عاملین قرار ندارد) و قتل هایی که بخاطر تنبیه یا مجازات انجام می شوند، مثلن قتل رهبران مذهبی (با وجود یک هشدارهای در نفی آن صورت گرفته)، نماز جنازه یا ملای که فاتحه یک عضو نیروهای امنیتی افغان را خوانده، همه را از اجراءات سیستم قضایی موازی می داند. یوناما این گونه رویداد ها را "قتل" می داند، زیرا بر اساس حقوق قابل اجرای بشردوستانه بین المللی در درگیری های داخلی افغانستان "قتل" تعریف شده است.

^{۱۷۲} ماده ۳ (جزء ب) مشترک کنوانسیون ژنو ۱۹۴۹ و پروتوکول الحاقی ۲، بطور صریح "اسیر گرفتن" را منع نموده است. یوناما فقط آن عده از رویداد های اختطاف را ردگیری نموده که توسط یکی از طرف های درگیر در جنگ رخ داده است. اختطاف و اسیرگرفتن ها توسط گروه های جنایتکار، قومی یا دیگر گروه ها که هیچ پیوندی به درگیری های مسلحانه فعلی ندارد را در این گزارش اضافه نه نموده است.

^{۱۷۳} از ۱ جنوری تا ۳۰ جون ۲۰۱۴، یوناما ۱۴۳ مورد اختطاف را که به تلفات ۳۵ فرد ملکی (۲۷ کشته و ۸ زخمی) منجر گردید، ثبت نموده است.

از جمله ۱۹۶ مورد اختطاف افراد ملکی که توسط یوناما ثبت شده، عناصر ضد دولت ۱۸۹ مورد اختطاف را انجام داده که از مجموع ۷۶ مورد تلفات ملکی این حادثات منجر به ۷۵ مورد تلفات شده است. یوناما چهار مورد دیگر را به نیروهای طرفدار دولت نسبت می دهد.

به نظر میرسد که اکثر اختطاف ها از سوی عناصر ضد دولت بخاطر بدست آوردن پول، ارباب افراد ملکی، یا امتیاز گیری از طرف های مقابل جنگ، از جمله بخاطر تبادل گروگان ها انجام شده است. علاوه بر آن، یوناما شمار رو به افزایش کشتار افراد اختطاف شده توسط اختطاف کنندگان را به ثبت رسانیده است که دلیل آن، برآورده نشدن خواست های اختطاف چیان و حفظ سلطه و کنترل بالای سایر افراد اختطاف شده بوده است و یا هم هدف اختطاف از همان آغاز، کشتن فرد اختطاف شده بوده است.

عناصر ضد دولت در اکثر اختطاف ها؛ افراد ملکی، کارمندان ملکی دولت، قراردادی ها، اعضای خانواده کارمندان دولت، افرادی که گویا از دولت یا نیروهای امنیتی حمایت می کنند و همچنین اعضای ملکی پولیس ملی و اعضای پیشین نیروهای امنیتی افغان را هدف قرار داده اند. در اکثر رویداد ها، عناصر ضد دولت بعد از میانجیگری توسط بزرگان محلی، امتیاز دهی توسط دولت، توافق قربانیان برای دست کشیدن از فعالیت های مشخص و یا هم با پرداخت جزیه، اختطاف شدگان را آزاد کرده اند. در بعضی موارد، عناصر ضد دولت بدون پذیرفتن مسئولیت اختطاف یا دادن معلومات در مورد سرنوشت افراد مفقود شده، افراد مشخصی را اختطاف و نزد خود مخفی نگهداشته اند.

اکثر حوادث جراحت و مرگ ناشی از اختطاف زمانی رخ داده که عناصر ضد دولت اختطاف شدگان را (اکثر به جرم جاسوسی برای دولت) کشته اند و در بعضی موارد قربانیان اختطاف مقاومت نموده و در نهایت کشته شده اند. به گونه مثال، عناصر ضد دولت به تاریخ ۱۱ می رئیس اداره احصایه ولسوالی پشت رود ولایت فراه را از منزلش ربوده و به یک ساختمان متروک انتقال داده و در همانجا سر بریدند. بعضی قربانیان وقتی قصد فرار را داشتند به شدت لت و کوب می شدند. به گونه مثال، به تاریخ ۱۷ می در ولسوالی علینگار ولایت لغمان، عناصر ضد دولت بالای یک سرباز پولیس ملی که در ایام رخصتی به سر می برد و می خواست از آنها فرار کند، فیر نمودند که در نتیجه یک دختر ۱۲ ساله زخمی شد. عناصر ضد دولت آن سرباز پولیس ملی را اسیر گرفتند که تا زمان تهیه این گزارش، هنوز هم در اسارت آنها قرار داشت.

یوناما همچنین موارد ضرب و شتم، مجازات، اخازی و دیگر اعمال جرمی عناصر ضد دولت علیه گروگان های ملکی را نیز ثبت نموده است.^{۱۷۴} به گونه مثال عناصر ضد دولت به تاریخ ۲۸ جون شش فرد ملکی شامل پنج روستایی و یک رضاکار یک سازمان بشردوستانه را در ولسوالی گردیز ولایت پکتیا اسیر گرفتند.

^{۱۷۴} به استثنای چهار مورد اختطاف توسط نیروهای طرفدار دولت، عناصر ضد دولت باعث تمامی اختطاف های مرتبط به جنگ شده اند. یوناما مرگ یک فرد ملکی را ناشی از اختطاف توسط اعضای جنبش خیزش مردمی در ولسوالی مقر ولایت غزنی ثبت نموده است. به تاریخ ۱ مارچ، دو عضو این جنبش یک راننده ملکی را بخاطر دزدی موترش اختطاف نمودند و بعد او را کشتند. پولیس ملی دو فرد عضو مظنون این جنبش را در ارتباط به این حادثه در ۷ مارچ بازداشت نمود که پیگرد قضایی آنها جریان دارد.

عناصر ضد دولت پنج روستایی را آزاد نمودند اما کارمند رضا کار را نگهداشتند. کارمندان یک سازمان بشردوستانه جسد او را به تاریخ ۳۰ جون پیدا نمود که چندین منبع گزارش دادند که دست ها و پا های او قبل از آنکه به ضرف گلوله کشته شود، شکستاده شده بود.

یوناما مشاهده نموده که علاوه بر صدمات مستقیمی که در نتیجه کشتن یا زخمی شدن افراد ملکی در جریان و یا بعد از اختطاف وارد می شود، نفس عمل اختطاف باعث صدمه های بسیار شدید جسمی و روانی می شود. عناصر ضد دولت اکثراً قربانیان را برای مدت طولانی در اسارت خود نگه میدارند و گاهی با تقلید عمل اعدام، تهدید به مرگ یا دیگر برخورد های نادرست روانی آنها را آزار و اذیت می کنند. یوناما در مصاحبه با چندین اسیر آزاد شده متوجه شده است که مشکلات آنها لزوماً با رهایی شان به پایان نمی رسد. در چندین رویداد ثبت شده، عناصر ضد دولت به اخاذی نقدی یا ملکیت از قربانیان یا اعضای خانواده آنها ادامه داده، حتی رفت و آمد های آنها را رد گیری نموده و یا هم بخاطر اطمینان از حمایت مالی خانواده این افراد را تهدید نموده اند.

علاوه بر آن، اعضای خانواده قربانیان از عدم اطلاع در مورد زنده بودن یا مرگ قربانی، شرایط جسمی او و اینکه آیا آزاد خواهد شد یا خیر رنج می بردند. در موارد دیگر، بخاطر دریافت پول یا انجام دیگر شرایط برای آزادی قربانی، اختطاف کنندگان با اعضای خانواده قربانی تماس می گرفتند.

اختطاف افراد ملکی از ملیت هزاره

یوناما با نگرانی یاد آور می شود که عناصر ضد دولت در ده رویداد جداگانه در جریان شش ماه نخست سال ۲۰۱۵ حد اقل ۹۷ فرد ملکی از ملیت هزاره را اختطاف نموده اند. به استثنای یک رویداد، بقیه تمام نه رویداد دیگر در ساحاتی اتفاق افتاده که در آن جمعیت هزاره و غیر هزاره در غزنی، بلخ، سرپل، فاریاب، ارزگان و غور مشترکاً زندگی می کردند. یوناما تثبیت نموده است که از جمله این ۹۷ هزاره ربوده شده ۶۷ تن آنها آزاد شده اند.^{۱۷۵} انگیزه برای این اختطاف ها مختلف بوده که شامل گرفتن پول، تبادل با زندانیان و ظن اینکه اعضای نیروهای امنیتی افغان بوده اند، اما در بعضی موارد انگیزه اختطاف مشخص نشده است. در یک رویداد دیگر که توجه زیاد همگان را به خود جلب کرد، عناصر ضد دولت به تاریخ ۲۳ فبروری در ولسوالی شاه جوی ولایت زابل، ۳۰ مسافر هزاره را از دو بس که در مسیر هرات- کابل در حرکت بودند، اختطاف کردند. به تاریخ ۱۱ می عناصر ضد دولت ۱۹ تن آنها را در بدل رهایی یک تعداد افرادی که در حبس دولت بودند، رها ساختند.^{۱۷۶} سرنوشت ۱۱ اسیر هزاره دیگر تا هنوز مشخص نیست.^{۱۷۷}

^{۱۷۵} یوناما یادداشت نموده که ممکن عناصر ضد دولت افراد اختطاف شده را آزاد نموده باشند، اما تأیید خبر این رهایی ها مشکل می باشد، زیرا اکثر اوقات شرط رهایی قربانیان این است که هیچ خبری در مورد اختطاف شدن خود را پخش نه کنند.

^{۱۷۶} مصاحبه تلفنی یوناما با قوماندان امنیته ولسوالی جاغوری از شهر گردیز ولایت پکتیا به تاریخ ۱۱ می ۲۰۱۵.

اختطاف کارمندان نهادهای بشردوستانه

یوناما با نگرانی عمیق می‌نگارد که عناصر ضد دولت در ۱۵ رویداد جداگانه اختطاف طی شش ماه نخست ۲۰۱۵ کارمندان نهادهای بشردوستانه را هدف قرار داده‌اند. از میان ۴۴ فرد اختطاف شده در نتیجه حملاتی که کارمندان کمک رسان بشردوستانه و کارمندان سازمان‌های غیر دولتی هدف قرار گرفته‌اند، ۶ تن آنها کشته، ۱ تن هنوز در اسارت قرار دارد و ۳۷ تن دیگر رها شده‌اند. سه رویداد جداگانه اختطاف که سازمان‌های بشردوستانه مابین پاکی را هدف قرار داده بود منجر به اختطاف ۳۴ تن گردید که بعداً همه آزاد شدند. در یک رویداد مشابه؛ طالبان ۵ کارمند افغان سازمان غیر دولتی "کودکان را نجات دهید" را به تاریخ ۱ مارچ در ولسوالی ترین کوت ولایت ارزگان اختطاف نمودند. به تاریخ ۱۰ اپریل، مسئولین دولت، بعد از آنکه طالبان به خانواده‌های قربانیان محل اجساد را خبر دادند، اجساد را از همان محل بدست آوردند.

اختطاف با هدف تبادله با زندانیان یا گروگان‌ها

یوناما در شش ماه نخست ۲۰۱۵، هشت رویدادی را به ثبت رساند که طی آن، عناصر ضد دولت افراد ملکی را بخاطر تبادله با زندانیانی که در بند نیروهای طرفدار دولت قرار داشتند، اختطاف نموده بودند. به گونه مثال، بعد از اینکه پولیس ملی افغان دو عضو مخالف دولت را دستگیر نمودند، این عناصر مخالف دولت به تاریخ ۱۰ مارچ ۷ فرد ملکی و یک پولیس محلی را اختطاف نمودند. به تاریخ ۱۱ مارچ، از اثر میانجیگری بزرگان محل، دو جنگجوی مخالف دولت در بدل آزادی اسیران آزاد شدند.

اختطاف افراد ملکی توسط نیروهای طرفدار دولت

یوناما چهار مورد اختطاف افراد ملکی توسط نیروهای طرفدار دولت، به شمول یک رویداد اختطاف به منظور تبادله با اسیرانی که در بند عناصر ضد دولت بودند، را به ثبت رسانیده است. به تاریخ ۲۹ می، اعضای یک گروه مسلح طرفدار دولت، ۱۸ فرد ملکی را که گمان می‌کردند وابسته به طالبان‌اند، اختطاف نمودند. قبل از آن، در همان روز، طالبان یک عضو ریاست معارف ولسوالی چهارسده ولایت غور را اختطاف نموده بودند و به نظر می‌رسید که نیروهای طرفدار دولت افراد ملکی را که که باور داشتند وابسته به طالبان‌اند، اختطاف نمودند تا با استفاده از آنها، کارمند ریاست معارف را از نزد طالبان آزاد کنند. سپس با میانجیگری بزرگان محلی، طرفین اسیران خود را به تاریخ ۳۱ می تبادله نمودند.^{۱۷۸}

^{۱۷۷} یوناما معلومات معتبر اما تأیید نه شده‌ای را بدست آورده که عناصر ضد دولت سه شخص تحت بازداشت خود را اعدام نموده‌اند اما بنا بر گفته‌ی؛ دو تن دیگر زمانی که در حبس بودند در اثر مرگ طبیعی مرده‌اند. هویت افرادی که توسط دولت توقیف شده بود و همچنین اتهامی که بر اساس آن دولت آنها را بازداشت نموده تأیید نشده اما یوناما معلوماتی را دریافت نموده که افراد بازداشت شده توسط دولت شامل زنان و کودکان می‌باشند.

^{۱۷۸} مصاحبه تلفنی یوناما با بزرگان محلی و مسئولین دولت در ولایت غور از ۱۱ تا ۱۵ جون ۲۰۱۵.

حقوق بشردوستانه بین المللی و نورم های حقوق بشر بین المللی؛ اسیر گرفتن، حرمان از آزادی بطور خودسرانه و ناپدید کردن اجباری افراد را منع نموده است.^{۱۷۹} یوناما از تمام طرف های درگیر در جنگ می خواهد تا صرف نظر از اهداف اختطاف، دست از گروگان گرفتن افراد ملکی بردارند.

یوناما به دولت افغانستان یاد آور می شود که بر اساس تعهدات ناشی از حقوق بشر بین المللی، مکلف است که حق زندگی آزادی، سلامت جسمی و آزادی رفت و آمد افراد ملکی را در داخل قلمرو اش حفاظت کند.

چند نمونه از رویداد های اختطاف:

- به تاریخ ۱۶ فبروری، عناصر ضد دولت یک راننده را در ولسوالی شیب کوه ولایت فراه اختطاف نمودند و در بدل آزادی او پول خواستند. به تاریخ ۱۶ مارچ، بعد از اینکه پول داده نشد، افراد محل جسد او را در ولسوالی قلعه کاه ولایت فراه یافتند.
- به تاریخ ۱۴ اپریل، عناصر ضد دولت ۱۴ مرد ملکی هزاره را در ولسوالی اجرستان ولایت غزنی ربودند و گفته می شد که هدف شان تبادله با فرماندهان ارشدی بود که در همان روز از سوی نیروهای طرفدار دولت دستگیر شده بودند. بر اساس منابع دولتی، بعد از اینکه دولت درخواست آنها را رد نمود، عناصر ضد دولت ۴ تن از افراد اختطاف شده را سر بریدند و اما بعدتر ۱۰ تن اسیر باقی مانده را رها نمودند.
- به تاریخ ۲۸ جون، عناصر ضد دولت پسر ۱۷ ساله یک افسر پولیس ملی را در شهر فراه ولایت فراه اختطاف کردند و مدتی بعد او را به ضرب گلوله کشتند. خانواده قربانی جسد او را به تاریخ ۶ جولای بدست آورد.

پذیرفتن مسئولیت از سوی طالبان در خصوص حملاتی که افراد ملکی را متأثر ساخته است

در شش ماه نخست ۲۰۱۵ طالبان بصورت علنی مسئولیت ۲۳۹ مورد حمله را که باعث تلفات ۱۰۰۲ فرد ملکی (۲۵۹ کشته و ۷۴۳ زخمی) گردیده بود، به عهده گرفتند. این تلفات فقط شامل مرگ و زخمی شدن افراد ملکی در نتیجه همان حملاتی می باشد که طالبان مسئولیت آن را در سایت انترنتی یا تویتر خود به

^{۱۷۹} ماده ۳ مشترک کنوانسیون های ژنو اسیر گرفتن را صریحاً منع نموده و آن را خلاف حقوق عرفی بشردوستانه بین المللی می داند. به حقوق عرفی بشردوستانه بین المللی، قاعده ۹۶ به این آدرس نگاه کنید: http://www.icrc.org/customary-ihl/eng/docs/v1_rul_rule96 آخرین باز به تاریخ ۲۲ جون ۲۰۱۵ بازدید شده است. همچنین به حقوق عرفی بشردوستانه بین المللی، ماده ۹۸ در خصوص منع ناپدید شدن اجباری به این آدرس مراجعه کنید. http://www.icrc.org/customary-ihl/eng/docs/v1_cha_chapter32_rule98 آخرین بار به تاریخ ۲ اگست ۲۰۱۵ به آن مراجعه شده است و همچنین حقوق عرفی بشردوستانه بین المللی قاعده ۹۹ در خصوص منع محرومیت از آزادی به شکل خود سرانه به این آدرس مراجعه کنید: http://www.icrc.org/customary-ihl/eng/docs/v1_cha_chapter32_rule99 آخرین باز به تاریخ ۲ اگست ۲۰۱۵ به آن مراجعه شده است.

عهده گرفته اند.^{۱۸۰} از جمله ۲۳۹ مورد حمله به نظر میرسد که ۱۳۲ مورد آن علیه نیروهای امنیتی افغان، نیروهای نظامی بین المللی و گروه های مسلح طرفدار دولت بوده، اما ۱۰۷ مورد حمله دیگر آن اهداف ملکی بشمول بزرگان قومی، کارمندان ملکی دولت و سکتور عدلی و اهداف ملکی مرتبط به کارمندان نهادهای انکشافی خارجی را هدف قرار داده است. برای جزئیات و تفکیک حملات بشمول انواع اهداف که طالبان مسئولیت آنها را به عهده گرفته اند، به ضمیمه ۱ این گزارش مراجعه کنید.

چند نمونه از حملات عمدی بر افراد ملکی که طالبان مسئولیت آنها را به عهده گرفته اند:

- قتل عمدی بزرگ دینی در ولایت هلمند: به تاریخ ۱۲ جنوری طالبان یک بزرگ دینی که عضو شورای ولایتی علما نیز بود را در نزدیکی خانه اش در شهر لشکرگاه ولایت هلمند به ضرب گلوله کشتند. طالبان مسئولیت این حمله را به عهده گرفتند.^{۱۸۱}
- حمله انتحاری بر بس عمه اداره لوی سارنوالی در کابل: به تاریخ ۱۰ می یک حمله کننده انتحاری خود را با هدف قرار دادن یک بس حامل کارمندان دفتر لوی سارنوالی در کابل منفجر ساخت. این انفجار باعث مرگ ۵ سارنوال (بشمول سه زن) و زخمی شدن ۱۹ فرد ملکی (بشمول ۴ زن) دیگر گردید. در میان زخمی شدگان ۶ کارمند دفتر لوی سارنوالی، یک راننده و ۱۲ رهگذر ملکی بودند. طالبان با گرفتن مسئولیت این حمله ادعا نمودند که ۱۸ کارمند دفتر لوی سارنوالی را کشته اند.^{۱۸۲}
- حمله بر هتل پارک پالس در شهر کابل: به تاریخ ۱۳ می یک حمله کننده طالب به روی افراد ملکی که در هتل پارک پالس در حال صرف شام بودند، آتش گشود و باعث مرگ ۱۴ ملکی بشمول ۳ زن و زخمی شدن ۷ تن دیگر گردید. طالبان با قبول نمودن مسئولیت این حمله، ادعا نمودند همه افراد ملکی کشور های عضو ناتو و اهداف مشروع برای طالبان می باشند.^{۱۸۳}
- حمله پیچیده بر پارلمان افغانستان در شهر کابل: به تاریخ ۲۲ جون، طالبان یک حمله پیچیده را با هدف گیری پارلمان در شهر کابل به راه انداختند. این حمله که شامل یک عراده موتر انتحاری تعبیه شده با بمب، سلاح های سبک و راکت انداز می گردید باعث کشته شدن یک زن و یک

^{۱۸۰} آنگاه از تلفات ملکی را که یوناما به طالبان نسبت داده و طالبان هم مسئولیت آن را نگرفته تحت چتر کنگوری عناصر ضد دولتی قرار گرفته است.

^{۱۸۱} طالبان مسئولیت حملات را در سایت اینترنتی خویش پذیرفته اند: <http://shahamat-english.com/index.php/news/52213-police-officer-kills-nawzad-governor-police-chief-and-intelligence-director> اما این لینک بعداً از سایت آنها حذف شده است.

^{۱۸۲} به گزارش دهی عملیاتی طالبان از ۱۰ می ۲۰۱۵ مراجعه کنید: <http://justpaste.it/11tg> آخرین بار به تاریخ ۱ جولای به آن مراجعه شده است.

^{۱۸۳} به اعلامیه طالبان مراجعه کنید: <http://alemara1.org/?p=12202>.

دختر و زخمی شدن ۳۹ فرد ملکی دیگر (بشمول ۹ زن و ۵ کودک) گردید. اعضای پارلمان با مصئونیت از محل انتقال داده شدند اما اکثر قربانیان افراد رهگذر در نزدیکی ساختمان پارلمان بودند. طالبان مسئولیت این حمله را به عهده گرفتند.^{۱۸۴}

یوناما یکبار دیگر تأکید می نماید که حقوق بشردوستانه بین المللی هرگونه حملات مستقیم بر افراد ملکی (مگر اینکه و یا زمانی که در مخاصمت مستقیم سهم بگیرند) و اهداف ملکی (مگر اینکه و یا زمانی که اهداف نظامی به حساب بیایند) را منع نموده است. این گونه حملات جرایم جنگی محسوب می شوند. یوناما یکبار دیگر یاد آور می شود که همه طرف های درگیر بشمول طالبان ملزم به رعایت حقوق بشردوستانه بین المللی می باشند.

حملات بدون تفکیک^{۱۸۵} یا نامتناسب^{۱۸۶} بر نیروهای امنیتی

در شش ماه نخست ۲۰۱۵، طالبان مسئولیت ۱۳۲ حمله بر نیروهای امنیتی را که باعث تلفات ملکی گردید به عهده گرفتند. این حملات در مناطق عمومی و با استفاده از سلاح های بدون تفکیک مانند حملات انتحاری و دیگر انواع مواد انفجاری تعبیه شده صورت گرفت که اهداف نظامی، افراد و اهداف ملکی را بدون تفکیک صدمه رسانیده^{۱۸۷} و یا هم حمله با این توقع صورت گرفته که تلفات ملکی چنین حملات در مقایسه با مقصد یا اهداف مستقیم نظامی که به دست می آید؛ به مراتب بیشتر باشد.

در ذیل چند نمونه از خسارات نامتناسب می باشد که در نتیجه هدف قرار دادن نیروهای نظامی رخ داده است:

- به تاریخ ۱ جون، یک بمب تعبیه شده کنترل از راه دور که هدف آن موتر پولیس ملی در ولسوالی قلات ولایت زابل بود، اندکی دیر منفجر شد و در نتیجه چهار فرد ملکی سوار بر یک موتر دیگر را به قتل رسانید.^{۱۸۸}

- به تاریخ ۱۰ جون، طالبان با استفاده از هاوان و سلاح های سبک بر یک پوسته امنیتی نیروهای افغان و مرکز اداری ولسوالی حصارک ولایت ننگرهار حمله نمودند. منابع گزارش دادند که در

^{۱۸۴} به اعلامیه طالبان مراجعه کنید: <http://shahamat-english.com/martyardam-attack-underway-on-parliament-in-heart-of-kabul-city/>.

^{۱۸۵} به مطالعه حقوق عرفی کمیته بین المللی صلیب سرخ قاعده ۱۲ مراجعه کنید. حملات بدون تفکیک عبارت اند از: (الف) که مستقیماً به سمت هیچ هدف نظامی نباشد؛ (ب) روش ها یا ابزار هایی را بکار میبرد که نمی تواند متوجه یک هدف خاص نظامی باشد، (ت) روش یا ابزار های جنگی را بکار می برد که اثران آن نمی تواند بر اساس حقوق بشردوستانه بین المللی محدود باشد و در نتیجه در هر یک از این موارد و یا ماهیت هر یک طوری است که اهداف نظامی و ملکی یا افراد ملکی را بدون تفکیک هدف قرار می دهند.

^{۱۸۶} به حقوق عرفی بشردوستانه بین المللی، کمیته بین المللی صلیب سرخ، قاعده ۱۴ تحت عنوان تناسب در حملات مراجعه کنید. انجام یک حمله که انتظار می رود باعث تلفات ناگهانی یا مرگ افراد ملکی، جراحت به قربانیان، خسارت به اهداف ملکی و یا جمعی از این ها گردد و در مقایسه با یک هدف یا نتایج پیش بینی شده نظامی بیشتر باشد، منع شده است.

^{۱۸۷} برای جزئیات بیشتر به بخش های مربوط به مواد انفجاری تعبیه شده و حملات انتحاری و پیچیده این گزارش مراجعه کنید.

^{۱۸۸} به اعلامیه طالبان به این آدرس مراجعه کنید: <http://alemara1.org/?p=15081>

جریان حمله طالبان بین ۸۰ تا ۱۰۰ فیر هاوان پرتاب نمودند. این حمله باعث مرگ دو فرد ملکی (یک زن و شوهر) و زخمی شدن ۱۸ فرد ملکی دیگر بشمول ۵ زن، ۳ پسر و ۱ دختر گردید. هاوان ها بر مناطق مسکونی اصابت نمودند و در نتیجه چند خانه یک مکتب و ادارات دولتی تخریب گردید. طالبان با پذیرفتن مسئولیت ادعا نمودند که اعضای نیروهای امنیتی افغان را در این حمله کشته اند.^{۱۸۹}

هرچند این حملات ظاهراً نیروهای امنیتی افغان را هدف قرار داده، اما استفاده از مواد انفجاری تعبیه شده و سلاح های غیر مستقیم مانند هاوان، نارنجک و راکت که اثرات تخریبی گسترده دارد در نزدیکی مناطق مزدحم ملکی می تواند باعث حملات نامتناسب و بدون تفکیک گردد و بنابراین نقض جدی حقوق بشردوستانه بین المللی بوده و جرایم جنگی محسوب می شود.^{۱۹۰} یوناما یکبار دیگر از طالبان می خواهد تا از انجام حملات در مناطق مزدحم ملکی به روش های نامتناسب خود داری نمایند.

اعلامیه های طالبان در ارتباط با حفاظت افراد ملکی در درگیری های نظامی

در شش ماه نخست ۲۰۱۵، طالبان ۴۰ اعلامیه علنی در مورد حفاظت افراد ملکی در درگیری های نظامی^{۱۹۱} بشمول یک اعلامیه در خصوص حفاظت حقوق زنان مطابق اصول اسلامی منتشر نمودند.^{۱۹۲} این اعلامیه اگر چه در عرصه های خاصی نشان دهنده پیشرفت های مثبت می باشند، اما هنوز هم افراد "ملکی" را به شکل تعریف می کنند که با نورم های بین المللی مطابقت ندارد.^{۱۹۳}

^{۱۸۹} به اعلامیه طالبان مراجعه کنید: <http://shahamat-english.com/12-minions-killed-in-country-east>

^{۱۹۰} حملات بدون تفکیک به حملاتی گفته می شود که متوجه یک هدف مشخص نظامی نبوده و چنان ابزار های جنگی در آن بکار می رود که نمی تواند متوجه یک هدف خاص نظامی باشد و یا روش یا ابزار های جنگی را بکار می برد که اثرات آن نمی تواند محدود باشد یعنی آن طوریکه حقوق بشردوستانه بین المللی ایجاب می نماید. و متعاقباً در هر یک از این موارد، ماهیت آن طوری است که بدون تفکیک بر اهداف نظامی و اهداف ملکی تأثیر یکسان دارد. به حقوق عرفی بشردوستانه بین المللی، کمیته بین المللی صلیب سرخ، قاعده ۱۲ مراجعه کنید.

^{۱۹۱} به گونه مثال به اعلامیه طالبان تحت عنوان "رهنمود های ویژه رهبری امارت اسلامی در خصوص اقدامات پیشگیرانه برای جلوگیری از تلفات ملکی در زمان جهاد" از تاریخ ۴ جنوری ۲۰۱۵ به این آدرس مراجعه کنید: <http://shahamat-english.com/index.php/paighamoona/51926-special-instruction-of-the-islamic-emirate%E2%80%99s-leadership-regarding-precautionary-means-to-prevent-civilian-casualties-in-the-ongoing-jihad> آخرین بار به تاریخ ۱۵ جنوری ۲۰۱۵ به آن مراجعه شده است. همچنین به اظهارات سخنگوی امارت اسلامی در واکنش به گزارش یوناما در مورد تلفات ملکی از تاریخ ۱۹ فبروری ۲۰۱۵ به این آدرس مراجعه کنید: <http://alemara1.org/?p=2204> آخرین بار به تاریخ ۶ جولای به آن مراجعه شده.

^{۱۹۲} اعلامیه طالبان تحت عنوان "متن کامل اعلامیه انجام شده توسط هیئت دفتر سیاسی امارت اسلامی در کنفرانس تحقیقی پگواش در پشاور از تاریخ ۵ می ۲۰۱۵ به این آدرس مراجعه کنید: <http://shahamat-english.com/full-text-of-the-statement-delivered-by-the-delegation-of-political-office-of-the-islamic-emirate-in-the-international-pugwash-research-conference/> آخرین بار به تاریخ ۲۷ جون ۲۰۱۵ به آن مراجعه شده است.

^{۱۹۳} به گزارش سالانه ۲۰۱۴ یوناما در مورد حفاظت افراد ملکی در درگیری های نظامی صفحات ۷۰ تا ۷۷ مراجعه کنید.

به تاریخ ۲۲ اپریل، طالبان یک اعلامیه صادر و در آن آغاز حملات "عزم" را اعلام کردند و اظهار داشتند که به هدف قرار دادن مسئولین رژیم دست نشانده و دیگر افراد مضر ادامه می دهند و در ضمن ادعا نمودند که زندگی و اموال افراد ملکی را حفاظت و تضمین می کنند.^{۱۹۴} در این اعلامیه از مسئولین ملکی و کارمندان رژیم به اصطلاح دست نشانده خواسته شده تا از موقف های دولتی شان استعفا کنند و در بدل آن شرایط زندگی آرام و مصئون برای همه مسئولین و افرادی که از صفوف دشمن استعفا داده اند، تأمین می شود.^{۱۹۵}

به رغم این گونه به رسمیت شناختن آشکار موقف ملکی کارمندان دولت، یوناما هنوز هم تلفات ملکی ناشی از حوادثی را ثبت می نماید که طالبان مسئولیت آن ها را به عهده گرفته و بر اساس حقوق بشردوستانه بین المللی افراد و اهداف ملکی را مستقیماً هدف قرار داده اند. به گونه مثال، طالبان در اعلامیه شان که مسئولیت حمله انتحاری تاریخ ۱۹ می بر وزارت عدلیه در کابل را به عهده گرفته اند، "متعهد شده اند که به هدف قرار دادن قضات، سارنوالان و کارمندان مزدور وزارت عدلیه و نهاد های مشابه" ادامه می دهند.^{۱۹۶} تاریخچه فعالیت های طالبان هم در ارتباط به اعلامیه های علنی و هم در فعالیت های ثبت شده؛ پالیسی طالبان را نشان می دهد که برخلاف نورمهای بین المللی افراد ملکی را مستقیماً هدف قرار می دهد.

یوناما همچنین یادداشت نموده که اعلامیه تاریخ ۲۲ اپریل طالبان در مورد عملیات نظامی "عزم" بر اعلامیه های قبلی^{۱۹۷} طالبان تاکید می کند که بر اساس آن "مجاهدینی که در حفظ و مراقبت از زندگی و اموال افراد ملکی بی تفاوت اند و عملیات نظامی شان باعث مرگ یا تلفات ملکی گردد، بر اساس احکام شریعت و مقررات جهادی مجازات می شوند."^{۱۹۸} تا کنون طالبان هیچگونه اطلاعات آشکار در خصوص نتایج تحقیقاتی را که این کمیسیون انجام داده، ارائه نکرده اند.

اعلامیه های طالبان که در آن حفاظت از حقوق زنان تعهد شده است

طالبان به تاریخ ۵ می یک نسخه از اعلامیه ی را نشر کردند که توسط نماینده شان در کنفرانس بین المللی قطر ارائه شده بود و در آن از اقدامات شان برای حفاظت حقوق بشر و چندین اقدام دیگر برای حفاظت از حقوق زنان گفته شده بود. بصورت مشخص، طالبان برای حمایت از "همه حقوقی که در تمام عرصه های

^{۱۹۴} به اعلامیه شورای رهبری امارت اسلامی در مورد افتتاح "عملیات بهاری" بنام "عزم" از تاریخ ۲۲ اپریل ۲۰۱۵ به این آدرس نگاه کنید: <http://shahamat-english.com/paighamoon/54149-statement-by-the-leading-council-of-the-islamic-emirate-regarding-the-inaguration-of-spring-operation-called-%E2%80%98E2%80%99-resolve> آخرین بار به تاریخ ۲۴ اپریل ۲۰۱۵ مراجعه شده و نسخه پشتوی آن به این آدرس موجود است <http://alemara1.org/?p=8338> که آخرین بار به تاریخ ۶ جولای ۲۰۱۵ مراجعه شده است.

^{۱۹۵} همان

^{۱۹۶} گزارش دهی عملیات طالبان از ۱۹ می ۲۰۱۵ به این آدرس: <http://justpaste.it/18ct> آخرین بار به تاریخ ۲۷ جون ۲۰۱۵ به آن مراجعه شده.
^{۱۹۷} به گزارش سالانه ۲۰۱۳ یوناما در مورد حفاظت افراد ملکی در درگیری های نظامی صفحات ۳۶-۳۷، گزارش شش ماهه یوناما در مورد حفاظت افراد ملکی در درگیری های نظامی، صفحه ۳۰ و گزارش سالانه ۲۰۱۴ یوناما در مورد حفاظت افراد ملکی در درگیری های نظامی صفحات ۷۳-۷۴ مراجعه کنید.

^{۱۹۸} ایضاً و پاورقی ۴ مراجعه کنید.

زندگی مطابق دین مقدس اسلام به زنان داده شده است^{۱۹۹} بشمول حق زندگی، حق انتخاب در ازدواج، شغل، دارایی، میراث و آموزش در چهارچوب شریعت و سنت اسلامی وعده داده بودند.

یوناما از طالبان می خواهد تا از طریق اقدامات مشخص و سازنده؛ وفاداری شان به تعهداتی که در اعلامیه شان برای حفظ حقوق زنان ابراز کرده اند را نشان دهند تا زنان بتوانند از این حقوق لایتنیغیر در زندگی بصورت کامل استفاده کنند. یوناما همچنین طالبان را ترغیب می نماید تا هریک از تعهدات شان در برابر حقوق زنان را بصورت مفصل تر شرح داده و اجرا کنند.

دولت اسلامی یا داعش^{۲۰۰}

در یک تحول تازه، گروه های که با سازمان تروریستی و خود خوانده دولت اسلامی که در افغانستان بنام داعش نیز مشهور است، بیعت نموده اند، در شش ماه نخست ۲۰۱۵ شروع به پذیرفتن مسئولیت تلفات ملکی نمودند. یوناما تا حال ۱۰ رویدادی را که باعث تلفات ۱۰ فرد ملکی (۷ کشته و ۳ زخمی) شده به این گروه نسبت داده که عمدتاً در شرق کشور رخ داده است. این گروه ها از روش های رسانه ی دولت اسلامی در دیگر کشور ها تقلید می کنند و از طریق رسانه های جمعی فلم های سربریدن را نشر می کنند. گروه های وابسته به دولت اسلامی در زمان درگیری های زمینی با دیگر عناصر رقیب ضد دولت، نیز مرتکب تلفات ملکی شده اند.

چند نمونه از تلفات ملکی که به گروه های وابسته به دولت اسلامی نسبت داده می شود:

- به تاریخ ۱۹ جون، یک گروه وابسته به دولت اسلامی یک بزرگ قومی و رهبر شورای محلی ولسوالی بتی کوت ولایت ننگرهار را به اتهام همکاری با طالبان سر بریدند. یک حساب کاربری در صفحه تویتر مربوط دولت اسلامی همان روز تصاویر این سربریدن را نشر نمود.
- به تاریخ ۱۰ می، در زمان درگیری زمینی میان یک گروه وابسته به دولت اسلامی و طالبان یک فیر هاوان شلیک شد و به یک خانه شخصی اصابت نمود که در نتیجه سه فرد ملکی بشمول دو کودک زخمی شدند.

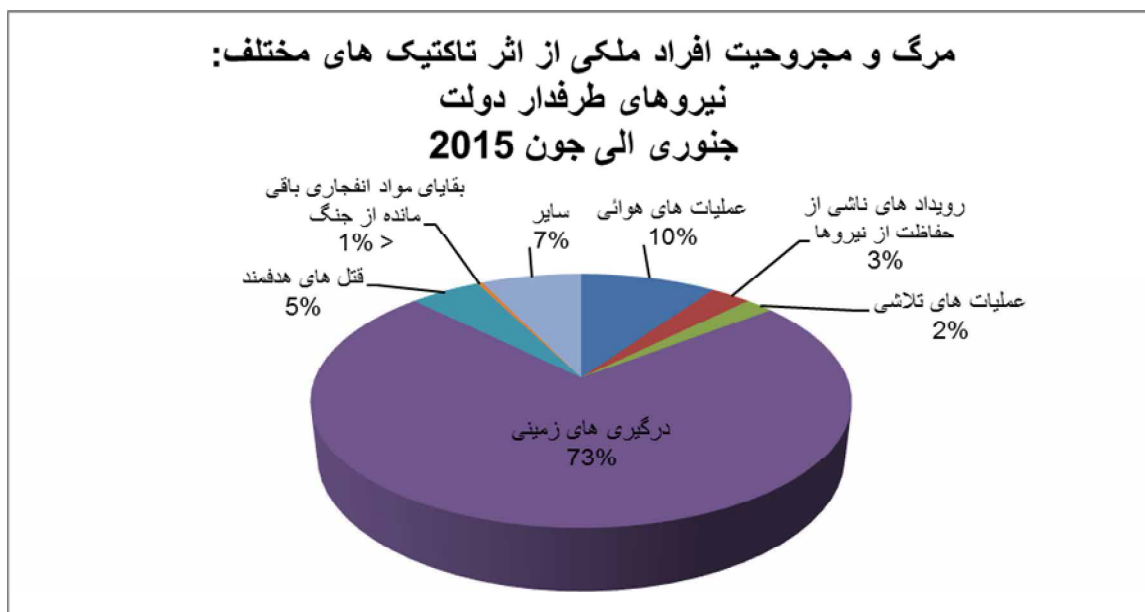
^{۱۹۹} در ارتباط به حقوق زنان بخصوص ازدواج، آموزش، اشتغال و حق مالکیت اعلامیه تصدیق می نماید که: "زنان بر اساس انتخاب خویش حق ازدواج دارند. او حق ملکیت و میراث را دارد. از حق آموزش و کار برخوردار می باشد." در ارتباط به امنیت شخص، این اعلامیه می نگارد که "با وجود همه، زندگی زنان که حق اساسی شان است در معرض خطر قرار دارد."

^{۲۰۰} در افغانستان، گروه ها به دولت اسلامی که در عربی "داعش" نیز نامیده می شود پیوسته اند. در بعضی از بخش های افغانستان این اصطلاح برای اشاره به هر نوع جنگجوی خارجی صرفنظر از تابعیت شان گفته می شود. کلمه "داعش" به معنی کامل "دولت اسلامی عرق و شام" می باشد.

۴. نیروهای طرفدار دولت و حفاظت از افراد ملکی

در شش ماه نخست ۲۰۱۵، نیروهای طرفدار دولت به ویژه نیروهای امنیتی افغان باعث تلفات رو به رشد به افراد ملکی شدند. یوناما ۷۹۶ مورد تلفات ملکی (۲۳۴ کشته و ۵۶۲ زخمی) به دست نیروهای طرفدار دولت را به ثبت رسانده است که در مقایسه با همین دوره در سال ۲۰۱۴^{۲۰۱} میلادی ۶۰ درصد افزایش را نشان می دهد. اکثر تلفات ملکی که نیروهای طرفدار دولت باعث شده اند در زمان درگیری های زمینی بخصوص از اثر استفاده از مواد انفجاری مانند هاوان، موشک و بمب دستی به وقوع پیوسته است.

یوناما ۶۵۴ مورد تلفات ملکی (۱۷۴ کشته و ۴۸۰ زخمی) را به نیروهای امنیتی افغان، ۸۷ مورد تلفات ملکی (۳۱ کشته و ۵۶ زخمی) را به ملیشه های طرفدار دولت و ۵۵ مورد تلفات ملکی دیگر (۲۹ کشته و ۲۶ زخمی) را منحصرأً به نیروهای بین المللی نسبت داده است.

توصیه برای طرح پالیسی ملی در مورد کاهش تلفات افراد ملکی

با توجه به افزایش تلفات افراد ملکی ناشی از عملیات های زمینی نیروهای امنیتی افغان به ویژه استعمال سلاح های غیر مستقیم، یوناما توصیه می کند تا دولت یک پالیسی ملی در مورد کاهش تلفات افراد ملکی را که بالای تمام وزارت ها، ریاست ها و بخش های نیرو های مسلح قابل تطبیق باشد، طرح نماید. می توان این پالیسی را توسط یک گروه کاری میان وزارتی طرح نمود، آن را در قانون افغانستان مسجل ساخت و از طریق یک پلان کاری برای نیل اهداف مشخص مورد تطبیق قرار داد.

^{۲۰۱} از ۱ جنوری تا ۳۰ جون ۲۰۱۴، یوناما ۴۹۷ مورد تلفات ملکی (۲۰۶ مرگ و ۲۹۱ زخمی) توسط نیروهای طرفدار دولت را به ثبت رسانیده است.

عناصر کلیدی پالیسی باید شامل موارد آتی باشند:

- جمع آوری معلومات به گونه مستقل، بیطرفانه و پوششگرایانه در مورد رویداد های تلفات افراد ملکی و اتهامات مربوطه توسط نهادهای دارای منابع، ظرفیت و حمایت کافی باشد؛
- هماهنگی میان وزارتی در جمع آوری معلومات و پاسخدهی؛
- طرح میکانیزم ها به منظور حصول اطمینان از بازبینی و تحلیل تجارب به دست آمده؛
- طرح تدابیر پیشگیرانه و شامل ساختن آن در قواعد درگیری و طرز العمل های معیاری عملیاتی؛
- تقویت میکانیزم های حسابدهی؛
- جبران خساره، خدمات صحی و روانی برای قربانیان و خانواده های قربانیان به گونه واضح و شفاف؛
- هماهنگی با کمیسیون مستقل حقوق بشر افغانستان، نهادهای غیر دولتی و بین المللی؛

یوناما همچنان توصیه می کند که جامعه جهانی به ویژه مأموریت حمایت قاطع؛ دولت را در طرح و تطبیق این پالیسی همکاری می کند. یوناما همچنان از اقدام وزارت دفاع در راستای طرح پالیسی جلوگیری از تلفات افراد ملکی که مساعدت تخنیکی آن را مأموریت حمایت قاطع و یوناما تامین می کند، استقبال می نماید.

پولیس محلی افغان

فرمانده پولیس محلی افغان نزد من آمد و برایم گفت "او زن هرزه! تو باید خانه و این منطقه را ترک کنی در غیر آن تمام خانواده ات را خواهیم کشت." او نخست با قنداق سلاح خود و بعداً با بیل مرالت و کوب کرد. او در کمر، سر و شانه ام زد. من فریاد کشیدم و جیغ زدم مگر هیچ سودی نداشت. من از اثر لت و کوب از هوش رفتم و بعد از دو ساعت دوباره به هوش آمدم.^{۲۰۲}

-- یک زن در ماه فبروری ۲۰۱۵ توسط یک فرمانده پولیس محلی در ولایت کندز مورد لت و کوب قرار گرفت.

پولیس محلی افغان در ساحات دور دست افغانستان به عنوان نیروی دفاعی در خط مقدم جبهه فعالیت دارند. الی ۱۵ جون ۲۰۱۵، شمار مجموعی منسوبین پولیس محلی افغان به ۲۸۴۰۰ نفر می رسید که ۱۵۴ ولسوالی را در ۲۹ ولایت تحت پوشش قرار می دهند.^{۲۰۳}

در شش ماه نخست سال ۲۰۱۵، یوناما ۴۱ مورد تلفات افراد ملکی (۱۱ کشته و ۳۰ مجروح) را در ۲۷ رویداد که در آن پولیس محلی دخیل بود، ثبت کرده است. با آن که تلفات افراد ملکی که به پولیس محلی نسبت

^{۲۰۲} مصاحبه یوناما با قربانی، شهر کندز ولایت کندز، ۴ فبروری ۲۰۱۵

^{۲۰۳} ملاقات یوناما با ریاست پولیس محلی در کابل، ۱۵ جون ۲۰۱۵. برنامه پولیس محلی در ولایات بامیان، خوست، نیمروز، پنجشیر و سمنگان وجود ندارد.

داده می شود نسبت به عین زمان در سال ۲۰۱۴ کاهش یافته، یوناما تخطی های جدی توسط این نیرو ها را ثبت نموده که بدترین آنها در ولایات کندز، بدخشان، سرپل و کندهار اتفاق افتاده است.

معمولترین تخطی های حقوق بشری که به پولیس محلی افغان نسبت داده می شود، شامل لت و کوب های شدید، از بین بردن جایداد، سرقت، تهدید، ارباب و آزار و اذیت می شود. یوناما قتل های هدفمندی را که توسط پولیس محلی ارتکاب یافته، و دستگیری های غیر قانونی افراد ملکی را نیز ثبت نموده است. یوناما تلفات افراد ملکی ناشی از درگیری های زمینی توسط پولیس محلی را کماکان ثبت می نماید.

یوناما از آزار و اذیت افراد ملکی توسط پولیس محلی به منظور تهدید، ارباب، انتقام و مجازات نگران است. در شش ماه نخست سال ۲۰۱۵، پولیس محلی عمداً ۱۸ فرد ملکی را به هدف تهدید، آزار و اذیت و ارباب؛^{۲۰۴} مجروح نموده که این رقم نمایانگر ۳۶ درصد افزایش در تلفات افراد ملکی برخاسته از این تاکتیک می باشد.^{۲۰۵} در رابطه به آزار و اذیت و ارباب، یوناما مواردی را ثبت نموده که پولیس محلی افغان افراد ملکی را به اتهام همکاری با عناصر ضد دولت یا به دلیل ایستادگی در برابر سرقت و یا سایر تخطی های پولیس محلی افغان به شدت مورد لت و کوب قرار داده است. به گونه مثال، به تاریخ ۱۵ جون، منسوبین پولیس محلی افغان کوشش کرده اند تا تربوز را از کشتزار یک دهقان دزدی نمایند. زمانیکه سه پسر دهقان کوشش به متوقف ساختن آنان کردند، پولیس محلی به لت و کوب آن ها پرداخت؛ زمانیکه مادر سه پسر مداخله کرد، پولیس محلی با مرمی به دستش شلیک کردند. دهقان به مقام ولسوالی، قوماندانی امنیه پولیس و امنیت ملی ولسوالی شکایت کرد ولی مقامات الی نشر این گزارش هیچ اقدامی را روی دست نگرفته اند.

قتل های عمدی و هدفمند توسط پولیس محلی افغان در شش ماه نخست سال ۲۰۱۵ افزایش یافته است؛ پولیس محلی افغان افراد ملکی را در هشت واقعه تأیید شده مورد هدف قرار دادند که منجر به ۱۴ مورد تلفات افراد ملکی (۸ کشته و ۶ مجروح)^{۲۰۶} گردیده است.

^{۲۰۴} تهدید، ارباب و آزار و اذیت شامل کتگوری می شود که توسط یوناما جهت ثبت وقایع تهدید به مرگ یا ضرر، ارباب و آزار و اذیت استفاده می شود که منجر به نقض حقوق بشری می شود؛ به عنوان مثال، محدودیت غیر قانونی در سیر و سفر یا ممانعت در آزادی بیان، اعمالی که ممکن ولی نه لزوماً، باعث مرگ یا مجروحیت می گردد. این کتگوری همچنان شامل خشونت های فیزیکی می گردد البته زمانی که مقصد از آن تهدید، تخویف یا آزار و اذیت افراد ملکی باشد؛ به عنوان مثال، مجازات، انتقام یا سایر اشکال کشتار عمدی، حمله یا مجازات های که توسط یکی از طرفین درگیر علیه یک فرد ملکی انجام می شود.

^{۲۰۵} از ۱ جنوری و ۳۰ جون ۲۰۱۴، یوناما ۱۴ مورد تلفات افراد ملکی (۱ کشته و ۱۳ زخمی) ناشی از تهدید، ارباب و آزار و اذیت توسط پولیس محلی افغان را ثبت نمود.

^{۲۰۶} بین ۱ جنوری و ۳۰ جون ۲۰۱۴ یوناما ۱۰ مورد تلفات افراد ملکی (۹ کشته و ۱ زخمی) ناشی از قتل های هدفمند توسط پولیس محلی افغان را ثبت نموده است.

وضعیت در مناطق شمال و شمال شرقی همچنان مایه نگرانی می باشد.^{۲۰۷} در سال ۲۰۱۵، یوناما تا اکنون ۱۴ مورد تلفات افراد ملکی (۲ کشته و ۱۲ مجروح) را در حوزه شمال شرق و ۱۳ مورد تلفات افراد ملکی (۲ نفر کشته و ۱۱ مجروح) را در حوزه شمال کشور توسط پولیس محلی افغان ثبت نموده است.

یوناما از طریق گزارش سالانه خود در مورد محافظت از افراد ملکی در درگیری های مسلحانه (سال ۲۰۱۴) خاطر نشان نمود که بسیاری از مردم از ثبات، بهبود وضعیت امنیتی و فرصت های شغلی در منطقه شان که همه این ها را به پولیس محلی نسبت می دهند، استقبال نمودند؛ آنها مشخصاً از استخدام و اعزام پولیس محلی در همان منطقه اظهار خرسندی نمودند. در سایر مناطق، پولیس محلی که از سایر مناطق استخدام شده اند، از موقف خود برای حل و فصل دعاوی محلی علیه رقبای خود استفاده می کنند. به گونه مثال، به تاریخ ۱۴ اپریل، یک گروه ۱۰ نفری پولیس محلی افغان ۸ فرد ملکی به شمول دو پسر بچه را در ولسوالی صیاد ولایت سرپل پس از منازعه بالای زمین با قنداق تفنگ به شدت مورد لت و کوب قرار دادند. پس از حمله، گفته شده که پولیس محلی برای چندین ساعت مانع دریافت مراقبت های صحی برای افراد متضرر شدند. قربانیان به یوناما اطلاع دادند که پولیس محلی آنها را به منظور مجازات مورد لت و کوب قرار دادند زیرا چندی قبل مواشی قریه افراد قربانی محصولات زراعتی در قریه عضو پولیس محلی را خساره مند ساخته بود.^{۲۰۸}

سایر مثال ها از تلفات افراد ملکی توسط پولیس محلی:

- به تاریخ ۹ جنوری، یک عضو پولیس محلی افغان پس از آن بالای راننده ی یک واسطه باربری در ولسوالی سنگین ولایت هلمند شلیک کرد که راننده از انتقال وی در واسطه خویش ابا ورزید؛ از اثر شلیک عضو پولیس محلی، راننده مذکور مجروح و پسر سه ساله وی کشته شد.
- به تاریخ ۲۱ اپریل، منسوبین پولیس محلی در ولسوالی چپرهار ولایت ننگرهار راکت (آر پی جی) را طی درگیری زمینی علیه عناصر ضد دولتی شلیک نمودند. دو مرمی راکت آر پی جی به یک منزل مسکونی اصابت نمود که باعث کشته شدن یک پسر و یک دختر و مجروحیت یک پسر و یک دختر دیگر شد.

نظارت و پاسخگوئی پولیس محلی افغان

"بدون پاسخگو بودن، پولیس محلی برای مملکت و محافظت افراد ملکی کشنده خواهد بود."^{۲۰۹}

-- یکی از مقامات وزارت امور داخله که مسئولیت نظارت از پولیس محلی را در سراسر افغانستان به عهده دارد.

^{۲۰۷} برای دریافت معلومات در مورد پیشینه این موضوع، به بخش های "گروه های مسلح طرفدار دولت" در گزارش ششماهه و سالانه یوناما در مورد محافظت افراد ملکی در درگیری های مسلحانه سال ۲۰۱۳ و ۲۰۱۴ مراجعه گردد.

^{۲۰۸} مصاحبه های یوناما با قربانیان، بزرگان قوم، و مقامات دولتی، به تاریخ ۱۴ و ۱۵ اپریل ۲۰۱۵؛

^{۲۰۹} مصاحبه با مقامات وزارت امور داخله، کابل، جون ۲۰۱۵.

به منظور تشویق نظارت و حسابداری پولیس محلی افغان، یوناما به مشورت و حمایت خود از ریاست پولیس محلی در وزارت امور داخله ادامه می دهد. ریاست مذکور مرجع اصلی نظارت از برنامه پولیس محلی می باشد. یوناما به گونه منظم اتهامات علیه منسوبین پولیس محلی افغان را به گونه کتبی با ریاست پولیس محلی شریک ساخته و اقدامات تعقیبی که توسط این ریاست و مقامات وزارت امور داخله روی دست گرفته می شوند را در سطح ولایتی تحت نظر دارد.

یوناما دریافته که ریاست پولیس محلی در سال ۲۰۱۵ به اتخاذ اقدامات جهت ترویج پاسخگوئی منسوبین پولیس محلی در برابر تخطی های انجام شده، ادامه می دهد. بنا بر درخواست یوناما، دولت افغانستان معلومات در مورد تحقیقات و پیگرد عدلی که در شش ماه نخست سال ۲۰۱۵ به منظور رسیدگی به تخطی های حقوق بشری توسط منسوبین پولیس محلی روی دست گرفته شده است را ارائه نمود. دولت پنج قضیه جداگانه گرفتاری پولیس محلی افغان و دو قضیه محکومیت آنها در محکمه ابتدایه را گزارش داد.^{۲۱۰}

یوناما موارد دستگیری و محکومیت پولیس محلی را در پیوند به قتل و مجروح ساختن افراد ملکی در حوزه های شمال شرق، شمال و شرق ثبت کرده است.^{۲۱۱} هر چند یوناما؛ تحقیق، دستگیری و محکومیت منسوبین پولیس محلی افغان را که مرتکب نقض حقوق بشری می شوند، استقبال می کند، اما خلا های جدی در جلوگیری از چنین رویدادها همچنان وجود دارد. یوناما همچنان مشاهده نموده که مسئولین از اتخاذ تدابیر در اکثریت مواردی که اعضای پولیس محلی در تهدید، ارعاب و آزار و اذیت و سایر بد رفتاری ها علیه افراد ملکی دخیل است، عاجز هستند. به گونه مثال، به تاریخ ۳ فبروری، یک فرمانده پولیس محلی و افرادش به منزل یک فرد ملکی در دشت ارچی، ولایت کندز داخل شده و دو مرد، یک زن و یک بچه را مورد لت و کوب قرار دادند. منابع گفتند که فرمانده پولیس محلی در یک اقدام تلافی جویانه خانواده متذکره را پس از آن مورد لت و کوب قرار داد که خانواده مذکور جهت به دست آوردن مجدد زمین شان که از طرف فرمانده مذکور غصب شده بود، به محکمه مراجعه کردند. پولیس ملی گزارش داد که چند روز پس از آن رویداد قربانیان از شکایت خود علیه پولیس محلی انصراف دادند و پولیس ملی تحقیقات خود را متوقف ساخت.^{۲۱۲}

هر چند یوناما در گزارش سالانه خود در مورد محافظت افراد ملکی در درگیری های مسلحانه سال ۲۰۱۴ شاهد پیشرفت های از طرف ریاست پولیس محلی افغان در تحقیق تخطی های حقوق بشری توسط پولیس محلی بود، اما این دفتر از بابت کاهش احتمالی صلاحیت های ریاست مذکور نگران است. به تاریخ ۵ جون

^{۲۱۰} به گونه مثال، به تاریخ ۱۶ جون یک پولیس محلی یک مرد ۱۹ ساله را در ولسوالی ژیری ولایت کندهار زمانی به ضرب گلوله به قتل رسانید که موصوف از پیوستن به صفوف پولیس محلی افغان ابا و ورزید. پولیس ملی ۴ عضو پولیس محلی به شمول قوماندان پوسته را در این پیوند گرفتار کرد. طبق گزارشات، تحقیقات ادامه دارد.

^{۲۱۱} مصاحبه یوناما با پولیس ملی افغانستان، مقامات دولتی، و اعضای باشندگان محلات در جریان ماه جون ۲۰۱۵ در شهر میمنه ولایت فاریاب، شهر جلال آباد ولایت ننگرهار، و شهر کندز ولایت کندز؛

^{۲۱۲} مصاحبه یوناما با سارنوال پولیس ملی، در شهر کندز ولایت کندز به تاریخ ۸ فبروری ۲۰۱۵.

۲۰۱۵، وزارت امور داخله یادداشتی را به رئیس ریاست پولیس محلی ارسال نمود که طی آن صلاحیت اجرای تحقیقات را از این ریاست سلب کرده است.^{۲۱۳} وزارت امور داخله یادداشت مذکور را به تمام قوماندانان امنیه ولایات ارسال کرد. حین ترتیب یادداشت فوق الذکر؛ بحث روی اینکه کدام ارگان دولتی صلاحیت نظارت از برنامه های پولیس محلی افغان و ارسال شکایات جهت تعقیب عدلی را به عهده خواهد گرفت، جریان داشت. هر چند یوناما تقویت سوق و اداره و تنظیم پولیس محلی در چارچوب نیروهای منظم پولیس ملی تحت اثر وزارت امور داخله را تشویق می کند، اما خلای نظارتی و حسابدهی باعث بروز نگرانی های جدی شده است.

در ماه جون ۲۰۱۵، رئیس جمهور افغانستان دستور داد تا کمیسیونی متشکل از وزارت داخله، وزارت دفاع، ریاست ارگان های محل و ریاست امنیت ملی ارزیابی مشترک تمام واحد های پولیس محلی افغان را روی دست گرفته تا مشخص شود که در کدام محلات بیشتر به پولیس محلی نیاز بوده و در کجا ها این نیرو ها بیشتر مشکل ساز بودند.^{۲۱۴} یوناما اظهار میدارد که در جریان روند ارزیابی، دولت باید پاسخگوئی در برابر هر نوع تخطی را تأمین و نیز اطمینان حاصل نماید که مرتکبین نه تنها از موقف های شان برطرف یا تبدیل می شوند بل در صورتی که تخطی ایشان جنبه جرمی داشته باشد، مورد تعقیب عدلی قرار می گیرند. در جریان روند بررسی و ارزیابی برنامه پولیس محلی افغان، یوناما روی این نیاز تاکید کرد که حکومت باید از رعایت کامل قواعد و مقررات آزمایشی و آموزشی پولیس محلی به ویژه در صورتی که این بررسی و ارزیابی منتج به ایجاد واحد های جدید پولیس محلی گردد، اطمینان حاصل نماید.

^{۲۱۳} مصاحبه یوناما با مقامات وزارت امور داخله، کابل، جون ۲۰۱۵

^{۲۱۴} همان

گروه های مسلح طرفدار حکومت^{۲۱۵}: تلفات افراد ملکی، نقض حقوق بشر و فرهنگ از مجازات

"تقریباً هر کس به شمول پولیس ملی ولسوالی و حکومت محلی در مقابل این ملیشه های مسلح ضعیف هستند. آن ها هر چه بخواهند انجام می دهند و هیچکس آن ها را متوقف ساخته نمی تواند. آن ها ترس و وحشت را در بین افراد ملکی پخش می نمایند. اقارب من مجبور به پرداخت مالیه غیر قانونی به ملیشه های مسلح شدند و من نتوانستم مانع این عمل شوم. حتی من حیث یک افسر بلند رتبه پولیس ملی، من نتوانستم مانع باج گیری ملیشه های مسلح از اقارب نزدیک خود شوم. این ملیشه ها از روابط خوبی چه در سطح ولایات یا در سطح ملی برخوردار می باشند. اگر شما برای گرفتاری آنها اقدام نمایید، از طرف افراد زورمند ظرف چند دقیقه تلفون دریافت می کنید که به سادگی برای تان می گوید که شخصی را که گرفتار کرده اید، از جمله افراد من است و باید فوراً رها سازید."

-- یک مقام بلند پایه ی سابق پولیس ملی در ولایت کندز که از ذکر نام ولسوالی خودداری نمود؛ چنین اظهار داشته است.^{۲۱۶}

در شش ماه نخست ۲۰۱۵، یوناما به ثبت موارد نقض حقوق بشری توسط گروه های مسلح طرفدار دولت که از معافیت از مجازات برخوردار هستند، ادامه داده که این تخطی های شامل قتل های عمدی، لت و کوب، اخاذی، ارباب و سرقت اموال می شوند. یوناما نگران استفاده ای روز افزون از گروه های مسلح طرفدار دولت در عملیات های نظامی توسط نیرو های ملی امنیتی در امر مبارزه علیه عناصر ضد دولت به ویژه در حوزه های شمال و شمال شرق و افزایش تلفات افراد ملکی ناشی از چنین عملیات ها می باشد. یوناما شاهد ناتوانی متداوم مقامات دولتی افغان در امر محافظت ساحات غیر نظامی از تخطی و نقض حقوق بشری توسط گروه های مسلح طرفدار دولت و عدم پاسخگویی در برابر چنین اعمال می باشد.

^{۲۱۵} اصطلاح "گروه های مسلح طرفدار دولت" به یک شخص مسلح غیر دولتی سازمان یافته اطلاق می شود که در جنگ دخیل بوده و از نیرو های دولتی، شورشیان و گروه های جنایت کار متمایز می باشد. گروه های مسلح طرفدار دولت شامل پولیس ملی افغانستان نبوده و تحت سوق و اداره وزارت امور داخله افغانستان قرار ندارد. این گروه های مسلح هیچ مبنای قانونی در قوانین افغانستان ندارند. گروه های مسلح دارای توانایی های می باشند که می توانند اسلحه را در استفاده از نیرو ها به خاطر رسیدن به اهداف سیاسی، ایدئولوژیکی یا اقتصادی به کار ببرند و آن ها در داخل تشکیل رسمی نظامی دولت ها، ائتلافات دولت ها یا سازمان های بین الحکومتی قرار نداشته و تحت کنترل دولت های نمی باشند که در قلمرو آن ها عملیات می نمایند. در برخی از موارد، گروه های مسلح حمایت کشور میزبان یا سایر دولت ها را به گونه مستقیم یا غیر مستقیم دریافت می نمایند. تعریف این اصطلاح شامل گروه های ذیل شده ولی محدود به آن نمی شود: خیزش های مردمی، ملیشه های محلی (اساس ملیتی، قبیله ای یا طور دیگر)، و نیرو های دفاع از افراد ملکی و گروه های شبه نظامی (زمانیکه این نیرو ها بصورت واضح تحت کنترل دولت نباشد).

^{۲۱۶} جلسه یوناما در شهر کندز ولایت کندز، ۱۸ می ۲۰۱۵

از ۱ جنوری الی ۳۰ جون، یوناما ۸۷ مورد تلفات افراد ملکی (۳۱ کشته و ۵۶ زخمی)^{۲۱۷} را در ۶۹ رویداد جداگانه که گروه های مسلح طرفدار دولت در آن دخیل بودند، ثبت کرده است. این رقم شامل ۱۶ زن (۳ کشته و ۱۳ زخمی) و ۲۹ طفل (۸ کشته و ۲۱ زخمی) می شود.

گروه های مسلح طرفدار دولت مسئول ۱۱ درصد تلفات افراد ملکی می باشند که به نیرو های طرفدار حکومت نسبت داده شده است. تلفات افراد ملکی توسط گروه های مسلح طرفدار حکومت از ۱ جنوری الی ۳۰ جون ۲۰۱۵ در مقایسه با آمار که در شش ماه نخست ۲۰۱۴ ثبت شده بود، بیشتر از دو برابر افزایش یافته که نشان می دهد که این تلفات افراد ملکی بیش از مجموع تلفات افراد ملکی توسط گروه های مسلح طرفدار دولت در طول سال ۲۰۱۴ می باشد.^{۲۱۸}

به استثنای پنج واقعه که در ولایات کنر، غور، غزنی و کاپیسا اتفاق افتاد، ۶۴ مورد دیگر تلفات افراد ملکی و تخطی ها در حوزه های شمال و شمال شرق عمدتاً در ولایات کندز و فاریاب و نیز در ولایات بغلان، سرپل و بلخ به وقوع پیوست.

تلفات افراد ملکی ناشی از عملیات های گروه های مسلح طرفدار دولت

در طول سال ۲۰۱۵، یوناما ملاحظه کرده است که گروه های مسلح به گونه روز افزون در عملیات های تحت رهبری نیرو های ملی امنیتی افغانستان سهم فعال دارند. اکثریت تلفات افراد ملکی توسط گروه های مسلح طرفدار دولت برخاسته از درگیری های زمینی علیه عناصر ضد دولت یا سایر گروه های مسلح می باشد چنانچه یوناما در سال ۲۰۱۵ بیش از دو برابر تعداد تلفات افراد ملکی ناشی از چنین رویداد ها را که در شش ماه نخست سال ۲۰۱۴ ثبت شده بود، را به ثبت رساند.^{۲۱۹} از ۱ جنوری الی ۳۰ جون، یوناما ۴۸ مورد تلفات افراد ملکی (۷ کشته و ۴۱ مجروح) ناشی از عملیات های گروه های مسلح طرفدار دولت، در حمایت از نیرو های ملی امنیتی افغان، ثبت کرد.

تلفات افراد ملکی برخاسته از درگیری های زمینی میان گروه های مسلح طرفدار دولت در سال ۲۰۱۵ سیر صعودی داشته چنانچه این درگیری ها باعث ۲۶ مورد تلفات افراد ملکی (۷ کشته و ۱۹ مجروح) شده که

^{۲۱۷} تعداد مجموع تلفات ملکی که توسط گروه های مسلح طرفدار دولت بوجود آمده است شامل دو واقعه می شود که در ولسوالی اندر ولایت غزنی در جنوری ۲۰۱۵ اتفاق افتاده و در گزارش سالانه ۲۰۱۴ یوناما که در مورد محافظت از افراد ملکی در جنگ مسلحانه منعکس شده است، صفحات ۸۸-۹۰

^{۲۱۸} گروه های مسلح طرفدار دولت در حوزه های شمال و شمال شرق کشور مسئول اکثریت مطلق تلفات افراد بالترتیب ۵۴ و ۳۴ درصد بوده و رویداد ها و تلفات افراد ملکی در شش ماه نخست ۲۰۱۴ در دو حوزه ذکر شده به گونه رو به افزایش ثبت شده است.
^{۲۱۹} در شش ماه نخست ۲۰۱۵، یوناما ۴۸ مورد تلفات افراد ملکی (۷ کشته و ۴۱ زخمی) ناشی از درگیری های زمینی را به گروه های مسلح طرفدار دولت نسبت داد. در شش ماه نخست سال ۲۰۱۴، یوناما ۱۸ مورد تلفات افراد ملکی (۷ کشته و ۱۱ زخمی) ناشی از گیری های زمینی را به گروه های مسلح طرفدار دولت نسبت داده بود.

این رقم ۱۶۰ درصد افزایش را در مقایسه با شش ماه نخست سال ۲۰۱۴ نشان می دهد. تمام این درگیری ها در حوزه های شمال و شمال شرق کشور اتفاق افتیده است.

گروه های مسلح طرفدار دولت در ۱۳ مورد به گونه عمدی دست به هدف قرار دادن و قتل افراد ملکی زده که منجر به ۱۹ مورد تلفات افراد ملکی (۱۶ کشته و ۳ زخمی) گردید. یوناما همچنان چهار عملیات تلاشی غیرقانونی از جانب گروه های مسلح طرفدار دولت را ثبت نمود که منجر به ۱۰ مورد تلفات افراد ملکی (۳ کشته و ۷ زخمی) گردید.

افزایش تلفات افراد ملکی ناشی از درگیری های زمینی که به گروه های مسلح طرفدار دولت نسبت داده می شود، اکثراً برخاسته از اعزام چنین نیرو ها برای سرکوب ساختن حملات طالبان توسط این نیرو ها در ولایت کندز در ماه های اپریل و می می باشد (به بخش "حمله کندز" در فصل ۲ ناشی از درگیری های زمینی مراجعه شود). به نظر می رسد که سهم مستقیم گروه های مسلح طرفدار دولت در درگیری ها طرحی جدید عملیات های نیرو های ملی امنیتی افغان باشد. به گونه مثال، یوناما در شش ماه نخست ۲۰۱۵ میلادی مجروحیت ۲۲ فرد ملکی توسط گروه های مسلح طرفدار دولت را در ولایت کندز ثبت نمود که برخاسته از درگیری های زمینی علیه طالبان می باشد.^{۲۲۰} اگر مقایسه شود، تمام تلفات افراد ملکی در ولایت کندز در شش ماه نخست ۲۰۱۴، از اثر رقابت و درگیری میان گروه های مسلح طرفدار دولت به وقوع پیوسته است. تمام ۲۲ مورد تلفات افراد ملکی در ولایت کندز که از اثر درگیری های گروه های مسلح طرفدار دولت علیه عناصر ضد دولتی به وقوع پیوسته، ناشی از استفاده سلاح های انفجاری (هاوان، راکت، نارنجک) بوده که خطرات به کارگیری از گروه های مسلح غیر منظم در عملیات نظامی را برجسته می سازد.

کشتار و سایر موارد نقض حقوق بشری توسط گروه های مسلح طرفدار دولت

او گفت "من از کشتن دشمنانم لذت می بردم ولی کشتن آنها دیگر عطش مرا مرفوع نمی کرد. چیزی که مرا راضی و خرسند می سازد، روزمره کشتن چهار یا پنج فرد ملکی و آویزان کردن اجساد شان می باشد. بعداً رسانه ها آن را گزارش می کردند و من در ساحه مشهور می شدم. این عمل در بین مردم وحشت خلق می کرد، عطش مرا برای کشتن مرفوع می ساخت و قدرت مرا در منطقه افزایش می بخشید. این چیزی بود که من می خواستم."

-- یک بزرگ قومی کلماتی را که از یک قوماندان گروه های مسلح طرفدار دولت در ولایت کندز (از ذکر ولسوالی خودداری می شود) شنیده بود، نقل قول می کرد.^{۲۲۱}

^{۲۲۰} یوناما ۱۰ مورد تلفات افراد ملکی دیگر در ولایت کندز که از اثر جنگ داخلی بین گروه های مسلح طرفدار دولت در شش ماه نخست ۲۰۱۵ به وقوع پیوسته بود را ثبت نمود.

^{۲۲۱} ملاقات یوناما، شهر کندز، ولایت کندز، ۲۸ می ۲۰۱۵.

یوناما ۱۳ مورد جداگانه را ثبت نمود که طی آن گروه های مسلح طرفدار دولت عمداً افراد ملکی را هدف قرار داده و آنها را از بین برده است و نیز یوناما از عدم پاسخگویی در برابر چنین اعمال عمیقاً نگران است. به گونه مثال، به تاریخ ۱۴ اپریل، اعضای گروه مسلح طرفدار دولت به یک مکتب در ولسوالی خان آباد ولایت کندز داخل شدند، یک استاد را از مکتب بیرون کشیده و وی را در مقابل چشمان شاگردان به ضرب گلوله به قتل رساندند. منابع گزارش دادند که این افراد معلم مذکور را به دلیل برآورده نکردن دستورات فرمانده گروه شان به قتل رساندند. یوناما پنج واقعه اختطاف را نیز ثبت نمود که یک مورد آن منجر به قتل فرد اختطاف شده گردید. افزون بر آن، یوناما ۲۹ مورد تهدید، ارعاب و آزار و اذیت افراد ملکی و همچنان موارد کار اجباری، لت و کوب، اخاذی و سرقت توسط گروه های مسلح طرفدار دولت را تثبیت نمود. به عنوان مثال، به تاریخ ۳ اپریل، اعضای گروه های مسلح طرفدار دولت یک سارنوال را از ولایت بدخشان در حالی اختطاف کردند که از طریق ولسوالی خان آباد ولایت کندز می گذشت؛ آنها سارنوال مذکور را پس از دریافت پول رها کردند.

یوناما ملاحظه کرد که گروه های مسلح طرفدار دولت در ساحات تحت اثر شان به ویژه در حوزه های شمال و شمال شرق به گونه دوامدار از فرهنگ معافیت از مجازات مستفید بوده و فعالیت دارند. در شش ماه نخست ۲۰۱۵، یوناما موارد متداوم نقض حقوق بشری توسط گروه های مسلح طرفدار دولت را در ولسوالی پشتون کوت ولایت فاریاب، ولسوالی سانچارک ولایت سرپل، و ولسوالی خان آباد ولایت کندز ثبت نمود. این تخطی ها بدون پیگرد و به ادامه نقض حقوق بشر در سال های ۲۰۱۳ و ۲۰۱۴ در حوزه شمال و شمال شرق صورت گرفته است. به عنوان مثال، در شش ماه نخست ۲۰۱۵ یوناما یک بار دیگر موارد متعدد نقض فاحش حقوق بشر افراد ملکی توسط گروه های مسلح طرفدار دولت را در ولسوالی خان آباد ولایت کندز و ولسوالی پشتون کوت ولایت فاریاب ثبت نمود.^{۲۲۲}

برای ارائه مثال از نفوذ گروه های مسلح طرفدار دولت و تأثیرات آن بالای افراد ملکی، یک تن از فرماندهان گروه های مسلح طرفدار دولت به تاریخ ۳ جون منبع آب بند سر حوض را در ولسوالی پشتون کوت ولایت فاریاب بست و بیشترین قسمت های این ولسوالی را از آب محروم ساخت. از اثر این امر، میمنه مرکز ولایت فاریاب نیز برای چندین روز از آب محروم شد. طبق گزارش ها، فرمانده مذکور منبع آب را بست تا انتقام یک کاروان مساعدت های بشر دوستانه را که یک روز قبل توسط یک گروه مسلح طرفدار دولت غارت شده بود، بگیرد؛ کاروان مذکور قرار بود مساعدت های بشردوستانه را به قریه فرمانده مذکور انتقال دهد. به عنوان تأثیر منفی دیگر روی رفاه باشندگان محل، محصولات و باغ ها از اثر نبود آب از بین رفتند یا شدیداً خساره مند شدند. فرمانده منبع آب را پس از میانجیگری مقامات ولسوالی و ولایت به تاریخ ۱۳ جون دوباره باز کرد.^{۲۲۳} به هر حال، فرمانده مذکور برای این عمل مورد پیگرد قرار نگرفت.

^{۲۲۲} به صفحات ۸۴-۸۷ گزارش سالانه ۲۰۱۴ یوناما در مورد محافظت از افراد ملکی در درگیری های مسلحانه مراجعه شود.

^{۲۲۳} ملاقات یوناما، شهر میمنه، ولایت فاریاب، ۱۰-۱۳ جون ۲۰۱۵.

در نیمه نخست ۲۰۱۵، یوناما موارد نقض حقوق بشری توسط گروه های مسلح طرفدار دولت را در ولسوالی های ثبت نمود که قبلاً موارد اندک یا هیچ مورد نقض حقوق بشری در آنجا ثبت نشده بود. از ۱ جنوری الی ۳۰ جون ۲۰۱۵، یوناما ۱۳ مورد جداگانه نقض حقوق بشری توسط گروه های مسلح طرفدار دولت را در ولسوالی سانچارک ولایت سرپل ثبت کرد در حالیکه در سال ۲۰۱۴ هیچ مورد نقض حقوق بشر ثبت نشده بود. موارد نقض حقوق بشری شامل کشتار های عمدی، لت و کوب جدی، مالیات غیر قانونی و سایر اشکال اخاذی، کار اجباری، توقیف غیر قانونی، محرومیت از دسترسی به مراقبت های صحی، غصب زمین و تخریب ملکیت می باشد. تخطی ها توسط گروه های مسلح طرفدار دولت در ولسوالی سانچارک باعث ۸ مورد تلفات افراد ملکی (۶ کشته و ۲ زخمی) گردید. آنچه مایه افزایش نگرانی می باشد، این است که یوناما گزارشات متعددی را دریافته که گروه مسلح طرفدار دولت در ولسوالی سانچارک از پسر بچه های که زیر سن ۱۶ سوء استفاده جنسی (بچه بازی) می کنند.^{۲۲۴}

عدم پاسخگو بودن گروه های مسلح طرفدار حکومت در برابر نقض حقوق بشر

طوریکه در گزارش های قبلی محافظت از افراد ملکی در درگیری های مسلحانه ثبت شده است، یوناما ملاحظه نمود که گروه های مسلح طرفدار دولت در اکثریت مطلق تخطی های حقوق بشری به گونه مستمر از معافیت از مجازات برخوردار هستند. مصاحبه شوندگان پیوسته به یوناما گزارش دادند که مقامات دولتی نمی خواهند یا نمی توانند فعالیت های گروه مسلح طرفدار حکومت را تحت کنترل در آورند چرا که آنها تحت حمایت چهره های متنفذ سیاسی قرار دارند، تعداد نیرو های امنیتی ملی افغانستان کافی نیست (در بعضی ولسوالی ها تعداد نیرو های امنیتی افغان کمتر از گروه های مسلح طرفدار دولت است)، یا دولت بالای چنین گروه ها در امر مبارزه علیه عناصر ضد دولت اعتماد می کند. مقامات دولتی به یوناما اعتراف نمودند که بنا بر روابط سیاسی؛ فرماندهان این گروه نمی توانند آنها را خلع سلاح، منحل یا مورد پیگرد قرار دهند.^{۲۲۵}

هر چند اکثر ناقضین مورد پیگرد قرار نگرفتند، یوناما در شش ماه نخست ۲۰۱۵ دو مورد را ثبت کرد که دولت تلاش نمود تا بعضی از گروه های مسلح طرفدار دولت را به دلیل نقض حقوق بشری مورد پیگرد قرار دهد. به گونه مثال، پولیس ملی یک عضو یک گروه مسلح طرفدار دولت را که گویا شخصی را به تاریخ ۲۶ ماه می به دستور یک فرمانده مهم در ولسوالی پشتون کوت ولایت فاریاب به ضرب گلوله کشته بود، دستگیر نمود. اما پولیس ملی این فرمانده را که گویا دستور قتل را داده بود، دستگیر نکرده بود. در زمان نشر این گزارش تحقیقات در این مورد ادامه داشت. به تاریخ ۱ فبروری پولیس ملی دو عضو نهضت خیزش مردمی در ولسوالی گلان ولایت غزنی را به اتهام دستبرد و سپس قتل یک مردی دیگر دستگیر نمود. در زمان نشر این گزارش تحقیقات در این مورد نیز جریان داشت.

^{۲۲۴} بچه بازی عملی است که در برخی از نقاط افغانستان توسط قومندانان و سایر اشخاص با نفوذ صورت گرفته و معمولاً به بهره برداری و سوء استفاده جنسی از بچه های نوجوان اطلاق می شود. http://www.aihrc.org.af/home/research_report/3324, last accesses 6 June 2015. دسترسی اخیر ۶ جون ۲۰۱۵.

^{۲۲۵} جلسه یوناما با مقامات وزارت امور داخله در ۴ مارچ ۲۰۱۵.

یوناما از خلای موجود میان تعداد وسیعی از تخلفات ثبت شده توسط گروه های مسلح طرفدار دولت و تعداد کم تحقیقات و پیگرد های قانونی در مورد نقض حقوق بشر از سوی این گروه ها به شدت نگران می باشد. بر اساس نورم های بین المللی حقوق بشر، دولت مکلف است تا از حق زندگی محافظت نموده و در مورد هر گونه کشتار غیر قانونی بشمول موارد کشتار توسط گروه های مسلح طرفدار دولت تحقیق نماید. به رغم تعهدات مطرح شده دولت در سطح ملی برای لغو و خلع سلاح گروه های مسلح غیر قانونی، یوناما متوجه شده که برای اجرای این پالیسی در شش ماه نخست ۲۰۱۵ هیچ اقدامی صورت نگرفته است.^{۲۲۶} بر عکس، یوناما گزارش های معتبری دریافت نموده که گویا نیروهای امنیتی ولایتی در ولایت کندز بخاطر مبارزه با عناصر ضد دولت از این گروه ها حمایت نموده است.

یوناما تأکید می نماید؛ هرگونه معافیت در برابر تخطی های حقوق بشری و جنایت این گروه ها خطر تداوم بد امنی را در پی داشته و باعث تضعیف محافظت افراد ملکی و حاکمیت قانون می گردد. اشکال مختلف بدرفتاری و معافیت گروه های مسلح طرفدار دولت باعث تضعیف مشروعیت دولت و تقویت چرخه خشونت در کشور می گردد.

یوناما پیشنهادات قبلی اش در خصوص منحل و خلع سلاح نمودن هرچه سریع این گروه های مسلح را تکرار نموده و از دولت می خواهد تا در مورد تخلفات حقوق بشری و دیگر جنایات تحقیق نموده و عاملین آن را مورد پیگرد و مجازات قرار دهد.

عملیات هوایی

یوناما از ۱ جنوری الی ۳۰ جون ۲۰۱۵ میلادی ۷۷ مورد تلفات ملکی (۳۲ کشته و ۴۵ زخمی) ناشی از حملات هوایی نیرو های نظامی بین المللی و نیرو های امنیتی افغانی را به ثبت رسانیده که در مقایسه با همین دوره سال ۲۰۱۴ میلادی ۸۸ درصد افزایش را نشان می دهد.^{۲۲۷} از مجموع ۷۷ مورد تلفات ملکی، یوناما ۴۹ مورد (۲۷ کشته و ۲۲ زخمی) آن را به نیرو های نظامی بین المللی و ۲۸ مورد دیگر (۵ کشته و ۲۳ زخمی) را به نیرو های امنیتی افغان نسبت داده است.

عملیات های هوایی نیرو های نظامی بین المللی

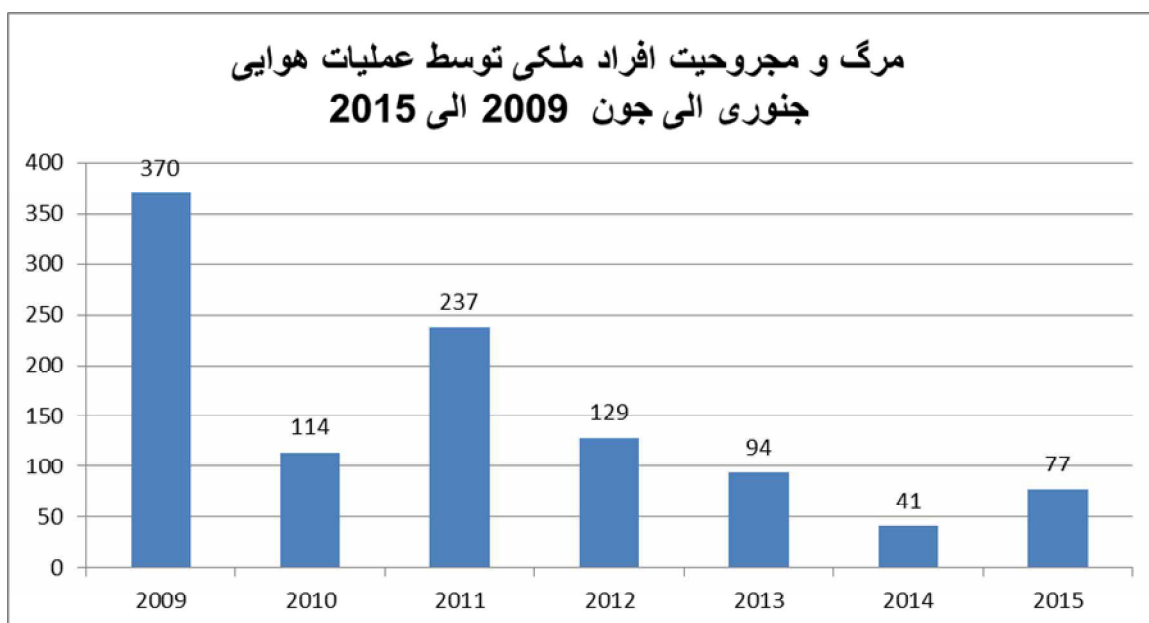
یوناما ملاحظه نموده که نیرو های بین المللی در سال ۲۰۱۵ به عملیات های هوایی خویش ادامه داده اند. از ۱ جنوری تا ۳۰ جون ۲۰۱۵ عملیات هوایی نیرو های نظامی بین المللی باعث ۴۹ مورد تلفات ملکی (۲۷

^{۲۲۶} رئیس جمهور افغانستان در یک ویدیو کنفرانس با مقامات ولایت کندز یک بار دیگر بر پالیسی دولت تأکید نموده و اظهار داشت که "گروه های مسلح غیر قانونی به هیچ وجه قابل تحمل نمی باشند" و اگر از قانون پیروی نکنند با برخورد قانونی روبرو خواهند شد - به اعلامیه مطبوعاتی رئیس جمهور از دفتر ریاست جمهوری به این آدرس <http://president.gov.af/en/news/40136> مراجعه شود. آخرین بار به تاریخ ۱۱ جنوری ۲۰۱۵ دیده شده است.

^{۲۲۷} از ۱ جنوری تا ۳۰ جون ۲۰۱۴، یوناما ۴۱ مورد تلفات ملکی (۲۸ کشته و ۱۳ زخمی) ناشی از عملیات هوایی نیرو های نظامی بین المللی در افغانستان را ثبت نموده است.

کشته و ۲۲ زخمی) گردیده است. با اینکه این گزارش اقدامات جاری از سوی نیروهای امنیتی افغانستان و نیروهای امنیتی بین المللی جهت کاهش تلفات ملکی ناشی از عملیات هوایی^{۲۲۸} را می پذیرد، ولی باز هم نشان می دهد که شمار تلفات ملکی ناشی از عملیات هوایی نیروهای نظامی بین المللی ۲۳ درصد افزایش یافته^{۲۲۹} که اکثراً از طریق حملات توسط هواپیماهای بدون سرنشین اتفاق افتاده و روند رو به کاهشی را که قبلاً یوناما ثبت نموده، دوباره افزایش بخشیده است.^{۲۳۰}

یوناما یادآور می شود که حقوق بشر دوستانه بین المللی تمام طرف های درگیر را مکلف به اتخاذ مراقبت های دائم می نماید تا افراد غیرنظامی، افراد و اهداف ملکی آسیب نبیند و تمام اقدامات امکان پذیر را جهت جلوگیری و به حد اقل رسانیدن تلفات و جراحت های احتمالی افراد ملکی و آسیب به اهداف ملکی روی دست بگیرند. در ضمن یوناما تذکر می دهد که حقوق بشردوستانه بین المللی بطور کامل قابل اجرا می باشد.

^{۲۲۸} به گونه مثال، مأموریت حمایت قاطع در افغانستان (و مأموریت قبلی آن بنام آیساف) یک سلسله آموزش های الزامی را برای کارمندان مرکز عملیاتی دخیل در بکارگیری و اعزام مهمات هوایی معرفی نموده است. ایمیل جوابیه ناتو/حمایت قاطع غیر محرمانه: یوناما، پاسخ مأموریت حمایت قاطع به یوناما در مورد محافظت افراد ملکی در منازعات مسلحانه که به تاریخ ۹ جولای ۲۰۱۵ مواصلت ورزیده است.

^{۲۲۹} از ۱ جنوری تا ۳۰ جون ۲۰۱۴، یوناما ۴۰ مورد تلفات ملکی (۲۷ کشته و ۱۳ زخمی) ناشی از عملیات هوایی نیروهای نظامی بین المللی را ثبت نموده است.

^{۲۳۰} به گزارش نیمه ساله ۲۰۱۴ یوناما در مورد محافظت افراد ملکی در منازعات مسلحانه؛ صفحات ۵۹ و ۶۰ مراجعه شود.

عملیات هوایی نیروهای ملی امنیتی افغانستان

حوالی ساعت ۲ بعد از ظهر بود که طالبان با استفاده از سلاح های سبک، ماشیندار های سنگین و راکت انداز چندین حمله را بصورت همزمان بر پوسته های نیروهای امنیتی افغان آغاز نمودند. من از مرکز ولسوالی حدود دو کیلومتر دور تر از محل این جنگ را تماشا می کردم که در همان حال دو فروند هلیکوپتر اردوی ملی برای حمایت از نیروهای امنیتی افغان به محل جنگ رسیدند. طالبان یکی از این هلیکوپتر ها را با استفاده از ماشیندار ثقیل هدف قرار دادند، اما هلیکوپتر دوم که مجهز به ماشیندار بود بر طالبان آتش گشود. به نظر میرسید گلوله های شلیکی شده از هلیکوپتر حین برخورد به زمین انفجار می کردند. یکی از گلوله های هلیکوپتر که ماشیندار طالبان را هدف قرار داده بود به خانه یک فرد ملکی اصابت کرد که در نتیجه ۵ فرد ملکی در آن منزل زخمی شدند.^{۲۳۱}

-- گفته های شاهد عینی عملیات هوایی اردوی ملی افغانستان در ولسوالی پشت رود، ولایت فراه در ۴ اپریل ۲۰۱۵ که در اثر آن ۵ فرد ملکی بشمول ۳ کودک زخمی شدند.

یوناما از ۱ جنوری تا ۳۰ جون ۲۰۱۵ میلادی ۲۸ مورد تلفات ملکی (۳ کشته و ۲۳ زخمی) ناشی از ۱۰ رویداد جداگانه عملیات هوایی نیروهای هوایی افغانستان را ثبت نموده است. نیروهای هوایی افغانستان به عنوان بخشی از اردوی ملی، مسئولیت عمده حمایت هوایی نزدیک و عملیات های تهاجمی هوایی در حمایت از نیروهای ملی امنیتی افغانستان را در آغاز سال ۲۰۱۵ به عهده گرفته است.^{۲۳۲}

نیروهای هوایی افغانستان در طول سال ۲۰۱۵، بخاطر حمایت های نزدیک هوایی و عملیات های تهاجمی هوایی کار ظرفیت سازی خویش را ادامه داد. نیروهای هوایی افغانستان تا ۳۰ می ۲۰ فروند هواپیما بشمول ۵ فروند هلیکوپتر تهاجمی از نوع Mi-35، ۵ فروند هلیکوپتر تهاجمی خفیف از نوع MD-530 و ۱۰ فروند هلیکوپتر نقلیه از نوع Mi-17 مجهز به ماشیندار های ثابت را مورد استفاده قرار داده اند.^{۲۳۳} هلیکوپتر های Mi-35 نیرو های هوایی افغانستان می تواند سیستم موشک های رهبری نشده را بکار ببرد. نیروهای هوایی افغانستان در نظر دارد در سال ۲۰۱۵ و اوایل ۲۰۱۶ چندین هواپیمای نظامی دیگر را نیز بکار بگیرد.^{۲۳۴}

^{۲۳۱} مصاحبه تلفنی یوناما، شهر قندز، ولایت قندز، ۲۳ جون ۲۰۱۵.

^{۲۳۲} وزارت دفاع ایالات متحده، "گزارش در مورد بهبود امنیت و ثبات در افغانستان" صفحه ۶۰، جون ۲۰۱۵، به این آدرس در http://www.defense.gov/pubs/june_1225_Report_Final.pdf

^{۲۳۳} وزارت دفاع ایالات متحده، "گزارش در مورد بهبود امنیت و ثبات در افغانستان" صفحه ۶۳ تا ۶۸، جون ۲۰۱۵، به این آدرس: http://www.defense.gov/pubs/june_1225_Report_Final.pdf آخرین بار به تاریخ ۱ جولای ۲۰۱۵ دیده شده. همچنین یک هواپیمای نوع Mi-5VS وجود دارد و با اینکه قابلیت تهاجمی جنگ افزاری اش معلوم نیست، توسط مأموریت ویژه تحت امر وزارت دفاع ملی استفاده شده است. در این باره به صفحات ۷۲ تا ۷۵ مراجعه شود.

^{۲۳۴} بر اساس وزارت دفاع ایالات متحده، "گزارش در مورد بهبود امنیت و ثبات در افغانستان" نیروی هوایی افغانستان، هلیکوپتر های بیشتر از نوع MD-530 و هواپیما های بال ثابت تهاجمی سبک از نوع "سوپر توکانو" A-29 را اعزام می نماید. در این خصوص به صفحات ۶۳ تا ۶۹ این گزارش مراجعه شود.

چند نمونه از رویداد های ناشی از عملیات هوایی که به نیروهای امنیتی افغان نسبت داده شده:

- به تاریخ ۴ اپریل، یک فروند هلیکوپتر اردوی ملی به ولسوالی پشت رود ولایت فراه اعزام شد تا از نیروهای امنیتی افغانستان که مورد تهاجم یک گروه بزرگی از طالبان قرار داشت حمایت کند. این هلیکوپتر در جریان عملیات بر یک منطقه مزدحم ملکی آتش گشود که در نتیجه باعث زخمی شدن ۵ فرد ملکی بشمول ۱ زن و ۱ دختر گردید.
- به تاریخ ۲۹ اپریل، یک هلیکوپتر اردوی ملی با هدف قرار دادن طالبان در منطقه گورتیه شهر کندز آتش گشود و باعث زخمی شدن ۴ فرد ملکی بشمول ۱ زن و ۱ پسر بچه ۱۰ ساله گردید. مسئولین دولتی ادعا نمودند که در این عملیات جنگجویان طالب نیز کشته و زخمی شدند.
- به تاریخ ۱۱ می، یک فروند هلیکوپتر اردوی ملی که برای حمایت از نیروهای امنیتی افغان در یک درگیری زمینی با طالبان به ولسوالی بغلان جدید اعزام گردیده بود، در جریان جنگ باعث تخریب چندین منزل مسکونی افراد ملکی گردید. در این حمله یک دختر ۳ ساله کشته و چندین منزل مسکونی تخریب گردید. طبق گزارش ها پولیس ملی قول تحقیق در مورد این رویداد را به بزرگان محل داده بود.^{۲۳۵}

با توجه به تداوم جنگ میان عناصر ضد دولت و نیروهای طرفدار دولت، بخصوص در مناطق پرجمعیت ملکی، ابتکار نیروهای نظامی بین المللی برای آموزش مؤثر خدمه هوایی و پیلوت های نیروهای هوایی افغانستان جهت کاهش تلفات احتمالی افراد ملکی یک امر ضروری بوده و باید ادامه یابد. یوناما نیروهای نظامی بین المللی را ترغیب می نماید، بخاطر کاهش تلفات ملکی در عملیات های هوایی؛ با آموزش و کمک به تقویت قواعد جنگ و درگیری به حمایت های خود از تقویت ظرفیت نیروهای هوایی افغانستان ادامه دهند.

یوناما یک بار دیگر تأکید می نماید که حقوق بشردوستانه بین المللی طرف های درگیر در جنگ را مکلف می سازد تا بخاطر کاهش میزان مرگ و جراحت احتمالی افراد ملکی و بخاطر جلوگیری از خسارت به اهداف ملکی هرگونه اقدامات پیشگیرانه ممکن را بخصوص در زمان عملیات های هوایی روی دست بگیرند.^{۲۳۶}

^{۲۳۵} مصاحبه یوناما با بزرگان قومی، ۱۳ می ۲۰۱۵، در شهر کندز.

^{۲۳۶} قاعده ۱- تفکیک میان افراد ملکی و جنگجویان و قاعده ۲۵ اقدامات احتیاطی در زمان حمله. قانون عرفی بشر دوستانه بین المللی، جلد ۱، قواعد. تهیه کننده جن موری هنکارت دوسوالک- بک، کمیته بین المللی صلیب سرخ، کامبریج، ۲۰۰۵.

۵. چارچوب حقوقی

چارچوب حقوقی که برای این گزارش استفاده گردیده است شامل حقوق بشر بین المللی، حقوق بشر دوستانه بین المللی، حقوق جزای بین المللی و قطعنامه های نافذ شورای امنیت سازمان ملل متحد در افغانستان، می گردد.^{۲۳۷} تمام اسناد فوق الذکر مکلفیت محافظت افراد ملکی در جریان درگیری ها در افغانستان را الزامی می سازد که این مکلفیت ها در بخش بعدی تشریح می گردند.

مسئولیت های حقوقی طرف های درگیر در جنگ مسلحانه

یوناما بر این نظر است که جنگ افغانستان یک نبرد داخلی بوده که در آن دولت افغانستان و نیروهای امنیتی آن (نیروهای امنیتی ملی افغان تحت حمایت نیروهای نظامی بین المللی که در این گزارش و در داخل افغانستان از آن به عنوان "نیروهای طرفدار حکومت" یاد می شود) علیه گروه های مسلح غیر دولتی (که در این گزارش و در داخل افغانستان از آن به عنوان "عناصر ضد دولت" یاد می شود) مصروف جنگ می باشند. برای تعریف نیروهای طرفدار حکومت و عناصر ضد دولت به بخش اصطلاحات مراجعه شود.

تمام طرف های دخیل در جنگ های مسلحانه (نیروهای نظامی افغان، نیروهای نظامی بین المللی و گروه های مسلح غیر دولتی) به اساس نورمهای بین المللی مکلف به محافظت افراد ملکی می باشند.

شورای امنیت در قطعنامه شماره ۱۳۲۵ (سال ۲۰۰۰) تذکر داده که تمامی کشورها مکلف هستند تا نورم های بین المللی حقوق بشری و انسانی مربوط به زنان و دختران را رعایت و اقدامات ویژه را به منظور حفاظت آنها در برابر خشونت های جنسیتی در جریان درگیری های مسلحانه روی دست گیرند.^{۲۳۸}

(i) مکلفیت ها بر اساس حقوق بشر دوستانه بین المللی

افغانستان عضو کنوانسیونهای چهارگانه ۱۹۴۹ ژنیو و عضو پروتوکول الحاقی دوم ۱۹۷۷^{۲۳۹} می باشد که در آن به حفاظت افراد ملکی در درگیری های مسلحانه داخلی پرداخته شده است. این پروتوکول حمله علیه افراد ملکی و بر اهدافی که موجودیتش برای نجات جمعیت غیرنظامی ضروری است را منع قرار می دهد.

^{۲۳۷} قطعنامه شماره ۲۲۱۰ سال ۲۰۱۵ شورای امنیت ملل متحد مسئولیت های تمام طرفهای درگیر در افغانستان را جهت رعایت حقوق بین المللی "به شمول حقوق بشری و حقوق بشردوستانه بین المللی" برجسته ساخته و نیز از طرفهای درگیر می خواهد که اقدامات مناسبی را روی دست گیرد تا از محافظت افراد ملکی اطمینان حاصل گردد.

^{۲۳۸} S/RES/1325 سال ۲۰۰۰؛ همچنان به S/RES/1820 سال ۲۰۰۸، S/RES/1888 سال ۲۰۰۹، S/RES/1889 سال ۲۰۰۹، و S/RES/1960 سال ۲۰۱۰ مراجعه شود.

^{۲۳۹} افغانستان، پروتوکول الحاقی دوم ۱۹۷۷ را به تاریخ ۱۰ نومبر ۲۰۰۹ تصویب نمود که پروتوکول مذکور به تاریخ ۲۴ دسمبر ۲۰۰۹ نافذ گردید.

ماده ۳ مشترک در کنوانسیونهای چهارگانه ۱۹۴۹ ژنیو، حداقل معیارهایی را مشخص می سازد که طرف های درگیر به شمول دولت و طرفهای غیر دولتی باید آن ها را رعایت کنند. ماده ۳ مشترک؛ قتل^{۲۴۰}، خشونت، قتل های فرا قضائی، تعذیب، قطع اعضاء و سایر انواع خشونت^{۲۴۱} را در هر زمان و مکان صراحتاً ممنوع قرار می دهد.

محتویات کنوانسیون های چهارگانه ۱۹۴۹ و سایر قواعد متعددی مشابه به آن در پروتوکول های الحاقی، بخشی از حقوق عرفی بین المللی را تشکیل می دهد.^{۲۴۲} مرتبط ترین اصولی که بر اعمال طرفین درگیر در جنگ داخلی افغانستان قابل اعمال می باشد، به شرح ذیل می باشند:

- اصل تشخیص یا تفکیک: جمعیت غیر نظامی و همچنین افراد ملکی نباید مورد حمله قرار گیرند.^{۲۴۳}
- اصل تناسب: "حمله ای که طی آن احتمال تلفات غیر عمدی افراد ملکی، جراحت به غیرنظامیان، صدمه به اهداف ملکی و یا ترکیبی از آنها وجود داشته باشد، که این خسارات از دست آورد محسوس و مستقیمی که از بُعد نظامی به دست می آید، فراتر باشد، منع گردیده است."^{۲۴۴}
- اصل احتیاط در حمله: "... غیرنظامیان در برابر هر گونه خطر ناشی از عملیات های نظامی باید از مصئونیت همه جانبه برخوردار باشند."^{۲۴۵} حین اجرای عملیات نظامی، "باید توجه متداوم مبذول

۲۴۰. در مورد جرم جنگی قتل، طوریکه در اساسنامه روم در مورد محکمه جنائی بین المللی، تعریف گردیده است، یوناما اصطلاح "قتل عمدی افراد ملکی" را طوری استفاده می نماید که اصطلاح متذکره شامل قتل های هدفمند شود تا عملی را توصیف کند که به حد جرایم جنگی ناشی از قتل میرسد و طوریکه از جنایت ناشی از قتل توسط افراد خصوصی خارج از حیطه منازعات مسلحانه، متمایز گردد. اصطلاحاتی چون "قتل های هدفمند"، "قتل های فرا قضائی" و "قتل عمدی" بعضی موقع به این خاطر استفاده می گردد که قتل عمدی افراد ملکی توسط طرفهای جنگ مسلحانه در حیطه منازعات مسلحانه داخلی در افغانستان را توضیح دهد. قتل هدفمند محدود به افراد ملکی نیست، بلکه یک نیروی رزمنده نیز می تواند هدف یک قتل هدفمند قرار گیرد.

۲۴۱. ماده ۳ مشترک در کنوانسیون چهارگانه ۱۲ اگست ۱۹۴۹ بر یک جنگی که خصیصه بین المللی ندارد، قابل اعمال می باشد. در صورت بروز جنگ مسلحانه داخلی در قلمروی یکی از دولت های طرف کنوانسیون، هر یکی از طرف های درگیر باید بر اعمال حداقل معیارهای ذیل ملزم باشد: (۱) اشخاصی که به شکل فعال در جنگ سهم نمی گیرند، بشمول اعضای نیروهای مسلحی که سلاح های شان را به زمین گذاشته اند و کسانی که بخاطری مریضی، جراحت، توقیف شدن یا سایر عوامل، غیر نظامی تلقی می گردند؛ باید با آنها در تمام حالات برخورد انسانی صورت بگیرد، بدون اینکه تمایزی از لحاظ نژاد، رنگ، مذهب، دین، جنس، تولد یا سرمایه یا سایر معیارهای مشابهی، قابل گردد. بدین لحاظ رفتارهای ذیل باید همیشه و در هر زمان و مکانی بخاطر احترام به افراد فوق الذکر، ممنوع تلقی گردد: الف) خشونت علیه حیات و تمامیت افراد، و بطور مشخص تمام انواع قتل ها، قطع عضو، رفتار ظالمانه و شکنجه؛ ب) گروگان گیری؛ ج) تخطی علیه کرامت انسانی، و بطور مشخص تحقیر و توهین کردن؛ د) تعیین مجازات و اجرای اعدام بدون اینکه جزای مربوطه توسط یک محکمه منظم مبتنی بر قانون اعلان شده باشد و نیز اعدام هایی که بدون در نظر داشت فرایند محاکماتی، و نیز بدون فراهم نمودن تضمینات قضائی که آن تضمینات بطور عموم حیاتی تلقی می گردد، صورت گرفته باشد.

^{۲۴۲}. به کمیته بین المللی صلیب سرخ، حقوق عرفی بشر دوستانه بین المللی، نویسندگان، جان ماری هینکارتز و لوئیس دوسوالد بک (CU (P/ICRC, Cambridge 2005 مطالعه کمیته بین المللی صلیب سرخ، مراجعه گردد.

^{۲۴۳}. پروتوکول الحاقی ۲، بند (۲) ماده ۱۳؛

^{۲۴۴}. کمیته بین المللی صلیب سرخ، جلد اول حقوق بشر دوستانه بین المللی، نویسندگان، جان ماری هینکارتز و لوئیس دوسوالد بک (CU (P/ICRC, Cambridge 2005 مطالعه کمیته بین المللی صلیب سرخ؛

^{۲۴۵}. پروتوکول الحاقی ۲، بند (۱) ماده ۱۳؛

گردد تا جمعیت غیر نظامی و افراد و اهداف ملکی تفکیک شوند" و از هر گونه احتیاط ممکن کار گرفته شود تا از "هر نوع تلفات غیر عمدی بر افراد ملکی، جراحات به آنها و صدمه به اهداف غیر نظامی جلوگیری شده و یا به حداقل رسانده شود."^{۲۴۶}

همه کشورهایی که در تشکیل نیروهای نظامی بین المللی در افغانستان فعالیت دارند، عضو کنوانسیونهای چهارگانه ۱۹۴۹ ژنیو می باشند. هرچند تمام کشور های کمک کننده نظامی، عضو پروتوکول الحاقی دوم ۱۹۷۷ نیستند، ولی تمام این نیروها به آن قواعد حقوقی مربوطه که بخشی از حقوق عرفی بین المللی را تشکیل می دهد، مقید می باشند.

(ii) مکلفیت ها به اساس قواعد بین المللی حقوق بشر

قواعد بین المللی حقوق بشر هم در زمان جنگ و هم در زمان صلح قابل اعمال می باشد. قواعد بین المللی حقوق بشر همراه با حقوق بشر دوستانه بین المللی به شکل متمم و مکمل هم دیگر یکجا تطبیق می گردند.

افغانستان عضو تعداد زیادی از معاهدات بین المللی حقوق بشر^{۲۴۷} به شمول کنوانسیون بین المللی حقوق سیاسی و مدنی می باشد که این کنوانسیون دولت افغانستان را ملزم می سازد تا حقوق بشری تمام شهروندان را در داخل سرحدات یا حوزه صلاحیت شان تأمین نموده و از آن محافظت نماید.

هر چند طرف های غیر دولتی در افغانستان به شمول گروه های مسلح غیر دولتی نمی توانند به صورت رسمی طرف معاهدات بین المللی حقوق بشر قرار گیرند، اما طرف های غیر دولتی مانند طالبان که به شکل غیر رسمی بر بعضی ساحات کنترل دارند، به طور روزافزونی ملزم به تعهدات بین المللی حقوق بشر پنداشته می شوند.^{۲۴۸}

^{۲۴۶}. قواعد ۱۵ الی ۲۱ مطالعه کمیته بین المللی صلیب سرخ در مورد نورمهای عرفی حقوق بشر بین المللی (سال ۲۰۰۵)؛

^{۲۴۷}. افغانستان عضو کنوانسیون ها و معاهدات ذیل می باشد: میثاق بین المللی حقوق سیاسی و مدنی، مصوب ۲۴ اپریل ۱۹۸۳. میثاق بین المللی حقوق فرهنگی، اجتماعی و اقتصادی، مصوب ۲۴ اپریل ۱۹۸۳. میثاق بین المللی محوی هرگونه تبعیض نژادی مصوب ۵ اگست ۱۹۸۳. کنوانسیون منع هر گونه خشونت علیه زنان، مصوب ۵ مارچ ۱۹۸۳. کنوانسیون منع شکنجه و انواع رفتار ظالمانه، برخورد یا مجازات تحقیر آمیز یا غیر انسانی، مصوب ۲۶ جون ۱۹۸۷. کنوانسیون حقوق کودکان مصوب ۲۷ اپریل ۱۹۹۴. پروتوکول اختیاری کنوانسیون حقوق کودک در مورد فروش، هرزه گری و هرزه نگاری کودکان، مصوب ۱۹ اکتوبر ۲۰۰۲. و همچنین پروتوکول اختیاری بر کنوانسیون حقوق کودک در مورد مشارکت کودک در درگیری های نظامی مصوب ۲۴ سپتمبر ۲۰۰۳. منبع:

http://www.aihrc.org.af/English/Eng_pages/X_pages/conventions_af_z_party.html.

^{۲۴۸}. به گزارش هیئت از کارشناسان سرمشنی عمومی ملل متحد در بخش پاسخ دهی در سریلانکا، مورخ ۳۱ مارچ ۲۰۱۱، پراگراف ۱۸۸ مراجعه کنید. همچنین به گزارش کمیسیون بین المللی بازرسی سرمشنی عمومی ملل متحد در مورد تحقیق بر تمام تخلفات از مقررات حقوق بشر دوستانه بین المللی در جمهوری عربی لیبیا تحت عنوان A/HRC/17/44 مورخ ۱ جون ۲۰۱۱ مراجعه کنید.

بر اساس قواعد بین المللی حقوق بشر، دولت ها مکلف اند تا استفاده از نیروی ها کشنده توسط نیرو های شان به ویژه آنانی که مجری قانون هستند، را مورد بررسی قرار دهند.^{۲۴۹} این مکلفیت توأم با مسؤولیتی که از عدم انجام آن ناشی می شود، از حق حیات سرچشمه گرفته است.^{۲۵۰} به منظور حصول اطمینان از مؤثریت تحقیق که از جانب دولت صورت می گیرد، این تحقیق باید تا حد امکان بدون تأخیر صورت گرفته و نیز جامع، بی طرفانه و مستقل^{۲۵۱} بوده و عامه مردم قابلیت ارزیابی آن را داشته باشند.^{۲۵۲} مسئولیت دولت در قبال تحقیق این گونه قضایا، در برگیرنده تمام اشکال تنفیذ قانون به شمول قضایایی که در جریان منازعات مسلحانه به میان می آید، می باشند.^{۲۵۳}

(iii) مکلفیت ها بر اساس حقوق جزای بین المللی

افغانستان در برابر تحقیق و پیگیری جرایم بین المللی یعنی جرایم جنگی، جرایم علیه بشریت و کشتار جمعی در حوزه قضایی محاکم خود مسؤولیت اولیه دارد. از آنجائی که افغانستان در سال ۲۰۰۳ میلادی اساسنامه روم در مورد محکمه جزایی بین المللی را امضا و عضو آن شد، در صورتی که افغانستان نمی تواند و یا نمی خواهد صلاحیت های خویش را اعمال کند، محکمه جزایی بین المللی با توجه به صلاحیتش می تواند به قضیه ای که در افغانستان صورت گرفته، رسیدگی نماید.

^{۲۴۹} به پاراگراف ۹، ۱۰ و ۱۷ اصول ملل متحد در مورد تحقیق قتل های خود سرانه و غیر قانونی و جلوگیری مؤثر از آن که به تاریخ ۲۴ ماه می سال ۱۹۸۹ توسط قطع نامه شورای اجتماعی و اقتصادی (۱۹۸۹/۶۵) به تصویب رسید، مراجعه گردد. هم چنان به قطعنامه های شورای امنیت ملل متحد و مجمع عمومی ملل متحد در مورد درگیری های مسلحانه داخلی مراجعه شود که طی آن از تمام کشور های عضو خواسته شده تا حقوق بین المللی حقوق بشر را رعایت نمایند.

^{۲۵۰} به توضیحات عمومی کمیته حقوق بشر ملل متحد در ذیل مراجعه نمایید:

UNHRC, General Comment No. 31 (2004), § 15; UNHRC, General Comment No. 6 (1982), § 4; ECtHR, *McCann case*, § 169; ECtHR, *Kaya case*, § 86; ECtHR, *Ergi v. Turkey*, Application No. 23818/94, Judgment of 28 July 1998, §§ 82, 86; ECtHR, *Isayeva v. Russia*, Application No. 57950/00, Judgment of 24 February 2005, §§ 208-9, 224-5; IACiHR, *Abella (La Tablada) case*, § 244; IACiHR, *Alejandro case*, § 47; ACiHPR, *Civil Liberties case*, § 22.

^{۲۵۱} رجوع شود به:

IACiHR, *Abella (La Tablada) case* # 412; ECtHR, *ozkan case* # 184; ECtHR, *orhan v. Turkey*, Application No. 25656/94, judgement of 18 June 2002, # 335; ECtHR, *Isayeva et al. case* # 210-11; ECtHR, *McCann case*.

^{۲۵۲} رجوع شود به:

C. ECtHR, *Hugh Jordan v. the United Kingdom*, Application No. 24746/94, Judgment of 4 May 2001, # 109; ECtHR, *Ozkan case*, # 187; ECtHR, *Isayeva et al. case* # 213; ECtHR, *Isayeva case* # 214.

همچنان به اصول و رهنمود های اساسی در مورد حق جبران خساره و برگشت مجدد به قربانیان نقض قانون بین المللی حقوق بشر و نقش جدی حقوق بشر دوستانه در وب سایب ذیل مراجعه شود:

<http://www.ohchr.org/EN/ProfessionalInterest/Pages/RemedyAndReparation.aspx>

^{۲۵۳} رجوع شود به:

C. Droege, "Distinguishing Law Enforcement from Conduct of Hostilities" P57-63 Expert Meeting "Incapacitating Chemical Agents" Law Enforcement, Human Rights Law and Policy Perspectives Montreux, Switzerland 24 To 26 April 2012 Available at <http://www.icrc.org/eng/assets/files/publications/icrc-002-4121.pdf>; Nils Melzer, "Conceptual Distinction and Overlaps between Law Enforcement and the Conduct of Hostilities," in *The Handbook of the International Law of Military Operations* (Oxford: Oxford University Press, 2010), pp. 43-44. Nils Milzer, *Human Rights Implications Of The Usage Of Drones And Unmanned Robots In Warfare*, Directorate-General For External Policies Of The Union, Policy Department (2013) Available at <http://www.europarl.europa.eu/delegations/en/studiesdownload.html?languageDocument=EN&file=92953>

کشورهایی که نیروهای نظامی شان در تشکیل نیروهای نظامی بین المللی طرف درگیری در افغانستان هستند، نیز مسئولیت دارند تا جرایم بین المللی ادعا شده را که ممکن توسط اتباع شان در افغانستان صورت گرفته باشد، تحقیق و مورد پیگیری قرار دهند.^{۲۵۴}

کشورهای عضو مسئولیت دارند تا نقض فقره های (i) و (e) بند (۲) ماده ۸ اساسنامه روم در مورد محکمه جزایی بین المللی را تحقیق و مورد تعقیب عدلی قرار دهند زیرا در فقره های ماده متذکره چنین تصریح گردیده که: "حملاتی که به شکل عمدی علیه جمعیت غیر نظامی صورت می گیرد و یا اگر این گونه حملات علیه افراد ملکی که مستقیماً در درگیری ها دخیل نیستند، صورت گیرد"، در جنگ داخلی جرایم جنگی به شمار می آید.

(iv) تعریف افراد ملکی

در رابطه به درگیری های مسلحانه، یوناما یک بار دیگر اظهار می دارد که افراد ملکی به اساس نورمهای بین المللی چنین تعریف شده است: افرادی که اعضای نیروهای نظامی/شبه نظامی یا اعضای گروه مسلح سازمان یافته که مستقیماً در درگیری دخیل هستند، نباشد. افراد ملکی زمانی این مصئونیت را از دست می دهند که مستقیماً در منازعات و درگیری ها سهیم شوند.^{۲۵۵}

همچنان، افرادی خارج از صف محاربه (مجروحین، بیماران، کشتی شکستگان، توقیف شدگان یا جنگجویان تسلیم شده) یا کارمندان صحنی و مذهبی نیروهای مسلح باید از اینگونه حملات مصئون باشند.

حقوق بین المللی بشردوستانه؛ طرفین درگیری را ملزم می سازد که حین عملیات های نظامی شان میان افراد ملکی و جنگجویان یا افرادی که در منازعات سهم دارند، تفکیک قایل شوند.

افرادی که مستقیماً در درگیری های شامل نیستند، باید محافظت شده و نباید مورد هدف قرار گیرند.^{۲۵۶}

^{۲۵۴} صرف نظر از اینکه دولت ها اساسنامه روم را امضا کرده باشند یا خیر، آنها بر اساس حقوق عرفی مسئولیت دارند تا نقض جدی حقوق بشر و حقوق بشر دوستانه بین المللی را وقتی که در قلمرو افغانستان که عضو محکمه بین المللی عدالت می باشد فعالیت می کنند، مورد تحقیق قرار دهند. همانطور که بر اساس حقوق جزای بین المللی چنین مسئولیت دارند.

^{۲۵۵} قاعده شماره ۵، حقوق عرفی بین المللی بشردوستانه که در وب سایت ذیل قابل دسترس بوده و آخرین بار به تاریخ ۸ جولای ۲۰۱۵ به آن مراجعه شده بود:

<https://www.icrc.org/customary-ih/eng/docs/v1-rul-rule6>

^{۲۵۶} در درگیری های مسلحانه داخلی، گروه های مسلح سازمان یافته نیروهای مسلح غیر دولتی طرف جنگ را تشکیل می دهند و صرف شامل افرادی می شود که وظیفه اصلی شان اشتراک متداوم در درگیری های مسلحانه می باشد. افرادی که به طور متداوم در درگیری های مسلحانه دخیل نیستند، افراد ملکی محسوب می شوند. به نوشته ان. میلزر از کمیته بین المللی صلیب سرخ در مورد رهنمود تفسیری در رابطه به اشتراک مستقیم در درگیری های مسلحانه تحت حقوق بشردوستانه بین المللی (کمیته بین المللی صلیب سرخ، ژنیو، ۲۰۰۹) مراجعه شود.

این گزارش حملات علیه افرادی را ثبت نموده که فعالیت های روزمره آنها اشتراک مستقیم شان در درگیری ها محسوب نشده و این ها شامل افراد ذیل می گردند: کارمندان و مامورین دولت، معلمین، پرسونل کلینیک های صحتی، کارکنان انتخاباتی و سایر افرادی که در عرضه خدمات عامه دخیل هستند، شخصیت های سیاسی، کارمندان دفاتر و مؤسسات غیر دولتی، همچنان منسویین ملکی پولیس که مستقیماً در منازعات اشتراک نداشته و در عملیات های مسلحانه دخیل نیستند.

یوناما مشاهده نموده که سایر فعالین و طرف های درگیر در منازعات مسلحانه افغانستان این واژه یعنی افراد ملکی را به نحوی خود تعریف نموده اند چنانچه در این گزارش توضیح شده است.^{۲۵۷}

^{۲۵۷} به تعریف "افراد ملکی" که در این گزارش توسط طالبان مورد استفاده قرار گرفته، مراجعه گردد.

۶. واژه نامه

حمله هوایی: حمله هوایی، مهمات قابل شلیک از طیاره، بشمول حمایت هوایی نزدیک توسط هواپیماهای بال ثابت و حملات جنگی نزدیک توسط بالگردها (هلیکوپترها) را می گویند. و نیز حملاتی را می گویند که با استفاده از وسایط جنگی هوایی بدون سرنشین یا طیاره های بی پیلوت که از راه دور کنترل می شوند، صورت می گیرد.

ABP: پولیس سرحدی افغان

اختطاف: یوناما واژه "اختطاف" را چنین تعریف می کند: رویدادی که یک طرف درگیری مسلحانه فرد یا افراد ملکی را به جبر و خلاف میل با خود می برد تا جانب ثالث فرد یا افراد توقیف شده را مجبور سازد تا به منظور رهائی فرد یا افراد دست به انجام عمل زده یا از انجام عملی دست بکشد. در اکثر موارد، اختطاف به منظور قتل فرد یا افراد نیز صورت می گیرد. واژه مذکور همچنان شامل عمل جرمی آدم ربائی می شود که توسط یک طرف منازعه یا فردی که در درگیری مسلحانه مستقیماً دخیل است، صورت می گیرد.

ALP: پولیس محلی افغان

ANA: اردوی ملی افغان

ANP: پولیس ملی افغان

ANCOP: پولیس ملی نظم عامه

ANSF: نیروهای امنیتی ملی افغان یک اصطلاح عام بوده که شامل پولیس سرحدی، اردوی ملی، پولیس ملی، نیروهای ویژه افغان و ریاست عمومی امنیت ملی می گردد.

عناصر ضد دولت: این اصطلاح تمام افراد و گروه های مسلح و یا مخالفین مسلحی را که در حال حاضر در درگیری های نظامی علیه دولت افغانستان و یا نیروهای نظامی بین المللی سهم دارند، در بر می گیرد. این اصطلاح، همچنین به کسانی اطلاق می شود که به عنوان "طالبان" یا افراد و گروه های منسجم و مسلح غیر دولتی که به شکل مستقیم در جنگ ها سهم گرفته و با مشخصات یا هویت های مختلف شناخته می شوند، مانند شبکه حقانی، حزب اسلامی، جنبش اسلامی ازبکستان، اتحاد جهاد اسلامی، لشکر طیب و جیش محمد و دیگر گروه های شبه نظامی و گروه های مسلحی که به دنبال اهداف سیاسی، ایدئولوژیک یا اقتصادی می باشند، به شمول گروه های مسلح جنایت کاری که به طور مستقیم در اعمال خصمانه به نمایندگی از یک طرف درگیر، فعالیت می نمایند.

گروه مسلح: نیروهای مسلح سازمان یافته غیر دولتی را گویند که در منازعات دخیل می باشند و از نیروهای دولتی متمایز هستند. این گروه ها تحت قوانین افغانستان دارای هیچ مبنای حقوقی نمی باشند. گروه های مسلح شامل تشکیلات نظامی دولتی، اتحادیه های دولتی یا سازمان های بین الحکومتی نمی باشند؛ این گروه ها تحت امر دولتی که در آن این گروه ها فعالیت می نمایند نمی باشند. در بعضی از قضایا، با آنکه گروه های مسلح ممکن حمایت های مستقیم یا غیر مستقیم را از دولت میزبان یا دولت های دیگر دریافت نمایند. این تعریف شامل موارد زیرین بوده و به آن محدود نمی شود: گروه های مخالف شورشی، شبه نظامیان محلی (که اساس ملیتی، قبیله ای یا طور دیگر) دارند، شورشیان، تروریست ها، پارتیزان ها، و نیروهای دفاع ملکی و گروه های شبه نظامی (زمانی که چنین گروه ها بصورت واضح تحت کنترل دولت نباشند).^{۲۵۸}

یوناما عناصر ضد دولت را در این گزارش منحیث گروه های مسلح غیر دولتی می شناسد اما این گروه ها را به اساس مخالفت مسلحانه شان علیه دولت افغانستان از هم متمایز می داند.

AXO- مواد انفجاری بجا مانده: به مهمات انفجاری گفته می شود که در جریان جنگ های مسلحانه استفاده نگردیده، بجا مانده یا اینکه در انبار، زباله دانی یا آشغال دانی انداخته شده، طوریکه مواد متذکره از تحت کنترل نیروهایی که آنها را بجا گذاشته و رها نموده، خارج باشد. مهمات انفجاری بجا مانده ممکن دارای چاشنی (پتاقی) باشد و یا نباشد، ممکن دارای فیوز فعال یا اینکه آماده انفجار باشد، و یا نباشد یا اینکه طور دیگری برای استفاده آماده شده باشد. (کنوانسیون مربوط به سلاح های مشخص متعارف، پروتوکول ۷).

تلفات افراد ملکی: شامل کشته شدگان و زخمی شدگان افراد ملکی می گردد و میتوان آن را به دو دسته ذیل تقسیم نمود:

تلفات مستقیم: تلفاتی که بطور مستقیم از درگیری ها ناشی میشود و شامل تلفات برخاسته از عملیات های نظامی انجام شده توسط نیروهای دولتی و نیروهای نظامی بین المللی می گردد. مثلاً رویداد های محافظت از نیرو، حملات هوایی، عملیات های تلاشی و دستگیری، مبارزه در مقابل شورشیان یا عملیات های ضد تروریزم را شامل می شود. این گونه تلفات شامل مواردی نیز میگردد که در نتیجه فعالیت های گروه های مسلح غیر دولتی، مانند کشتارهای سازمان یافته (ترور)، تلفات ناشی از مواد منفجره جاسازی شده و یا درگیری های مستقیم با نیروهای طرفدار دولت، صورت می گیرد.

غیر مستقیم/سایر عوامل یا اسباب که منجر به تلفات می گردد: تلفاتی که بصورت غیر مستقیم از درگیری ها ناشی می شود، قرار ذیل می باشند: "تلفات ناشی از مواد منفجره باقی مانده از دوران جنگ، مرگ در

^{۲۵۸} مذاکرات بشردوستانه ملل متحد با گروه های مسلح: راهنمایی برای اشخاص ذیدخل، گیرارد مک هاگ و منول بیسلر، دفتر ملل متحد در امور هماهنگی امور بشری (OCHA)، نیویورک، جنوری ۲۰۰۶. به بخش ۳،۲ در مورد مشخصات گروه های مسلح مراجعه شود.

زندان، مرگ ناشی از بدتر شدن احتمالی اوضاع بهداشتی که در جریان عملیات های نظامی رخ می دهد و یا زمانی که دسترسی به مراقبت های صحی ممنوع گردیده یا موجود نباشد. این گونه تلفات می تواند مرگ ناشی از حوادثی را نیز شامل گردد که طرف مسئول آن را با اطمینان نمی توان مشخص ساخت.

اطفال: بر اساس کنوانسیون حقوق طفل، "طفل" به کسی گفته می شود که زیر سن ۱۸ سال (مشمول بدو تولد تا ختم ۱۷ سال) باشد. اساسنامه روم در مورد محکمه جنایی بین المللی که در سال ۲۰۰۳ از سوی افغانستان نیز به تصویب رسیده، خدمت اجباری یا شامل نمودن اطفال زیر سن ۱۵ سال در نیروهای مسلح دولتی و یا گروه های مسلح غیر دولتی و استفاده از اطفال برای مشارکت فعال در جنگ ها را جنایت جنگی شمرده است. (به جزء (xxvi) فقره (ب) بند (۲) ماده ۸ و جزء (vii) فقره پنجم بند ۲ ماده ۸ مراجعه شود).

افراد ملکی: به موجب مقررات حقوق بشر دوستانه بین المللی، کسانی "افراد ملکی" محسوب می شوند که عضو نیروهای نظامی یا شبه نظامی نبوده و یا عضو گروه های مسلح سازمان یافته یکی از طرف های درگیر و یا جزئی از قیام گسترده^{۲۵۹} نباشند. در صورتی که افراد ملکی بطور مستقیم در درگیری های نظامی شرکت کنند، محافظت خویش را می توانند از دست بدهند.

افراد خارج از صف محاربه: افراد خارج از صف محاربه (مجروحین، بیماران، کشتی شکستگان، توقیف شدگان یا جنگجویان تسلیمی) و کارمندان صحی یا مذهبی نیروی های نظامی باید مورد هدف قرار نگیرند.

COM-RS: فرمانده ماموریت حمایت قاطع تحت رهبری ناتو و سایر نیرو های امریکائی در افغانستان.

EOF Incidents: حادثات مربوط به افزایش عکس العمل نیروها در مقابل یک پدیده مشکوک است، که تحت عنوان "محافظت از نیرو" نیز یاد شده است: زمانی که افراد در هنگام نزدیک شدن به کاروان های نظامی یا سبقت گرفتن از آن به هشدار افراد نظامی توجه نکنند و یا از دستورالعمل ها سرپیچی نمایند، این حوادث اتفاق می افتد. آیساف افزایش عکس العمل نیرو را چنین تعریف می کند: «یک پروسه دفاعی است که هدف آن تعیین وجود یک تهدید، تعیین حدود نهایی آن تهدید بوده و در صورت ضرورت رویارویی با تهدید از طریق پاسخ دفاعی مناسب به آن برای حفاظت از نیرو می باشد».^{۲۶۰}

^{۲۵۹} در مورد قیام گسترده در کنوانسیون سوم ژنیو اشاره شده است: "ساکنان یک سرزمین اشغال نشده، که در رویارویی با دشمن به سرعت اسلحه به دست می گیرند تا در مقابل نیروهای متجاوز مقاومت کنند، بدون آنکه وقت داشته باشند که خود را در قالب واحدهای مسلح منظم در آورند، مشروط به اینکه آنها سلاح را علناً حمل نموده و مقررات و عرف های جنگ را رعایت کنند. (ماده ۴ (۱) (۶))"
^{۲۶۰} مصاحبه یوناما با آیساف، ۳۱ جنوری ۲۰۱۴، کابل.

ERW: بقایای مواد انفجاری از دوران جنگ که به نام مواد منفجر ناشده و مواد انفجاری متروک نیز یاد می گردد.

سلاح های انفجاری: سلاح های انفجاری به گونه واضح در مقررات بین المللی تعریف نشده است. سلاح های انفجاری در کل شامل سلاح پوچک دار که حاوی مقادیر زیاد مواد منفجره بوده تاثیرات تخریبی آن اساساً ناشی از موج انفجار و پارچه های سلاح است، می گردد. هاوان، توپ، بم های هواپیما، راکت و موشک و اکثر مواد منفجره تعبیه شده تحت چتر این واژه قرار می گیرد. بعضی از انواع سلاح های انفجاری (مانند خمپاره انداز دستی، موشک انداز قابل حمل ضد تانک، و سیستم های راکت انداز، سیستم های قابل حمل موشک ضد هواپیما، و هاوان های دارای قطر کمتر از ۱۰۰ میلی متر) شامل کتگوری سلاح سبک می شوند. اکثر سلاح های انفجاری مانند بم های هواپیما، سیستم های راکتی، توپ و هاوان های بزرگ شامل کتگوری سلاح سنگین می شوند.^{۲۶۱}

در گیری های زمینی: در گیری های زمینی شامل عملیات زمینی متحرک، حملات راکتی و هاوان، تیر اندازی و در گیری های مسلحانه بین جوانب منازعه می شود. در گیری های زمینی شامل حملات یا عملیات های می شود که سلاح خفیه، سلاح ثقیله و/یا سیستم های اسلحه جات ساحوی، به عنوان مثال هاوان ها و راکت ها انداخت می شوند.

سلاح های سنگین: هر چند واژه "سلاح های سنگین" به پیمانیه زیادی استفاده می شود، تعریف مشخص که مورد موافقت تمام کشورهای جهان باشد، وجود ندارد.^{۲۶۲} مثال های عمده سلاح سنگین شامل هاوان های سنگین، سیستم های راکتی و توپخانه می گردد. (به بخش سلاح های انفجاری در فوق مراجعه شود).

مراکز استقرار سلاح های انفجاری: مرکزی که توسط نیرو های نظامی یا امنیتی به منظور به کار گیری از سیستم سلاح های که مواد منفجره به شمول سلاح های سنگین در آن استفاده می شود به کار گرفته می شود، می باشد.

IDP: بیجا شدگان داخلی.

مواد انفجاری تعبیه شده: بمبی که برخلاف روش متعارف نظامی ساخته و یا جاسازی شده باشد. مواد انفجاری تعبیه شده در کل شامل چهار کتگوری می شوند: مواد انفجاری تعبیه شده کنترل از طریق رادیو

^{۲۶۱} بوری، جی. و بریهم، ام. "افزایش محافظت افراد ملکی حین استفاده سلاح های انفجاری در ساحات مزدحم ملکی: طرح آجندای پالیسی و تحقیقی"، در بررسی بین المللی صلیب سرخ، جلد ۹۳، شماره ۸۸۳.
^{۲۶۲} سلاح های سنگین در معیار های حقوق بشر بین المللی و حقوق بین المللی بشردوستانه ذکر نشده است. مویس، آر. بریهم، ام. و ناش، تی، سلاح های سنگین و محافظت افراد ملکی، ماده ۳۶ (۲۰۱۲)

(راه دور)، مواد انفجاری تعبیه شده که با تماس قربانی فعال می گردد، مواد انفجاری تعبیه شده در بدن انتحاری سایر انواع مواد منفجره تعبیه شده.

مواد منفجره تعبیه شده کنترل از راه دور: که از راه دور و یا با استفاده از امواج رادیویی عمل می نماید و عاملین را قادر می سازد تا وسیله ی قبلاً جابجا شده را در یک زمان دقیقی که یک هدف در ساحه مورد نظر وارد می شود منفلق سازند.^{۲۶۳} ماین های کنترل از راه دور شامل ماین های منفجر شونده توسط استعمال کننده، مانند مواد منفجره تعبیه شده در کنار جاده و یا مواد منفجره که روی حیوانات و یا اشیا از قبیل واسطه های نقلیه، بایسکل ها، موتورسایکل ها و مرکب ها تعبیه می شوند. مواد منفجره تعبیه شده نوع مقناطیسی موادی اند که توسط مقناطیس یا سایر مواد جاسازی شده و شامل کتگوری فرعی مواد منفجره تعبیه شده نوع کنترل از راه دور می شود؛ یوناما این نوع مواد منفجره را به گونه جداگانه ثبت می کنند زیرا نحوه جاسازی آن در افغانستان متفاوت بوده مثلاً در واسطه نقلیه شخص مورد هدف جاسازی می شود.

مواد انفجاری که با تماس قربانی فعال می گردد: مواد انفجاری می باشد که با تماس قربانی یا واسطه نقلیه به پتاقی و یا سویچ آن انفجار می کند؛ این سویچ و یا پتاقی می تواند به شکل فشاری، یا مکانیزم رفع فشار، تلکی، یا وسیله دیگری که سبب انفجار گردد، باشد.^{۲۶۴}

سایر انواع مواد منفجره تعبیه شده: این کتگوری شامل مواد منفجره تعبیه شده کنترل با سیم و مواد منفجره تعبیه شده ساعتی می شود (از سال ۲۰۰۹ بدین سو یوناما چند واقعه بسیار محدود از این نوع سویچ را به ثبت رسانیده است)، و مواد منفجره تعبیه شده ی که نوعیت سویچ/پتاقی آن تشخیص داده نشد.

مواد منفجره تعبیه شده در بدن شخص انتحاری: یوناما تلفات افراد ملکی ناشی از حملات انتحاری و حملات پیچیده را جدای از مواد منفجره تعبیه شده ثبت می کند. مواد منفجره تعبیه شده در بدن شخص انتحاری عموماً به شکل مواد منفجره تعبیه شده در بدن شخص انتحاری یا مواد منفجره تعبیه شده در بدن انتحاری و واسطه نقلیه می باشند. این ارقام شامل راننده انتحاری در یک واسطه نقلیه مجهز با مواد انفجاری یا مواد منفجره تعبیه شده در بدن شخص انتحاری که آن را حمله کننده به قسم یک واسکت انتحاری یا کمر بند به تن می کند، می شود.

استحصال مواد انفجاری تعبیه شده: بهره برداری از مواد انفجاری تعبیه شده شامل موارد ذیل می گردد: تشخیص، جمع آوری، تولید و توزیع معلومات جمع آوری شده از ساحه حادثه مواد انفجاری تعبیه شده به منظور به دست آوردن اطلاعات قابل استفاده، تقویت طرزالعمل و شیوه مبارزه با مواد انفجاری، کاهش منابع شورشیان و حمایت از تعقیب عدلی می باشد. این بهره برداری شامل حفظ، تشخیص

^{۲۶۳} سروی سلاح های خفیه، مواد انفجاری تعبیه شده، فصل ۱۰، تله ی انفجاری، صفحه ۲۲۰

^{۲۶۴} همان

و ترمیم اجزای سازنده مواد انفجاری تعبیه شده برای آزمایش های تخنیکی، قانونی، بیومتریکی تحلیل گردیده که توسط نهادهای متخصص و باصلاحیت انجام می پذیرد. بهره برداری از مواد انفجاری تعبیه شده بخش اساسی از اقدامات مؤثر و پایدار مبارزه با مواد انفجاری تعبیه شده می باشد.

حادثات (Incidents): اتفاقی که درگیری های مسلحانه باعث تلفات افراد ملکی شود. تلفات ناشی از اعمال جنایی شامل گزارش یوناما در مورد تلفات افراد ملکی نمی شود.

IHL: حقوق بشر دوستانه بین المللی

امام: عالم دین که نماز را امامت می کند

IM Forces: "نیروهای نظامی بین المللی" شامل تمام سربازان خارجی می گردد که بخشی از نیروهای آیساف و نیروهای امریکایی مستقر در افغانستان را تشکیل می دهند، بشمول نیروهای مربوط به عملیات تحکیم آزادی که تحت فرماندهی آیساف (قوماندانی آیساف) که خود، فرمانده نیروهای امریکایی در افغانستان است، قرار دارند. در ضمن، این واژه نیروهای ویژه عملیاتی و دیگر نیروهای استخباراتی و امنیتی خارجی را نیز شامل می گردد.

جراحات: به معنای جراحات جسمی با میزان شدت متفاوت می باشد. میزان شدت جراحات در دیتابیس بخش حقوق بشر یوناما ثبت نمی شود. جراحات، شامل شوک یا صدمه های غیر فیزیکی و روانی و یا نتایجی که از اثر حادثات به بار می آید مانند ضربه روحی، نمی گردد.

ISAF: به نیروهای بین المللی کمک به امنیت در افغانستان اطلاق می شود. آیساف بر اساس فصل ۷ منشور ملل متحد مأموریت تأمین صلح را به عهده دارد. این نیروها تحت صلاحیت شورای امنیت ملل متحد اعزام شده است. در اگست ۲۰۰۳، ناتو بر اساس درخواست دولت افغانستان و ملل متحد، فرماندهی آیساف را به عهده گرفت. نیروهای آیساف تا تاریخ ۱۵ جنوری سال ۲۰۱۴؛ تقریباً شامل ۵۷۰۰۴ نفر از ۴۹ کشور مساعدت کننده نیرو می گردید که در شش سلسله فرماندهی ساحوی به علاوه مقرر فرماندهی آیساف در کابل مستقر می باشند. از نومبر ۲۰۰۸ بدین سو، فرمانده آیساف به عنوان فرمانده نیروهای امریکایی در افغانستان نیز خدمت می کند، در حالیکه سلسله فرماندهی هر دو نیرو جداگانه می باشد. قطعنامه ۲۱۲۰ (۲۰۱۳) شورای امنیت یکبار دیگر بر قطعنامه های قبلی در مورد تمدید مأموریت آیساف به مدت ۱۲ ماه دیگر الی ۳۱ دسمبر سال ۲۰۱۴ تأکید می ورزد. از ۱ جنوری ۲۰۱۵، نیروهای آیساف جای خود را به مأموریت حمایت قاطع می سپارد (به بخش مأموریت حمایت قاطع مراجعه شود).

سلاح سبک: سلاح که برای استفاده توسط دو یا سه شخص طرح شده باشد هر چند بعضی از سلاح های سبک توسط یک شخص نیز استفاده و انتقال شده می تواند. این نوع اسلحه شامل سلاح های ذیل می گردد:

سلاح های ماشیندار سنگین، نارنجک انداز های دستی و سر شانه ئی، سلاح های قابل حمل مدافع هوایی، سلاح های قابل حمل ضد تانک، تفنگ های بدون ضربه، موشک انداز های قابل حمل ضد تانک و سیستم های راکتی، سیستم های قابل حمل موشک ضد هوایی، و توپ های دارای قطر کمتر از ۱۰۰ میلی متر.^{۲۶۵}

MoI: وزارت امور داخله

NATO: به سازمان پیمان اتلانتیک شمالی اطلاق می گردد. اعضای ناتو عمده ترین کشور های سهم در آیساف می باشند. به آیساف مراجعه صورت گیرد.

NDS: ریاست عمومی امنیت ملی افغانستان یا استخبارات دولتی افغانستان

NGO: سازمان غیر دولتی

گروه های مسلح طرفدار دولت: واژه "گروه مسلح طرفدار دولت" به نیرو های مسلح، منسجم و غیر دولتی اطلاق می شود که شامل درگیری مسلحانه بوده و از نیرو های دولتی، شورشیان و گروه مجرمین متفاوت باشند. گروه های مسلح طرفدار دولت شامل پولیس محلی افغان که تحت فرمان و کنترل وزارت داخله است، نمی باشد. این گروه های مسلح هیچ بنیاد قانونی تحت قوانین افغانستان ندارند. گروه های مسلح توانائی تدارک اسلحه برای نیرو های خود جهت کسب اهداف سیاسی، ایدیولوژیکی یا سایر مقاصد را دارند؛ این گروه ها جزء ساختار نظامی رسمی دولت، نیرو های ائتلاف یا سازمان های دولتی نبوده و تحت فرماندهی و کنترل دولت که در این گروه در آن کشور فعالیت دارند، نمی باشند. در بسا موارد، گروه های مسلح حمایت های مستقیم/غیر مستقیم را از جانب دولت میزبان یا سایر دول به دست می آورند. این تعریف شامل گروه های ذیل شده ولی محدود به آن ها نمی باشند: خیزش های مردمی^{۲۶۶}، ملیشه های محلی (به اساس قوم، قبیله، و غیره)، و نیرو های دفاع ملکی و گروه های نیمه ملیشه (زمانی که این گروه ها تحت کنترل و فرماندهی دولت نباشند).

نیروهای طرفدار دولت: این نیروها تمام نیروهای دولتی و سایر نیروهایی را در بر می گیرد که در عملیات ضد تروریسم در قالب نیروهای نظامی و شبه نظامی فعالیت میکنند و بطور مستقیم یا غیر مستقیم تحت کنترل دولت افغانستان می باشند. این نیروها شامل دسته های اردوی ملی، پولیس ملی، پولیس سرحدی، نیروهای ریاست عمومی امنیت ملی، پولیس محلی و سایر نیروهای محافظتی محلی می گردند، ولی محدود به اینها نیستند.

^{۲۶۵} سند بین المللی به منظور توانمند ساختن دولت در راستای شناسائی و پیگیری به موقع و معتبر سلاح های سبک و خفیه غیر قانونی که سند مذکور به تاریخ ۸ دسامبر ۲۰۰۵ توسط مجمع عمومی ملل متحد تصویب شد و در وب سایت ذیل قابل دسترسی می باشد:
http://www.un.org/en/events/smallarms2006/pdf/international_instrument.pdf.

^{۲۶۶} برای تعریف و جزئیات اشتراک اعضای خیزش مردمی در درگیری های مسلحانه، به گزارش ۲۰۱۴ در مورد محافظت افراد ملکی در درگیری های مسلحانه مراجعه شود.

نیروهای امنیتی افغانستان شامل دسته های ذیل می گردد: اولاً اردوی ملی که تحت چتر وزارت دفاع کار نموده و بطور رسمی در چارچوب نیروهای مسلح افغانستان جا میگیرد. و نیروهای تحت رهبری وزارت امور داخله که عبارت اند از: پولیس محلی که با توجه به وظیفه شان عملاً بخشی از نیروهای مسلح را تشکیل می دهند و از محافظت قانونی مشابه به افراد ملکی بر خوردار نمی باشد. پولیس ملی افغان، پولیس های با یونیفورم و پولیس سرحدی افغانستان که نیروهای تنفیذ قانون بوده و به شکل رسمی بخشی از نیروهای مسلح افغانستان بشمار نمی روند و تحت چتر وزارت داخله کار می نمایند. اعضای نهادهای مجری قانون زمانی حیثیت ملکی بودن خود را از دست می دهند که در کنار نیروهای مسلح کار کرده و یا به شکل مستقیم در جنگ ها سهم بگیرند. اعضای واحدهای پولیس که ماموریت جنگی ندارند، استفاده از نیرو توسط آنها در دفاع از خود، حیثیت ملکی بودن آنها را سلب نمی کند.

نیروهای طرفدار دولت همچنان شامل نیرو های نظامی بین المللی و سایر نیرو های امنیتی و اطلاعاتی خارجی می گردد (به نیرو های نظامی بین المللی مراجعه شود).

ملیسه های طرفدار دولت: به تعریف گروه های مسلح طرفدار دولت مراجعه شود.

ماموریت حمایت قاطع (RSM): به تاریخ ۱ جنوری ۲۰۱۵، ماموریت ناتو از همکاری برای تامین امنیت در افغانستان به ماموریت غیر نظامی حمایت قاطع (آموزش، همکاری و مشوره دهی برای نیروی امنیتی افغان) مبدل شد. بر خلاف ماموریت آیساف که از جانب شورای امنیت ملل متحد تأیید شده بود، اساس حقوقی ماموریت حمایت قاطع را یک توافقنامه وضعیت نیروها (SOFA) تشکیل می دهد که به تاریخ ۳۰ سپتامبر ۲۰۱۴ در کابل امضاء و به تاریخ ۲۷ نوامبر ۲۰۱۴ مورد تصویب پارلمان قرار گرفت. قطعنامه شمار ۲۱۸۹ شورای امنیت ملل متحد (۲۰۱۴) از توافقنامه دوجانبه میان جمهوری اسلامی افغانستان و ناتو در راستای ایجاد ماموریت حمایت قاطع حمایت نمود. الی می ۲۰۱۵، نیروهای ماموریت حمایت قاطع شامل ۱۳۱۹۹ عسکر از ۴۲ کشور می باشد که در چهار فرماندهی حوزوی آموزشی، همکاری و مشورتی و مراکز ماموریت حمایت قاطع و فرماندهی هوایی آموزشی، مشورتی و همکاری مستقر می باشند؛ هدف از فرماندهی هوایی آموزشی، مشورتی و همکاری حمایت از نیروهای امنیتی ملی افغان در راستای تشکیل قوای هوایی مسلکی، توانا و دوامدار می باشد. فرمانده ماموریت حمایت قاطع هم چنان سمت فرمانده نیرو های ایالات متحده در افغانستان را به عهده دارد هر چند مجاری کاری هر دو سمت از هم متفاوت می باشند.

سلاح خفیه: سلاح های که برای استفاده یک فرد ساخته می شود. نمونه های این نوع سلاح شامل انواع تفنگچه، تفنگ، ماشیندار های سبک و خفیه می باشد.^{۲۶۷}

^{۲۶۷} سند بین المللی به منظور توانمند ساختن دولت ها در راستای شناسایی و پیگیری به موقع و معتبر سلاح های سبک و خفیه غیر قانونی که سند مذکور به تاریخ ۸ دسامبر ۲۰۰۵ توسط مجمع عمومی ملل متحد تصویب شد و در وب سایت ذیل قابل دسترس می باشد:
http://www.un.org/en/vents/smallarms2006/pdf/international_instrument.pdf

SOP: طرز العمل های معیاری عملیات

قتل های هدفمند: قتل های هدفمند یا کشتار سازمان یافته زمانی اتفاق می افتد که دولت و عناصر دولتی که تحت چتر قانون کار می کنند (و یا عین عمل توسط گروه سازمان یافته در یک منازعه مسلحانه صورت می گیرد) از نیروی کشنده به شکل عمدی، قصدی و با پلان از قبل طرح شده اشخاص معینی را که بطور فیزیکی تحت توقیف مرتکبین قرار ندارند، به قتل برساند.^{۲۶۸} کتگوری قتل های هدفمند همچنان شامل بعضی موارد قتل می گردد که در آن قربانی در زمان قتل به مدت کوتاهی در توقیف بوده که این مورد مخالف شرطی است که قربانی عملاً در توقیف عامل عمل قتل نباید قرار داشته باشد.

UNDSS: دفتر مصئونیت و امنیت ملل متحد

UNAMA: هیئت معاونت ملل متحد در افغانستان

UNHCR: کمیشنری عالی ملل متحد در امور مهاجرین

USSOF: نیروهای عملیات های ویژه ایالات متحده امریکا

UXO: مواد منفجر ناشده

جرایم جنگی: جرایم جنگی، نقض جدی معاهدات و نورم های عرفی حقوق بشردوستانه بین المللی است. بر اساس تعریفی که از جرایم جنگی در اساسنامه محکمه بین المللی جنائی صورت گرفته؛ جرایم جنگی^{۲۶۹} شامل تخطی های جدی از ماده ۳ مشترک در کنوانسیون های ژنیو می باشد؛ بشمول خشونت علیه

^{۲۶۸}. با آنکه در بسیاری از شرایط، کشتار های هدفمند حق حیات را نقض می نماید، در شرایط استثنایی جنگ مسلحانه، ممکن قانونی باشند به شرطی که احکام مربوطه ی حقوق بین المللی بشر دوستانه و حقوق بشر رعایت شود. مراجعه شود به فقره ۳۳ آجندا، گزارش گزارشگر ویژه در مورد قتل های فرا قضایی و خود سرانه، فلیپ آلستون، "تحقیقی پیرامون قتل های هدفمند" در نشست چهاردهم

شورای حقوق بشر مجمع عمومی ملل متحد، A/HRC/14/24/Add.6. 10 May 2010

^{۲۶۹}. مطابق ماده ۸ اساسنامه محکمه بین المللی جنائی: حقوق عرفی بین المللی هم بر جنگ بین المللی و هم بر جنگ داخلی قابل اعمال می باشد. همچنین این اساسنامه جرایم جنگی را نقض شدیدی حقوق بشر دوستانه بین المللی تعریف می نماید. دولت ها نیز قاعده متذکره را به عنوان یک نورم حقوق عرفی بین المللی به رسمیت شناخته است - قاعد ۱۵۶ - تعریف جرایم جنگی - کمیته بین المللی صلیب سرخ، حقوق عرفی بشردوستانه بین المللی، جلد ۱، Rules ed. Jean-Marie Henckaerts and Louise Doswald-Beck (CU P/ICRC, {ICRC Study} (Cambridge 2005). به پروتکل الحاقی دوم، فقره ۲ ماده ۱۳ مراجعه گردد. هم چنان به جزء آی، بند سی، فقره ۲ ماده ۸ اساسنامه روم در مورد محکمه جنائی بین المللی که از عناصر جرم بحث کرده، مراجعه گردد. جرایم جنگی شامل نقض های شدیدی حقوق و عرف جنگی قابل اعمال بر یک جنگی که وجه بین المللی ندارد (که این موضوع مقدمتاً مبتنی است بر: {ماده سوم مشترک در کنوانسیون های چهارگانه ۱۹۴۹ ژنیو، پروتکل الحاقی دوم ۱۹۷۷ آن، پروتکل اختیاری ۱۹۹۹ کنوانسیون ۱۹۵۴ هاک برای محافظت از مالکیت های فرهنگی در جنگ های مسلحانه، کنوانسیون ۱۹۸۹ حقوق طفل، کنوانسیون ۱۹۹۴ امنیت ملل متحد و کارمندان مربوطه، اساسنامه های دیوان جنائی بین المللی برای رواندا و یگوسلاویای سابق و اساسنامه محکمه ویژه برای حکومت سیرا لیون (کشوری در غرب افریقا)}. به جرایم جنگی بر اساس اساسنامه روم در مورد محکمه جنائی بین المللی و منابع شان در جدول مقایسوی حقوق بشر

زندگی و حیات یک شخص و بطور مشخص هر نوع قتل، قطع عضو، رفتار ظالمانه و تعذیب، هتک حرمت در برابر کرامت انسانی بخصوص رفتار های توهین و تحقیر آمیز، گروگان گیری، تصویب مجازات و ارتکاب قتل بدون اینکه جزای مربوطه توسط یک محکمه مبتنی بر قانون اعلام شده باشد و اینکه قتل، بدون در نظر داشت فرایند محاکماتی، و نیز بدون فراهم نمودن تضمینات قضائی که آن تضمینات بطور عموم، حیاتی تلقی می گردد، صورت گرفته باشد.

دوستانه بین المللی مراجعه گردد. خدمات مشاورت کمیته بین المللی صلیب سرخ در مورد حقوق بشر دوستانه بین المللی. اساسنامه محکمه جنایی بین المللی (اساسنامه روم) جرایم جنگی را چنین تعریف می نماید: نقض شدیدی حقوق و عرف قابل اعمال در جنگ بین المللی و نیز نقض جدی حقوق و عرف قابل اعمال در جنگی که وجه بین المللی ندارد را جرایم جنگی گوید. جرایم جنگی شامل نقض شدیدی ماده ۳ کنوانسیون ژنیو بشمول تخطی علیه حیات یک شخص، بطور مشخص تمام انواع قتل، قطع عضو، تعذیب و رفتارهای ظالمانه، تخطی علیه کرامت انسانی بطور مشخص تحقیر و توهین کردن، گروگان گرفتن، تصویب مجازات و ارتکاب قتل بدون اینکه جزای مربوطه توسط یک محکمه مبتنی بر قانون اعلان شده باشد. و اینکه قتل، بدون در نظر داشت فرایند محاکماتی، و نیز بدون فراهم نمودن تضمینات قضائی که آن تضمینات بطور عموم حیاتی تلقی می گردد، صورت گرفته باشد.

ضمیمه ۱: حملات که مسئولیت آن را طالبان به عهده گرفتند: جزئیات چنین حملات به اساس نوع هدف

حملات علیه نیرو های امنیتی افغان، نیرو های نظامی بین المللی و گروه های مسلح طرفدار دولت

۶۴	پولیس ملی افغان
۲۶	پولیس محلی افغان
۱۰	نیرو های امنیتی ملی افغان
۹	ریاست امنیت ملی
۸	اردوی ملی افغان
۵	نیرو های نظامی بین المللی
۶	پولیس سرحدی افغان
۴	نیرو های اربکی/گروه مسلح طرفدار دولت
مجموع حملات علیه نیروهای امنیتی/نظامی که منجر به تلفات افراد ملکی گردیده و مسئولیت آن را طالبان از طریق وب سایت یا صفحه اجتماعی تویتر به عهده گرفتند:	
۱۳۲	

حملات علیه افراد ملکی و اهداف غیر نظامی

۴۰	سایر اهداف ملکی
۳۶	ادارات ملکی دولت
۱۸	قضات، سارنوالان و کارمندان عدلی و قضائی
۳	کارمندان/کارگران قراردادی
۶	بزرگان قوم
۱	عبادتگاه ها و شخصیت های مذهبی
۱	برگشت کنندگان به پروسه صلح و آشتی
۱	معارف
۱	ملل متحد
مجموع حملات توسط طالبان علیه افراد ملکی یا ساحات ملکی که منجر به تلفات افراد ملکی گردید:	
۱۰۷	

مجموع حملات توسط طالبان که منجر به تلفات افراد ملکی گردید. ۲۳۹

ضمیمه ۲: جدول ادعاهای طالبان در تحت عنوان "جرایم جنگی" به اساس تثبیت وضعیت و انتساب آن

مجموع	ثبت موارد توسط یوناما	نتایج	انتساب
۱۰۹	۶۳ مورد قبل از نشر اعلامیه طالبان توسط یوناما ثبت شد	۱۷ مورد دارای عین تعداد تلفات بود.	۱۲ مورد به نیروهای طرفدار دولت نسبت داده شد.
		۲ مورد دارای عین تعداد تلفات بود ولی در میان تعداد افراد کشته و زخمی تفاوت وجود داشت.	۳ مورد از اثر تبادله آتش میان نیروهای طرفدار دولت و عناصر ضد دولت به وقوع پیوست.
			۳ مورد به عناصر ضد دولت نسبت داده شد.
			۱ مورد مشخص نشد.
		در ۱۶ مورد تعداد تلفات کمتر گزارش شد.	۸ مورد به نیروهای طرفدار دولت نسبت داده شد.
			۴ مورد از اثر تبادله آتش میان نیروهای طرفدار دولت و عناصر ضد دولت به وقوع پیوست.
			۳ مورد به عناصر ضد دولت نسبت داده شد.
			۱ مورد مشخص نشد.
		در ۱۴ مورد تعداد تلفات بیشتر گزارش شد.	۱۰ مورد به نیروهای طرفدار دولت نسبت داده شد.
			۳ مورد از اثر تبادله آتش میان نیروهای طرفدار دولت و عناصر ضد دولت به وقوع پیوست.
			۱ مورد به عناصر ضد دولت نسبت داده شد.
۲ مورد مربوط به درگیری مسلحانه نبود.			
۱۲ مورد تلفات افراد ملکی در قبال نداشت.			

<p>۶ مورد به نیرو های طرفدار دولت نسبت داده شد.</p> <p>۳ مورد از اثر تبادل آتش میان نیرو های طرفدار دولت و عناصر ضد دولت به وقوع پیوست.</p> <p>۲ مورد به عناصر ضد دولت نسبت داده شد.</p> <p>۱ مورد مشخص نبود.</p>	<p>۱۰ مورد دارای عین تعداد تلفات بود.</p> <p>۲ مورد دارای عین تعداد تلفات بود ولی در میان تعداد افراد کشته و زخمی تفاوت وجود داشت.</p>	<p>۲۴ مورد پس از نشر طالبان توسط یوناما ثبت شد.</p>	
<p>۲ مورد به نیرو های طرفدار دولت نسبت داده شد.</p> <p>۱ مورد از اثر تبادل آتش میان نیرو های طرفدار دولت و عناصر ضد دولت به وقوع پیوست.</p>	<p>در ۳ مورد تعداد تلفات کمتر گزارش شد.</p>		
<p>۱ مورد به نیرو های طرفدار دولت نسبت داده شد.</p>	<p>در ۱ مورد تعداد تلفات بیشتر گزارش شد.</p>		
<p>۲ مورد مربوط به درگیری مسلحانه نبود.</p>			
<p>۶ مورد تلفات افراد ملکی در قبال نداشت.</p>			
<p>۲۲ مورد توسط یوناما تثبیت نشد.</p>			